

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதேராமா தஜாயகம்,

ஆழ்வாராசாரியர்கள்

வைபவமான

குருபரம்பரை.

இதில் ஆழ்வார், ஆசாரியர்கள்
வைபவங்களுடன் மற்றுமுள்ள ஆசாரிய
புருஷர்கள் வைபவங்களும் சங்கிரகமாகச்
சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது

ஸ்ரீமதத்தங்கி திருமலை வக்ஷமீஞ்ருஸிம்ஹ குமார
வித்வத்கல்யாண ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியர்
அவர்களாலும்;

சே. முத்துகிருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,

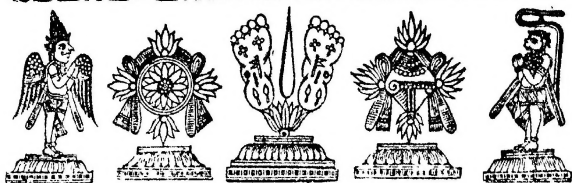
பத்திராமாநுஜுவநாயுடவர்கள் துமாரராள
வேங்கடகிருஷ்ணசாமிநாயுடவர்களால்
சென்னை;

ஸ்ரீ நிகேதநமுத்ராக்ஷர்சாலையில்.
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

இக்கிரந்தமும மற்ற வைஷ்ணவக்ரந்தங்களும்
வேண்டிமவர்கள் சென்னை சாவுக்காபேட்டை அடி
போட்டபிள்ளையார் கோவிலுக்கு மேற்கு விநாயகமு
தலிதெரு 6-வது கெமபர் வீட்டில் பத்தி - வேங்கட
கிருஷ்ணஸ்வாமிநாயுடு அவர்களுக்கு எழுதிப்பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

ஆழ்வாராசாரியர்கள்

வைபவம்.

நேரிசைவெண்பா.

ஆழ்வார்கள்வாழி யருளிச்செயல்வாழி
தாழ்வியாதுமில்குரவா தாம்வாழி—யேழ்பாரு
முய்யவவாக னூரைத்தவைகடாமவாழி
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்த்து.

ஸ்ரீயஃபதியாகியும், ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதனனாகியும், ஸ்ரீம
தனந்தமுக்க நிக்பகுரி பரிஷத் நிகேஷ்வயமாநாகியும், ஸ்ரீபூமி
நீளரஸமேதனாகியும், ஸர்வஜ்ஞனாகியும், ஸர்வவியாபகனாகியும், ஸர்
வார்த்தர்யாமியாகியும், ஸர்வோத்திருஷ்டனாகியும், அவாப்தஸமஸ்
தகாமனாகியும், அநாதரக்ஷகனாகியும், ஆஸ்திதபலபாதனாகியும், ஆதி
மத்யாந்தரஹிதனாகியும் லோகஸம்ரக்ஷணர்த்தம் ஹமஸமத்ஸ்ய
ஹயக்ரீவ கூர்மவராஹாத்பவதாரங்களையுடையவனாகியும், நிரதிசய
ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யமௌவநாத்யபரிமிதோதார
குணகண திவ்யமங்களவிந்ரஹவிசிஷ்டனாகியும், பரமபாகவதோத்
தமர்களது இருதயமாகிய தாமரைமலர்களில் எழுந்தருளியிருக்
கிற ஸ்ரீமநாராயணன்,

அநாதிகர்மலாயர்களான ஜீவாத்மாக்கள், ஜநநமரணத்துக்க
ங்களைவிட்டு நீங்கி உஜ்ஜீவிக்குநிமித்தம தமது தேவியூஷ்ணயுத
பரிஜனங்களை பூலோகத்தில் ஆழ்வார்களாகவும் ஆசாரியர்களா
கவும், அவதரிக்கும்படித் திருவுள்ளங்கொண்டருள, அத்திருவு
ள்ளத்தின்படியே அவர்கள் அவதரித்தார்கள்.

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்.

தனியன்கள்.

கூலாயாஸ்யவணஜாதம் காஞ்சியாஸ்யவணவாரிஜாக் |
கூலபரவாஸ்யஜந்யாஸ்யம் வரவாயொயிநோஸ்யெ ||

தூலாயாஸ்யவணஜாதம் காஞ்சியாஸ்யவணவாரிஜாத்,
தவாபரவாஸ்யஜந்யாஸ்யம் வரவாயொயிநோஸ்யெ.

காஞ்சியாஸ்யவணவாரிஜாதம் காஞ்சியாஸ்யவணவாரிஜாக் |
கூலபரவாஸ்யவணவாரிஜாதம் காஞ்சியாஸ்யவணவாரிஜாக் ||

காஞ்சியாஸ்யவணவாரிஜாதம் காஞ்சியாஸ்யவணவாரிஜாதம்,
கூலபரவாஸ்யவணவாரிஜாதம் காஞ்சியாஸ்யவணவாரிஜாதம்.

ஸ்ரீபாஞ்சஜம்சரான பொய்கையாழ்வார், துவாபரபுகத்தில்
எட்டுலகூத் தறுபத்திராயிரத்துத் தொளாயிரத்திரண்டாவதான
ஸித்தார்த்திவருஷம், ஐப்பசிமாஸம், சுக்லபகூதம், அஷ்டமி, செவ்
வாய்க்கிழமைகூடின திருவோண நகூத்திரத்தில் கச்சிநகரில்
யதோக்தகாரிஸநிதிக்கடுத்த பொய்கைபுஷ்கரணியில்விகஸிதத
பொற்றாமரைப்பூவினிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து ஒப்பிலாத
பகவத்பத்தியுள்ளவராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவரருளிச்செய்த
பரபத்தம் முதல்திருவந்தாதி; தூதுபாட்டு.

வாழித்திருநாமம்.

செய்யதூலவோணத்திற்செகததுதித்தான்வாழியே
திருக்கச்சிமாநகராஞ்செழிக்கவந்தான்வாழியே
வைபந்தகளிதூதம்வகுததாரைத்தான்வாழியே
வணசமலாக்கருவதனில்வந்தமைந்தான்வாழியே
வெய்யகத்திரோன்னைவிளக்கிட்டான்வாழியே
கேக்கடவர்திருமலையவிரும்புமவன்வாழியே
பொய்கைமுனிவடிவழகும்பொற்பதமும்வாழியே
பொன்முடியுத்திருமுகமும்பூசலத்தில்வாழியே.

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்.

தனியுன்கள்.

கூலாஸ்து விஷாஸ்தி உதக மலகைகொலுவுகோவிந் |
 தீரொம்மொ தனெலு வாஸ்தாபீவெம்மொம்மொ
 துலாஸ்ரவிஷ்டாஸம்பூதம் பூதம்கல்வொலமாவிந்;
 தீரொபுல்வொத்பலேமல்வொபுராயுதேகதாம்பலதம்.
 லொவொவொராயீஸம் லொய்வீகொலொலொலொ
 உதக மலகைகொலுவுகோவிந். தீரொபுல்வொத்பலேமல்வொ
 மல்லாபுரவொதீஸம் மலகைகொலுவுகோவிந். தீரொபுல்வொ
 பூதம் மலகைகொலுவுகோவிந். தீரொபுல்வொ

ஸ்ரீகதாம்பலதம் பூதத்தாழ்வார், பொய்லகயாழ்வார்வதாநத
 தினத்திற்கு மறுதினம் நவமிகடின அவிட்டகத்திரத்தில்
 திருக்கடன்மலை யென்னுந் திருப்பதியில் குருக்கத்திமலரினி
 டமரக அவதரித்து பூமீந்நாராயணனது திருவடிகளில் அந்தர
 வ்கபக்தியுள்ளவராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவரருளிச்செய்த
 ப்ரபந்தம் இரண்டாந்திருவந்தாதி; தூறுபட்டம்.

வாழித்திருநாமம்.

அன்பேதகளிநூழமருளினுன்வாழியே
 ஐப்பதியிலவிட்டதிலவகுரித்தான்வாழியே
 நன்புதழ்ச்சுருருக்கத்திகாண்மலரோன்வாழியே
 நல்லதிருக்கடன்மலைநாதனவன்வாழியே
 இன் புருகுக்கத்திரியிட்டபிரான்வாழியே
 எழின்ருளச்சுடர்வினக்கையேற்றினுன்வாழியே
 பொன்புறையுத்திருவாங்கற்புகழரைத்தான்வாழியே
 புகழாரிதாவிரைகள் பூதத்தாழ்வார்

பேயாழ்வார் வைபவம்.

தனியன்கள்.

தனாலாசுதலிஷமா தம் லயகுரவபுரிக்கெரவாகு |
 லஹாஹலஹாஷோகம் வநெழுநீநநகாஸஜம் ||
 துலாஸதபிஷக்ஜாதம் மழூரபுரிநகரவாத்,
 மஹாதமமஹநாக்யாதம் வநதேநீநநகாமஸஜம்.
 ஷிஷ்டாத்ஷரவயொவிஷம் ரயேரீயிதாபிஷ்ட |
 கல்பெரகொபுதெஜாதம் லஹாஹபரஸுயெ ||
 தருஷ்ட்வா துஷ்டாவயிஷ்ணும ரமயாமரிஸநிபம்,
 கூடேரகம் திதநிபுதாதம் மஹதாஹவயமாஸ்யேய.

நீநதநாமசரான பேயாழ்வார் பூதததாழ்வாரவதரித்ததின
 த்திற்கு மயநினம-தசமிகுடிவ சகாரகஷத்திரத்தல திருமயிலை
 யென்னுந்திருபதியில் நீநதவடபெருமானஸகிதிக்கடுத்த திரு
 க்கிணற்றில மலந்தத செவவல்பெருவிண்டமாக வுதயஞ்செய்து
 ஜகத்க்ஷக்ஷன மெபெருமாந் திருவடிகளில் பிரியாவன்புள்ளவ
 ராய் ஒருநதருளியிருந்தார் இவர் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தம் மூன்
 ருந்திருவந்தாந்; துறுபாட்டு.

வாழித்திருநாமம்.

திருக்கண்டென்னுதாறுசெபிஞ்ஞவாழியே
 சிறந்ததுலாச்சதயநாளசெனிததகள்ளஸ்வாழியே
 மருக்கமமூமயிலைநகரவாழவந்தோன் வாழியே
 மலர்க்குஞாயகெய்தன்மலர்வந்துதித்தோன் வாழியே
 நெருக்கிடவேயிடையினின்றுசெல்வன் வாழியே
 நேயிச்சங்கன்வழிமுனைகெஞ்சிலைப்போன் வாழியே
 பெருக்கமுடன் திருமழிசைப்பிரான் நெழுமேன் வாழியே.
 பேயாழ்வார் தாளினைகள் பெருகிலத்திலவாழியே.

ஜனனமரணதுக்கங்களை நீக்கிப் பரமபதத்தை யடைவிப்பதற்கு ஸ்ரீமந்ராராயணனுடைய தீவ்யசரணாவிகதபக்தியும் பாகவதஸேவைகளுந் தவிர வேறு சுத்யந்தரமில்லையென்னும் எதார்த்தஞானமுடையவர்களாய் அந்தத்துக்கங்களுக்குமேதுவாகிய கிருத்தியங்களைச் செய்து உழலுகின்ற ஆத்மாக்கள் அதையொழித்து ஸ்ரீமந்ராராயணனது திருவடிகளில் பக்திவைத்துப் பரமபதத்தையடைவதற்கு முயற்சி செய்வேண்டுமென்று திருவுள்ளங் கொண்டு, தங்கள் தங்கள் அவதாரஸ்தலங்களிலேயே எழுந்தருளியிருந்த இந்தமுதலாழ்வார்கள் மூவரும் அநித்தியமாகிய தேகத்தையெடுத்து விஸ்ஸாரமான ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் வீழ்ந்தபூரண ஸதா பகவத் குணனுபவஞ் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற பாகவதர்களையும், திவ்யதேசங்கள்தோறும் அர்ச்சாவதாரங்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற எம்பெருமானையும் ஸேவிக்கவேண்டுமென்னும் திருவுள்ளமுள்ளவர்களாய்த் தங்கள் தங்கள் அவதாரஸ்தலங்களைவிட்டுத் தனித்தனியாகப்பிறப்பட்டு, திவ்யதேசங்கள்தோறுமெழுந்தருளிபகவத்ஸேவைசெய்து, பாகவதர்களைத்தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளிவரும்போது இம்முதலாழ்வார்கள்மூவரும் தகழிண்பினுகியென்கிற பெண்ணைநதியின்தென்கரையில் ஸ்ரீயாபதியான ஆயனொழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோவலூருக்குஒருவரையொருவர் அறியாதவர்களாய்வந்துசேர்ந்து, எம்பெருமான் ஸங்கீதிக்கெழுந்தருளி மங்களாசாஸனஞ்செய்த, வெகுவிதமாக ஸ்தோத்ரங்கள்பண்ணி, ஆனந்தபாவசர்களாய்த் திருமந்திர ஜபஞ்செய்துகொண்டு தனித்தனியாக வெவ்வேறிடங்களில் எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

சூரியாஸ்தமயமான பின்பு முதலில்பொய்கையாழ்வார் ஒரு பாகவதருடைய திருமானிகைக் கெழுந்தருளி அத்திருமானிகையின் இடைகழியில் சயனித்துக் கொண்டிருந்தார். பின்பு பூதத்தாழ்வாரும் சயனித்துக்கொள்ள இடந்தேடிக்கொண்டு பொய்கையாழ்வார் சயனித்துக்கொண்டிருக்கின்ற திருமானிகையின்வாசலில்லாது கின்றுகொண்டு இந்தத்திருமானிகைக்குள்ளே யிருக்கின்றவர்களார்? அடியேன் படுத்துக்கொள்வதற்கு இத்திருமானிகையி விடமுண்டோவென்றுகேட்க, சயனித்திருந்த பொய்கையாழ்வார்கதவைத்திறந்து ஸ்வாமியர் அடியேன்படுத்திருந்தவிடம் ஒருவர்படுக்கவும், இருவரிருக்கவும் தக்கதாயிருக்கின்றது. தே

வரீரெழுந்தருளினால் இருக்கலாமென்று சொல்ல இவருமுள்ளே யெழுந்தருளி இருவருமாயிருந்தார்கள். அதன்பின்பு பேயாழ்வா ரும் அப்படியே இடந்தேடிக்கொண்டு அந்தத்திருமாளிகையின் வாசலில்வந்து இத்திருமாளிகையிலெழுந்தருளியிருக்கிறஸ்வாமிக ளார்? இங்குபடுக்கஇடமுண்டோவென்றுகேட்க, உள்ளேயெழுந் தருளியிருந்த இரண்டுதிருமாமங்களும் எழுந்து கதவைத்திறந்து இத்தத்திண்ணை ஒருவர் படுக்கவும், இருவரிருக்கவும், மூவர் நிற் கவுமே யிடமுள்ளது, தேவரும் எழுந்தருளினால் நிற்கலாமென்று சொல்ல, இவரும் உட்புகுந்து மூவருமாய் நின்றார்கள்.

அப்போது பக்தவத்ஸலரான பகவான் நிற்பதற்குங்கூடாத நெருக்க முண்டாகும்படிசெய்தருள, —ஆழ்வார்கள் மூவரும் அதை ஸஹியாதவர்களாகி, இதுபரம்பரையில்லாத நெருக்கம் இப் போதுஸம்பவித்ததற்கு ஹேதுவென்னவென்று ஒருவர்க்கொரு வர் ஸதேஹிதது ஞானதிருஷ்டியால் பார்க்கும்போது ஸ்ரீமந் நாராயணன் லக்ஷ்மீஸமேதராய் ஸேவை ஸாதித்தருளக்கண்டு கண்களிலிருந்து ஆனந்தபாஷ்பம் ஆறுகப்பெருகியோட, ஆபத் பார்த்தவா! அபாரகருணம்புகே! ஆஸித வாத்ஸஸ்யகஜலகே! என்று வெகுவிதமாக ஸ்தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தபரவசர்களா ய் அனேகநடவை தண்டவத்ப்ரணாமங்களைச்செய்து கைகளை க்குவித்துநின்றனுகொண்டு, நின்றிருவயிற்றில் அகிலாண்டங்களை யுந்தோற்றுவித்து அவ்வண்டங்களில் நால்வகையோனி - யெழு வகைத் தோற்றம் - எண்பத்து நான்கு தூறியிரம் யோனிபே தமான ஜீவகோடிகளை யுண்டுபண்ணுகிமித்தம் நாபிகமலத்தில் பிரம்மாவைச் சிருஷ்டித்து அவைகளை ஸமஹரிக்கு நிமித்தம் அப்பிரமனிடமாக உருத்திரனைச் சிருஷ்டித்து ஆத்மாக்களை ரக்ஷிக்கும் ஸதவகிருத்தியத்தை மேற்கொண்ட லோகாராட்டிய னே! உமது திருவடிகளில் ஸதா பக்தி வைத்திருக்கவும் பரமபா கவதர்களை ஸேவித்துக்கொண்டு அந்த மஹான்களுடன் கூடி யிருக்கவும், தேவரீரது நிவ்யமங்களை குணங்களைச்சேர்த்து இனி யசொற்களாகிய மலர்களைக்கொண்டு பாமாலைதொடுத்துத் திரு வடிகளுக்கு அன்புடன் ஸமர்ப்பிக்கவும், கிருபைசெய்தருளவேண் டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, சங்க-சக்ர-கதா-சார்ங்க-நார்த்தக-ஸ்ரீவத்ஸ ங்களையுடையவனும் லக்ஷ்மீவல்லபனுமாகிய - ஸ்ரீமந்நாராயணன் தம்முன்கண்ணீர்பெருகிக்கைகுவித்து நின்றனுகொண்டிருக்கின்ற

ஆழ்வார்கள் மூவரையும் கிருபையோடுகடாக்ஷித்தருளிடும்பிடத் தில் ஸதாகாலமும் பக்திவைத்திருக்கிற பாகவதசிரோஷ்டர்களை! நாம் உங்கள் இருதயத்தைவிட்டு எவ்விடத்திலும் எக்காவத்திலும் பிரிந்திருப்பதில்லை, இனிநீங்கள் லோகத்தில் அஜ்ஞாநாதகாரத்திலே அழுந்தி நம்மையடையத்தக்க வுபாயங்களை யறியாத ஆத்மாக்கள் அவ்வந்தகாரத்தினின்றும்நீங்கி அவ்வுபாயங்களையறிந்து பரமபதத்தை யடையுநிமித்தம் வேதார்த்தங்களை வெளியிட்டுப் பின்பு நமதிடம் வந்துசேருங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தொழுகத் தருளினார்.

அப்போது இம்மூன்று திருநாமங்களும் எம்பெருமான் தங்களிடத்தில் நிரவதிகமான கிருபைவைத்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய விதத்தை நினைத்துநினைத்து அத்தயநதானந்த பரவசர்களாய் ஸ்வாமி ஸேவைஸாதித்தருளி ஸ்வல்பபகாலத்திலேயே அந்தர்த்தானமா யெழுந்தருளினிட்டதைக்குறித்து மனமுருகிக்கண்கள் நீர்சொரியநின்ற ஓலமிட்டழைத்த கஜேந்திராழ்வாளைக்காத்தருளியிருபாஸமுத்திரமே! எங்களுக்கு ஸதாவுன்னுஸேவைகிடைக்கும்படி கிருபைசெய்தருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்துப் பின்பு பொய்கையாழ்வார் தேஹஸ்சனென்னுந் 'திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தாம்ஸேவித்த வனுபவந்தோன்ற ஜனனமரணமென்னும் வியாதிகளைநீக்குவதற்கு ஒப்பற்ற ஓளஷதமாகவும் ஸம்ஸாரமென்னும் ஸாகரத்தினின்றும் நீக்குவதற்கு அழிவில்லாத கப்பலாகவும் தேவாமிருதம்போன்ற மதுரமானசொற்பொருள்களைக்கொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனது திவ்யகுணதுபவங்களையமைத்து மெய்யன்பினால் * (வையந்தகளி) பென்று முதலெடுத்து நூறுதிருவெண்பாக்களாலாகிய திருவந்தாதியென்னுந் திவ்ய ப்ரபாதம் செந்தமிழினுற் பாடியருளினார். பூதத்தாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அன்பினால் தாம்ஸேவித்த அதுபவந்தோன்றப் பரமபதத்திலே ஏற்றுவதற்குத்தக்க ஸோபானமாக வேதஸாராம்சங்களை யமைத்துச் செந்தமிழில் இனிய சொற்பொருள்களால் ப்ரேம புரஸ்ஸரமாய் § (அன்பேதகளி)

* வையந்தகளியா வரர்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச்—செய்ய
சுடராழி யானடிக் கே சூட்டினன்சொன் மாலை
இடராழி நீங்கவே யென்று.

அன்பே தகளியா வார்வமே நெய்யாக
வின்புருகு சிந்தை யிடுதிரியா—வென்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினே ஞானற்கு
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்.

அ முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

யென்று முதலெடுத்து னாறு திருவெண்பாக்களாலாகிய திருவந்தாதியென்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தைப் பாடியருளினார்.

பேயாழ்வார் லக்ஷ்மீஸமேதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை பக்தி பூர்வமாகத் தாம்ஸேவித்த அநுபவந்தோன்றப் பரபஞ்சதுக்கமென்னுங் கோடையை நீக்கத்தக்க வருஷமாக சுருதியர்த்தங்களை யமைத்து ரஸபஞ்சமான தமிழ்ச்சொற்பொருள்களால் * (திருக்கண்டேன்) என்று முதலெடுத்து னாறு திருவெண்பாக்களாலாகிய திருவந்தாதியென்னும் ஒருதிவ்யப்ரபந்தத்தைச் செய்தருளினார். இத்தப்ரகாரம் முதலாழ்வார்களான இம்முன்று திருநாமங்களும் நுச்வேத யசுர்வேத ஸாமவேதார்த்தங்களைத் தமிழிற் பிரகாசமாக்கியது அன்னியமதங்கள் சாழ்வடையவும் ஸ்வமதம் தழைத்தோங்கவும், அனேககாலம் விசேஷமஹிமையுடனெழுந்தருளியிருந்து பின்பு பரமபதத்துக் கெழுந்தருளினார்கள்.

நேரிசைவண்பா.

ஐப்பசியி லோண மவிட்டஞ் சதயமிவை
ஒப்பிலவா நாட்க ஞலகத்தீர்—எப்புனியும்
பேசபுகழ்ப் பொய்கையார் பூதத்தார் பேயாழ்வார்
தேசுடனே தோன்று சிறப்பால்.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

முற்றிற்று.

திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் நிகழு
மருக்க னணிநிறமுங் கண்டேன்—செருக்கினாரும்
பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கங் கைக்கண்டே
னென்னாழி வண்ணன்பா வின்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

திருமழிசை யாழ்வார் வைபவம்.

உவாயாங்கெரெகாவெ வகூராமஹாமுனவொழிவழி |

உஹீலாரவாராயீசம் ஹதிஸாரஉஹஹஜெ ||

மகாயாம்பகரேமஸே சக்ராமசம்பார்க்கவொத்தவம் |

மஹீஸாரபுராதிஸம் பக்திஸாரமஹம்பஜே ||

ஸத்திவன்னுயலிழ ஹாதந ஸுத்திஹாரஜிதவித்தஹாரினே |

உகிஷாயகஹாரிவாடிபொஹதிஸாரஜே நபெநவொநஜே ||

ஸத்திபஞ்சமயனிக்ரஹாத்மஜே ஸுத்திஹாரஜயசித்தஸாரினே |

முக்திஷாயகமுராரிபாதயோர் பக்திஸாரமுநயேநமோமஜே ||

ஸ்ரீமந் நாராயணனிடத்தில் அவிச்சின்னமாவ அந்தரங்க பத்தியையுடைய பாகவதாக்கர கண்யர்களான பார்க்கவர் முதலான மஹரிஷிகள், இவ்வுபூலோகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்கள் தம்மைச்சேவித்து ஜனனமரணத்தினைத் துக்கங்கள் நீங்கிக் கிருதார்த்தர்களாகும் பொருட்டு ஸ்ரீமந் நாராயணன் கிருபையினால் அர்ச்சாவதாரங்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்யதேசங்களுள் பூர்ணம்சத்துடன் ஸதாகாலமும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ ஸமேதராய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்ய தேசத்தில் தாங்கள் ஸதாகாலமும் வாஸஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயமுடையவர்களாய் அந்த திவ்யதேசமின்னதென்று அறிந்துகொள்ளும்படி ஸத்யலோகத்திற்குப்போய்ப் பிரமணைக்கண்டு அஞ்சலியஸ்தர்களாய் நின்றகொண்டு பூலோகத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணன் எழுக தருளியிருக்கின்ற திவ்ய தேசங்களில் தமது பூர்ணம்சத்துடன்

ஸ்தா எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்யதேசமெதுவோ, அதனை யின்னதெனத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அது கேட்டு பிரமாவானவர் உளமகிழ்ந்து பூலோகத்தில் திருமழிசையென்றோர் திவ்யதேசமிருக்கின்றது; அதில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பூர்ணம்சத்தோடு ஸதாகாலமு மெழுந்தருளியிருக்கின்றார். அந்த திவ்யதேசத்திற்குச் சமானமான ஸ்தலங்கள் வேறில்லைபென்று சொல்ல, அதுகேட்டு ரிஷிகள் அதிசுந்தஷ்டர்களாய் அந்த திவ்யதேசத்தின்மஹிமையை எங்களுக்குக்காண்பிக்கவேண்டுமென்றுப் பார்த்திக்க, பிரம்மாவும் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருமழிசைக்குவந்து ஒரு தராசுக்கோலில் திருமழிசையை யொருதட்டிலும், மற்ற திவ்யதேசங்களை மற்றோர்தட்டிலும் வைத்து நிறுத்துத் திருமழிசையைவைத்த தட்டு கனத்தினால் மேலெழும்பாநிருத்தையையும் மற்ற திவ்யதேசங்களை வைத்த தட்டு இலேசினால் மேலெழும்பியதையுங்காண்பிக்க, அதைக்கண்டரிஷிகளெல்லாம் அதிபாச்சரியமடைந்து சதர்முகனைப் புகழ்ந்துகொண்டாட அவர் ஸத்திய லோகத்துக்கு போனார். அவர்போனபின்பு அந்தத் திருமழிசைபென்னுந் திவ்யதேசத்தி லெழுந்தருளிய எம்பெருமானது திருவடிகளை யிடைவிடாமல் பக்தி பூர்வகமாகஸ்மரித்துக் கொண்டும், திருமந்திரங்களை ஜபித்துக்கொண்டும் வாஸஞ்செய்திருந்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம்வாசஞ்செய்திருந்த ரிஷிகளுள் பார்க்கவரென்பவர் ஓர் யாகஞ்செய்ய அதற்குஉவந்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிரத்தியக்ஷமாய் பக்தி வைராக்கியங்களுடன் நீர் செய்தயாகத்திற்குஸந்தோஷமடைந்தோம். உமக்குவேண்டுவதுயாதென்றருள அதற்கவர் தேவர்கொடுக்கவேண்டுவதும், அடியேன்பெறவேண்டுவதும், தேவர் திருவுள்ளமகிழ்ச்சியேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டருளி உலகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்களை அனாதிகர்மத்திலிருந்து நீக்கிப் பரமபதத்தை யடைவிக்கும்படி நம் திருவாழியாழ்வான் உமக்குப் புத்திராக அவதரிக்கஅதுகூறியித்தோமென்று திருவாய்மலர்ந்து அந்தர்த்தானமாக எழுந்தருளினார்.

பின்பு ஸ்வாமியதுக்ஷணத்தின்படி முதலாழ்வார்கள் அவதரித்த-யுகவருஷத்தில்-தைமாசம் திருஷண்பாதுமை - பாணுவாரங்கூடிய மகக்ஷத்திரத்தில் பார்க்கவருக்குப் புத்திரர் அவதரித்தருள அப்புத்திரனைப் பார்க்கவர் கண்டு களிப்புடையவராய் அவ்

விடத்திலிருந்த ஓர்பிரப்பஞ்செடி விழல்கிடத்திலிடத்திலிருந்ததாம் தவ
ஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்போது அந்தக்குழந்தையானது
ரோதனம்பண்ண அதுகேட்டு லோகமாதாவான ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மீ
அவ்விடத்துக்குவந்து தமது திருமுலைப்பால் ஒருவள்ள
ய்துவைத்து அந்தச்சிசுவின்வாயில் ஒவ்வொருதாளியாய்
அதுகொண்டு செய்து அந்தர்த்தானமரானான். அப்படி
ளிகளை அப்புத்திரர் உண்டுகொண்டிருக்குளையில் ஒருநாள்
மழிசைக்கடித்தவிடத்தில் நாள்தோறுங்கூடகட்டிவந்து கீவ
னஞ்செய்துவருகின்றதிருவாளனென்னும் பெயருடைய வேடன்
தன் மனைவியாகியபங்கஜவல்லி பென்பவளுடனே பிரம்பு வெட்
டிக்கொண்டு போகும்படி அந்தப் பிரப்பங்காட்டில் துறைத்து
அவ்விடத்திற் கிடத்தியிருந்த குழந்தையைக் கண்டு தாம் கெடு
நாளாகப் புத்திரவிலாது வருந்தி யிருந்தவர்களானபடியால்
அதிக ஸந்தோஷங்கொண்டு நமக்கு இடக்க குழந்தையை ஸ்ரீம
நாராயணனே கிருபைசெய்து தனித்தாரென்று ஆசையுடனேயே
டுத்து உச்சிமோந்து மார்பிலிணைத்துக்கொண்டு தம்மிருப்பிடத்
திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். பின்புபங்கஜவல்லி வந்தியையாயிருக்
கச்செய்தோரும் முலைப்பாலுண்டாகி ஸ்தந்த்யங்கொடுக்க ஆழ்வார்
முலைப்பாலில் நிராசையுள்ளவராய் ஸ்தந்த்யானம் பண்ணாமல்
யாவரும் ஆச்சரியப்படுமபடி, பாஞ்சுநீர் கள் வளர்த்துவர் அது
கண்டு அதிசயித்து ஒரு சூதா விருத்தன் தன்விட்டில்கறக்கின்ற
பசுவின்பாலைப் பரிசுத்தமாகக் கறத்தெடுத்துக் கொண்டுபோய்
அவ்வாழ்வாருக்கு நாள்தோறுங்கொடுத்து சேஷத்தாப பத்தினி
யுந் தானுமாகப் புசித்துவர அதனலவர்களுக்கு ஒரு புத்திரனுண்
டாக அந்தக் குழந்தைக்குக் கணிகிருஷ்ணனென்று பெயரிட்டு
அதிக ஸந்தோஷத்துடன் வளர்த்துவர அக்கணி கிருஷ்ணரும்
கல்வியென்னுங் கடலைக் கலரகண்டவராக விருந்தார்.

இவரிவ்வாழ்ருக்கத் திருவாளனும் பங்கஜவல்லியும் வளர்த்து
வர அப்புத்திராக வளர்த்துவருகின்ற ஆழ்வாரும் கற்பிக்கின்ற
ஆசாரியனில்லாமல் தமக்குத் தாமே எட்டுவயதிலேயே ஸ்கல
பாஸ்திரப் பரிணாயத்திற் தம்மை வளர்த்துவந்த திருவாளனையும்
பங்கஜவல்லியையும் விட்டு வெளிப்பட்டு பல வேறுவகைப்பட்டு
தங்கள் தோறும் பிரவேசித்து அந்தந்த மதங்களிலும் சிலகாலங்
கிருந்து அந்தந்த மதசந்தரங்களை யாநாய்த் எம்மத்தினும்

யதார்த்த ஞான முண்டாகாமையினால் இவைகளினால் நித்யவஸ்துவைக்காண்பது குருடனைக்கொண்டு வழிகாண்பதுபோலிருக்கின்றதென்று வெறுத்தது ஒன்றிலும் மனம் நிலைபடாமல் சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டு நானூறுவருஷம் உறுதியான வழியை யறியாது மகத்தான விபராதலத்துடன் எழுந்தருளி யிருந்தார்.

அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்த ஆழ்வாருக்குத் தமது நிஜஸ்வரூபத்தை ஸேவை ஸாதித்தருளி யதார்த்தமாகிய நித்தியவஸ்து தாமேயென்று அறிந்துகொள்ளும்படி ஞானதிருஷ்டியைக்கொடுத்தருள அந்த ஞானதிருஷ்டியைப் பெற்றுக்கொண்ட திருமழிசையாழ்வார் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய ஸ்வரூபத்தை யுள்ளும் புறம்புங் கண்டு அளவிடப்படாத ஆனந்தமடைந்து கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு ஸ்ரீமந் நாராயணனே உம்மை நித்தியவஸ்துவென்று அறிந்துகொண்டு நித்தியானந்தானுபவம் செய்யாமல் ஐயோ நெடுங்காலம் கல்பிதமான சமயங்களாகிய குழிகளில் வீழ்ந்து வீழ்ந்து புத்திமயங்கி நிஷ்பலமாகிய அச்சமய சாஸ்திரங்களைக் காக்கைபோற் கதறிக் கற்று வீணாள் கழித்தேன். இனி கடைத்தேறும்படி அடியேனைக் காத்தருளவேண்டும் புருஷோத்தமனே யென்று துதித்துநிற்க அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவாய்மொழி கூறாமே யும்மைச் சமயங்கள் தோறும் போய் அச்சமயகந்திரங்களை யெல்லாம்றாய்ந்திடு செய்வித்தோம். இனி உலகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்களெல்லாம் நித்தியவஸ்துவாகிய நமது நிஜஸ்வரூபத்தை யறிந்து பக்திசெய்து பரமபதத்தை யடையுமபடி அனேக மகத்துவங்களைச்செய்து பக்திஸாரரென்றும் பெயர் பெற்றுப் பின்பு நமதுபரமபதத்தை யடைவீரென்று அனுகூகித்து அந்தர்த்தானமா யெழுந்தருளிஞர்.

பிறகு ஆழ்வார் யோகத்தி லெழுந்தருளியிருந்து ஒருக்கால் கந்தாசேவரும்செய்யாநிற்க, ருத்திரன் மலைமகளுடன் ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுமபோது அந்த நிழல் தம்மேல்விழாதபடி ஆழ்வார் ஒதுங்கக்கண்டு, அவ்வுருத்திரன் ஆழ்வாரிடத்துக்கு வந்து உமக்கு வேண்டுமவற்றைக் கேட்பிராயின் தருகிறோமென்று சொல்ல, ஆழ்வார் நமக்கொன்றும் வேண்டாவென்ன, ருத்திரன் நம்வருகை விண்காமல் ஏதேனுங் கேளுமென்ன, ஆழ்வார் மோகந்தர வல்லையேவென்ன, ருத்திரன், அது என்னலாகாதென்ன, ஆழ்வார் இன்று சர்வாரை காளை சாகும்படி செய்பவன்

யோ வென்ன, நுத்திரன் அது கர்மாநுகுண மன்றோவென்ன ஆழ்வார் ஆயின் ஊசிபோகும்வழியே தூலும் வரும்படி வரந்தரு வையோவென்ன, நுத்திரன்கோபித்து ஆழ்வாரைத் தகிக்கும்படி நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்துவிட, ஆழ்வார் அதற்குப் பிரதியாகத் தமது திருவடியிலிருக்கும் கண்ணைத் திறந்து நெற்றிக்கண்ணிலி மையையடக்கிவிட, நுத்திரன் அக்கண்ணின் ஜ்வாலையடங்க மழை பொழியும்படி மேகங்களையேவ அவைகள் மழை பொழிந்து ம் ஆழ்வார் சலியாமலிருப்பது கண்டுநுத்திரன் ஆழ்வார் வைபவத் தைக் கொண்டாடிக்கொண்டு சென்றனர். அதன் பிறகு சுக்தி ஹாரன் என்னும் கேசரனொருவன் வ்யாக்ர வாகனத்துடன் ஆகா யத்திற்செல்ல, ஆழ்வாருக்கு நேரே வ்யாக்ரம் அசையாமல் ஸ்த ம்பித்து நிற்க, அவன் அதைக்கண்டு ஆழ்வாரிடத்துக்கு வந்து ஆழ்வாருக்குத் திவ்யியமான கவசமொன்று காட்டி இதைத்த ரியுமென்று சொல்ல, ஆழ்வார், தமதுஸங்கல்பத்தாலே சூரி யபிரகாசமான ஒரு கவசமொன்று காட்ட, மறுபடியும்வன் தான் அணிந்திருந்த ஹாரத்தை ஆழ்வாருக்குக் கொடுக்கவர ஆழ்வாரும் நவரத்னாவையொன்றை அவனுக்குக்காட்ட, அவன் வெட்கி ஆழ்வாரை வந்தனைவழிபாடுகள் செய்துவிட்டுப்போ னான். பிறகு கொங்கணசித்தன் என்னும் ரஸவாதி பொருவன் ஆழ்வாரிடத்துக்குவந்து காணி கோடியை பேதிப்பதான சூரி கையொன்றைக் காட்ட ஆழ்வார் தமது திருமேனியின் புழுதி யோடு காதுகுறும்பியை யுருட்டிக்கொடுத்து இது காணிகோ டாகோடியை பேதிக்குமென்று சொல்ல அவன் அப்படியே பரி கூழித்துப்பார்த்து ஆழ்வார் சொன்னது உண்மையாயிருப்பது கண்டு பலவாடி தோத்திரஞ்செய்து கொண்டு சென்றனர்.

அனாதாரம் திருமழிசைப்பிரானும் ஒரு ஏகாந்த ஸ்தலத்தில் யோகஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது முதலாழ்வார்கள் மூவ ரும் திவ்ய தேசயாத்திரை பண்ணிக்கொண்டு வரும்போது திரு மழிசைக்கெழுந்தருளி அத்திருப்பதியெம்பெருமானைச்சேவித்து அங்கு திருமழிசை யாழ்வாரைக்கண்டு மனமகிழ்ந்த பரஸ்பரம் பீதர்களாய்ச் சிலநாள் அந்தஸ்தலத்திலே யெழுந்தருளியிருந்து பின்பு நூல்வருமாகத் திருவல்லிக்கேணியென்னும் திவ்ய தேசத் திற்குவந்து ஸந்திதக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கநாயகம், ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி முதலான எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து முத

ஸாமயார்தன் மூன்று திருநாமங்களும் திருமழிசைப்பிரானைத் தன்னியேவிட்டுத் தீவியதேச யாத்நிலாக் கெழுந்தருளினார்கள்.

திருமழிசைப்பிரானும் எழுதுது ஸம்வத்ஸரம் திருவல்லிக் கேணியி லெழுந்தருளியிருந்த பின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணன் திரு வெஃகாவுக்குப் போகும்படி ஆக்கிப்பாடிக்கத் திருமழிசையாழ் வாரும் திருவல்லிக்கேணியைவிட்டுப் பெருமான்கோளிலுக்குப் போய் பேரருளாளனைச் சேவித்துத் திருவெஃகாவுக் கெழுந்த ருளி அத்திருப்பதி பெம்பெருமானைச்சேவித்து அங்கு எழுதுது வருஷம் யோகத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தார்.

அப்போது முன் திருமழிசைப்பிரான் உண்டு மிகுந்த பாற் சேஷத்தினால் சூத்திரவீருத்தனிடத்து ஜனித்து ஸகல சாஸ்திர வல்லவனாகி ஸ்ரீமந் நாராயணனிடத்திலும் திருமழிசைப்பிரானி டத்திலும் ஸதாபக்தி வைத்திருக்கின்ற கணிகிருஷ்ணனென்னும் பகவத்பக்தன், திருமழிசைப்பிரான் திருவெஃகாவி லெழுந்தரு ளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு அந்தஸ்தலத்துக்கு வந்து ஆழ் வாரைக்கண்டு தண்டன் சமர்ப்பித்து அபரூபஞ்ஞக் கைங்கர்யஞ் செய்துகொண்டிருக்குமபோது திருவெஃகாவி லெழுந்தருளிய ளம்பெருமான் திருவுள்ள முகக்கும்படி ஸந்திதியில் கைங்கர்யங் களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற ஒரு விருத்தையைக்கண்டு ஸந் தோஷித்து நாள்தோறும்இளைக்காமல் எம்பெருமான் சந்திதியில் கைங்கர்யஞ்செய்து வருப்படி யெளவனப்பருவ முடையவளாக ஒரு பாடலால் அனுதுக்கித்தருள அந்த விருத்தையும் வார்த் திகப்பருவம்போய் யெளவனப்பருவ முடையவளானான். அதைய மிந்த பல்லவராஜனென்னும் அந்நகரத்தை யாளுமரசன் அநேக திரவியங்களும் விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களு மெடுப்பித்துக் கொண்டு கணிகிருஷ்ணரிடத்து வந்து எதிரேவைத்து எக்கால த்திலும் வசலிப னையிருக்கும்படி அடியேன் விஷயமாக ஒரு கவி சொல்லவேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்க அதுகேட்டுக்ணிகண்ணன் எம்பெருமானையும் அவரிடத்து பக்திவைத்த பாகவதர்களையும் துதிக்கின்ற என் னாவகங்கொண்டு மற்றவர்களைத் துதிசெய்ய யேன் நீர் கொடுக்குந் திரவியங்களும் கிஷேதமான் ஒடுமுதலான னவகளுஞ் சரிவாகும் உமதுசிறேகமும் தயவும் வேண்டுகின்றவ ர்களிடத்தில் இப்படிப்பட்ட வசனத்தைச் சொல்லும், எம்மிடத் திற் சொல்லாதேயு மென்றுசொல்ல அதுகேட்டுப்பல்லவராஜன்

ஆழ்வார்கள் வைபவம்.

நீர் என் விஷயமாகப்படுவதற்குச் சம்மதமில்லாதவரானால் என் அரசாட்சிக் குட்பட்டதேசத்திலுமிருப்பதற்குச் சம்மதமில்லாதவராக வேண்டும். ஆதலால் இனி வித்தேசத்தை விட்டுப்போகத் தே உமக்குத் தகுதியென்று சொல்ல அதுகேட்டு கணிகிருஷ்ணர் அரசனே; நீ முழுவதும்ஸ்வதந்தரமில்லாத அப்பதேசத்தையிடமாகக்கொண்டு ஆளுகின்றாய்; என்றும் ஸர்வ ஸ்வதந்தரமுள்ள ப்ரபலதேசமாகிய பாம்பதத்தை யிடமாகக் கொண்டாளுகின்ற ஸ்ரீமந்தாசாரயணனுடைய திருவடிகளைப் பற்றியிருக்கின்ற நீர் உன் ஆக்கினைக் குட்படுவதில்லை; இந்த க்ஷணமே உனது தேசத்தை விட்டுப் போய்விடுகிறோமென்று சொல்லிப்பறப்பட்டுத் திருமழிசையாழ்வாரிடத்து வந்து ஸேவித்து நின்றுகொண்டு தமக்கும் அரசனுக்கும் நடந்தவிருத்தாந்தங்களை விண்ணப்பஞ்செய்து அடியேன் இத்தேசத்தை விட்டுப் போவதற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளங்கொண்டு விடைகொடுத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கத் திருமழிசைப்பிரானுங் கணிகிருஷ்ணரைப்பார்த்து உமக்கு உசிதமில்லாத இந்தத் தேசம் நமக்கும் உசிதமன்று நாழும் உம் முடன்கூட வருகின்றோமென் றெழுந்து திருவெஃகாவிலெழுந்தருளிய எம்பெருமானை யடிபணிந்து அரசன்சொல்லிய அக்கிரமங்களை ஸந்திதியில்விஞ்ஞாபனஞ்செய்து ஸ்வாமி! பக்தர்களுக்குச் சம்மதமில்லாத தேசம் தேவருக்கும் ஸம்மதமில்லாதாகையால் தகுதியுள்ள தேசத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டுத் தாம் கணிகண்ணன் பின்றொடர்ந்து எழுந்தருளினார். பின்பு அந்தஸ்தலத்து எம்பெருமானும் பிராட்டியுடன் திருமழிசையாழ்வாருக்குப் பின்னே எழுந்தருளினார்.

பின்பு திருவாராதனம் பண்ணும்படி ஸந்திதிக்குப்போன அர்ச்சகபரிசாரகர்கள் ஸந்திதியில் எம்பெருமானைக்காணாது அச்சமும்அதிசயமுங்கொண்டு அரசனூக்கறிவிக்க அரசனும்மத்திரிதளோடு திடுக்கிட்டெழுந்தோடிவந்து ஸந்திதியில் எம்பெருமானில்லாமையைக்கண்டு அளவிடப்படாத விபராகுலங்கொண்டு விதமனஸ்களாய் நடுநடுங்கி அருகிலிருந்த ஆமாத்தியர்களைப்பார்த்து ஓ ஆமாத்தியரே இதென்னமாயமார் யிருக்கின்றதிதனது கேட்க, மத்திரிதள் அரசனே நீர் கணிகண்ணன் திருவடியில் அபகாரப்பட்டபடியால் இந்த அஸம்பவம் ஸம்பவித்ததென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அரசன் அதிக பயப்பத்தியுடனே கணிகண்ணன்

போன திசையெநோக்கி அதிசீக்ரமாகக் கண்களில் நீர் பெருக
 வும் உடம்பில் வெயர்வையரும்பவும் மனமுருகவும் பெரு மூச்
 செறிந்துகொண்டுகிரீடா திபூஷணங்களுந் உத்தரீயமும்கிழேவிழ
 வும்கால்வருந்த ஓடோடியும்போய்ப் பிராட்டியுடன் பெருமானே
 யுங்கண்டு திடிலென்று கிழேவிழ்த் தடிபணிந்தெழுந்து கைகளைக்
 குவித்துக்கொண்டு லோகாராட்டியனே பிரம ருத்திராதி தேவர்
 களுக்குங் காணப்படாத திருவடிகள் வருந்தவும் நீருண்டமேகம்
 போல் விளங்குகின்ற அழகிய திருமேனியின்மேல ஸலிப்பதம்.
 குக்கூடாத சூரியகிரணம்படவும், லோகமாதாவாகிய பிராட்டியா
 ருடைய செல்வத் திருமேனிக்கு இளைப்பு உண்டாகவும் எழுந்
 தருளுவதற்கு ஐயோ, அடியேன் என்ன அபராதஞ் செய்தேனோ
 அடியேன செய்த ஸர்வாபராதங்களையும் ஈழமித்தருளவேண்டும்
 பக்தபராதீன, பரமகாருணிகா, பரப்ரமம் ஸ்வரூபாவென்று பல
 விதமாகத்ததித்தறிந்த அதுகேட்டருளி சொன்னவண்ணஞ்செ
 ய்வதரான ஸ்ரீமநாராயணன் அரசனே நீ நமக்கபராதியல்ல ;
 ஆயினும் நமதுபக்தனை திருமழிசைப்பிரானுக்கு அந்தரங்கபக்த
 னாகிய கணிகண்ணனுக்கு நீ அபராதஞ்செய்தபடியால் உன்தேச
 த்தைவிட்டுக் கணிகண்ணன் புறப்பட்டான். அந்தபக்தனைப்பிரிய
 மாட்டாது திருமழிசையாழ்வார் அவனுடன் புறப்பட்டார்.
 அவரைப் பிரிந்திருக்கமாட்டாது நாமும் புறப்பட்டோமென்று
 திருவாய்மலர்ந்தருள அதுகேட்டு இராஜன் மிகுந்தபயத்துடனே
 திருமழிசைப் பிரானுடைய திருவடிகளைத்தொழுது ஸ்வாய்
 அடியேன்செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று
 பிரார்த்தித்தறிந்ததிருமழிசையாழ்வார் அரசனே, நம்மிடத்தில்
 பிரீதிவைத்திருக்கிற கணிகண்ணனை நீ உதாசினஞ்செய்தபடியால்
 அவர்புறப்பட அவர்பின்னே நாமும்புறப்பட்டோம். அவரிடத்து
 ப்போமென்று ஆக்கியாபித்தருள இராஜனும் முன்னடக்கின்ற
 கணிகிருஷ்ணருடைய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அடி
 யேன்செய்த அபராதங்களையெல்லாம் ஈழமித்தருளிய தாவத்தாக
 எழுந்தருளி யிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கக் கணிகண்
 ணன் அவ்வரசனிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து திருவெஃகாவைநோ
 க்கி நடக்கப், பின்பு திருமழிசைப்பிரானும் பிராட்டியாரோடு
 யுதோக்தகாரியான எம்பெருமானும் நடந்தருளித் திருவெஃகா
 னில் யதாவத்தாக எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

பின்பு திருமழிசையாழ்வார் திருவெஃகாலைவிட்டுத் திரு
க்குடந்தையென்னும் திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ்
வமுதனைச் சேவிக்கத்திருவுள்ளங்கொண்டு எழுந்தருளியெய்யாழ்
போது மார்க்கத்தில் பெருமழையோனெனும் ஸ்தலத்துக்கு எழுந்
தருளினார். அந்தஸ்தலத்தில் வேதாத்யயனம் பண்ணிக்கொள
டிருந்த சில ப்ராஹ்மணர்கள் ஆழ்வாரைச் சூதானென்றிகழந்
மற்றொருவழியாலே போகும்படிசொல்ல ஆழ்வாரு மப்படி
வேறுமார்க்கமாக எழுந்தருள் அந்தப்ராஹ்மணர்கள் ஆழ்வாரை
யிதழ்ந்தபடியால் வேதாத்யயனத்தில் விட்ட இடந்தெரியாது
மயங்குகின்றார்கள். பின்பு அந்தஸ்தலத்திலெழுந்தருளிய எம்பெ
ருமான் ஆழ்வார் எழுந்தருளிய மார்க்கத்துக்கு அபிமுகமாகத்
திரும்பிநீங்க அவ்வாச்சரியத்தை அர்ச்சகபரிசாரகர்கள்கண்டு அ
திசயித்து அந்த அம்புதத்தைச் சில ப்ராஹ்மணர்களுக்குச்சொ
ல்ல ஆழ்வாரைத் தூவித்த ப்ராஹ்மணர்களும் அவதக்கேட்ட
வுடனே ஆழ்வாரைத்தேடிவந்து அவர்திருவடிகளில் வீழ்ந்து
கூடாபணம்பண்ணிக்கொண்டு நின்ற ஸ்வாமீ தேவரீராரித்தித்த
படியால் நாங்கள் அத்யயனம் செய்யுமிடத்தில் விட்டவிடந்தெரி
யாது மயங்குகிறோம் ; அந்தமயக்கத்தை நீக்கி யருளவேண்டும்.
இந்த ஸ்தலத்தி லெழுந்தருளிய எம்பெருமானும் தேவரீரெழுந்
தருளிய திசைக்கு அபிமுகமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றார். ஆத
லால் எம்பெருமானுக்கும் எங்களிடத்தில் திருவுள்ளம் வரும்படி
க்குச் செய்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க ஆழ்வாரும்
அவ்விடத்திலிருந்த ஒரு கறுப்புரெல்லையெடுத்துத் தமது நகத்தி
னலேகிழித்துக்காட்ட அதுகண்ட ப்ராஹ்மணர்களும் அந்தக்கு
றிப்பினால் தாங்கள் விட்டவிடத்தை யறிந்துகொண்டுபோகஆழ்
வாரும் ஸந்திதிக்குப்போய் எம்பெருமானைச் சேவித்து எம்பெ
ருமான் முன்னேஎழுந்தருளியிருந்தபடியிருக்க வேண்டிக்கொ
ண்டு புறஞ்செல்ல, அந்தவூரில்யாகஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஒரு
ப்ராஹ்மணன் இந்த மஹத்வத்தைக்கேட்டு யாகபலஸத்தியுண்டா
கும்படி ஆழ்வாரைஅவ்விடத்திற் கெழுந்தருள்ப்பண்ணிக்கொண்
டுபோய் உபசரிக்க அதுகண்ட அங்குள்ளசில தூர்த்தர்கள்,
இந்தப்ராஹ்மணன் சூதானை யாகஞ் செய்யுமிடத்தில் அழைத்துக்
கொண்டு வந்ததுமல்லாமல் உபசாரங்களுஞ்செய்கிறான்; இதெ
ன்ன விபரீதமென்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ள அது
கேட்ட ப்ராஹ்மணன் மிகவு மனநொந்துநிற்க, அதுகண்டு ஆழ்
வார் அந்தப்பாகவதன் மனங்குளிரவும் அந்த தூர்த்தர்கள் மனம்
நடுங்கவும் தமது திருமார்பில் ஜவாலாருபமாகிய திருவாழியாழ்
வானைக் காண்பிக்க அந்ததூர்மதிகள் நடுநடுங்கி வந்து ஆழ்வார்
திருவடிகளைத்தொழுது ஸ்வாமீ பூர்வமிருந்தபடி ஸேவைஸாதித்
தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க ஆழ்வாரு மப்படியே ஸ்வ

ஸ்வரூபங்கொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனை பான்; அவனடியார்களே யதாதிகார பூஜயர்களென்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிவித்த அந்த ப்ராஹ்மணனுக்கும் யாகஸித்தியுண்டாகும்படி யனுக்ரஹித்து அவ்விடம்விட்டுத் திருக்குடந்தைக் கெழுந்தருளி ஆராவமுத நென்னும திருராமத்தை யுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனைச் சேவித்து அவருடைய நித்யகல்யாணகுணங்களிலீடுபட்டு அவர் விஷயமாகவும் ஜீவாத்மாக்களுஜ்ஜீவிப்பதற்காகவும் செந்தமிழால் பாடி அவற்றைத் திருக்காவேரியிலிட எதிர்நோக்கி வந்தவைகளாகிய ‡ நான்முகன் திருவந்தாதி தொண்ணூற்றுறுபாட்டும் திருச்சுருத்தருத்தம் நூற்றிருபதுபாட்டும் நமமை ஆசிரயித்தவர்களுக்கு அளித்து இரண்டாயிரத்துஎழுநூறு வருஷம் அந்தத்திவ்யதேசத்திலே வாஸஞ்செய்துகொண்டிருந்து பின்பு அவ்விடத்திலேயே பரமபதநிறுகெழுந்தருளினார். இவர் இந்தலீலாவியூதியில் சதுரளாஸ்ர எழுந்தருளியிருந்தார்.

வாழித்திருநாமம்.

அன்புடனந்தாதிகொண்ணூற்றுறுபுத்தான் வாழியே
அழகாருத்திருமழிசையமார்தபிரானவாழியே
இன்பமிகுதையினமகத்திருத்தூதான்வாழியே
எழிறசுகவிருத்தூறநிருபதுளான்வாழியே
முன்புகத்திலவந்துதித்தமுனிவராகோன்வாழியே
முழப்பெருக்கில்பொன்னியெதிர்மிதந்தசொல்லோன்வாழியே
நன்புவிநாலாயிரத்தேழ்நூற்றிருநதான்வாழியே
நங்கள் பச்சுசாரணிநுநற்பதங்கள்வாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

ஸத்யின் மகமின்று தாரணியீ ரோற்றமிந்தத்
ஸத்யின் மகத்துக்குச் சாற்றுதின்னேன் - தாய்யமதி
பெற்ற மழிசைப் பிரான்பிறந்த நாளென்று
நற்றவர்கள் கொண்டாடு நாள்.

‡ நான்முகனை நாராயணன்படைத்தான் நானமுகனும்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான்—யான்முகமாய்
அந்தாதி மேலிட்டறிவித்தே ஒழிப்பாருளைச்
சிந்தாமற் கொண்டினீர் தேர்தது.

* பூதிலாயவைந்துமாய்ப் புனற்கணின் நான்குமாய்த்
தீநிலாயமுன்னுமாய்ச் சிறந்தகாவிரண்டுமாய்
மீநிலாயதொன்றுமாகி வேறுவேறுதன்மையாய்
நீநிலாயவண்ணநின்னை யார்நினைக்கவல்லோ.

திருமழிசையாழ்வார் வைபவம்
முற்றிற்று.

நம்மாழ்வார் வைபவம்.

வ்ருஷஹைதுவிஸாஸாயாம் கௌகாவாஸிகாஸிஜடி |
பாணுஷெஸுகெவராதள ஸாஸிகெவநுஷம்ஹஜை ||

வ்ருஷபேதஸிஸாஸாயாம் குருகாபிரிகாஸிஜம் |
பாண்டியதேதஸேகலேராஹ ஸாஸிகெவநுஷம்ஹஜை ||

ஸ்ரீவிஜாநதிரெநாசுரெஹநிகுளவெஷெபுரேஷாஸாயெ
ஜாவெஸாயவநாஸி ஹமபுவஜிநவகெஷவிஸாஸாஸியெ |
ஹமஸுஹதாஷுஸ்தியியுதெஸ்ரீதேஹரெவிவ (ஸாஸு
கூபிதூரம் புரேஷாஸாயெஷாஸாயெ கவிஷாஸாயெஷாஸாயெ
ஸ்ரீவிஜாநதிரெநாசுரெஹநிகுளவெஷெபுரேஷாஸாயெ
மாஸேமாதவநாமதி பார்க்கவதுநேசர்க்குவிசாகாடிதே |
லக்ஷேசுத்தசுதூர்த்தசீததியுதே ஸ்ரீமத்குளிகாஸிச
கூபித்யாம்ப்ரதூரூத்பரங்குச கவிஷாஸாயெஷாஸாயெ
||

ஜா தாவி தாயுவதயஸுநயாவிஸுதி
ஸவபுயெஷவநியெநெநுபாநாடி |
சூடிஸுநகௌவதெஷகௌஸாயிராஜெ
ஸ்ரீதேஷுஸுமஹம் புணஜாஸிதெஷு ||

மாதாபிதாபுவதயஸுநயாவிஸுதி
ஸஸர்வமயதேவநியமேநாதவபாநாம் |
ஆத்யஸுநக: குலபதேதவகுளபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்கிரியுகளம் பாணமாமியுந்நா ||

புனைவகுண்டத்தில்; ஸ்ரீமத ஸ-ஓர்பாக்னியென்னுஞ்சுடர்க ளும் மின்மினிப் பாகாசம்போற் சிறுகித்தோன்ற அபரிமிதமாகிய இயற்கையொளி வீசி என் னுமோர்தன்மையாய் அவாங்கமகோ கோசரமாய் அப்பாக்குத திவ்யதேஜோமயமாய் பாகாக்கின்ற திருமாமணி மண்டபத்தின்கண், லக்ஷ்மீ ஸமேதனாக எழுந்தரு ளிய ஸர்வசக்தியுத்தனு ஸ்ரீமநாராயணன் தம்மெதிரில் அஞ்சலி யஸ்தராக நிற்றின்ற திருவனந்தாழ்வானைக் கிருபைகூர்த்து கடா க்ஷித்தருளி பூலோகத்தில் அநாதிகர்மவசத்தர்களாகி ஜனனமா ணங்களால் வருந்துகின்ற ஜீவாத்மாக்களை முத்தர்களாக்கும் பொருட்டு நம் திருக்குருகூரில் காரியென்பவனுக்கும் அவன் மனைவி உடையங்கைக்கும் நமசேனை முதலிய ஸாரப புத்திரராக அவதரிப்பிப்போம்; நீரும் முன்பாகத் திருக்குருகூரிலே திருப்பு ளியாக அவதரியுமென்று திருவாய்மலர்த்தருள, அநதப்ரகாரமே திருவனந்தாழ்வான் மேற்சொல்லிய யுகவருஷம்-சித்திரைமாசம் மூல நக்ஷத்திரத்தில் தாம்ப்ரபர்ணிதீரத்தில் திருக்குருகூரில் ஆதிப்பிரான் ஸநதிக்கு வடபாரிசத்தில் திருப்புளியாக அவதரித் துக் கண்டவர்களுக்க வளர்துகொண்டிருந்தார்.

இப்படியிருக்கப் பின்பு குறைவில்லாத செல்வப் பெருக் கத்தையுடைய அத்திருக்குருகூரென்னும் நகரத்தில் நாலாம் வரு ணத்திற்றேன்றி அரசாட்சிக்குரிய அங்கங்களைப்பெற்று நீதிதவ ருச் செங்கோல்செலுத்தி வருகின்றவராகியும், இடைவிடாத பகவத்பக்தி யுள்ளவராகியும் எம்பெருமான் ஸநதிக்கேற்ற கை ங்கர்யங்களைச் செய்கின்றவராகியும் பாம்பாகவதர்களைப் பணிந்து உபசரிக்கின்றவராகியு மிருந்த காரியென்னும் பெயரையுடைய அரசன் தமது மனையவளாகிக் கற்புநிலைவறுது இல்லற தர் மத்தை வளர்த்துவருகின்ற உடைய நங்கை யென்பவளுடன் புத்திரப்பேறு குறித்துத் திருக்குறுங்குடியென்னுந் திவ்யதே சத்திற்குப்போய் அங்குள்ள திருப்பாற் கடலென்னும் புண்யதீர் தத்தத்தில் நீராடி அத்தலத்திலெழுந்தருளிய எம்பெருமான் ஸந தியுட்சென்று தங்கள் மனக்குறைபையச்சொல்லி, ஞானமில்லாத எம்போன்றவர்கள் அளவிற்ற குற்றங்களைச் செய்யினும் குறை நீக்கும்பொருட்டுப் பிரார்த்திப்பார்களாயின் அந்தப் பிரார்த்த னையை அங்கேநிகத்துக்கொண்டு குற்றங்களைப் பொறுத்தருளிக் குறைகளைத் தவிர்த்தார்களின்ற கிருபாஸமுத்திரமாகிய எம்பெரு மானே அடியோங்களைப் பாம்பதத்தில் ஏற்றத்தக்க ஓர் புத்திரப் பேறுகடாக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று பலவாறாகத் துதித்துப்

பின்பு அங்கோரிடத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் செய்யுந்தவத்திற்கு உவந்து அடியவர்க்கு எளியனான பரம்பதாதன் அவ்விருவர்களுடைய ஸ்வப்னத்தில் எழுந்தருளிப் புத்திரப்பேறுகுறித்து நம்மை நோக்கிச் செய்யும் அசிய தவத்திற்கு மகிழ்ந்தோம்; இனிநாம் உங்களிடத்தில் நம்ஸேனை முதலியாரைப் புத்திரராக அவதரிப்பிப்போமென்று திருவாய்மலர்ந்து எழுந்தருளினார்.

பின்பு இருவரும் ஸ்வப்னம்நீங்கி ஸ்வாமி ஸேவை ஸாதித்துத் திருவாய்மலர்தருளியதை நினைந்து ஆனந்தபரவசர்களாய் அத்தத்திவ்யதேசத்து எம்பெருமானையடிபணித்து அதைவிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருக்குருகருக்குவந்து சேர்த்தார்கள்.

ஆனந்தரம் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அதுக்ரஹித்தபடி உடைய நங்கையாரது அழகிய திருவயிற்றில் மாணிட உருக்கொண்டு எழுந்தருளி உலகத்திலுள்ள அக்கிய மதங்களின் சித்தாந்தங்கள் தாழ்வடைந்து விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தமோங்குகளும் அஞ்ஞானமென்னும் இருள்நீங்கி ஞானமென்னும் பிரகாசமுண்டாகவும், பக்திமார்க்கம் மாசற்று விளங்கவும் பிரமபாகவதர்களுக்கு வலதுதோள் துடிக்கவும் மற்ற ஸமயவாதிகளுக்கிடதுதோள் துடிக்கவும் கலியுகம்பிறந்த கார்பத்து முன்றறாள் பிரமாதிவருஷம் வைகாசிமாசம் பெளர்ணமி வெள்ளிக்கிழமை விசாக சூத்திரங்கூடிய தினத்தில் கற்படக லக்கினத்தில் சேனைமுதலியார் அம்சரான ஒரு புத்திரர் அவதாரஞ் செய்தருளினார்.

அந்த தினத்தில் உலகத்திலுள்ள எல்லா ஸமயத்தவர்களுக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பராத்பரனென்னும் எண்ணந்தங்கள் தங்கனையறியாமலேயே யுண்டாயிற்று. குருடர் - முடவர் - சேவீடர் - ஊமைப் பழகலான அயயவ ஈனர்களெல்லாம் அது நீங்கி அழகான வடிவங்களோடு ஸ்வஸ்த சித்தர்களாய் இருந்தார்கள். மலடிகளெல்லாம் கர்ப்பமுடையவர்களானார்கள். ஆகாயத் தெளிவடைந்து விளங்கியிருந்தது. பூமழை வருஷித்தது. இந்தப்பிரகாரம் அனேகமத்துவங்க ஞண்டாரியிருந்ததுகள்.

இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களுண்டாகப் புத்திர அவதரித்த ஸந்தோஷ சமாசாரத்தைக்கேட்டு அரசன் தன்னை மறந்த மனக்கலிப்புள்ளவனுயெழுந்து தீர்த்தமரடி வேதோக்தமாகப் பிராமணர்களுக்கு விராதானம் கோதானம் பூதானம் ஸ்வர்ணதானம்

முதலான தானங்களைச்செய்து ஜாதகம் முடித்துக் காரிமா
தொன்று எமகாரணஞ்செய்து குறைவற்ற மனமுடையவரா

அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் அரசனைப்பார்க்கிலும்
பதின்மடங்கு சந்தோஷமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். பிற
ந்தகுழந்தை வாய்திறந்தழாமலும் கண்விழித்துப் பாராமலும்
கைகால்களோ யசைக்காமலும் பிரபஞ்சமாயையைக்கூடந்து மலர்ந
தமுகத்துடன் பகவத் குணனுபவஞ் செய்துகொண்டிருந்தது;
இப்படியிருக்க உடையங்கையார் தோடி சூரியோதயம்போலப்
பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனது அழகு தனம்புகின்ற தெய்வத்தன்மை
யுள்ள வடிவத்தைத் தனதுகண்கள் குளிரக்கண்டு எல்லையில்லாத
களிப்பை யுடையவளாயிற்றும தன புத்திரனுடைய வுண்மை
யை அறியாதவளாகி மடியிலெடுத்து வைத்தற்கொண்டு முலை
கொடுக்க அக்குழந்தை முலைபிடித்து உண்ணாமலும் வாய்திறவா
மலும் கண்விழிபாமலும் இருப்பதைக்கண்டு எங்களுக்கு ஒரு
ந்த பிள்ளைக்குறையை நீக்கவந்த அருமைக திராமகளை நெடுங்
காலமாகத் தவஞ்செய்து பகவத் கடாஷத்தால் பெற்றுக்கொ
ண்ட உன்னை மடிமேலவைத்து முலைகொடுத்து மகிழ்ச்சியை
யடைவதற்குத் தக்க தவத்தைச் செய்யாமலிருப்பீதினே நீவுந்தா
மரைமலர்போன்ற கண்களைத்திறவாமலும் பவளம்போன்ற சிவ
ந்த உதகளைக்குறித்து அழாமலும் பாரக்கிறவராவது கண்க
ளையும் மனத்தையுங் களிப்பையுந் செய்கின்ற சுந்தரமுள்ள
கைகால்முதலிய அவயவங்களை யசைக்காமலு மிருப்பதென்ன
மாயமோவென்றுசொல்லி விபாகுலமடைந்து அரசனுக்கு அறி
விக்க அரசனும் வந்து புத்திரனைக்கண்டு இவ்வென்ன ஆச்சரியமோ
றுத்தப் புத்திரன் மானிட வடிவு உள்ளவனாயிருந்தாலும் பகவ
தம்சமென்பதை நாமறிந்துகொள்ளும்படி செய்கிக்கின்றதாகத்
தோன்றுகின்றதென் நெண்ணிக்கொண்டு தம்மரண்மனைக்குப்
போய்விட்டார். பின்பு அப்புத்திரன் உடையங்கையார் நவரத்ந
கசிதமான பொற்றொட்டிலினிடத்துக் கிடத்துத்தோறுங் கிடந
தும் எடுத்திருக்க வைக்குந்தோறும் இருந்தும் பாலருந்தாது நா
ளுக்குள்ளே திருமேனிவாடாது வளர்ந்துவந்தனர்.

இப்படியிருக்க ஒருநாள் காரிமென்பவர் தனது புத்திரனு
டைய அபூர்வமான சரித்திரத்தை மந்திரிகளோடு சூழ்த்தாராய்ந்
து இப்புத்திரனுடைய உண்மை எம்பெருமான் திருவுள்ளத்து
க்கே தெரியுமாதலால் அவன் ஸந்திக்கெதிரில் கொண்டோய்

ஆழ்வார்கள் வைபவம்.

விடுவதே தகுதியென்று நிச்சயித்து அவ்வாறே தொடர்ந்து கிடத்தியபின் னாயையெடுத்துக்கொண்டு உடையங்கையுருமா சென்று ஆதிப்பிரான் ஸந்திதிக்கெதிரில் இருக்கவைத்தார். உடனே அக்குழந்தை மெல்ல மெல்லத் தவழ்ந்தது. அதுகண்டு தாய்தந்தையரும் மற்றவரும் அளவிடப்படாத ஆனந்த முடையவர்களாய்ப்பின்னே நடந்தார்கள். குழந்தை அப்படியே தவழ்ந்துபோய் ஸந்திதிக்கு வடக்கே யிருக்கின்ற திருப்புவியில்கீழ் பத்மாஸனமாக உட்கார்ந்து வலதுகையில் சின்முத்திரை தரித்து இடதுகையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு கண்களைத்திறவாமல் உடம்பையசைக்காமல் தலையுங்கழுத்தும் நேராகவிருக்கச்சித்திர பம்போல விருந்தது. பின்னேவந்த அரசன் அரசி முதலானவர்கள் இந்த அற்புதத்தைக்கண்டு உடம்பு புளகித்து இக்குழந்தை பகவதம்சமே தவிர வேறல்லவென்று நிச்சயித்துப் பலவிதமாகத் துதிசெய்து அவ்விடத்திலேயே குழந்திருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்க எம்பெருமானை ஸர்வலோகமாதாவானபெரிய பிராட்டியார் ஜீவாத்மாக்களுக்கு எளிதில் உஜ்ஜீவிக்குமபடியான உபாயத்தை உபதேசித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க எம்பெருமானும் அப்படியே செய்யக்கடவோமென்று திருவுள்ளம்பற்றி சேனைமுதவியாரைப் பார்த்து நீர் பூலோகத்தில் உம்முடைய அமசமான நமமாழ்வாருக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசித்து வாருமென்று நியமிக்க அப்படியே நம்மாழ்வாருக்குத் திருவிலச்சினைமுதலானதுகளையும் ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் பிரசாதித்தருளினார். இப்படி யிருக்கின்றநாளில் ஒரு நாள் திருக்கோளுரிலிருந்து திவ்ய தேசயாத்திரைக்குப்பேரய் திருவயோத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கிற மதூரகவிகள் தென்றிசையில் கோடிசூரியப் பிரகாசமாக வொரு ஜோதியைக்கண்டு இதென்ன ஆச்சரியம் அஃதின்னதென்றறியவேண்டுமென்று நினைத்து அந்த கண்ணமே திருவயோத்தியைவிட்டுத் தென்றிசையைநோக்கிநடந்து திருவேங்கடமென்னும் திருப்பதிக்குவந்து திருவேங்கடமுடையானைச் சேவித்துத் தாம் முன்கண்டஜோதியைப் பார்த்துக்கொண்டே திருவரங்கம் பெரியகோயிலைடைந்து ஸ்ரீரங்கராதனைச்சேவித்துத் திருமாலிருஞ்சோலைமேக்குவந்து அழகரைச்சேவித்துக் கூடலழகிய பெருமானையும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வடபத்திரசாயியையும் சேவித்துத் தாம்பரபர்ணி தீரம்வந்து ஸ்ரீவைகுண்டமென்னும் திருப்பதியி லெழுந்தருளிய கள்ளப்பிரானைச் சேவித்துத் திருச்சங்குணித்துறையில் நித்திய கர்மானுஷ்டானஞ்

செய்து தென்கரை யிலுள்ள திருக்குருகர்க்குச் சமீபத்தில் வரு
ம்போது காணப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தேஜஸ்வானது ஆதி
ப்பிரான் கோவிலுக்குள்ளே பரவேசிக்கக்கண்டு சீக்கிரமாக
கூடித் துன்பொலித்துகின்ற பிரானையும் ஆதிப்பிரானையும் சேவி
த்துப் பிரதக்ஷணமாகவரும்போது அங்கிருக்கின்ற திருப்புளி
யில் அந்த திவ்ய தேஜஸ்வானது அடங்கியதைக்கண்டு அதன்
ஸமீபத்தில் வந்து அவ்விடத்திற் குழந்திருக்கின்ற கூட்டங்
களைக்கண்டு இவ்விடத்தில் அதிசயமெனனவென்றுகேட்க அது
கேட்டுக் காரியார், ஸ்வாமீ அடியேன் மனைவியுடன் புத்திரனைவே
ண்டித் திருக்குறுங்குடி எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்க அவரது
கடாக்ஷத்தால் புத்திரனவதரித்துக்கண் திறவாமலும் அழாமலும்
ஸ்தந்யபானம்பண்ணாமலும் வைத்த இடத்திலேயே உடம்பசை
க்காமலும் இருந்ததைக்கண்டு எம்பெருமான் ஸந்தியில் எடு
த்துக்கொண்டுவந்து விட்டோம். ஸந்தியிலிருந்து மெல்லமெ
ல்லத்தவழித்துவந்து இத்தத்திருப்புளியி னிடத்தேபத்மசனராக
உட்கார்த்து கொண்டனர். அந்நாள்தொட்டி நாளவரையுமாகிய
பதினாறுவருஷமும் கண்விழிக்கவும் வாய்திறக்கவும் உடம்பசை
க்கவும் நாங்கொருவருங் கண்டதில்லை. இவ்விடத்திலுள்ள அற்
புத மிஃதென்று சொல்லுகேட்டு மதுரகவிகள் அதிசயித்து
மணக்களிப்புடன் திவ்யரூபங்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற
ஆழ்வாரைக்கண்டு கண்களி லானந்த நீர் துளிக்கத் தேகமுழுவ
தும் மயிர்க்குச்செறியச் சமீபத்தில் போய்க் கைகளைக்குவித்
துக்கொண்டுஸ்வாமின் “செத்ததினவயிற்றிற்சிறியதுபிறந்தாலெ
த்தைத்தின்றெங்கே கிடக்கும்” என்றுகேட்க அதுகேட்டுத்திருப்
புளியின் கீழ் எழுந்தருளிய ஆழ்வார் “அத்தைத்தின்றங்கே கிடக்
கும்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருள அதுகேட்டுமதுரகவிகள் ஆன
ந்தபூர்வசராய் நாம் கேட்ட கேள்விக்கு யதார்த்தமாகிய வேதார்
த்தத்தனத வெளியிட்ட இவர்மலரிதரல்லர்; நம்மையெல்லாங்கடை
த்தேற்றும்படி பரமபதத்திலிருந்து பூலோகத்திற்கு எழுந்தருளிய
நம்மனை யாளவந்தவரே பென்று யதார்த்தத்தை யறிந்துகொண்டு
கீழேவிழ்ந்து பலமுறைபணிந்து கைகுவித்தெதிர்நின்று பலவா
ருகத்துதிசெய்து பின்பு காரியையும் உடையகங்கையையுத்தொ
ழுது நீங்கள் என்ன தவஞ் செய்தீர்களோ உங்கள் தவமேதவம்.
பிரம்மருத்திரரீதிதேவர்களும் பெற்றுக்கொள்ளுதற்கு அருமை
யாகிய பேறுபெற்றுக் கொண்டீர்கள். உங்களுக்கு நிகரானவ
ர்கள் திரிலோகத்திலும் இல்லையென்று புகழ்த்து, பின்பு திரு

ஆழ்வார்கள் வைபவம்.

புப்பனியினடியில் எழுந்தருளிய நம்மாழ்வாரைச் சேவித்து அப்பி
 ராகிருத திவ்ய சரித்திரங்களையுடைய தேவரீர் அடியேனுக்கு
 தத்வநீத புருஷார்த்தங்களை யெல்லாம் பிரஸாதித்தருள கே
 மென்று பிரார்த்தித்து எதிரேநிற்க, அப்போது ஸ்ரீமங்க
 யணன் தேவீபூஷணபுத பரிஜனங்களோடே கூடப்பெரிய திருவடி
 யின்மீது எழுந்தருளி நம்மாழ்வாருக்குச் சேவை சாதித்த
 ஆழ்வாரும் கண்விழித்து நிகரில்லாத செம்பொன்மலைமேல் நீ
 நிறமுள்ள கீர்கொண்ட மேகமானது மணமுள்ள செந்தாமரை
 மலர்களை வடிவமுழுவதும் மலர்த்திக்கொண்டு சுடர்விட்டோங்கு
 கின்ற சூரியமண்டலத்தை முடிமேற்கவித்து இடைவிடாது
 மின்னுகின்ற மின்னுடன் எதிரின்றதுபோல் ஸ்வர்ணமலை போ
 லப் பொன்னிறமும் உயர்ச்சியும் பெருமையும்பெற்ற பெரிய
 திருவடி திருத்தோள்களினிடத்து மலர்ச்சியும் புன்னகையுங்
 கொண்டு குளிர்ச்சிததும்புகின்ற திருமுகமலரும், அருள்ததும்பு
 கின்ற திருக்கண்மலரும், பவளம்போற்சிவநது அழகு ததும்புகி
 ன்ற திருவாய்மலரும், ஸ்ரீபாஞ்ச ஜன்யாதி திவ்ய ஆயுதங்களைக்
 கொண்டு செவ்வண்ணத்ததும்புகின்ற திருக்கைமலர்களும், பிரம்
 மாவைச் சிருஷ்டித்துச் சுந்தரத் ததும்புகின்ற திருவுந்தி மலரும்
 பரம பாகவதர்நளுடைய இருதயங்களில் மலர்த்து ஆனந்தத்
 ததும்புகின்ற திருவடிமலர்களும் பிரகாசிக்க மின்னற்கொடி
 போன்ற பிராட்டியாருடன் நீலமேக ஸ்பாளமாகிய திருமேனி
 யைக்காட்டி பெழுந்தருளிய எம்பெருமானைக் கண்டெழுந்து,
 கண்களில் நீரரும்பவும், உடல்புளிக்கவும், மனமுருகவும், கேழே
 விழுந்து அனேகமுறை சேவித்து இவ்வளவு காலமும் இப்ப
 டிப்பட்ட சேவையைச் சேவியாமல் நாள்களெல்லாம் விணைக்க
 ழிநதனவே யென்றழுதும், சதர்முகன் முதலாகிய தேவர்கள் நெ
 ம்காலம் அருமையான தவங்களைச் செய்து வருத்தினங் கிடைத்
 தற்கு அருமையாகிய எம்பெருமானது திருவடிமலர்களை நீர்வேற
 துவாகச் சேவிக்கும்படி நமக்குக் கிடைத்ததேயென்று ஆனந்தக்
 கூத்தாடியும், எண்ணப்படாத இன்பத்தருகின்ற இப்படிப்பட்ட
 சேவையைச் சேவிக்கின்ற நாம் இனி க்ஷணகாலமாயினும் பிரி
 க்திருப்போமானால் நமதியற்கையை யென்னென்று சொல்லுவது
 என்றுகணக்கதும், சமானமில்லாத அற்புத அமலநிதிசய மங்கள
 குணமே திருமேனியாகக் கொண்டு எழுந்தருளிப் பேராணந்தத்

தைக் கொடுத்தருளிய எம்பெருமானுக்கு என்னகைம்மாறுசெய் வேனென் னறுகியும், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்யகுணங்களைப் பாடியும், ஆனந்தபரவசராய்க் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டிருக்க அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆத்மாக்கள் லோகமாயைகடந்து ஞானமார்க்கத்தில் நடந்து கமது நித்தியானந்தமாகிய பரதபதத் தைய யடையும்படி வேதார்த்தங்களைத் திரவிடவேதமாகச் செய்யு மென்று திருவாய்மலர்ந்து எழுந்தருளிவார்.

பின்பு நம்மாழ்வார் திருப்புளியின்கீழ் எழுந்தருளியபடி ஸ்ரீமந்நாராயணனை பாரத்பரனென்றும், அவனை யல்லது ஆத்மாக்களுக்கு வேறுகத்பநதா மில்லையென்றும், அவரதுதிருவடிகளுக் கு அடைக்கலம் புகவேண்டுமென்றும், அவர், பக்திசெய்கின் றவர்களுக்கல்லதுபிரம்மருத்திராதிதேவர்களுக்கும் எளியவரல்ல ரென்றும், சிறுஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரமென்னும் முத்தொழில்க ளுக்கும் மூன்று வெடுத்தவரென்றும், உலகத்தவர்களோ! கிலே யில்லாத இந்தச்சரீரம் அழிந்துபோகுமுன் அவரதுதிருவடிகளை இடைவிடாது நினைபுகளென்றும் பலவிதமாகவுலகத்தவர்களுக் குஅதிகப்பித்து ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிய பரமபுருஷனை புருஷ னாகவும் அவரது ஸத்வாமிசமாகிய தாமே ஒரு பெண்ணாகவும் எண்ணங்கொண்டு, ஒத்த அன்புள்ள கணவனைப்பிரித்த கற்புள்ள ஒரு ஸ்திரீயானவள் குழல்சோரவும் வளையல்கள் கழலவும் வடி வம் வேறுபடவும் படுப்பதும் நடப்பதும் பேசுவதும் பாடுவதும் முதலாகிய தொழில்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் கணவன் தன்னிட த்திற்செய்த கணவின் பங்களை நினைந்து நினைந்து மனம் நெரு ப்பிவிட்ட மெழுகைப்போலுருகியிருக்கி கண்களில் நீர்வடித்துக் கொண்டு உன்மத்தம்பிடித்தவளாக வுடம்பசையாது இருந்தப டியே யிருப்பதுபோல் தாமும் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்பிரித்து அப் பிரிவாற்றாமையால் திருமேனியிலுள்ள திருவாடை முதலான வைகள் சோர்த்தும் அற்புதமான திவ்ய வடிவும் மாசண்டமணி போல மழுங்கியும் பார்ப்பது பேசுவது முதலாகிய தொழில்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் எம்பெருமானைத் தாம் அனுபவித்தபேரின்ப சுகானுபவங்களை யெண்ணி மனமுருகிக்கண்களில் நீர்சொரியத் திருமேனி யசையாது இருந்தபடியே சிவநாளிருந்தும், பின்பு அந்த ஸ்திரீயானவள் தன்னருகிலிருக்கின்ற பாங்கி முதலான வர்களை நோக்கித் தன்கணவனது மேன்மையும் தனது நிலையும் வெளியிட்டுத்தன்கணவனைக் கூட்டிவரும்படி யிசைவித்துத் தூத னுப்புலவதுபோலத் தாமும் தமதருகிவிருக்கும் பறவை முதலான வைகளை நோக்கி ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்ய குணங்களையும் தமக்கு அவரைப் பிரித்ததனுண்டாகிய சோகத்தையும் அறி வித்து அவரையழைத்துவருமபடி தூதனுப்புலவதுபோல்ப் பேசி

க்கொண்டும் இவ்வாறு பிரிவாற்றாமைபால் வருந்துவதைக் குறித்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடிக்கடி புறத்திலும் அகத்திலும் சேவை சாதித்து இன்பங்கொடுத்தருள அவ்வின்பத்தை யனுபவித்து அவ்வனுபவத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிற சகல் வேதார்த்தசாரமான திருமந்திரார்த்தத்தை நாலு பிரபந்தங்களாலே பிரகாசிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாய் ருக்வேதஸாரமான ௧ திருவிருத்தம், யசர்வேதஸாரமான ௧ திருவாசிரியம், அதர்வண வேதஸாரமான ௨ பெரிய திருவந்தாதி, ஸாமவேதஸாரமான ௩ திருவாய்மொழி ஆகிய இந்நான்கு பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து மதுரகவிகளேப பட்டோலைகொள்ளும்படி நியமித்தருளுநர்.

௧ பொய்நின்ற மனானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடமபு மிதின்ற நீர்மை யினியாமுறுமை யுயிரளிப்பான் எந்நின்றயோனியு மாய்ப்பிறத்தாயிமை யோர்தலைவா மெய்நின்றுகேட்டரு ளாயடியேன்செய்யும் விண்ணப்பமே.

† செக்கர்மா முகிலுதித்து மிக்கசெஞ்சுடர்ப் பரிதிசூடியஞ் சுடர்மதியம் பூண்டு பலசுடர்புனைந்த பவளச்செவ்வாய் திகழ்பசுஞ்சோதி மாகதக்குன்றங் கடலோன் கைமிகைக் கண்வளர்வதுபால் பிதகவாடை முடிபூண்முதலா மேதரு பலகல னணிந்துசோதி வாய்வுங் கண்ணவஞ் சிவர்ப் மீதிட்டுப் பச்சைமேனி மிகப் பகைப்ப ரச்சவினைக்கவர் தலையரவினமளியேறி யெறிகடல்நடுவு ளறிதுயிலமர்ந்து சிவனபணிந்திர னிவர் முதலனைத்தோர் தெய்வக்குழாங்கள் கைதொழக் கிடந்த தாமரைபுத்தி தனிப்பெருநாயக முவுலகளந்த சேவடியோயே.

* முயற்றி சுமந்தெழுந்து முந்தித்து கெஞ்சே இயற்றுவார யெம்மொடு நீகடி—நயப்புடைய நாயின் துடைகிளவி யுட்பொதிவோம், நற்பூவைப் பூவின் மண்ணன் புகழ்.

§ உயர்வறவுயர்நல முடையவ னெவனவன் மயர்வறமதிநல மருளின னெவனவன் அயர்வறுமமரர்க ளதிபதி யெவனவன் துயர்வுசுடரடி தொழுதெழென் மனனே.

இத்தப்பிரகாரம் திவ்யானுபவங்களைப்பிரகாசிப்பித்து ஸர்வ வேதாத்தாரமான திருமந்திரார்த்தங்களை விளங்கவைத்தருளிய நான்கு பிரபந்தங்களையும் மதராகவிகள் எழுதிப் படனஞ் செய்து அதிலுள்ள அனுபவார்த்தங்களை யுணர்ந்து ஆனந்த வெள்ளத்தில் அழுந்தி இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் நம்மாழ்வார் திருவழியைத் தொழுதுகொண்டு மனங்குளிர்ந்தவாயிருந்தார். இவரிவ்வாறு துதித்துக்கொண்டிருக்க, ஆதிப்பிரான் பிரசாதித்த வ்ருளமாலையைத்தரித்துவருளாபரணொன்றும், பாசமயங்களைக் களைந்து பராங்குசரென்றும், சடத்தைக் கோபித்துச் சடகோப ரென்றும் திருநாமங்களைப்பெற்ற நம்மாழ்வார் தம்மைச்சூழ்ந்திருந்த காரி-உடையநங்கைமுதலானவர்களைப் பரமபதத்தில் நித்யானந்தானுபவத்தை யனுபவிக்கக் கடாக்ஷித்தருளி மதராகவிக ளுடன் தாமுமாகச் சிலகாலம் நித்யானந்தானுபவஞ் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு ஒருநாள் இந்தச்சரீரத்தை இவ்வுலகத்திற் சுமந்து கொண்டு இன்னுமெத்தனை நாளிருப்பேன்; இனிமேலுள்ளேயிப் பிரிந்து க்ஷணகாலமும் இச்சரீரமாகிய சுமையைச் சுமக்கமாட்டேன் உனதிருவடியறியச்சொல்லுகிறேன்; என்னை யழைத்தருளவேண்டும கிருபாசிதிராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே யென்று பிரார்த்திக்க அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் எழுந்தருளக்கண்ட ளவிடப்படாத மகிழ்ச்சியோடு மெழுந்து பலமுறை வீழ்ந்துவீழ்ந்தடிபணிந்து கண்களி லானந்தபாஷ்பம பெருகக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு பலவாறுகத் துதித்துநின்ற நம்மாழ்வாரைப்பார்த்தருளி நம்முடன் பரமபதத்திற்கு வாரும்மென்று திருவாய்மலர்த்தருள, அப்போது மதராகவிகள் அடியேன் நம்மாழ்வாரைப்பிரிந்து எவ்வாறுயிர்வலத்திருப்பேன் அடியேனையு முடன் வரும்படி கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நம்மாழ்வாரைநோக்கிக் கண்களில் நீர்விட்டழுது கண்ணி துண் சுறுத்தாம்பென்று முதலெடுத்துப் பத்துத்திருப்பாடல்களை நம்மாழ்வார் விஷயமாகப்பாடித் தேவரீரை யெப்படிப் பிரிந்திருப்பேன் என்று வியாகுலப்பட அதுகுறித்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவுள்ளமிரங்கி உமது கவி மதரமாக விருக்கின்றது; ஆதலால் நீர் மதராகவியென்று பெயர்வகித்துக்கொண்டு இன்னஞ் சிலநாள் இருப்புளியின்கீழ் அர்ச்சாரூபமாக

நம்மாழ்வாரை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துத் திருவாராதனஞ் செய்துகொண்டு திருவாய்மொழியை யுலகத்தில் பிரவசனஞ்செய்து பின்பு நமது பரமபதம்வந்து சேருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி நம்மாழ்வாருடன் ஸ்ரீவைகுந்தத்துக் கெழுந்தருளினார். பின்பு மதுராகவியாழ்வாரும் ஸ்வாமி நியமனப்படி நம்மாழ்வாரை யெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துத் திருவாராதனஞ் செய்துகொண்டு அவரருளிச்செய்த திவ்யப்ரபத்தங்களைப் பாராயணஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்.

நம்மாழ்வாருக்கு ப்ரதம சிஷ்யரான மதுராகவிகள் ஒருக்கால் ஆழ்வாரை அத்யபக உற்சவத்தில் திருவாங்கத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு விசேஷ வைபவங்களுடன் வரும்போது மதுரையிலிருந்த சங்கப்புலவர்கள், வந்து “வேதந்தமிழ்செய்த பெருமாள் வந்தார், புவிப்பாவலர் தம்பிரான் வந்தார், மெய்ஞ்ஞான தேசிகர் வந்தார்” என்பது முதலான விருதுகளுடன் வரலாகாதென்று தடுத்தனர். மதுராகவிகள் யாதுக்காகத் தடுத்திருக்கின்றனரோ, சங்கப்புலவர்கள் எங்களுடன் சங்கப்பலகையேறினால்லது இங்கு விசேஷ விருதுகளுடன் போகலாகாதென்று சொல்ல, மதுராகவியாழ்வார், ஆழ்வார் உங்களுடன்கூட எழுந்தருளார். அவரது திவ்யஸூக்தி உங்கள் சங்கப்பலகையில் எழுந்தருளிப் பெருமைபெறக்கூடவது என்று அருளிச்செய்து “கண்ணன் கழலிணை” என்னும் பாசரத்தை ஒரு சிறு முறியிலெழுதி அதைச் சங்கப்பலகையிலே வைக்க, அப்பலகை சங்கப்புலவர்களை யெல்லாம் கீழே தள்ளிவிட்டு ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தி யொன்றைமாத்திரம் யேந்தினின்றது. அதுகண்டு அவர்களுக்குத் தலைவணுவன்

நயாடுவதோ கருடற்கெதிரே யிரவிக்கெதிர் மின்மினியாடுகதோ

நாயாடுவதோ புலிமுன் சரபம்நரகேசரி முன்னுறுமோவீமப்

பேயாடுவதோவெழிநூர்வசிமுன்பெருமான்வீரனாபரணன்னருளும்

ஓராயிரமாமறையின்பொருளி னொருசொற்பெறுமோவுலகிற்கவியே

என்று பாடினான். பிறகு ஆழ்வார் விஷயமாகத் துதிசெய்யவேண்டுமென்று ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு படிபடிகப்பாட அவையாவும்

சேமங் குருகையோ செய்யதிரும் பாத்கடலோ
நாமம் பராங்குசனோ காரணனோ—தாமம்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கோ
உளவோ பெரும வுமக்கு,

என்னும் ஒரோராட்டா யிருக்கக்கண்டு பயமும் ஆச்சரியமும்
டைந்து அபராத சூரபணம்பண்ணிக்கொண்டு விசேஷ மரியா
தைகளுடன் அனுப்பிவிட்டார்கள்.

வாழித்திருநாமம்.

ஆன திருவிருத்த நூறருளினை வாழியே
ஆசிரியமேழுபாட்டளித்த பிரான் வாழியே
நானிலத்தா தியண்பத்தேழித்தான் வாழியே
துணை கொண்மறையாயிர நூற்றிரண்டுத்தான் வாழியே
வானணியும்புகழ்மிககநாவீறன் வாழியே
வைகாசி விசாகத்திலவந்தித்தான் வாழியே
சேனையர்கோனவதாரஞ்செய்தவள்ளல் வாழியே
திருக்குருகைச்சடகோபன திருவடிகள வாழியே.

மேதினியில்வைகாசிவிசாகத்தோன் வாழியே
வேதத்தைச் செய்தமிழாலவிரித்தனை தான் வாழியே
ஆதி குருவாய்ப்புவிழிவடிநித்தான் வாழியே
அனவரதஞ்சேனையர்கோனடிபணிவோன் வாழியே
நாதனுக்குநாலாயிரமளித்தான் வாழியே
நம்மதூரகவிவணங்குகாவீறன் வாழியே
மாதவன் பொருபாதுகையாய் வளர்த்தருள்வோன் வாழியே
மசித்தமாறன் சடகோபன வையகத்தில் வாழியே.

நேரிசை வெண்பா.

ஏரார் வைகாசி விசாகத்தி னேற்றத்தைப்
பாரா மறியப் பகர்கின்றேன்—சீராரும்
வேதத் தமிழ்செய்த மெய்ய நெழிற்குருகை
நாத னவதரித்த நான்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்.

பெருஷைத் தூவாஸுடைய வாண்பெருமணாஸகடி |

ஸ்ரீபராஜாஸஸகடிக் கையாங்கவிசாயயெ |

மேலேசித்தாஸமுத்தகம் பாண்டயதேஸே கணாஸகம்,

ஸ்ரீபராங்குஸதபத்தம் மதுரமகவிமாஸயே.

ஹவஸதாஜிதயம்வ்யவபெருஸாரிவாஹ்யாஸுடையாசுரி |

கையாஸுஸஸிஷ்டகவிசயாகூலஹவஸுடையவிதஸாஸிதகம் ||

ஹஸ்தஸ்தான த்வியம் பரபதயேஸடாரி வாகவ்யாச முதாரஜீர்த்தம்,
மாதூயஸம்ஸ்லிஷ்டகவிதவ்யுத்தம் மஹத்வஸம்பாவித புத்திதத்வம்,

ஸ்ரீஸேனைமுதலியாருடைய கணபிதிகள் நால்வரிலொரு வரான குமுதாம்சராகிய ஸ்ரீமதுகவியாழ்வார் துவாபரயுகத்தில் அ - லக்ஷத்து - சுருஅளக - ஈசுவரஸ்ரீ சித்திராபீர சக்லசுதர் த்தசி வெள்ளிக்கிழமைகடிய சித்திராநக்ஷத்திரத்தில் திருக் கோளூரில் ஒருபுரூட ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குப் புத்திராய அவ தரித்து வெகுகாலமாகத் திவ்வியதேச யாத்திரையைப்பண்ணிக் கொண்டிருவயோத்தியி லிருக்குமபோது ஒருராத்நிரியில் திருக கோளூர் எம்பெருமானை நோக்கிஸேவிக்கும்போது அத்திசையில் ஒரு தேஜஸ்ஸைக்கண்டு அதைச்சோதிக்கத் திருவுள்ளமாய் அவ் விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுத் திருககரியேற வெழுத்தருளி திருப்பு னியாழ்வார் அடியில் அத்தேஜஸ்ஸை அடங்க அவ்விடத்தில் நம் மாழ்வாரை ஸேவித்து அவருடைய வைபவத்தைக்கேட்டு அவர் விஷயத்திலீடுபட்டு அடியேனுக்குத் தத்வஹித புருஷார்த்தங்க னைக் கிருபைசெய்தருள வேணுமென்று பிரார்த்திக்க, அப்போது ஆழ்வாரும் அப்படியே பிரஸாதித்து தாம்செய்தருளிய திருவாய்

மொழிமுதலான பிரபந்தங்கள் எல்லையும் இவரைப் பட்டோலை கொள்ளுர்ப்படி நியமிக்க மதுரகவிகளும் ஆழ்வார் நியமனப்படி நடத்தி ஆழ்வார்விஷயத்திலிடுப்பட்டு அவர்விஷயமாகக் * கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு என்கிற பிரபந்தத்தைச் செய்தருளி ஆழ்வார் நித்தியவியூதிக்கெழுந்தருளினபின்பு தாம்பரபர்ணிதீர்த்தத்தை யிறகவைத்து அதிலுண்டான தாதுவிசேஷத்தாலே ஆழ்வார் நிவ்யமங்கள் விகிரகத்தை யேறிப்பருளப் பண்ணிவைத்து அவருக்குக் கோயிற்றிருப்பணிகளெல்லாளு செய்து பலவகையுபசரங்களுடன் ஆராதித்துக்கொண்டு நமமாழ்வார் பிரபந்தங்களான - திருவிருத்தம் - தூறுபாட்டு, திருவாகிரியம்-ஏழுபாட்டு, பெரியதிருவந்தாதி - என்பத்தேழுபாட்டு, திருவாய்மொழி - ஆயிரத்து ஒருதூற்றிரன்பொட்டு ஆகிய இந்த என்னுபிரபந்தங்களையும் உலகமுழுதும் விளங்கும்படிசெய்து ஸந்தியை விட்டுப் பிரியாமல் இருதூற்று காற்பதுவருஷம் இருந்தருளி நம்மாழ்வாரது கிருபையினால் பரமபதத்துக்கு எழுந்தருளினார். இவருடையவைபவம் நம்மாழ்வாருடைய வைபவத்தில் பாக்கக் கண்டுகொள்வது.

வாழித்திருநாமம்.

சித்திரையிற்சித்திரை நான் செகத்திலவந்தான்வாழியே
திருக்கோனூரவநிரித்தசெல்வன்மிகவாழியே
உத்தரநங்காதீரத்தயாதவத்தோன்வாழியே
ஒளிகிறோன் தெற்குதிசறுநுநுதுவந்தான்வாழியே
பத்தியொடுபதினென்றபாடினான்வாழியே
பாரசங்குசனேபரமென்றுபற்றினான்வாழியே
மதநிமமாம்பதப்பொருளைவாழ்வித்தான்வாழியே
மதுரகவிதிருவடித்தாமரைமலர்கள்வாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

ஏரார் மதுரகவி ஈவ்வுலகில் வந்துதித்த
சோருஞ் சித்திரையிற் சித்திரைநான்—பாருலகில்
மற்றுள்ள வாழ்வார்கள் வந்துதித்த நாள்களினும்
உத்தரதெமக் கொன்றுகொஞ்சே யோர்.

மதுரகவியாழ்வார்வைபவம்

முற்றிற்று.

* கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பிணற்கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயனென்னப்பணில்
கண்ணித்தென்னுருடர்நம்பியென்றக்கால்
அண்ணிக்கும்முதுறுமென்றாவுக்கே.

குலசேகராழ்வார் வைபவம்.

கூலே புகழ்வுடையவனானான் குலசேகரவாழ்வாரே |
கௌண்டலம்மாராய்ச்சொகூலசௌவாரியாய் ||

குலபெயர்வெள்ளாதம் கௌண்டலசௌவாரியே,
கௌண்டலமாமதாராஜீஸம் குலசேகரமாரியே,
புகழ்வுடையவனானான் குலசேகரவாழ்வாரே |
கௌண்டலமாமதாராஜீஸம் குலசேகரவாழ்வாரே ||

குலசேகரவாழ்வாரே சங்கராஜாஜிதேவதே,
தமஹபரிஸாவதே சங்கராஜமகுலசேகரம.

மலைமலர்நாள் வளங்களைப்புகழ்ந்து கொல்லிகரத்தில் வ
ந்திருக்கின்றதிருநாள் நினைவற்றதுசெய்கொல்லிவந்தி பகவத்பக்
திருநாள் அரசாட்சிசெய்த திடவிருகனென்னும் பெயரைபு
டைய வந்திவந்தன், புத்திரபாக்கிபந் திடெட்டும்படி பூமிந்
நாராயணனைக் குறித்துத் தவமபண்ண அத்தவத்துக்குத் திரு
வுள்ளமிடங்கி பூமிந்நாராயணன் எழுந்தருளி ஸௌவஸாதித்
து அரசனை நமது கௌண்டலமாமதே புளங்குப புத்திரனாகப்
பிறங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பின்பு அந்தர்த்தான
மானார். திடவிருதன் மகிழ்ச்சியுடன் நகரத்துக்குப்போய் அரசு
செலுத்த, அவ்வரசனது கற்புள்ளமனைவி கர்ப்பவதிலாய் தே
வர்கள் பூமாரிபெய்து வாழ்த்தவும் முனிவர்கள் ஆசிகூறவும் உ
லகத்தி லனைக அற்புதங்களுண்டாகவும் சரியுகம்பிறந்த இரு
பத்தெட்டு வருஷங்களுஞ் சூ மேல் செல்லும் பாரபவலுஞ் சூ

மாசிமாஸம் சுக்லபக்ஷம் துவாதசி வெள்ளிக்கிழமைகூடின பு
 னர்ஶ்சு நக்ஷத்ரித்தில் கௌஸ்தபாம்சம் திவ்யலக்ஷணமுள்ள
 குழந்தைவடிவமாக இளஞ்சூரியோதயம்போல அவதாரஞ் செ
 ய்தது. அவதரித்தகுழந்தையைத் தாயானவள்கண்டு இக்குழந்
 தை தேவர்களிடத்தில் பிறக்கத்தக்கதேயன்றி நம்மிடத்திற் பிற
 க்கத்தக்கதல்லவென்று அதிசயமடைந்து பெருங்களிப்புள்ளவ
 ளாக விருந்தாள். புத்திரோத்தபத்தியைக்கேட்ட அரசன் மனங்களி
 த்து ஸ்ரோதுநிதியமங்களைமுடித்து ப்ராஹ்மணர்களுக்குக் கிரம
 பபடி செய்யவேண்டிய தானங்களைச்செய்து ஜாதகம்ங்களைச்
 செய்து குலசேகரனென்று நாமகரணஞ்செய்தித்து அன்னைப்
 ராசனம், சௌளம்முதலான கருமங்களை அந்தர்த்தப்பருவங்களில்
 அரசர் செய்வதற்குத் தக்கபடி செய்வித்து ரத்னகசிதமாகிய
 ஸ்வர்ணபரணம் முதலானவைகளால் ஆலங்கரித்துப் பாராட்
 டிவளர்த்து ஏழாம்வயதில் உபநயனஞ் செய்வித்து ஆசார்ய
 முகமாக வேதாரம்பஞ்செய்விக்கக் குலசேகார், ருக்வேதம்முத
 லாகிய வேதாங்கனிலும் சாஸ்த்ரங்களிலும் தனுர்வேதம் - ஆபுள்
 வேதம் காந்தர்வவேதம் முதலானவைகளிலும் - யானையேற்றம் -
 குழிரையேற்றம் - ரதாரோஹணம் முதலானவிந்தைகளிலும் நிபு
 ணராய் அசாட்சி செய்வதற்குத் தக்க பருவத்துடனிருக்க அப்
 புத்திரருக்கு விவாஹ மஹோத்ஸவத்தாகச்செய்வித்து முடிசூட்
 டித் தம்மசாட்சியைக்கொடுத்து, அரசன் தன்மனைவியோடும்
 தவம் செய்தற்குத்தக்க இடத்தேடிக்கொண்டு போயினான். மு
 டிசூட்டிற்கொண்ட குலசேகார் தமதானுடைக்குட்பட்ட தே
 சங்களில் பிரமணர்முதலான சாதூர்வரணங்களும் தங்கள் த
 ங்களுக்குரிய நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களைத் தவறாது நடத்த
 வும், மாதந்தோறும்மாறாது மும்மாரிபெய்யவும், மலைபடுதிரவிய
 ம் நாடுபடு திரவியமுதலான திரவியங்களெல்லாம் குறைவுப
 டாது மேன்மேலும் விருத்தியடையவும், குடிகளிடத்துக் கல்
 விப்பொருளுஞ் செல்வப்பொருளுங் கலந்து நிற்கவும், சற்கு
 ணங்களும் சந்தர்மங்களுமே தலையெடுத்தோங்கவும், நெறிதவ
 ராது பகவத்பக்தி பாகவதபக்தியுடன் அரசுசெய்துவருகின்ற
 நாள்களில் ஒருநாள் இராத்திரியில் நித்திராசெய்யும்போது ஸ்வ
 ப்னத்தில் ஸ்ரீமந்தாராயணன் தம்முடைய லீலாவிபூதி நித்யவி
 பூதியென்னு மிவண்டையும் குலசேகராமுவாருக்குக் காட்டி

யருள்க்கண்டு கண்விழித்துக் கரைபற்ற களிப்புள்ளவராய்க் கண்களி லானந்தநீர்பெருகக் கைகுவித்து கீன்றுகொண்டு பூமிக் கராயணனுடைய நித்ய லீலா விபூதிகளை இன்று ஒரு காரணமின்றியே அனுபவிக்குமபடி நான் என்னதவஞ் செய்திருத்தேனோ என்று சொல்லிச்சொல்லி மகிழ்ந்தும், இப்படிப்பட்ட தீய யானுபவங்களை அனுபவியாது வினாகக் காலங்களைக் கழித்து விட்டேனெயென்று சொல்லிச்சொல்லி மனங்கலர் துருகிச் சோர்ந்தும், பின்பு லோகவியாபாரந்தரங்களில் பிரவர்த்தியில் லாதவராய்ப் படுத்த விடத்திலேயே பகவத்தியானஞ் செய்து கொண்டிருந்தார்.

இப்படியிருந்த அருணோதயமாலத்தில் வழக்கப்படி பள்ளி யெழுப்புகின்றார்கள் வினைமுதலாகிய இலரியலிசையுள்ள கருவிகளினால் நெடுநோம் எழுப்பவும் எழுந்திருந்து வெளியில் வாராதி நுகததையறிந்து மாதிரி முதலானவர்கள் இதென்ன காரணமோவென்று மனங்கலங்கி உழையாயுள்ளேயுள்ள அ வர்கள் போய்ச் சொந்தாமரைமலர்போல முகமலர்ந்து புன்மு லவல்கொண்டு கண்ணீர்பெருகக் கைகளைக் கூட்டிக்கொண்டிருந்த அரசனைப்பார்த்து அன்புதமடைந்து திரும்பி வந்து மந்திரி முதலானவர்களுக்குத் தெரிவிக்க அவர்களுங்கண்டு ஒருவர்க்கொருவர் காரணம் தெரியாதவர்களாய் அலுவிஷயத்தில் தங்கள் தங்களுந் துண்டாகிய அபிப்பிராயங்களைப் பேசிக்கொண்டு பெருஞ்சாத்தமுண்டாக்க, அதனால் அரசன்தெளித்தெழுந்த வெளியிலவந்து அங்கு மறஞெருவரையும்பாராது பகவத்பத்தியும் கூரமையாகிய அறிவுமுடைய முதன்மந்திரினைப்பார்த்துச் சென்ற காலங்களை யெல்லாம் வினாகச்செலுத்திய என்னையும் ஒரு பதார்த்தமாகவெண்ணி இராத்திரி நுகந்ராசுந்ருகிய ஸீமந்தராயணன் ஸேவைஸாதித் தந்நாப்பெற்றேன். இவ்வாறுபெற்ற நான இன்னும் அகிதயமாகிய இந்த ப்ரபஞ்சவாழ்வை நித்யமாகவெண்ணி விண்பொழுது போக்கமாட்டேன். இன்று தொடங்கி பரமஸாத்ஸிகர்களான பாகவதர்களுடனாகடி ஆத்ம லாபத்தை யுண்டுபண்ணுகின்ற எமபெருமானது நித்யமங்கள குணங்களை யனுபவித்து ஆனந்தமடையவேண்டும் என்று சொல்லி அந்தக்ஷணமே அம்மந்திரியோடு தாம் பகவத்பத்தர்கள் எங்கிருக்கின்றார்களென்று தேடி அவர்களிருக்கின்ற இடங்க

ளிற்சென்று ஸேவித்து அனேக உபசாரங்களைச்செய்து அரண்மனைக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவந்து ஸ்ரீமத்ராமாயணம் முதலான கிரந்தகாலகேட்பஞ் செய்துகொண்டும் முதலாழ்வார்கள் மூவரும் திருமழிசையாழ்வாரும் திருக்குருகைப்பிரானும் செய்தருளிய திவ்யபரபதங்களை ஸேவித்துக்கொண்டும் செக்காசனாதிபதியாய்த் தாமரையிலேயில் பற்றியும் பற்றாத நீர்த் துளிபோல இராஜகாரியங்களில் பற்றியுள் பற்றாத மனமுடையவராயிருந்தார்.

இக்குலசேகார், பாகவத ஸமூகத்துடனிருந்து ஸ்ரீமத் ராமாயணநாலகேட்பன் கேட்டுவரும்போது “இனைய பெருமானைப் பிராட்டிக்குத் திருமேனிக்காவலாக நிறுத்தி கரதுஷணதிரிசூர்க ளாகிய பதினாலாயிரமடிகள் தஷ்டராகுஷஸ்களுடனே தர்மாம்மாவான ஸ்ரீராமபிரானொருவரே யுதகஞ்செய்யப்பெறப்பட்டார்” என்று கேட்டதும் ஆழ்வார் பிரேம்பரவராய்த் திடீரெனமெழுகு ஸ்ரீராமபிரான தனியேயுத்தத்தூற்றுச் செல்லுகின்றார், அவருக்குச் சகாயமாக நாம் போகவேண்டுமென்று சொல்லி எல்லாச் சேனைகளையும் ஆயத்தப்படுத்துமாடி ‘சோத’ திபதித்து நியமித்துத் தாமும் ஆயுதங்களைத்தரித்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர். போசனையுடைய மந்திரிகள் இத்தப் பிரமாணத்தைத் தடுப்பதற்காக “பெருமான் அடிப்பதினாலாறிய துஷ்டராகுஷஸ்களை யெல்லாங்கொன்று மீண்டுவந்து பிராட்டியாரைப் உபசரிக்கப்பட்டார்” என்னுங் கட்டத்தை வரசிக்கொடுத்து அதனை ஆழ்வாருக்கு அறிவித்தனர். கேட்ட ஆழ்வாரும் பிரமாணாதவிடது ஸமாதான சித்தராயிருந்தனர். பிறகு மந்திரிமுதலானார் ஆழ்வாருக்கு இவ்விதக்கலக்கம் பாகவத சகவாசத்தினாலே வரத்தென்றெண்ணியிருந்தார்கள்.

இப்படி ஆசாட்சி செய்துவரும் நாளில் ஒருநாள் தமது திருவாராதனத்தில் விஸேயயித்த ஒரு ரதர்பாண மில்லாதிருக்கக்கண்டு காரிபக்காரர்கள் மந்திரிகளுக்குச்சொல்ல மகதிரிகள் தம்மரசனுக்குச்சொல்ல அதுகேட்டு அதைபெடுக்கின்றவர்கள் இவ்விடத்தில் யாரிருக்கின்றார்களென்று மகதிரிகளேவினாவ மகதிரிகள் காவற்காரரையழைத்து உங்கள் அஜாக்ஞாதபாலல்லவோ ஆபரணம் போய்விட்டதென்று கோபங்கொண்டு சொல்ல, அவர்கள்பயந்து ஐயா உங்கள் ஒன்றுமறியோம் உடம்பையுயிர்ப்பாப்பதுபோல இரவுமபகலு மிடையிடாது காத்துவருகி

ன்றோம். ஆனால் பாகவதர்களுக்கல்லது இவ்விடத்தில் இடங் கொடுத்ததில்லை. ஆதலால் அவர் அளித்தது எங்களுக்கு ஸத்தேஷம் மிருக்கின்ற தென்று சொல்ல, அரசனாகேட்டு மிகவும் ஸந்தா பங்கொண்டு மந்திரிகளைப்பார்த்துப் புத்தியில்லாத இந்தக்காவலாளர் சொல்லியது என்னிரண்டு செவிகளிலும் காராசத்தை காய்ச்சி விட்டதுபோலிருக்கின்றது. இந்தத்தரோகிகள் கணவிஜயம் சொல்லப்படாத தகாதவார்த்தைகளை யெதிரின்றுசொல்லினார்கள். என்னகதியடைவார்களோ; இந்தப்பாபிகள் சொல்லிய பொய் இதைச்சுபயி விருக்கின்றவர்களுக்குள் சிலர்க்கு ஸத்தேஷத்தை யுண்டுபண்ணாமலிராது. ஆதலால் அதனைநானே நிவர்த்திசெய்கிறேன் என்று சொல்லி கரோமான விஷமுள்ள பாம்புகளைப்பிடித்து ஓர் பெருங்குடத்தில்விட்டு அதனைச் சபையில் கொண்டுவிருப்பாடி அக்கியாபித்தார். அப்படியே உழையர்கள் பாம்புக்குடத்தைக்கொண்டுவிட்டு சபைமுன்னவக்க அரசன் அக்து த்தில் தமது கைமோதிரத்தைப்போட்டுக்காவற்காரர்களைப் பார்த்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எடுத்தார்களைன்று இந்தக்குடத்தில் விட்டு மோதிரத்தை பெடுபிழைகளானால் உங்கள்வார்த்தையை யுண்ணாமென்று கொள்ளுகிறேனென்று சொல்ல அதனைக்கேட்டு உடுக்குமிக் காவற்காரர் ஒன்றுஞ்சொல்லாது முகஞ் சோர்த்திருக்க, அரசன்வைகத்து அந்தச் சபையையேக்கி இந்தக்காவலாளிகள் முன்சொல்லிய தகாதவார்த்தை பொய்யென்று இந்தக்குடத்தில் இரோகானையெடுத்து அத்தமோதிரத்தை பெடுபிழைகள் பார்த்திருக்கவென்று சொல்லிக் குடத்திற்கை யிட்டு அமமோதிரத்தைவிடுத்தார். அதுகண்டு அச்சுபயிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மகந்ரி பிரதானி முதலானவர்களும் ஆனந்தமும் ஆசசரியமுமடைந்து அரசனைப் பலவிதமாகப் புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள். தேவர்கள் மலர்மாரிபொழிந்தார்கள்.

பின்பு அரசன் காவற்காரர்களைத் தண்டனைசெய்தித்துச் சிலநாளம் அரசாட்சியிலிருந்து அரசாட்சிபாகிய இந்தத் துக்க சமுத்திரத்தைநீசி எண்ணற்கு ஸ்ரீரங்கயாத்திரா செய்து அழகியமணவாளரை ஸேவிப்பதென்று எண்ணிபொண்ணி மனமுருகி அதுவிஷயத்தில் தமையமுழுத்தகின்ற ஆசையைமுடையவராய் “ஸ்ரீவல்லபேதி வாகேத” என்று தொடங்கி ஸ்ரீரங்கநாதன்விஷயமாகக் கீர்வாணத்தினால் முகுதமாலையென்கின்ற ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்தருளி ஸர்வதா ஸ்ரீரங்க யாத்திரையினிடத்தே சிவ்வையைவைத்திருந்தனர். ஒருநாள் ஸ்ரீரங்கநாதனைச் சேவிக்கவேண்டுமென்று மாயையானதுள்ளேகின்று மேன்மேலு

ம் பொங்கியெழு அரசாட்சியை வெறுத்துவிட்டு வெளிப்பட்டு
 ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே திருவரங்கம் பெரியகோயிலுக்கெழு
 ந்தருளி அவ்விடத்திலுள்ள பரமபாகவதர்கள் அனைவரும் எதி
 ர்த்தெர்ண்டு உபசரிக்க அவர்களை ஸேவித்துக்கொண்டு திருக்கா
 வேரியநகரில் தீர்த்தமாடி திருமதிலேழுங்கடந்துட்புகுந்து பிர
 காசம்பொருந்திய திருப்பெட்டங்கத்தை பரதகூணமவந்து ஸங்கி
 தியினிடத்துத்திருமணம் ஹணருகேரின்று நீலமேகம்போல் சேஷ
 சயனத்தில் திருப்பள்ளி கொண்டிருக்கின்ற அழகியமணவாள
 னாகிய கருணைக்கடலைக் கண்குளிரக்கண்டு அனாதமுறை கீழே
 விழுந்து விழுந்துபணிந்து தமமையறியாக ஆனந்தஸாகரத்தி
 ல் அழுத்தினவாய் எழுந்து கைகளைக்குவித்துக் கண்களில் நீர்
 சோர ஆனந்தத்துடன் * இருளியச் சுடர்மணியென்று முத
 லெடுத்துப் பத்துப்பத்துப்பாடலாக முப்பதுபாடல் செந்
 தமிழால் செய்தருளி நின்ற குலசேகராழ்வாரை ஸ்ரீரங்கநா
 தன் கடாகூறித்தருளி ஆழ்வாரே நீர் நமது திருவேங்கடத்து
 க்கு வரருமென்று திருவாய்மலர் தருள்க்கேட்டுக் குலசேகரா
 ழ்வார் பிரியாவன்போடு துறந்துப் பணிந்து விடைபெற்று
 க்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிக்கெழு
 ந்தருளி அருளாளையடிபணிந்து அஸ்தவிட்டுத் திருமலைக்கெ
 ழுந்தருளி எமபெருமான் ஸங்கதியில்வந்து நெருப்பிலிட்ட
 மெழுகுபோல் மனங்கரைந்துருஷ்ட, கண்களில் லானகநீர்
 பொழியவும் உடம்பில் மயிர்க்குச்செறியவும் பணிந்து பணிந்து
 கைகளைக்குவித்து நின்றகொண்டு ஸ்ரீ ஊனேறுசெல்லமென்று
 முதலெடுத்துப் பத்துப்பாடல் துணியலையாகச் செய்தருளிச்சிறி
 னாகால மங்கையிருந்து வித்துவக்கோட்டம்மாளை ஸேவிக்கேவெண்
 டுமென்று அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளி யெமபெருமானைச் சே
 வித்து அவ்விடத்திலிருந்து திருவாய்ப்பாடிக் கெழுந்தருளிக்

* இருளியச் சுடர்மணிக ளிலாமக்குறெற்றி
 யினத்துத்திபணிபணமா யிரங்கநாத
 அவரசபபெருஞ்சோதி யானதெனென்னு
 மணிவிளங்குமுயர்வெள்ளை யனைபையமேவிக்
 திருவரங்கப்பெருநெருட் டெண்ணீர்ப்பொனனி
 திரைக்கைகாலடிவருடப் பள்ளிகொள்ளுநங்
 கருமணியாய்க்கோமனதாதக் கண்டு கொண்டென்
 கண்ணினைகளென்றுகொலோ களிக்ஞானே.

ஸ்ரீ ஊனேறுசெல்லத் துடற்பிறவியான் வேண்டென்
 ஆனேறேழ்வென்ற னடிமைத் திறமல்லல்
 கூனேறுசங்கமிடத்தான் மனவேங்கடத்துக்
 கோனெரிவாழங் குருகாய்ப்பிறப்பேனே.

கண்ணபிரான ஸேவித்து கோபிகாஸ்திரீகள் சொல்வதாகப் பத்துப்பாடல் செய்தருளி அவ்விடம்விட்டு வடமதுரைக் செழுந்தருளி கோபாலகிருஷ்ணனைச் சேவித்துத் தேவகி சொல்வதாகப் பத்துப்பாடல் செய்தருளி அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுத் திருக்கண்ணபுரத்துக்கு எழுந்தருளி எம்பெருமானைச் சேவித்துக் கோவை தாலாட்டுவதாகப் பத்துப்பாடலும் தசாதசகாவர்த்தி, புத்திரனைப்பிரித்து வருந்துவதாகப் பத்துப்பாடலும் பாடியருளி அவ்விடத்திலிருந்து சிதர்குடத்துக்கு எழுந்தருளி அவ்விடத்தில் குக்ரன்வணங்கப் பள்ளிகொண்டிருக்குங் கோவிந்தராஜனை ஸேவித்து வால்மீக ராமாயணத்தைப் பத்துப்பாடலாகச் செய்தருளி இப்படி நாடு-பாடல்கள் பாடி இந்த லீலாவியூதியில் ஈஉய-ஸ்ரீ எழுந்தருளியிருந்து அவ்விடம் விட்டுப் பிரம்மருத்ராதி தேவர்களும அறியப்படாத மகிமைபெய யுஷ்டயவரணஸ்ரீமந்தாராயணன தேவீ பூஷணபுத பரிஜனங்களோடு மெழுந்தருளிய ஸ்ரீ வைகுண்டத்துக்குச் சென்று ஸ்ரீயப்பதிகைய அடங்காப் பெருங்காதலோடு அனேகமுறை பணிந்து அவர்து அற்புத குணங்களைக் குறித்துத் துதித்து மாறாத ஆனந்தத்தினுடன் திருமாமணி மண்டபத்தில் நித்யாகூரிகளோடு மெழுந்தருளி யிருந்தார்.

வாழித்திருநாமம்.

அஞ்சனமாமலைப்பிறவிபாதரித்தான்வாழியே
அணியாங்குர் மணற்றாணையமர்ந்தசெல்லன்வாழியே
வஞ்சிநகரத்தவனைவாழ்வித்தான்வாழியே
மாலிதனிற்புனர்பூசம்வந்துதித்தான்வாழியே
அஞ்சலெனைக்குடப்பாம்பிலங்கையிட்டான்வாழியே
அனவரதர்ராமகதைக்கசுகிழ்வோன்வாழியே
செஞ்சொன்மொழிநூற்றஞ்சஞ்செப்பினன்வாழியே
சேரலர்கோன்செங்கமலத்திருவடிகன்வாழியே.

நேரிசைவெண்டா.

மாசிப் புனர்பூசங் காண்மினின்ன மண்ணுலகிற்
மேசித் துவசத்துக் கேதென்னில்—பேசுகின்றேன்
கொல்லி கர்க்கோன் குலசேக ரன்பிறப்பால்
நல்லவர்கள் கொண்டாடும் காள,

குலசேகராத்வார வைபவம்

முதலிற்று.

பெரியாழ்வார் வைபவம்.

ஶியம்நெல்லாதிஜம்விவெணா ரமாமம்ஸயநிநஃவம்ரெ|
 ப்ரவஜெஸுஸம்ஸாவிவெணா ஶிஷுவிதும்பாஸுஸிஷ-||
 மிதுநேஸ்வாதிஜம் விஷ்ணுநாமஸம் தன்விஷ்ணு,
 ப்ரபத்யேஸ்வஸம்விஷ்ணுர்விஷ்ணு தத்தமபுரஸ்ஸிதம்.

மாரும்பேவநீநயிதுபுராஹுவெஜாநசெஷாநு
 நரவதிவரிஷம்ஸம்ஸுஜாநாகாரம்|

ஶஸம்ஸுஜிஸவநுஜாநாயஸுஸாகநா
 ஶிஜகும்பதியகம்விஷுவிதும்பாரி||

குருமுகமநீத்யப்ராஹுவேதாநசேஷான்
 நரபதிபரிகல்பதம்ஸுலகமாதாநாகாமஃ,
 ஸ்வஸம்ஸமரவந்த்யம்ஸங்கநாதஸ்யஸாகநாத்
 த்விஜகுலதிலகந்தம்விஷ்ணுசித்தம்நமாமி.

ப்ரஹ்மாதிகேதவர்கள் அனந்தகாலம் மஹத்தானதவங்களைச்
 செய்யினும் அடைவதற்கு அருமையானதாகியும் அப்ராக்ருத
 திவ்யதேசமாகியும் நித்பானந்த அதுபவஸ்தானமாகியும் வீளங்
 காதின்ற பரமபதத்தில் ஸர்வலோககர்த்தாவாக எழுந்தருளியிரு
 க்கின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணன் தம்மருகில் ஸேவித்தாகிற்கிற பெரிய
 திருவடியைப் பார்த்தருளி, பூலோகத்தில் ஆத்மாக்களெல்லாம்
 அஞ்ஞானமென்கிற கிருஷ்ணசர்ப்பத்தின் விஷத் தங்களறிவை

மயக்குவிக்க அதனால் நிஷ்யல்மரண இதரமதங்களில் விழுந்து உண்மையாகிய கமது பரமபதத்தையறிந்து இச்சியாமல் மயங்குகின்றார்கள். ஆதலால் நீர்போய் உலகத்தில் அவதரித்து அம்மயக் கத்தைநிவர்த்திசெய்து உண்மையையறிவித்து வைஷ்ணவசித்தர்த் ஸ்தாபகம்செய்து அதில் ஈட்க்கும்படி செய்வித்து வாருமென்று திருவாய்மலர்த்தருள் அந்தப் பிரகாரமே பூலோகத்திலுள்ள நிஷ்யதேசங்களிற் சிறத்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரென்னுந் நிஷ்யதேசத்தில் பாலோக விற்பத்தைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு விரும்பி ஸ்ரீவடபெருங்கோயில் எம்பெருமானைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற சோழியப்பிராம்மண சிரேஷ்டரான முகுந்தாசார்ய ரென்பவர் மனைவியாய்ப் பதிவிரதா சிரோமணியாகிய பதுமையென்னும் மனைவியின் திருவயிற்றில் எழுந்தருளி கலியுகத்தில் காற்பத்தேழாவதான குரோதனவருஷம் ஆனிமாசம் சுக்ல ஏகாதசி பாதுவாரங்கூடின ஸ்வாதிக்கூத்திரத்தில் உலகத்திலுள்ள உயிர்களெல்லாங்குதுறுமடையும்படி திருவவதாரஞ் செய்தருளினார்.

அவ்வாறு அவதாரஞ்செய்தபுத்திரரது கோடிசூரியோதயம் போல் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்வர்ணமயமாகிய வண்ணைத் தாயாரான வள் கண்குளிரக்கண்டமகிழ்ச்சியே வடிவாயிருந்தாள். முகுந்தாசார்யரும் புத்திரனுடைய ஒப்பிடப்படாத சுபலக்ஷணங்களால் லாங் குறையிலலாது பொங்குகின்ற திருமுகமுதலான அவயவங்களின் அழகைப்பார்த்துப் பார்த்துக் கண்குளிர்த்து மனமகிழ்ந்து உடல்பூரித்துத் தமது குலசாரத்துக்குத் தக்கபடி செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்து ஆனந்தமுடையவராய் விஷ்ணுசித்தனென்று நாமகரணஞ்செய்வித்து மற்றவைகளையும் காலாதிதமின்றி மங்களம்பெருகச் செய்வித்து கெடுங்காலத் தவஞ்செய்து அருமையாகப்பெற்ற சித்தாமணியை ஒருவன் எவ்வாறு உபசாரத்துடன் வைத்துப் பாதுகாப்பானோ அவ்வாறு வைத்து உபசரித்துப் பலபல அவலங்காரங்கள்செய்து பாராட்டி வளர்த்து ஏழாய் வயதில் உபசரணஞ்செய்து வேதமுதலாகிய கலைகளைக்கற்பிப்பதற்கு ஆரம்பஞ் செய்வித்தார்.

விஷ்ணுசித்தர் பூர்வக்கியான சும்பத்தத்தால் எளிதில் கற்ற ஸ்தகஸ்களிலும் வல்லவராய் பகவத்பக்திபாகவதபக்தி என்னும் இருவகை பக்திகளும் உள்ளேகின்று நான்குநாள் ஸ்ரீவி வளர்

த்துவர சத்துவகுண மேருவாகி பிரம்மதேவனை ராஜிகமலத்
தி லுற்பவிக் கச்செய்து அவனால் அண்ட சராசரங்களைச் சுருஷ்
டித்தருளிய ஸ்ரீமநாராயணனை கீத்யமாகிய பரவஸ்துவெ
ன்றும் அவரது திருவாடிக்கே நாம் அடிமைபென்றும் பூர்வபக்தி
சீதேஷத்தாலறிந்துகொண்டு நாள்தோறும் வடபெருங்கோயி
லானைத் தவறாது ஸேவித்தாய் சதூர்லேதனாரமாகிய திருமகனார
ந்ததங்களை யுணர்ந்துணர்நதும் பத்தியே வடிவாகக்கொண்டு எழு
ந்தருளி யிருந்தாரா.

அவ்வாறு இருந்தவர் ஒருநாள் வடபெருங்கோயில் பெரு
மாள் ஸந்தியில் நின்று ஸேவிக்குமாபோது நின்பமணமுள்ள
மலர்மாலைகள் எம்பெருமான் திருமேனியிற் கண்டு கண்களில்
நீர்சொரியக் கைக்குவித்துக்கொண்டு இவதத் திருமால்கள் எம்பெ
ருமான் திருமேனியிற் சாத்துவதற்கு என்ன புண்ணியங்களைச்
செய்திருந்தனவோ! இவ்வாறு திருமால்களைச் சாத்தி அலங்கார
ஞ்செய்து கண்ணாரங்கண்டு களிப்பதல்லவோ இவத தேஹம
எடுத்ததனாலாகிய லாபம்; ராமிகையறிமாது இத்தனை காலமும்
இவ்வுடம்பை வினாடி வளர்த்திருந்தோமே யென்று எண்ணியொ
ண்ணி ஸந்தியில் நின்று புறத்திலவந்து அன்றுதொடங்கி
எம்பெருமானுக்குத் திருமலை சாத்தங் கைங்கரியத்திலேயே
எண்ணமுள்ளவராய்த் தமது பூர்வாராஜிகங்களை பெல்லாம் அது
விஷயத்திலே செலவழித்து நல்ல வளப்பமுள்ள நிலங்களில்
துன்பம்-சுகம்-தம்-மல்லிக - ஜாஜி-பாதிரி - சென்பகம் - பிச்சி -
புள்ளி-இருவாட்சி-முல்லை-குருக்கடசி-செவவந்தி-முதலான பத்
தபுஷ்பங்களைத் தரும் நந்தவனங்கள் ஏற்படுத்திச், செங்கழநீர்-நீ
லோத்பலம்-செந்தாமரை-வெண்டாமரை - முதலான நீர்மலர்க
ளுக்கிடமான பலதடக்களும குளங்களும் கூடமும் எடுப்பித்து,
இப்படி அந்த வனங்களில் கொட்டுப்பூ-கொடிப்பூ-நிலப்பூ - நீர்
ப்பூவெனனும் நால்வகைப்பூக்களும் குறைவில்லாது புஷ்பித்து
விளங்கும்படி இரவும் பகலும் நித்திரையாகாரம் முதலானவைக
ளையும் விடுத்துப் பலவித முயற்சிகளைச் செய்து தமது தேஹம
வருந்த அதற்குத்தக்க கருவிகளைக்கொண்டு கொத்துதல் களை
பெடுத்தல் நீர்விதல்முதலான உழைப்புகளிற் சலியாதவராய்ப்
புருஷமறித்து நாயகனவன் தன்னருமைமக்களை ஊட்டி வளர்ப்ப
துபோல வளர்த்து, நாள்தோறும் பிரதங்காலங்களி லெழுந்து

ஸ்ரீராமனது யதுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு கந்தவனங்க
ளிற்சென்று தமதுகாசியில் வாஸனைபுகாதபடி திருப்பரியட்டத்
தாற்கட்டி வஸ்திகள் வீழ்ந்து எச்சிலாக்காமுன்னம் மணமுள்ள
நால்வகைப் புஷ்பங்களையும் பத்திரங்களையும் கொய்து திருப்பூக்
கூடங்களில் நிரப்பி பெடுத்துக்கொண்டுவந்து தமது திருநாளி
கையில் பிரத்தியேகமாக விருந்திவ்ற அறையினிடத்து வைத்து
பிணையல்மாலை கண்ணிமாலை கோவைமாலை முதலாகப் பலவகை
மாலைகளாகக்கட்டி வடபெருங்கோயிலிற் கொண்டுபோய் வடப
த்திரசாயியென்னும் எம்பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டு
வந்தார்.

இந்தப்பிரகாரம் விஷ்ணுசித்தொன்னும் பெரியாழ்வார் நிச்
சலமான திடபத்தியுடன் காலவதோயுந் தவறாது ஸ்ரீவடபெருங்
கோயிலானுக்குப் புஷ்பாகங்கர்யாந் செய்துகொண்டிருக்கிற கா
லங்களில் மதுராபுரியில் பாண்டியமேசத்தையாளுகின்ற ஸ்ரீவல்
லபதேவனென்னும் அரசன் ஒருநாள் இராத்திரியில் நகர்சோத
னைசெய்யாதுபடி மாறுவேஷங்கொண்டு வீதியில் வரும்போது
ஓர் வீதியில் ஒரு கிரகத்தின் திண்ணையில் ஒண்டியாய் ஒருவர்
படுத்திருக்கக்கண்டு அவ்விடத்திற்குப்போய் அவரை யெழுப்பி
இந்த அர்த்தராத்திரியில் இந்தத்திண்ணையில் ஸஹாயயில்லாமல்
படுத்திருந்த நீர் யாரென்றுகேட்க அதற்கு அவர், ஐயா நான்
பிராம்மணன் கங்காஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேதுவுக்குப்
போகும்படி வந்தேன்; இவ்விடத்தில் வருமபோது இருட்
டிப்போயிற்று. ஆதலால் இங்கே படுத்திருக்கேன் என்வரலா
றிதுவென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அரசன் ஐயானீர் பிராம்மணர்,
உமக்கு வேதமுதலான கலைகளெல்லாம் நன்றாய்த் தெரிந்திருக்
கும்; அன்றியும் அனேக தேசஸந்தராத் செய்துவந்தபடியால்
அங்குள்ள மஹான்களிடத்தில் ஸங்காலகூபாந் செய்திருப்பீர்.
ஆதலால் தேவர் கேட்டவைகளி லொன்றெனக்குச் சொல்லவே
ண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அதுகேட்டு அந்தப் பிராம்மணர்
ஒரு கலோகத்தைச்சொல்ல அதனை அரசன் கேட்டு இந்த
கலோகார்த்தத்தைய வெளிப்படையாகக் கருத்துப் புலப்படும்படி
சொல்லுமென்று வேண்டி அந்தப் பிராம்மணரும் இந்த கலோ
கம் “இராக்கல்லத்தில் புகிப்பதற்குவேண்டிய வுணவுகளைப் பகற்
காலத்திலேயே ஸம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டும்; வருஷநாலத்

திரு இருந்து ஜீவனஞ் செய்வதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை பெய்லாம் வெய்யற்காலத்திற்குளே ஸம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டும். வார்த்தைய் காலத்தில் இருந்து தேஹ ஸம்ரக்ஷணஞ் செய்து கொள்வதற்கு வேண்டிய திரவியங்களை வாஸ்பகாலத்திற்குளே ஸம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டும்; இவைகளைப்போல பர ஜோகத்தில் இருந்து சுகத்தை யனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய புண்ணியங்களை இஹலோகத்திற்குளே ஸம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்றுவெளிப்படுத்தியதென்று சொல்ல அரசன் அது கேட்டு மனமுருகி - ஆஹா இந்தப் பெரியவர் சொல்லிய கலோ கார்த்தத்தின்படி நாமிதுவரையும் மறுமைக்கு வேண்டிய புண்ணியங்களைச் செய்துகொள்ளாது வினாள் கழித்தோமேயென்று விமாதலப்பட்டுப் பின்பு அந்தப் பிராமணரைப் பார்த்து ஸ்வாமி! தேவரீர்ஸேதுயாததிரை யின்னுஞ் சிலகாலஞ்சென்று செய்வதாகவைத்து இங்கிருந்து அடியேனை நல்வழியில் நடத்தவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்து அவர்ஸம்மதிக்க அவருடன் தனது அரண்மனைக்குவந்து அவர்க்குத் தக்க வுபகாரங்களில் குறைவுபடாது செய்து நாஸ்தோம ஸத்விஷயங்களை அவரால் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந் திருந்தனன்.

அவ்வாறிருக்க ஒருநாள் அந்தப்ராம்மணரிடத்தில்தாங்கேட்ட கேள்விகளால்மறுமையின்பத்தையடைவதற்கு ஹேதுவானமார் கசுத்தை விவர விவரித்துக்கொண்டு அடையவேண்டு மென்னும் ஆசை அதிகப்பட்டு விசாரவசத்தன யிருக்க, அத்தருணத்தில் ப்ரீமந்திராயணனுடைய திருவடிகளில் ஸ்தா பக்திவைத்தவராகியும் வேதா஥்ம சாஸ்திராதி கலைகளில் வல்லவராகியும் தமக்குப் புரோஹிதராகியு மிருக்கின்ற செல்வமபியென்னும் பிராம்ம ணர் தமது சபைக்குவர அரசன் அவரை யெதிர்கொண்டழைத் துவந்து ஆஸனங்கொடுத்து ஸ்வாமி! அஞ்ஞானத்தகாரத்தில் அழுத்தி ஞானஞ்ரியோதயத்தையெதிர்பார்த்திருக்குமடியேன்பா லோக் ஸாதகதமமாகிய கர்மங்களை யனுஷ்டித்து மறுமைப்பய னையடைய விரும்பினேன்; ஆனால் அவ்விருப்பத்தை முடிந்துக் கொள்வதற்குத் தக்க ஸத்கர்மங்க ளெவையோ அவை இவையெ ன்றவிவதற்கு அஸுமர்த்தனாக விருக்கிறேன்; அடியேனுக்கு இது விஷயத்தில் தெளிவுண்டாகும்படி தெரிவிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தான்.

அதுகேட்டுச் செல்வநம்பியானவர் அரசனே தந்துவக்கியா
 னிகளாகிய பரமபாகவதர்களை ஸேவிப்பதும் அவர்கள் திருவா
 ய்மலர்ந்தருளுகின்ற வேதார்த்தங்களைச் சிவனுஞ்செய்வதும்
 அவ்வார்த்தங்களை இருதயத்தில் மனனஞ்செய்வதும் அவர்களு
 டன் கூடிப் பழகுவதுமாகிய இச்செய்கைகளை அதற்குத் தக்க
 வுபாயமாமென்று சொல்ல அரசன் அதுகேட்டு ஸ்வாமி! அப்
 படிப்பட்ட பாகவதோத்தமர்கள் எவ்விடத்தில் எந்தருபத்தோடு
 எந்தச் செய்கைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். அது தெரி
 வித்தால் அடியேன் சென்று தேடிக்கண்டு தேவர் சொன்ன
 வண்ணம் நடந்துகொள்ளுகிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்டுச்
 செல்வநம்பியானவர் அரசனே அந்த மஹானுபாவர்கள் இந்த
 இடத்தில் இந்த உருவோடு இந்த செய்கையைச் செய்துகொ
 ண்டு இருப்பார்களென்று நான் சொல்லுவதற்கும் நீர் தேடிக்க
 ண்டுகொள்ளுவதற்கும் முடியாது. ஆதலால் உமது ஸபைக்கு
 முன்னே ஒரு பொற்கிழியைத் தூக்கிக் கட்டிவைத்து "இந்த
 உலகத்திலுள்ள பலவகைப்பட்ட மதங்களில் எந்த மதத்தில்
 உண்மையாகிய வஸ்துவைக்காட்டுகிற தெரியுள்ளதோ அஃதின்
 னதென்று ஒரு மதத்திலும் எனக்குத் துணிவு பிறவாமலிருக்கி
 ன்றது. அதனால் அந்தந்தச் சமயசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த மோ
 க்ஷ நிலையைத்தேடுகின்ற பெரியோர்கள் இவ்விடத்தில் வந்து தங்
 கள் தங்கள் ஸமயங்களின் உண்மையை வெளிப்படுத்துவார்களா
 னால் எந்த ஸமய வித்தார்த்தத்தினால் நான் கட்டிநிற்கிற பொ
 ற்கிழி அறுந்து விழுகின்றதோ அந்த மதத்தில் நான் உட்பட்டுக்
 கடைத்தேறுகிறேன்" என்று உலகமுழுதும் வெளிப்படுத்தி அக்
 கிழியை யறுத்து உண்மையான ஸமயத்தையும் அச்சமயத்தில்
 நித்யவஸ்துவைக் காட்டுகின்ற மஹான்களையு மறிந்துகொள்வீர்;
 இதுவே இதற்குத்தக்க வுபாயமென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அரச
 னன் செல்வநம்பியைத் தொழுந ஸ்வாமி! தேவரீர் அடியேனுக்
 குக் கிடைத்தது குருடனுக்குக் கண்கிடைத்ததுபோலவும் தரி
 த்திரனுக்குச் செல்வங்கிடைத்தது போலவுமல்லது வேறல்ல,
 ஆதலால் தேவர் திருவாய்மலர்ந்தபடியே செய்கிறேன் என்று
 அரசன், ஆனந்தபாவசனாகித் தெளிந்து உடனே சபையில் ஒரு
 பொற்கிழியைத் தூக்கித் தமது கருத்தை ஓயியிலெழுதி உல
 கத்திலுள்ள தேசங்களிலிருக்கிற எல்லாச் சமயத்தவர்களுக்கும்
 தூதர்களுடன் தெரிவிக்க, அதையறிந்து - சமணர் - புத்தர் - சை
 வர் - சாக்தேயர் - மரையானாதிகள், வைசேடிகள், சரணிகள் - பா

சுபதம் - மஹாவிரதர்முதலான ஸமஸ்த ஸமயங்களிலு முள்ள ஆசாரியர்களும் சீஷர்களும் விரதியர்களும் மற்றவர்களும் விரைவில் தங்கள் தங்கள் தேசத்தைவிட்டு மதுரையில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இப்பால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வடபெருங் கோயிலெம்பெருமானுக்குப் புஷ்பகைங்கர்யஞ் செய்துகொண்டு உலாத்திலுள்ள எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களிலும் இச்சாத்வேஷ ரகிகராய் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளை மறவாமல் நினைத்திருக்கின்ற ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்தரென்னும் பெரியாழ்வார் அன்று இராத்திரி நித்திரைசெய்யும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவாசித்திரைசெய்யுமிடத்திற்கு எழுந்தருளி விஷ்ணுசித்தரே எழுந்திருமென்று யெழுப்பியருளக் கணவிழித்து நீலமேகம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற எம்பெருமானது திருமேனியைக் கண்டு திடுக்கிட்டெழுந்து கீழ்விழுந்து பலமுறை யடிபணிந்து கண்களில் ஆனந்த நீர்சொரிய மனங்கரைந்து உருகக் கைகளைக் குவித்து நின்றுகொண்டு இந்திராதி தேவதைகள் கணவிலுங் காண்பதற்கரிதாகிய திருமேனியை யடியேன் எளிதில் கண்டுகளிக்குமபடிகனவி லெழுந்தருளிய என்னுயிர்க்குயிராகிய எம்பெருமானே என்று ஸ்துதிசெய்துநிற்க, எம்பெருமான் அவ்வாறு துதித்து நிற்கின்ற பெரியாழ்வாரைக் கருணைதருமபப பார்த்தருளி மதுரையில் பாண்டியராஜன் தன்சபையில் ஒரு பொற்கிழியைக் கட்டுவித்து எந்தச் சமயத்தவாகள் தங்கள் வித்தாநதஸ்தாபகம்செய்து அதனால் இத்தக்கிழி அறுமபடிசெய்கிறார்களோ அந்தச்சமயத்தில் நான் அடிமைபடுகிறேன் என்று தேசங்கள் தோறும் அறிவித்துப் பல சமயத்தாரையும் மதுரைக்கு வருவித்திருக்கின்றான்; ஆதலால் நீர்போய் விசிஷ்டாத்ஸைந வித்தாநதம் புருஷஸூக்தப்படி ஸ்தாபகம்பண்ணி அதனால் அந்தக்கிழியை அறுத்து அவனையும் அடிமைகொண்டு நமது நிய ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற தத்வார்த்தங்களைப் போதித்து மதோத்தாரணஞ் செய்யுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அதுகேட்டு ஆழ்வார் என்பெருமானே தேவரீர் திருவடிகளை துணையாக இத்தோ நடக்கின்றேன் என்று துதிக்கின்றபோது ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்தர்த்தானமாக எழுந்தருளி அந்தத் திவ்வியதேசத்தில் இருக்கின்ற பிராமணர்கள் பாகவதர்கள் முதலான ஸமஸ்தமான பேருக்கும் கணவிலெழுந்தருளி நமது பத்தனாகிய விஷ்ணுசித்

தன் மதுரைக்கு ஸ்வமதோத்தாரணஞ் செய்யப்போகின்றான்; நீங்களேவரும் அவனைச் சூழ்ந்து உபசாரத்துடன் அழைத்துக் கொண்டு போய்வாருங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருள் அவரவர் கரும அளவிறந்த அற்புத ஸந்தோஷமடைந்து அந்த கண்ணமே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளனைவரும் ஒன்றாகக் கூடிப் பொற்பல்லக்கு வெள்ளைவட்டக்குடை வெண்சாமரை முதலான விருதுகளைக் கொண்டு ஆழ்வாரிடத்திற்குவந்துபணிந்து ஸ்வாமி! ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆக்கிவைப்படிவந்தோம்; தேவரீர் இந்தப்பல்லக்கின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு மதுரைக்கு எழுந்தருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப் பெரிபாழ்வார் வடபக்கராபிமையச் சேவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பொற்சிவிகையின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு வெணகலிகை நிறந்தவும் வெண்சாமரை விசுவம், வேதவேதியர் ஆசிகூறவும், பாகவதர்கள் சூழ்ந்து துதிக்கவும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைவிட்டு மதுரைக்கு எழுந்தருளி அரசனுடைய கொலுமண்டபத்துக்கு அருகே பெழுந்தருளிவரும்போது சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸ புராணங்களில் ஸமர்த்தர்களாகிய பிராமமணர்களும் முனிவர்களும் மந்திரி புரோஹிதர் முதலான வுறுதிச்சுற்றங்களும தங்கள் தங்கள் தரத்துக்குத்தக்க ஆஸனங்களில் சூழ்ந்திருந்தவும் சைவர்-அருடர்-புத்தர்-மாயாவாதியர் முதலான சமயத்தோர் தங்கள் தங்களுக்கு நியமித்த ஸ்தானங்களில் கூடிநின்றவும் ஸிமாசனத்தின்மேல் பரமபாகவதர்களது வரவுபார்த்து வீற்றிருக்கின்ற ஸ்ரீ வல்லபதேவராஜனுக்கு முன்பு ஒற்றர்கள் வந்து இறைவனை பார்க்கின்றவர்களது கண்களுக்கும மனத்துக்கு மின்பத்தைபுண்டாக்குகின்ற அற்புதமான ரூபததைபுடைய ஓர்மஹாத்மா அனந்தமபக்தஜனங்கள் சூழ்ந்துவரப் பொற்சிவிகையின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு தமது கொலுமண்டபத்துக்கு ஸமீபத்திலெழுந்தருளி வருகின்றாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார்கள்.

அதுகேட்டுப் புரோஹிதராகிய செல்வம்பியும் அரசனைப் பார்த்து நீர்செய்த சுவீர்த்திவிழைவும் இன்று பளித்ததாகத்தோன்றுகின்றது; எழுந்தருளிவருகின்ற பெரியவர் தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலான பூஜயர்களாலும் பூஜித்தத்தக்க பரமபாகவதோத்தமர்; ஆதலால் இனிகாலவிளம்பற் செய்யாது எதிரொண்டு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டெவந்து ஷோடசோபசாரமுஞ் செய்து அவரனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளிரென்று சொல்ல அரசனும் அதிச்சிக்கிரமாக எழுந்து செல்வம்பியாரோடும் போய்த்

பெரியாழ்வார் வைபவம்.

தருப்பல்லக்கின்மேல் எழுந்தருளி வருகின்ற பெரியாழ்வாரையே நிற்கொண்டு அமைத்துவந்து ரத்னகசிதமாகியஸிம்மாஸனத்தின் மேல் எழுந்தருளப்பண்ணி அர்க்கியம்-பாதயம் - ஆசமநாதி உப சாரங்களைச் செய்து அனந்தமுறை கிழேவிழுந்து தண்டன் சம ர்ப்பித்து எழுந்து கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு கண்களில் நீர்வடிய நின்ற ஸ்வாமி! கரசாணத் தவயவங்களில்லாத முட வனுக்குமலை யினுச்சியிலுள்ள விருகடித்தின் உயர்ந்தகிளையினிடமாகக்கட்டிய இனிய சுணவயுள்ளனென் தெய்வானுகூலத்தால் வலியக்கிடைத்ததுபோல பாகவதர்களைச் சேவிக்கவேண்டுமென்னும் இச்சையும் அவர்களது மேன்மையை யறியத்தக்க அறிவும் எள்ளளவுமி லலாமல் அரசச்செல்வத்தி லழுந்தி மயங்குகின்ற அடியேன் தே வரது ஸேவைகிடைக்குமபடி பெற்றேன்; இது பெறுவதற்குப் பூர்வஜன்மத்தில் என்ன சுகிர்களு் செய்திருந்தேனோ வென்று சொல்லிச் சொல்லிப்பலவகையாகத்துதிக்க அப்பொழுது அந்தச் சபையில் நடக்கும் சமயவாதிகளின் முடிவையறிந்துகொள்ளும் படி அந்தாத்தில் வந்திருக்கின்ற பிரமமாதிதேவர்களுள் தேவேந் திரன் தனதுகுருவாகிய பிரஹஸ்பதியைப் பார்த்து ஸ்வாமி! நீர் மாணுஷதேகங்கொண்டு விஷ்ணுசித்தரோடு வாதசெய்து அவ ரதுமஹிமையை யாவரும் நன்றாய்த்தெரிந்து கொள்ளும்படி செய்கீரென்றுசொல்ல அந்தப்பிரகாரமே அவர் ஒருபிராமமணனை ப்போல் ராஜசபையில்வந்து அரசனைப்பார்த்து உமக்கு எந்தச் சமயத்திலும் நிச்சயக்கியானமுண்டாகாமல் ஒருபொற்கிழியைக் கட்டி அந்தக்கிழி பெந்தச்சமயத்திலுள்ளபெரியோர் தங்கள் சம யசித்தார்த ஸ்தாபகத்தினால் அறுத்து விழும்படி செய்கின்றார்களோ அவர்களுக்கே நானடிமையென்று தெரிவித்திருக்கிற நீர் இப்பொழுது இந்தப்பிராமணர் வாராமுன்னமே பெதிர்கொண்டு உபசரித்து ஆசனத்திலிருத்தி யாடிபணிந்து பக்திசெய்தீர்; ஆ னால் இவரிடத்து என்னமகிமைமையைக் கண்டொன்றுசொல்ல அ ள்கிருந்த இதா சமயத்தவர்களைவரும் அந்தப்பிராம்மணரோடு கூடிக்கொண்டு அரசனைப்பார்த்து அரசனே இனி மெங்களாலா வது ஒன்றுமில்லை; இதைப் பிராம்மணரே ஸ்வமத ஸ்தாபகஞ்செ ய்து நீர்கட்டி யிருக்குங்கிழி அறுத்துவிழும்படி செய்யவேண்டி யதென்று திசைகள் செவிமடும்ப்படி ஆரவாரித்தார்கள்.

அதுகேட்டு அரசன் தன்னருகிலிருக்கின்ற செல்வமம்பி னைப் பார்த்து உண்மையறியாக இச்சமயிகள் விஷயத்தில் நா டிமுன்ன சொல்வதென்றுகேட்க செல்வமம்பியும் அவ்வரசனைப்

பார்த்து நீர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை, இத்தளையாரின் வந்திருக்கின்ற எல்லா ஸமயத்தாரும் வெட்கங்கொள்ளும்படி விஷ்ணு சித்தரெண்ணுத் திருநாமத்தையுடைய இந்தப்பெரியவனே நீர் கட்டியிருக்கும் கிழியறுத்துவிழுமபடி செய்வாரென்று சொல்லி விஷ்ணுசித்தரது திருமுகத்தைப்பார்க்க விஷ்ணுசித்தரும் தேவேந்திர னனுமதிபெறுவந்த ப்ராஹ்மணரது முகத்தைப்பார்க்கு நீர் மாத்தரத்தினால் விழுகப்பட்டவராக விருக்கின்றீர்; உமது சமயம் யாது? அச்சமயத்திற்குக் கர்த்தாவெவன்? அக்கர்த்தனை அடைந்தவர்க ளனுபவிக்கின்ற அனுபவம்யாது? சொல்லுமென்று கூறியருளினார்.

அதுகேட்டு அந்த ப்ராஹ்மணன் எனது ஸமயமுதலானவைகளைக் குறித்து நீர் கேட்ட கேள்விகளையே நான்கேட்டுங் கேள்விகளாகக்கொண்டு நீரே உத்தரஞ் சொல்லுமென்று சொல்ல விஷ்ணுசித்தர் அந்தச் சபையிலுள்ள ஸமயத்தவர்களெல்லாம் கேட்கும்படி எமது ஸமயம் சதுர்வேத நிச்சயமான தத்வார்த்தங்களைப் ப்ரதிபாதிக்கின்ற விசிஷ்டாத்வைத ஸீத்தாந்தமாகிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸமயம், மாயாதீதனாகியும் ஆத்யந்தராகிகளாகியும் ஸர்வவல்லவனாகியும்-ஸத்வகுணக்மகனாகப் புத்த ப்ரபஞ்சங்களைப் பெல்லா தனது திருவயிற்றில் வைத்துப் ப்ராஹ்மணவத்திருவுத்தியிலும் ருத்ரனைப் பிாமனது நெற்றியிலுந் தேர்ந்துவித்துச் சிருஷ்டியாதி காததயாகுகளைச் செய்விக்கின்ற ஸ்ரீமந்நாராயணனே எமது ஸமயதெய்வம். அப்ராக்ருதலோகமாகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நிருமாமணிமண்டபத்தில் நித்தியகுரிக்ளாடு அமர்ந்து அக்கடவுளின் நித்திய சினமய குணனுபவஞ்செய்வதே அநுபவம் என்று திருவாய்மலர்த்தருள அதுகேட்டு அந்த ப்ராமமணன் உமது ஸமயசரித்திரம் நிற்கட்டும், அச்சமயதெய்வத்தினுண்மையை மாத்திரம் விரித்துச்சொல்லிரென்று கேட்க, விஷ்ணுசித்தரும் இரத்திரஜாலஞ் செய்கின்றவன்போல் ஆத்மாக்களைப் ப்ராக்ருதியினால் பக்குவப்படுவதற்கு மயக்கஞ்செய்வித்துத் தான் அம்மயக்கத்துக் குட்படாமல் நின்றபடியால் மாயாதீதனென்றது. ஆத்மாக்களை சிருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்குட்படுத்தித் தானவ்விரண்டினு முட்படாமல் நின்றதினால் ஆத்யந்தராகிதெனன்றது. அண்டங்களையும் அவ்வண்டங்களில் சராசரங்களையும் திருவுள்ளத்தில் நினைத்தன்மாத்திரையே ஹண்டுபண்ணலும் அலை

களை நிலைகுலையாது ரக்ஷித்தலும் ரக்ஷித்தவைகளைத் திருவயிற்றில் ஸடக்கலும் இவைமுதலாகிய ஸர்வசக்திகளைப் முடைத்தாயிருந்தலால் ஸர்வவல்லவனென்றது. என்னுசொல்ல அந்த ப்ராமமணன் விஷ்ணுசித்தரைப்பார்த்து நீர் நாராயணனே ஸர்வவல்லவனென்றீர்; அப்படியல்ல, ப்ரம்ஹதேவனே ஸர்வ வல்லமையுள்ள கடவுளென்று சொல்லுகிறேனென்று சொல்ல, விஷ்ணுசித்தர் தனக்குள்ள ஐந்தலைகளிலொன்றை ருத்ரனை நகத்தினுற்கிள்ள அத்தலையமீட்டும் சிருஷ்டித்துக்கொள்வதற்கு வல்லமையில்லாதவனே ஸர்வவல்லவனென்று சொல்வது தகுதியின்றென்று சொல்ல, அதற்குப் ப்ராமமணன் ஆனால் ருத்ரனே ஸர்வவல்லவனென்று சொல்ல, விஷ்ணுசித்தர் புனனகைகொண்டு ஆஹா நீர் சொல்லியது நன்றாயிருந்தது. ப்ரம்மாவின் சிரத்தைக்கிள்ளியதனால் தனக்கு ஸம்பவித்தப் ப்ரஹ்மஹத்திதோஷத்தைப் ப்ரிஹரித்துக் கொள்ளமாட்டாது நெடுங்காலம் துயரத்துடனே திரிந்து பின்பு ப்ரீமநாராயணனது அனுகூலத்தால் தீருமபடி பெற்றுக்கொண்டவனையா ஸர்வவல்லவனென்பது எனுசொல்ல, அதற்குப் ப்ரம்மணன் காலதத்வத்தினால் அவ்வாறு நேரிட்டது; ஆதலால் அதுவே ஸர்வவல்லமையுடைய தென்றுசொல்ல, விஷ்ணுசித்தர் காலதத்வம்ஜடமாஸகயால் அதற்கு ஸர்வவல்லமை யெவ்வாறுண்டாகுமென்றுசொல்ல, ப்ரம்மணனும் அக்காலதத்வத்தை விளங்கச் செய்கின்ற ஆதித்தியனே ஸர்வவல்லவனென்றுசொல்ல விஷ்ணுசித்தர் ப்ரீமநாராயணனது தேத்திரங்குளி லொன்றுனவனை யெவ்வாறு ஸர்வவல்லமையுடையவனென்ப தென்றுசொல்ல அதற்குத் தரமொன்றுஞ் சொல்லாது உண்மைபோல் ப்ராமமணன் மயுனமாயிருந்து விட்டான். அந்த ப்ரகாரமே மற்றச் சமயத்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் சமயதெய்வங்களைக் குறித்து வாதபேசுதோல்வியடைந்தது மனஞ்சோர்ந்து முகம்புலங்குது மண்பாலவகளைப்போ லிருந்தார்கள்.

அப்பொழுது விஷ்ணுசித்தரென்னும் பெரியாழ்வார் அந்தச் சபையிலிருக்கின்ற ஸர்வவர்களென்னும் யானைகளுக்குச் சிங்கம்போலவும் சமணரென்கின்ற அஜங்களுக்குப் புலியைப்போலவும் புத்தரென்ற இருட்டகட்டத்துக்குச் சூரியனைப்போலவும் மற்றச் சமயங்களாகிய சர்ப்பங்களுக்குக் கருடனைப்போலவும் ப்ரகிருத்த உத்தமர்கள் மலர்மாறிபெய்யவும் மிகுந்த தன்மை வந்த

தாதுதத்தைப்பலருமறியும்படி திருவாய்மலர்ந்து ஸ்தாபித்தருள, அப்பொழுது அங்கு கட்டிபிடுங்குதொற்கிழியானது அறுபட்டுப் பெரியாழ்வாரது தீவ்ய திருவடிகளுக்கு ஸமீபத்திலவந்து விழுந்தது. அதுகண்டு அவ்விடத்திலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர் முகலாள ஸகலரும் ஆச்சர்யமடைந்து மனங்கரைந்துருகக் கைகளைக் கூப்பிப் பலவிதமாகத் துதிசெய்து வேதாந்த வீழற்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை விரித்தருளின விஷ்ணுசித்தராகிய பெரியாழ்வார் திருவடிகளில் வீழ்ந்து தண்டன் ஸம்பாதித்து ஆனந்த பரவசரானார்கள்.

இதாஸமயத்தவாகனொலலாம தங்கள் தங்கள் ஸமயங்களில் வைத்த நம்பிக்கையைவிட்டு விசிஷ்டாத்வைதமே மேலான ஸமய மென்றும ஸ்ரீமதநாராயணனே தித்தியாவஸ்துவென்றும தெளிந்து விஷ்ணுசித்தரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து அவரனுந்ரகத்தாடப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். செல்வநம்பி அப்பொற்கிழியை யெடுத்து அரசன்முன்வைங்க அரசனாதையெடுத்துக் கண்களிலொத்தி இதனால்லவோ பெறுதற்கரிய இயற்பபபட்ட பேறுபெற்றேனென்று சொல்லி ஆனந்தமடைந்து விஷ்ணுசித்தருடைய உபய சாணரவித்தங்களிலும் அனந்தமுறை விழுந்து விழுந்து தண்டன ஸம்பாதித்து ஸ்வாமி! தேவரீர் இவ்விடத்தில் எழுந்தருளுவதற்கும அடியேனுக்கும் மற்றச் சமடிகளுக்கும் நெடுங்காலம் விடாநிருந்த அஞ்ஞானத்தை நீக்கும்படி. தத்வார்த்தங்கள்தத் திருவாய்மலர்க்கருளுவதற்கும் அடியேனும் அடியேனதாசாட்சியும் எப்படிப்பட்ட பெருந்தவத்தைச் செய்திருந்தேமோவென்று ஸ்துதித்து நிற்க, அப்பொழுது ப்ராம்மணரூபங்கொண்டு வானுபோவந்த ப்ரஹஸ்பதியும், ஸகலரும் பார்க்க விஷ்ணுசித்தரது திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து ஸ்வாமி! தேவரீர் ஸக்திநியிரிந்து வாதிப்பதற்குத்தக்க சக்தியில்லாத அடியேன் இத்திரனது வேண்டுகோளால் உண்மையை யறியாதவன்போல்வாதித்ததனால் நேரிட்ட குற்றங்கனையெல்லாம் க்ஷமித்து கடாக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று துதித்து ஆழ்வார் நியமனம் பெற்றுக்கொண்டு மறைந்துபோயினார்.

பின்பு அரசன் ஆழ்வாரை ஸேவித்து ஸ்வாமி! தேவரீர் இந்நகரமுழுதும் புனிதமாகும்படி நகர்வலம்வர க்ருபைசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அப்படியே அரசனது பட்டத்து

யானையின்மேலேறியருளி ஸகலருஞ் சூழ்த்துவரும்படி மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க நகர்வலமாக வெழுந்தருளும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் கருடாருடராய் ஸேவைஸாதித்தருளப் பெரியாழ்வார் யானையைவிட்டிறங்கி எம்பெருமான் திருவடிகளைப் பணிந்து அவ்வானையின்மணியே தாளமாக வைத்துக்கொண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டென்று முதலெடுத்தப்பதினொரு திருப் பாடலால் எம்பெருமானை மங்களாசாஸனம் செய்தருளி நானெ ன்னவதவஞ் செய்தேனோவென்று துதித்துநிற்க, யாவரும்ஸ்ரீமந்நா ராயணனே பரத்வமென்று ஒருவர்க்கொருவர்சொல்லிக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்தார்கள். அரசனும்செல்வநம்பியும் ஆழ்வாரனு க்ரஹத்தாலல்லவோ பகவதேஸைவ நமக்குக்கிடைத்ததென்று மகிழ்ச்சியடைந்த பலமுறை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிக ளைப் பணிந்து கண்களில் நீர் சொரியக் கைகளைக் குவித்து நின்றா ர்கள். அப்பொழுது ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆழ்வாரைப் பார்த்த ருளி விஷ்ணுசித்தரே இன்றுதொட்டு உமக்குப் பட்டர்பிரா னென்று பெயர் விளங்குவதாக நீர் இன்னுஞ் சிலகாலம் இவ்வுல கத்திலிருந்து பூமலை நமக்குச சாத்துவதும்மல்லாமல் வேதார்த்த ங்களை யுபாஸித்து அனேகம் பாமலைகளுஞ் சாத்தி உலகிலுள்ள ஜீவாத்மாக்களை நல்வழியிற்செலுத்திப் பின்னர் நம்மிடம்வந்து சேருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி யெழுந்தருளினார்.

பின்பு பெரியாழ்வாரும் நகாவலமவந்து அரசனும் செய்ய ப்பட்ட ஷோடசாத் யுபசாரங்களுக்குத் திருவுள்ளமுகந்த அவ் வாசனையும் மறவற்களையும் நல்வழியில்நிறுத்தித்தாம ஸ்ரீவில்லி புத்தூருக் கெழுந்தருளி முன்போல் நான்தோறும் புஷ்ப கைங் கர்பங்களில் குறைவுபடாது செய்துகொண்டு திருப்பல்லாண்டு தொடக்கமாக நானூற்றெழுபத்து மூன்றுபாமலைகளையுஞ் செ ய்துசாத்தி அனந்தகாலம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலேயே பகவத் குண துவவஞ்செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பெரியாழ்வார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் விசேஷ பிரபாவமுடைய வராயெழுந்தருளி யிருக்கையில் வடக்கேயுள்ள ஒருநாட்டில் மலையின்மேல் தூர்ப்பிஷ்ணு தலையெடுத்திருக்க அந்நாட்டரசன் பல விதப்பிரயத்தினங்கள் செய்தும் தூர்ப்பிஷ்ணு நீங்காதிருக்கக்கண்டு சொகித்திருக்கையில், “பிரமநிஷ்டர் ஒருவர் நம் நாட்டுக்குவரின் சுபிஷ்ணுமுண்டாகும்” என்று சிலபெரியோர் கூறக்கேட்டு அத்த கையின்றை எங்கும் விசாரிக்கையில் ஆழ்வாரது பிரபாவத்தைக்

பல்லாண்டுபல்லாண்டு பலலாயிரத்தாண்டு

பல்கோடி நூறுயிராம்

பல்லாண்டதெண்டோள் மணிவண்ணாவுள்

சேவடிசெவ்வி திருக்காப்பு.

கேட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குவந்து ஆழ்வாரை ஆசிரியித்தத் தா
னும் தன்னாட்டாரும்வாழும்படி எழுந்தருளவேண்டுமென்று வே
ண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும்இணங்கி, அந்நாட்டுக்கெழுந்தருளின
வுடன் மேகங்கள், ஆழியுட்புக்கு முகந்துகொடு ஆர்த்தேந்
ஊழிமுதல்வனுருவம் போல் மெய்கறுத்தப், பாழியந்தோடந்
லைய பற்பராபன்னையில் ஆழிபோல்மின்னி, வலம்புரிபோல் நி
ன்றதிரந்து, தாமாதே சார்ங்கமுலத்தச்சாமழைபோல் வாழவுல
கினிற்பெய்ய, அந்நாட்டுக்கும் சுபிக்ஷமுண்டாயிற்று. பிறகு
ஆழ்வார் அவ்வரசனாலும் அந்நாட்டாராலும் பூஜ்யராய்ப் பலவித
மாகக் கொண்டாடப்பெற்றுத் திருக்கண்ட மென்னுங்கடிககொ
ன்னும் திவ்வியதேசத்தையடைந்து அங்கெழுந்தருளியிருக்கும்
எமபெருமானை மங்கலா சாசனஞ்செய்து “தகவகையழக்கும்”
என்றாமபித்துப் பத்துத்திருப்பாடல்கள் அருளிச்செய்து,

பொங்கொலிகங்கைக்கரைமலிகண்டத்தறைபுருடோத்தமனடிமேல்
வெங்கவிரலியாவிவலிபுசுதூக்கோன்விட்டுசித்தன்விருப்புரத்த
தங்கியவன்பாற்செய்சமிழ்மாலைதங்கியநாவுடையார்க்குத்
கருகையில் திருமால்சமீபிணங்கிமெருவித்திருந்தகணக்காமே.

என்று இறுதிச்செய்யுளையருளிச்செய்து “வெங்கவிரலியா
வில்லிபுத்தூராக் கோன்விட்டுசித்தன்” என்று அங்காலத்து நிகழ்
ந்த விஷயத்தைனைக் குறிப்பிட்டருளிச்செய்தவராய் மீண்டும்
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு எழுந்தருளினர்.

வாழ்த்திருநாமம்.

நல்ல திருப்பல்லாண்டுநான்முன்றோனவாழியே
நாநூற்றறுபுகொன்றுநமக்குரைத்தானவாழியே
சொல்லரியவானிதனிறசொதிவநதானவாழியே
தொடைசூழிக்கொடுத்தானேதொழுந்தருளதவாழியே
செல்வநம்பிதனைப்போலச்சிறப்புற்றான்வாழியே
சென்றுகிழியறுத்தாமல்தெய்வமென்றான்வாழியே
வில்லிபுத்தூரகரத்தையினங்கையைத்தானவாழியே
வேதியாகோன்பட்டாபிரானமேதினியிலவாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

இன்றைப்பெருமையறிந்திலையோவேழைநெஞ்சே
இன்றைக்கென்னேன்றமெனினுரைக்கேன்—நன்றிபுனை
பல்லாண்டுபாடியாகம்பட்டாபிரான்வந்துதித்த
நல்லாணியிற்சொதிநாள்.

பெரியாழ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.

ஆண்டாள் வைபவம்.

சூஷாவைவகுரஹமநுராம் தாவலீகாநநொடிவாழ்
வாணெவிஸம்ஹராம்மொடிாம் வநெந்நீரஹநாயகீழ்

ஆஷாடேபூர்வபங்குந்பரம் துலனீகாநநோத்பவாம்
பாண்ட்யேஷிஸ்வம்பராம் கோதாமவநேதேநீரங்கநாயகீம்.

நீனா துஹஸநயிரிதடி ஸுவஹெய்யக்யஷ்ட |
வாராப்யஸம்ஸுதாநி ஸதஸிரஸிபிய்யரவபஜீ |
ஸொலிஷாயாம் ஸ்ரஜிநிமணிதாயாவதா துத்யுமஹெஜ |
மொடிாதவெஷி நஜிஜிபிடிம் ஹபவனவாஸுஹய |

நீளா துங்கஸ்தநகிரிதடிஸுப்தமுத்போத்யக்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம்ஸ்வம்ஸ்ருதிஸத ஸிரஸ்ஸிதமத்யாபயந்தீ
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம்ஸ்ரஜிநிகனிதம்யாபலாத்க்ருத்யபுங்க்தே
கோதாதஸ்யைம்இதமிதம் பூயஏவாஸ்துபூய.

பராத்பரணுகிய ஸ்ரீமந்ராராயணன் திருப்பாற் கடலில் யோக
நித்திராதெளிந்து ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவிகளாகிய பிராட்
டிமார் முவதோடு நவரத்தனகசிதமாகிய சிங்காஸனத்தின்மேல்
எழுந்தருளியிருக்க, அப்பொழுது பிராட்டிமார்முவுருள் பூமிப்பி
ராட்டிவார் எழுந்து எம்பெருமான் திருவடினை வணங்கிக்
கருவித்து நின் றுகெண்டு ஸ்வாமி! பூனோகத்தினான் துதிமாத்.

களில் யாரிடத்தில் தேவரீர்பிரியங்கொள்வீரென்று கேட்க, ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிராட்டியாபது திருமுகத்தைக் குளிரோக்கிப் புன்னகைகொண்டு அநித்யமாகியபிரபஞ்சத்தில் பற்றுவையாமல்கித் த்யமாகிய நமது பரமபதத்தினிடத்துப் பற்றுவைத்து இடைவிடாது பக்திபூர்வமாக நம்மைநினைத்து நமது விஷயமாகப் பாமாலையும் பூமரலையும் தொடுத்துச் சாத்துகின்ற பாகவதர்களிடத்தே பிரியங்கொள்ளுவோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அனுகேட்டு பூதேவியார் ஸ்வாமி! அடியேனும் அந்தப்பிரகாரம் தேவரீர் விஷயமாகக் கைங்கர்யங்களைத் திருவுள்ள முவக்கும்படிசெய்து வந்தாலல்லவோ இத்தேக மெடுத்ததனாலாகிய பயனைப் பெற்றுக்கொள்வேன். ஆதலால் அடியேனையும் அவ்வாறு செய்வித்தருளவேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்க ஸ்ரீமந்நாராயணன் பூலோகத்தில் நமது பெரியதிருவடி அமசராகிய விஷ்ணுசித்தனென்னும் விப்ரோத்தமன் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரென்னுந் தியயதேசத்தில் இருந்துகொண்டு அந்தக் கைங்கர்யங்களைச் செய்துயருகின்றார். அவருக்குப் புத்திரியாகவுதித்து உன்னுடைய மனோபிஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டுவருவாயென்று அருள, அனுகேட்டுத் தேவியார் அதிக ஆனந்தமடைந்து ஸ்வாமி! வில்லிபுத்தூரென்னுந் தியயதேசத்தின் வரலாறும அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தேவரீரது லீலையும் அந்த பாகவதரது பெருமையும் அடியேனுக்குத் தெரிவித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவுளமுயந்து பூலோகத்தில் ஜமபூத்கீபத்தில் தக்ஷிணதிசையிலுள்ள பாண்டியதேசத்தில் ஒரு தீவ்யதேசத்திரமுண்டு. அதனிடத்து அர்ச்சாவதாரமாக இருந்த நாம் பூர்வம் உனக்குத் துன்பமுண்டாகிய இரணியாக்ஷண வராகவடிவங் கொண்டு வென்று உனக்குப் பலதர்மங்களையும் உபதேசம் பண்ணினோம். அப்பொழுது நீ இவ்விடத்தில் பூவருவோடு எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்றுநமமைப் பிரார்த்தித்தபடி. நாம் அத்தலத்தில் வராகவருவாத்துடன் அனேக கற்பங்கள் உன்னோடு கூடியிருந்தோம். பின்பு ஆரண்யமாக அனேககால மிருத்தது. அதில் பிருகு மார்க்கண்டேயர் முதலான ரிஷிகள் இருந்த நம்மிடத்தில் அன்புவைத்துத் தவஞ்செய்யும்போது காலதேயியென்னும் ராக்ஷண அவர்கள்செய்யுந் தவத்துக்கு இடைபூதசெய்ய, அவர்கள் நம்மைக்குறித்த முறையிட நாம் திருப்பாற்கடலைவிட

டுவந்து அவளைச் சக்ராயுத்தால் ஸம்ஹரித்தோம். பின்பு அவனது இரத்தம் நோய்ந்திருந்த சக்கரத்தைக் கழுவும்படி வருணனுக்கு ஆக்கியபித்தோம். அவன் கங்கை-யமுனை-ஸர்ஸ்வதி என்னும் மூன்று நதிகளையும் அவ்விடத்தில் அழைத்து அவைகளில் சக்கரத்தில் படிந்த இரத்தத்தை அகற்றினான்; அன்றுகொண்டு அந்தத்தீர்த்தமும்புளம் திருமுக்குளமென்று பேர்பெற்று அந்தக் க்ஷேத்ரத்திலிருந்தன. அந்த ரிஷிகள் எங்கள் நிமித்தம் திருப்பாற்கடல்விட்டு எழுந்தருளியபடியே இந்தக் க்ஷேத்ரத்தில் சேஷசாயிபாய் ஸேவை ஸாத்திருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவ்வாறே வடபத்ரத்தில் சேஷசயனத்தின்மேல் படுத்திருக்கும் பாவனையாக ஸேவைஸாதித்தோம். அதனால் அத்தலத்திற்கு வடவேசுவரபுரமென்றும் நமக்கு வடவேசுவரனென்றும் பெயருண்டாயிற்று அவ்வாறு அனுபதனாகாலு சதுரயுகம் தேவர்கள் முனிவர்கள் ஆராதிக்க உன்னோடும் லக்ஷ்மியோடுங்கூடியிருந்தோம். இவ்வாறு பலயுகங்கள்சென்றபின்பு திரும்பவும் ஆரண்யமாக, சமீபத்தில் கொஞ்சமபாகத்தைப் புதுதூரொன்ற பெயராலுண்டாக்கி வேடர்கள் அனேகர்கூடிவாண்டு அவர்களே அவ்வூருக்கு அதிகாரிகளாக இருந்தார்கள். அவ்வேட்கூடியில் மலலியென்னும் ஸ்திரீயினிடத்தில் விலலிபென்றுங் கண்டனென்னும் இரண்டுபிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் வலியுள்ளவர்களாகையால் அவ்வேடச்சேரியில் அதிகாரிகளாக விருந்தார்கள்.

அவ்வாறிருந்தவர்கள் ஒருநாள் வேட்டையாடப் புறப்பட்டு அந்த ஆரண்யத்திற்குந்து புதல்முடிக்கொள்ள நாம் சயனித்திருந்த இடத்திற்குச் சமீபமாகவருமபோது அங்கொரு புலியைக் கண்டு இளையவனு கண்டனென்பவன் அதைத் தூரத்தியோட அப்புலியானது ஓர் புதல்மறைவிற் பதுக்கிநின்று அவன் ஸமீபத்தில் வரக்கண்டு அவன்மேற்பாய்ந்து கொன்றுவிட்டது. அதையறிபுரமல் தமையனுவில்லியென்பவன் தம்பியைத்தேடிப்போய்த் தம்பி யிறந்துகிடக்கிறதைக்கண்டு அழுதழுது கீழ்விழுந்து புண்ணு புண்ணு மூர்ச்சையாயினான். அவன் கனவில் நாம்போய் கூப்பா! இவ்விடத்தில் நாம்சேஷசயனத்தில்சயனித்திருக்கிறோம்; நீ நமக்குக் கோயில் முதலானவைகளைக் கட்டுவித்து கால்வகைக்குகங்களையும் ஏற்றி நித்தியமாக ஆராதனம் திருவிழா முதலிய னவகளும் நடத்தென்றுசொல்ல, அவனும் ஸ்லாமி! புலியினுடிற

ந்த என் தம்பியை எழுப்பிக்கொடுத்து வேண்டிய திரவியங்கள்
வரும் வழியுங் காட்டியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அந்
ற்கு நாம் உன் தம்பி உயிர்பெற்றெழுவான்; நீயும் வனுமாகக் கூடி
அவனைக்கொன்ற புலி ஓர் குகையில் இறந்துகிடக்கின்றது அந்
தக் குகைக்குள்ளிருக்கின்ற அளவிறந்த திரவியங்களை எடுத்துக்
கொள்ளுங்களென்று ஆக்கியாபித்தோம். அவனுக்கண் விழித்த
தமபியும் உயிர்பெற் றெழுந்துவாக்கண்டு அதிசயமடைந்து ஸத்
தோஷத்துடன் தம்பிக்குத் தான்கண்ட கனவைத்தெரிவித்து அ
வனுடன் சிலதூரம் போகும்போது அங்கு ஒரு குகையில் அந்தப்
புலியானது அமப்புட்டு இறந்திருக்கின்றதைப்பார்த்து ஆச்சரிய
மடைந்து அக்குகையிலுள்ள அளவிறந்த திரவியங்களைக்கண்டு
ஸதோஷித்து அந்தக் குகையை முற்றுசெயிட்டுக் காவல்செ
ய்து பின்பு ஸ்வாமி எங்கே சயனித்திருக்கின்றதென்று தேடித்
கொண்டுபோக அங்கோரிடத்தில் ஓர் ஆலவிரகுஷுத்தினடியில்
மூடிய புதலினிடமாக நம்மைக்கண்டு ஆனந்தமடைந்து அந்தத்
திரவியங்களைக்கொண்டு நமக்கு விமானம்-மண்டபம்-மதில்-கோ
புரம் முதலியவைகளுங் குறைவில்லாமல் கட்டுவித்துத்திருவிதி
முதலானவைகளும் ஏற்படுத்திப் பின்பு அதையடுத்த கொஞ்சம்
தூரத்தில் புத்தூரெ ற்ஹம் ஊரிலிருந்த ஸீவைஷ்ணவர்கள் முத
லானவர்களை வருவித்து அதில் குடியேற்றிக் திருவாராதனம்
திருவிழா முதலானவைகளை விபவமாக நடப்பித்துக் குடியேறிய
பிராமணர் முதலானவர்கள் முன்னிருந்த புத்தூரம் தன்பெய
ராகிய வில்லியென்பதஞ் சேர்த்து வில்லிபுத்தூரெ ன்ஹம் பழ
மையாகவிருந்த ஷேத்திரத்தைத் தான் புதுக்கியபடியால் புது
வையெ ன்ஹம் பேர் விளங்கவைத்தான். இவ்வாறு திருவிழாமுத
லான சிறப்புகளைத் தேவர்களுங் கண்டு அதிசயிக்கும்படி ரெடு
காள் செய்வித்துவந்து பின்பு தன் தம்பியுடன் ஸீவைகுண்டம்
பெற்றான். இப்பால் பட்டர்பிரானுசிய விக்ஷணசித்தர் உலகத்தவ
ரைத் திருத்தும்பொருட்டு ஸீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்து ஐந்து
வயதிலேயே நித்யவஸ்து காமென்று அறிந்து அதுதொட்டு நத்த
வனங்கள் வைத்து வளர்த்து நமக்குப் பூமாதிகட்டிச் சாத்தித்
கொண்டு பாண்டியானது சபையிற்கட்டிய பொற்கிழியையுடன்து
ப்பாசமயங்களைக் களைத்து ஸீவைஷ்ணவ ஸித்தார்த்த ஸ்தாபனஞ்
செய்து அரசன்முதலான ஸமஸ்தம்மானவரையும் திருத்தி மற்ற
வர்களையும் திருத்தும்பொருட்டு நமதுநிலைகளையமைத்துச் செய்த

மிழாற் பாமாலைகளுந் தொடுத்துச் சாத்திவருகின்றாள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருள பூதேவியார் அதுகேட்டு ஆனந்தமடைந்து எம்பெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவர்கள் முனிவர்கள் பூமாரிபொழிந்து ஸ்துதிக்கவும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவுள்ளம் தொடர்ந்துவரவும் உலகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்களெல்லாங்கடையத்தேறவும் அநேக அற்புதங்கள் உண்டாகிவிளங்கவும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே விஷ்ணுசித்தராகிய பெரியாழ்வார் வைத்து வளர்த்துவருகின்ற நத்தவனத்திலுள்ள திருத்துழாயினிடமாகக் கலியுகம் தொண்ணூற்றேழுக்குமேற் செல்லுகின்ற நளவருஷம் ஆடிமீ சுதல்பஷ்டம் சதுர்த்தி செவ்வாய்க்கிழமைகூடின பூரஷ்டத்திரத்தில் ஒருபெண் குழந்தை வடிவமாக ஆவிர்ப்பவித்து கோடிசூரிய பிரகாசமபோற் பிரகாசித்திருந்தார்.

விஷ்ணுசித்தர் காலையில் நத்தவனத்திற்குவந்து லக்ஷங்காயத் செய்துகொண்டு வரும்போது ஓர் துளஸியின்கீழ் பிரமிக்கத்தக்க பிரகாசமயமாக விருங்கின்ற பெண்சிரோமணியைக்கண்டு ஆச்சர்யமும் அன்புங்கொண்டு ஓகோ இந்த ஸ்திரீரந்தம் நமது கணமணிபோன்ற எம்பெருமானுக்கு அர்ப்பிதமாகத்தக்கதேயல்லது வேறல்ல. ஆதலால் இதைக்கொண்டுபோய் வடபத்ரசாயியின் சந்நிதியில் செலுத்துவோமென்று அந்தப் பெண்மணியைத் தமது உபய கரம்புஜங்களாலும் மெல்லெனத் தாங்கிக்கொண்டு உள்ளங்களிக்கவும் உடல்புளகிக்கவும் போய் ஸந்தியிலின்று எம்பெருமானே! இந்தப்பிரகாசமயமானபெண்ணமுதமாகிய அரும்பொருள் தேவரீருக்கு உரித்தாகத் தக்கதன்றி மற்றவர்க்கு உரித்தாகத் தக்கதல்ல. ஆதலால் தேவரீர் அங்கேகித் தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க எம்பெருமான் அசரீரியாக இந்தப்பெண்மகவைத் கோதையென்று பெயரிட்டு உமது புத்திரியாகக்கொண்டு வளர்த்து வாருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தஸ்தலத்திலுள்ளார்க்கும் இந்தப்பெண்குழந்தையைச் சிவிகையின்மேல் ஏற்றிப் பல வுபசாரங்களுடன் போய் விஷ்ணுசித்தரது திருமாளிகையில் விடுத்து வாருங்களென்று ஆக்கியாபித்தருள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களெல்லாம் மனங்களித்து அந்தப்பெண்ணரசை ஒரு பொற்சிவிகையில்வைத்து சத்ரசாமாதியலங்காரங்களுடன் மங்களவாத்தியங்கள் முழங்கப் பலவித வுபசாரத்துடன் அத்தலத்திலே வலமாகக்கொண்டுபோய் பெரியாழ்வாரது அஷ்டமங்களங்களுமநினைந்த திருமாளிகையில் விடுத்தார்கள். பின்பு விஷ்ணுசித்தர்

பானங்கொடுத்து, பகவதனுக்காகத் தால்கிலுடத்த புத்திரிடைப் புனிதமானவாஸலைகலந்த லீரினும்மஞ்சனஞ்செய்வித்துப் பரிமளமேறிய மிருதுவான ஆடையால் திருமேனி கசங்காமல் மெல்லெனவொற்றிப் புரையறச்செய்து வெறிந்து மெல்லென்று வெய்த்து இருண்டமயிர்க்கற்றையைக் கோதிச்சிக்கறுத்து ஏலசகாந்தனிகை குழியமுடித்துச் சுட்டி தூங்கிச் சிவமுதலிய அணிகளிட்பு பிழ்வன்வெய்தும் இளம்பிறைபோன்ற றொளிபொருந்திய வெய்யவிரிவிடத்து இலாபகம் திருவுத்திமுதலிய அணியணிந்து முன்றாபிறைபோல விளங்கிச் சிறுகித்தோன்றத் திருமண்ணிட்டு இடையில் ஸ்வர்ணரேகைபோலப் பிரகாசிக்க ஸ்ரீசூர்ணமிட்டும் அழகிபகாதுகளில் காடங்கமுதலிய ஆபரணங்களை யணிந்தும் எள்ளின் பூவவ்வொத்து விளங்குகின்ற காகியினிடத்து முத்தணிகளணிந்தும் காதளவுநீண்டு கருவெய்தற்போன்று கருணை துளம்புகின்ற கண்களில் அஞ்சனத்தீட்டியும் கமுகையொத்து அழகுபொங்குகின்ற கழுத்திரிடைத்து முத்துமாலையவமணிமாலையவளமாலையுடைய பட்டடைமுதலிய அணிகளணித்தும் பசியவேய்ப்போன்ற தோள்களிரிடைத்துச் சூடகம் தோட்சரி தோள்வளைமுதலிய அணிகலனணிந்தும் தாமரைமலர்போன்ற முன்கையிரிடைத்து ரத்தகடகம் பொன்வளைமுதலிய பணிதியணித்தும் காதகன்மலர்போன்ற மெல்லிய விரல்களிரிடைத்து ரத்தகசிதமாலைய பொன்வழியிட்டும் தாடிபோன்ற இடையில் விலையுயர்ந்த ஸ்வர்ணமயமாகிய ஆடையுடுத்தி அகன்மேல் கலைமுதலிய அணிகளணித்தும் செத்தாமரைமலர்போன்ற சிற்றடியில் செம்பஞ்சுட்டிப் பொற்சிலம்பு பொற்றண்டை பொற்பாடகமுதலிய அணிகளணித்தும் இவ்வாறு பல்வகையான அலங்காரங்களைச் செய்து மணமுள்ள மலலிகைக்கொடியை வளர்ப்பதுபோல் செல்லம்பெருங்க சீராட்டிவளர்த்துவர இளம்பிறைக் கொழுந்துபோல் வளர்த்தவருகின்ற கோசதயார் அப்பருவத்திற்றானே ஸ்ரீமந்தாராயணனது நுருவடிகளில் பத்திவைத்து, தமது தகப்பனாராகிய பெரியாழ்வார் எம்பெருமான் விஷயத்தில் செய்தவருகின்ற கைங்கரியங்களைத் தாமதஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆஸத்தியுடையவராய்ப் பிரதிதினமும் பெரியாழ்வாருடன் கந்தவனத்துக்குச்சென்று பூஞ்செடிகுத்துத் தண்ணீர்மாரியும் புஷ்பங்களைடுத்தும் தந்தையாகிய விஷ்ணுகித்தார் அதிகாரிக்குப்படி வேறுவிளையாட்டுவென்றுமின்றி இவையே விளையாட்டாகக் கொண்டும் ஸ்ரீமத்

நாராயணனது திருநாமங்களை அடிக்கடி வாயினுற்சொல்லியும் திரும்ப்திரும்பத் தவறாத ஜபித்தும் எம்பெருமான் திருவடியை நினைந்து நெஞ்சம் நெகிழ்த்துருகியுங் கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பங்களைச் சொரித்தும் அர்க்கரினுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்முதலிய யாவரும் ஆச்சரிய மடையத்தக்க ஸத்காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறிருந்த சோதையார் மன்கைப்பருவத்தை யுடையவராய்ப் பிதாவின் பிறகு கந்தவனத்துக்குப் பேசுகின்றதை யொழிந்து திருமாளிகையினிடத்தே யிடைவிடாது எம்பெருமான் திருவடிகளை நினைந்துகொண்டு இருக்கின்ற நாள்களில் ஒருநாள் பெரியாழ்வார் கந்தவனத்திலிருந்து கொண்டுவந்த புஷ்பங்களை யெல்லாம் பலவடைப்பட்ட திருமாலையாகத் தொடுத்துத் திருப்பூக்கடையில் வைத்துவிட்டுப் புறத்திற்சென்ற ஸமயத்தில், கோதையார் அத்திருப் பூக்கடையை யெடுத்து அதிலுள்ள ஓர்வகை மாலையைத் தூக்கி அகலிடத்திலுள்ள பரிமளவிஷேசத்தை ஆக்கிராணித்து வியப்படைந்து அதைத்தமது அளகபாரத்தில் குட்டிக்கொண்டு கண்ணடியில் அழகுபார்த்து இது எம்பெருமானுக்கு உசிதமான மாலையென்று நினைத்துத் தந்தையார் திரும்பி வருவதற்குள் அதனைக்களைந்து முன்போலவே அத்திருப்பூக்கடையில் வைத்து முன்னிருந்தவிடத்தில் தூக்கவிட்டார். ஆழ்வார் எழுந்தருளி அத்திருப்பூக்கடையை யெடுத்துக்கொண்டு போய், புஷ்பமாலையெல்லாம் வடபெருங்கோயிலானுக்கு ஸமர்ப்பித்துத் தீர்த்தமும்பிரஸாதமும் வாங்கிக்கொண்டு திருமாளிகைக் கொழந்தருளினார். அன்றையதினம் சாத்திய புஷ்பமாலையில் தெய்வத்தன்மையுள்ள பரிமளம் கெட்டுத் தூரமட்டும் வீசுவதை அந்தஸ்தலத்திலுள்ள அர்ச்சகர்முதலானவர்கள் அறிந்து வியப்படைந்தார்கள். எம்பெருமானும் திருவுளமுலந்தருளினார்.

இந்தப்பிரகாரம் நெடுங்காலம் கோதையார் குட்டிச்சூட்டி அழகுபார்த்துக் களைத்துவைத்துவர ஆழ்வாரும் அதையறியாமல் வடபத்ரசாயிக்குப் பிரதிதினமும் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு வருகின்ற நாள்களில் ஒருநாள் ஸ்ரீமநாராயணன் பூப்பிரசட்டியார் கோதையாரை அவதரித்துத் தமது கைக்கர்யங்களைச் செய்கின்றதும் அவரது பக்தி விசேஷத்தையும் எல்லவர்க்கும் அறிவிக்குமாறு திருவுள்ளங் கொண்டருளியபடி பெரியாழ்வார் புஷ்ப

மாலைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து அர்ச்சகர் கையில் கொடுக்க அவர் அதை வாங்கி வடபத்ராசாயிக்குச் சாத்தும்போது ஒரு மாலை யில் மயிர் ஒன்றிருக்கக்கண்டு மனஸ்தாபமடைந்து ஆழ்வாரைப் பார்த்து! ஸ்வாமி இதென்ன அபசாரம்? திருமாலையில் மயிர் சிக்கிக்கொண்டிருக்கின்றதே எம்பெருமான் திருமேனிக்கு எப்படி ஸமர்ப்பிக்கப்படும்; தேவரீர் செய்துவருகின்ற கைங்கர்யங்களிலே இப்படிப்பட்ட அசுத்தம் நேரிடுமானால் மற்றவர்கள் செய்கின்ற தில் என்ன வேரிடாது; இது விஷயத்தில் தேவரீர் திருவடிகளில் அபசாரப் பட்டவனுடனும் ஆகின்றேன், இம்மாலைகளி யினி ஸ்வாமிக்கு ஸமர்ப்பிக்க மாட்டேனென்று கீழே வைத்துவிட்டார். ஆழ்வாரும் அதைகண்டு அதிக பயமும் துக்கமும் கடுக்கமுமடைந்து அர்ச்சகரை நோக்கி ஸ்வாமி! இந்த அபராதத்தைக் கூமித்தருளவேண்டுமென்று சொல்லி அந்தக்ஷணமே நந்தவனத்திற்குச் சென்று புஷ்பங்களைத் தேடித்தேடிக் கொய்து மாலைகள் கட்டிக் கொண்டு விரைவாகவந்து அர்ச்சகர் கையிற்கொடுத்து ஸ்வாமி! இதனைச் சாத்துமென்று பிரார்த்திக்க அர்ச்சகரும் அதைவாங்கி ஸமர்ப்பித்து ஆழ்வாரை நோக்கி ஸ்வாமி! சிலகாலாகத் தேவரீர் கொண்டுவருகிற மாலைகள் அதிக பரிமளம் விரியும் வாடியது போலிருந்தன. அதை வெளியிடுதற்கு அஞ்சி ஸத்தேகத்தோடே சாத்திவந்தேன். இன்றையதினம் அதனோடுமயிருமிருந்தது. இப்படி யிருக்கவேண்டியதென்ன இதை நன்றாகக் கண்டறியவேண்டுமென்று சொல்ல, ஆழ்வார் அதுகேட்டு, கிலேசத்துடனே ஸ்வாமி! என்புத்தி பூர்வகமாக அணுவளவு மபசாரமுண்டாகக் கைங்கர்யங்களை நடத்தினவனன்று. இன்றேதோ எம்பெருமான் கீலையாகத் தோன்றுகின்றது. இதற்கென்ன செய்வெனென்று மனம் நொந்துநொந்துரைத்து விடைபெற்றுத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி அன்றிராத்திரி அடங்காத் துயரத்தோடு சயனித்து நித்திரையுங்கொள்ளாது ஐயோ இப்படிப்பட்ட அபசாரம் நேரிட்டதற்குக் காரணம் எதுவோவென்று எண்ணி யெண்ணி நாம் தினந்தோறும் திருப்புகூடையைத் தூக்கி வைத்துவிட்டு நந்தவன கைங்கர்யத்தைக் குறித்துப் போகின்றோமே நாம் வருவதற்குள் ஏதாகிலும் ஓர் குற்றம் நேரிட்டிருந்தாலும் இருக்குமென்று ஒருவாறு துணிந்து அருணையமான வுடன் நித்ய 'கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்து நியதிரின்படி நந்தவனத்திற்குச் சென்று

அதிஜாக்கிரதையாகப் புஷ்பங்களைக்கொய்துவந்து மாலைகள் தொடுத்துத் திருப்பூக்கூடையில் வைத்து ஒரிடத்திற்குக்கி மற்றோரிடத்தில் மறைவாயிருந்துபார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது கோதையார் வழக்கப்படி அத்திருப்பூக்கூடையையெடுத்து அதிலுள்ள மாலைகளைத் தமது அளகத்தில் சூட்டிக்கொண்டு அழகுபார்க்கிற சமயத்தில் பெரியாழ்வார் கண்டு அதிககோபிஷ்டராய்வரக் கோதையார்கண்டு பயந்து சூட்டின புஷ்பமாலைகளைக் களைந்து திருப்பூக்கூடையில் வைத்துவிட்டுக் கண்களில் முத்து முத்தாக நீர்பெருகச் சோரந்த முகத்தோடு கின்றார். ஆழ்வார் அதுகண்டு அம்மா! என்னகாரியஞ் செய்தாய்? எம்பெருமான விஷயத்தில ஸ்வப்னத்திலும் அபசாரம் செய்யக்கூடாதென்று நன்கு அறிந்த வுனக்கு இப்படிப்பட்ட மதிமயக்கம் ஸம்பவத்தென்ன? பக்தியில்லாத ஸாமான்யர்களுமே இப்படிப்பட்ட காரியஞ் செய்யார்களே யென்று இனியவசனங்களால் புத்திசொல்லி உடனே நந்தவனத்திற்குச் சென்று புஷ்பங்கள் கொய்து மாலைதொடுத்து வடபெருங்கோயிலான் ஸநதிதியிற் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினார்.

அன்றிராத்திரி பெரியாழ்வார் ஸ்வப்னத்தில் வடபெருங்கோயில் எம்பெருமான் எழுந்தருளி ஆழ்வாஸாக் கடாக்ஷித்தருளி, பூப்பிராட்டி நமது விஷயத்தில் பூமாலை பாமாலை கைநகர்யஞ்செய்ய விருப்பி உடமிடத்துப் புத்திரியாக அவதரித்தனள்; ஆதலால் அவள் சூட்டிக்கொண்டு அழகு பார்த்துக்கொடுத்த மாலைகளே நமக்கு உவப்பாகவிருக்கும். நீர் இன்று கொண்டு வந்த கொடுத்த பரிமளமில்லாத வேறுமாலையை நாம அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆதலால் காலைதொடங்கி நீர் உட்டுகிற மாலைகளை யெல்லாம் அந்தக் கோதையைச் சூட்டிக் கொள்ளச் செய்வித்துப் பரிசு, களைந்த மாலைகளைக் கொண்டுவந்து நமக்குச் சாத்தக்கடவிரென்று திருவாய்மலர்தருளி அவ்வாறே அந்தத்தவ்விய சேச்சுத்திலுள்ள யதிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அர்ச்சகர் முகலாகிய யாவருக்கும் கோதையார் சூட்டிக்கொடுத்த மாலைகள் நமக்கு உவப்பாகவிருக்குமென்று ஸ்வப்னம் ஸாதித்து எழுந்தருளினார். சூரியோதயமானவுடன் அந்தகரத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தாங்கள் தாங்கள் கண்ட ஸ்வப்னங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் அடைந்து ஆழ்வார் திருமா

ளிகைக்குவந்து கோதையாரையும் ஆழ்வாரையும் பலவாறு துதித்து வணங்கினார்கள். ஆழ்வாரும் அளவிடப்படாத அதிசயமும் அன்புமுடையவராய், கோதையாரைத் தழுவிவெடுத்து மடியில் வைத்து உச்சிமோந்து அவரது திருமுடித்தை நோக்கிக் குருடன் கையில் விலையுயர்த்த மாணிக்கம் கிடைத்ததுபோல் நான்செய்த தவப்பயனால் பெறுதற்கரிய பேறுகக்கிடைத்த வுனது மஹிமையைத் தைச் சிறிதும் அறியாமற் போனேனேயென்று இவ்வாறு பலவிதமாகத் துதித்து அந்நாள் தொடங்கி எம்பெருமானருளியபடி கோதையார் சூட்டிக்கொடுத்த பூமாலையைக் கொண்டிபோய் வடபத்ராசாயிக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டுவந்தார். கோதையாரும் ஸ்ரீமநாராயணனது நித்தியவிபங்களை யனுபவிக்கத்தக்க பருவமுடையவராய் எம்பெருமானுடன் கலந்து சகானுபவஞ் செய்யுமவகை பெவ்வகையென்று எண்ணி யெண்ணி மனமுருகியும் நித்திரை நீங்கியும் திருமேனி வெதுமாயிடும் குழல் சோர்ந்தும் ஒவ்வொருபோதும் ஸ்ரீமநாராயணனோடு தாம் பூர்வத்திலனுபவித்த அனுபவத்தோன்ற உள்ளங் கரைந்து கரைந்து மோஹித்தும் பிரிவாற்றாதவராய்த் தமது உயிர்ப் பாங்கிகளை நோக்கிப் பெண்களே எனது கண்மணிபோன்றும் உயிர்க்கு உயிர்போன்றும் என்மனதில் அந்நரங்கமாகவெழுந்தருளியிருக்கின்ற எனது பிராணநாயகனாகிய அழகிய மணவாளனை பஹிரங்கமாகக் கலந்து களிப்பதற்கு உபாயமொன்று சொல்லீர்களானால் நான் உயிர்தரித்து வாழுவேனென்று குறையிராந்தும பூர்வம கோபிகாஸ்திரீகள் கண்ணபிரான் விஷயமாக நோன்பு நோற்றதுமுதலிய ஸத்த்கர்மங்களைத் தாமும் அனுஷ்டித்து அவ்வெளிப்பட * மார்கழித்திங்கள் என்று தொடங்கி திருப்பாவை முப்பது பாட்டும் பாடி எம்பெருமான் தமமை யணைவதற்கு உபாயஞ்செய்யவேண்டுமெ

* மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னூளால்

நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்

சீர்மல்குமாய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமிபர்கள்

கூர்வேற்கொடுத்தொழிலன் கந்தகோபன் குமான்

ஏரார்த்தகண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்

கார்மேனிச்செங்கட் கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்

காராயணனே நமக்கே பறைதருவான்

பாரோப்பு கழப் படிந்தேலோ மெபாவாய்.

கனையெல்லாம் நிரப்பி பேரிகை மததவம் தாளமுதலிய மங்கள வர்த்தியங்கள் கோஷிக்கவும் பாடகக் கன்னியை யர் நடக்கவும் தேம்பாடவும் ஆழகிய மணவாளன் யெனும் கொக்கியிருந்தார்.

பின்பு ஸீமந்தராசனன் ஆக்ஷரபாடி பிரமமா ருத்திரன் தேவேந்திரனமுதலான தேவர்களும் காதல்வர்-கிரியாரு-நின் னார்-சித்தா-முனியர் முதலான பதினெண்கணதகாரும் ஸ்ரீவில் லிபுத்தூரையடைந்து ஆழ்வாரது திருமாளிகை நிரசென்று கோ ஸ்தையாலாயும் ஆழ்வாலாயும் வணங்கிப் பலவிசமாகப் புகழ்த் தி கோதையாஸையடங்கா ஓசெய்வித்து வடபதநிரசாயியின் கோ யிலே அலங்கரித்து ஸேவிகுநிருதாரிகள் ஓவ்வாறு நஞ்சுக் கோ லாதயார் ஆழகிய மணவாளனை ஜினனும் பழாத நுள்கண்ணிடே னில்லையே மெய்செய்யவேனென்று மனமு நுகி, பெரிய திருவடி யங்குறித்து ஸ்தோத்திரங்கெய்ய அபர்வது எதிரிதரு அவ வரநோக்கி எனையிரிதகல்வனாகிய தீரீரங்கநாதன் நிர்வாய் அழைத்துவரவேண்டும்; அப்படி செய்தால் நாம அபரமிருக்கி னறஆஸனத்தின் நீ நுமிமுயிர் என்று சொல்ல அகடாப்தி அவர், இவ்வா அவ்வா மே செய்வதென எனது அநகநாணமே தீரங்க கத்திரகுபபேயாய ஸ்ரீமதிடே ஸேவித்த, தேவரீரின் மலையா கணம் எழுந்தருளத் தாழ்ந்தால் கோஸ்தயா உயிரசியா ரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகெட்ட குளி எம்பெருமான் அவர் திரு ததோள்களி ஸாரோகணிந்து கொண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கே முந்தருளினார். அதுகண்டு பிரமமா டிதவா லும் மதநவா லும் ஆணைகடையவசாய்த் தலையன் ஸமாபித்த ஸ்தோத்திரங்கெய்ய ஸ்வாமியும் கருணைவிட்டிருங்கி வடபெருநீராயிவாழ்கமுத ளுள், பெரியாழ்வார் கோஸ்தயாருடனவ்வா எம்பெருமானையடிப ணிந்து எனபுத்திரியாகிய கோஸ்தயாலா தேவரீருக்குக் கொடு த்தேனென்று தாராளார்த்து விவாகோதஸவத்துக்கு வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்க்க எம்பெருமானும் கோஸ்தயாருக்குத்திரு மங்கனியதாரணஞ் செய்தருளினார். அதுகண்டு தேவர்கள் புஷ் பமாரிபெய்தும், முனிவர்களாசீர்வதித்தும், ஆணைகடவசத்தராயி ருந்தார்கள். திருக்கவியானதை ஸேவித்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் கள் முதலிய பலரும் விசேஷமாக மனமகிழ்ந்து, ஆத்மலாபத னை யடைந்தவர்களாயிருந்தார்கள். சுமங்கலிகள் மங்களமபாட மற்ற் சடங்குகள் முழுதும் முடிக்க, எம்பெருமான் நாய்ச்சி

யாருடன ஸகலஸம்பிரமங்களுடன் வெள்ளையானேயின்மேல் எழுந்தருளி ஊர்க்கோலம் வந்தருளித் திருக்கல்யாணத்தை ஸேவிக்க வந்த தேவர் முனிவர்-பாகவதர்-முதலிய யாவருக்கும் அணுகூலஞ்செய்து விடைகொடுத்தருளி, பெரியாழ்வாரை நோக்கி ஆழ்வாரோ நீர் நமது மாமனாராகக் கடைசிரென்று சிபயித்தா னீரங்கத்தாக்கு வாருமென்று திருவாய்மொந்தருளிச் சூழ்க்கொடுத்த நாய்ச்சியாராகிய கோலையாருடன் திருவரங்கம் பெரியகோயிலுக்கு எழுந்தருளினர்.

பின்பு ஆழ்வாரும் வடபத்ரராயியை ஸேவித்து அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு ஸீரங்கத்துக் கெழுந்தருளி எம்பெருமான் ஸங்கீதாரிமசென்று தண்டன்ஸமாபதிததும் கைகுவித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு நிற்க, அழகியமணவாளன் பெரியாழ்வாரை நோக்கி நீர் இவ்விடத்தில ஒரு கோயில்கட்டி ஓராஸகத்தில நமமையும் கோலையையும் கருடனையும் எழுந்தருளப்பண்ணி ஆராதனா செய்துகொண்டிருமென்று ஆக்கியாபித்தருள அந்தப் படியே கட்டுகின்ற அதில் எம்பெருமான் முதலாக மூவரையுமெழுந்தருளப்பண்ணி இந்த ஸீராவிழியில்-அரு-ஸமவத்ஸரம் எம்பெருமானை ஆராதித்துக்கொண்டிருக்க பெரியாழ்வார் பின்பு சூழ்ந்தொடுத்த நாய்ச்சியாருனை ஸோகத் திரும்ப்கிரத்தையோடும் ஸீரம் பாராமாணது திருவடிகளோடும் நடந்தார்.

வாழ்த்தித் திருநாமம்.

திருவாமப்பூரத்திற் செகததுத்தாளவாழியே
திருப்பாவைமுபபதம் செப்பினார் வாழியே
பெரியாழ்வார்பெற்றொடுத்த பெண்பிள்ளைவாழியே
பெருபூதார்மாமுனிகுப பிணாளுள் வாழியே
ஒருநாற்றமாநபத்த முன்றுரைத்தாளவாழியே
உயரநகர்க்கேசண்ணி யுகந்தளித்தாளவாழியே
மருவாருத்திருமலி வளநாடிவாழியே
வயதஞ்சிறப்புத்தாளசெம் மலாப்பதங்க்ளவாழியே

நேரிசைவெண்பா.

பெரியாழ்வார்பெண்மணிபா யாண்டாள் நிறத்த
திருவாடிப்பூரத்தின் சீரமை—ஒருகாளைக்
குண்டோமனமே டுணர்ந்தபாராண்டா னுக்
குண்டாசினெப்பித்தரு முண்டு.

ஆண்டாள் வைபவம் முற்றித் தம்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்

கொடினெனெஜெ ஸ்ஷ நகூதெ நெய்ஜெயிவெ-ரொஜெவடி
வொவொவடி ஸ்வநரோவாஸம் ஹகூவெடினெ-ரோஸ்யெ||
கோதண்டே ஸ்வேஷ்டநகூதே மண்டங்குடி புரோத்பவம்
சோளோர்வயாம் வனமாலாமசம் பந்தபத்ரேணு மாஸ்ரயே

தலெவெகூவரவாஸ-வெவம்

ரஜேஸ்யரோஜவடிஹ-ணீயடி

பூரோயகீ-யோகூதஸகூதிரோவாம்

ஹகூடி ரெண-ஹவகூதிவெ ||

தமேவமத்வா பரவாஸ-தேவம்

ரங்கேஸ்யம் ராஜவதர்ஹணீயம்

ப்ராபேதகீம யோக்ருத ஸ-கீக்திமாலாம்

பக்தாங்க்ரிரேணும் பகவந்தமீடே.

பலவகைவளங்களிலுங் குறைபாடில்லாத சோளதேசத்தில் திருமண்டங்குடியென்னும் நகரத்தில் லக்ஷ்மீவல்லபனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளில் பக்திவைத்து வர்ணச் சரமவொழுக்கத்தவறாது கற்புள்ளமனைவியுடன் இல்லறத்தை நடத்துகின்ற பிராம்மணகுல திலகராகிய வேரார் புகூடப் பிராம்மணர்புத் திரப்பேறுவேண்டி பகவத்விஷயமான புண்யங்களைத் திரிகரணகத்தியாகச் செய்துகொண்டவர ஜகதாநுகலாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்தப் பிராம்மணர் தமது விஷயமாகச் செய்துவரும் புண்யங்

களுக்குக் கிருபைகூர்ந்து தமது ஸீவனமாலாச்சத்தை அவர்க் குப் புத்திராக வுதிக்கும்படித் திருவுள்ளன்கொண்டருள. அவ் வாறே அந்த பிராம்மணரது மனைவியார் திருவயிற்றில் 'கருவாக' த்தரித்தருளி கலியுகப்பிறந்த இருதூற்றெண்பத் தொன்பதாவ தான பரபவ வருஷம் மார்கழிமாஸம் கிருஷ்ணசுதூர்த்தசி செவ் வாய்க்கிழமைகூடின கேட்டைக்ஷத்திரத்தில் பாகவதர்களுக்கெ ல்லாம் ஸந்தோஷத்தைத் தருகின்ற சபருசகங்கள் தோன்ற ஓருருமாரர் திருவவதாரஞ் செய்தருளினார்.

அவதரித்த அற்புதவடிவமுள்ள குழந்தையைப் பிராம்மண ரும் அவரது மனைவியாருங்கண்டு மனங்கொள்ளாத மகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள். பின்பு அக்குழந்தைக்கு வேதோக்தமாகச் செய் யத்தக்க சடங்குகளைச் சபநாமாகச் செய்வித்து விபரநாராயண ரென்று நாமகரணஞ்செய்து பலவகைச் செல்வங்களிலுங் குறைவு படாதுவளர்த்து ஏழாமவயதில் உபநயனஞ்செய்வித்து வேதாதி கலைகளை யோதுவிக்க விபநாராயணரும் ஸமஸ்தகலைகளையுங்குறை வறக்கற்று, தாய்தந்தையர்க்கும் மற்றவர்கட்கும் மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்கத்தக்க நற்செய்கைகளும்-பகவத்பத்தி - பாகவதபத்தி ஜீவகாருண்யம்-பொறுமை-வாய்மை - முதலான ஸத்குணங்களி லுஞ் சிறந்தவராகவிருந்தார்.

இவ்வாறிருங்கின்ற புத்ரருக்கு விவாகஞ் செய்தற்குத்தக்க பருவகேரிட்டதைத் தந்தையாரறிந்து தமது குலத்திற்கும் ஆசா ரத்திற்கும் பெருமைக்குக்கக்க பராம்மணகுலத்தில் அறிவும், அடக்கமும் - அன்பும் - அழகும் - குறைவில்லாது வளர்கின்ற ஓர்கண்ணிகையை வேதவிதிப்படி மங்களவாத்தியம்முழங்க விவா கஞ் செய்வித்தார்.

பின்பு விபரநாராயணர் அம்மங்கையுடன் ஐம்பொறிகட் கும் இன்பத்தை விளைக்கும் லீலைகளைச் செய்துகொண்டு சில காலமவரையில் விஷயபோகங்களிலே மூழ்கியிருந்தார். இவ ரிவ் வாறு ஸ்த்ரீலோலராயிருக்க இவர்க்குத் தமது திருவடிக்குப் பா மாலைபூம், பூமாலைபூம், ஸமர்ப்பிப்பதற்குத்தக்க பருவம் எம் பித்ததை ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவுள்ளத்திலுணர்ந்து ஸ்த்ரீயின் விஷயமாகச் சென்றமுந்திய கருத்தைத் தமது திருவடியின் விஷயமாகச் செல்லுமபடி அனுக்ரகித்தருளினார்.

அவ்வனுக்ரகத்தினால் விபரநாராயணர்க்கு அறிவுவிளங்கி அசுத்தமும் அபித்யமும் அக்கியானமுமாகிய ஸ்த்ரீ விஷயமான

௭௦ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்.

சிற்றின்பமென்னுஞ்சேற்றிலாழந்திச் சுத்தமுகித்யமும் ஞானமுமாகிய பகவத்க்ஷியமான பேரின்பமெனலும் அம்ருதஸாகரத்திலுமுதலுமவைத மறந்திருக்கேனே, ஐயோ! நானென்ன காரியஞ்செய்தேனென்று தம்மை வெறுத்துக்கொண்டு அதுகொடங்கி ஜனனமரணங்களுக்கு வித்தாகிய வீஷய இன்பத்தையும் அதுபெறுதற்குச் செய்யுமுபயஸையும் முடிதாமவெறுத்து எனலும் பிறவாமைக்கேதுவாகிய மோகாவீன்பதையும அது பெறுதற்குத்தக்க ஸத்தாரியங்களுையும் விருப்பி ஸீமத் கராயணனுடைய திருமுகநகை ஜடத்தலும் அவரது திருவடிகளை நினைத்தலும் எம்பெருமான் அச்சாவதாரங்கொண் டெழுந்தருளிய ஐவ்ய தேசங்களிற் சென்று ஸேவித்தலும் பாகவநாகளைப் பணிதலும் அவாகள் திருவுள்ளக் குறிப்பின்படி நடத்தலுமாகிய நன்முயற்சிகளில் இரவுபகலு மிடைந்தாமற் பாவேழித்திருந்தார்.

இவ்வாழ்ந்தருதவா ஓடுகள் தவிர்த்தாரிடத்தி லிருந்து கொண்டு தாவரம் - ஊராவன பறவை - விலங்கு - நரங் - மனிதா - தேவா-என்னும் எழுவகையான ஜனங்குகளில் மாரிட ஜனனங்கிடைப்பதரிது. அதனிலும் ஆண பெண்ணென்னு மிரண்டில் ஆணுபயிற்றப்பதரிது. அதனிலும் கூன் குருடு முதலிய பழிசில் லாமற பிறப்பதரிது. அதனிலும் இட்புரிசிலுள்ள எழுவகைத் தீபங்களுள் நாவலந்தினில் பிறக்கக் கிடைத்தலரிது. அதனிலும் அத்தீவினுள்ள நவநாஷங்களில் பாரதவாருஷத்தில் பிறத்தலரிது. அதனிலும் அவவருஷத்திலுள்ள நவகண்டங்களில் குமரி பாசுண்டத்தில பிறத்தலரிது. அதனிலும் அக்கண்டத்திலுள்ள நால்வகை வரணங்களில் ப்ராமமணவரணத்தில பிறப்பதரிது. அதனிலும் அறிவுள்ளவனாகப் பிறப்பதரிது. அதனிலும் ஸீவைஷ்வரவஸம்பந்தமான மாபிற் பிறப்பதரிது ஐயோ இவ்வள வரிதிற் பெற்றுக்கொண்ட நமது வாழ்க்கை கெடுகாலும் ஜனன சம்பந்தமான ஸ்திரீவீஷயங்களிற் செலுத்தி அவரது அளகத்தைச்-சைவலமென்றும், முகத்தைப் - பூர்ணாந்தர்பிம்பமென்றும், கண்களைக்-காவிலமென்றும், நாசியைக்-குமிழென்றும், செவிகளை-வள்ளையென்றும், இதழைப் - பவளமென்றும் பற்களை - மூலையருபென்றும், கழுத்தைக் - கருமென்றும், தொங்களை - மூங்கிலென்றும், கைகளைக் - கமலமென்றும், முலைகளை - ஸ்வரணகலசங்களென்றும், வயிற்றை-ஆலிலையென்றும்

உருதியை - நீர்ச்சுழியென்றும், இடைபயை - உடுக்கையென்றும், அல்குலை-அரவென்றும், தொடைபயை - வாழைத்தண்டென்றும். அடியை - அரவிருதமென்றும், இவ்வாறு பலபலவிதமாகப் புகழ்ந்துபுகழ்ந்து மனங்கரைந்து அவரது கண்களாகிய வலையிலகப் பட்டும் தொங்கைகளாகிய குன்றுகளிலேறிக் குறியாகிய குழியிலீழ்ந்து மயங்கினேனல்லாமல் கிருபாதிதியாகியும், ஸர்வ ஜீவ ரகுகளாகியும், ஸ்ரீவைகுண்டவாஸனாகியும், ஸர்வோத்திருஷ்ட னாகவும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீமங்கராயணனது திருவடிகளில் லம்பு வைத்து அந்ததயாந்நவீன திருமுகத்தைக் குறைபடாத அழகசுந்தரவென்றும் திருக்கண்களைத் தவ்யமான செங்கமலங்களென்றும் திருவாய்மலவாச செங்குமுதமென்றும் திருமேனிபை நீர் கொண்டமேகமென்றும் இவ்வாறு பவவையாகப் புகழ்ந்து மனங்கரைந்து உடல புளசமநுமரிக் கண்களில் நீர்சொரிந்து லகங்களைக் கூப்பிட்டுண்டு எம்பெருமானே! என்யெனை ரகுகிப்பா மென்று ஸ்துதிசெய்தே னில்லையோ இதற்கென்னசெய்வேனென்று எண்ணியெண்ணிப் பெந்தார்பா தராரிருந்தார்.

அப்பொழுது ஸ்ரீமங்கராயணன் திருவுள்ளத்தில் கிருபா கர்ந்தன கருடாருடராக எழுந்தருளி ஸேவைனாதித்தருள, வியா குலவடித்தராக எண்ணரிட்டிருந்த விரகராயணர் பட்டினி கிடந்தவன் பாற்சோறுகண்டதுபோல ஸ்வாமி எழுந்தருளியு டைதக்கண்டு திரைமென்றெழுந்து ஸ்ரீமங்கராயணனுடைய திரு வடிகளில் பல்புற ந விடந்தவிழுந்து தண்டனஸமர்ப்பித்து அனந்தபரவசராகித் தெளிந்து ஆனந்தபாஷ்பக கண்களிலிருந்து நாரைதாரமாய்கவா கொடியிலிட்ட வெண்ணெய்ப்போல மனம் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகத் தேஹமுழுதும் புளகாங்கிதது கொள்ள அஞ்சலியஸ்தராக நின்றுகொண்டு காமமென்னுங் கரு ங்கடலில்விழுந்து அறிவுமயங்கி அழுதிடுக்கிடந்த அடியேனையும் ஒருபதார்க்த்தமாகத் திருவுள்ளத்திற்குறித்து எழுந்தருளி ஸே வைஷாதித்த தேவரீரதுகிருபைக்கு என்ன கைமமாறு செய்யமா ட்டுவேன்? ஒழேறா இப்படிப்பட்ட இரக்கமுள்ளஎம்பெருமானே நினைந்துநினைந்து உருகு ஆனந்தஸமுத்திரத்தி லாடாமல் ஆபாச மான ஸமஸாரஸமுத்திரத்தில் தலைதெரிடாது அழுதிடுக்கினேன் என்னறிவை பென்னென்று சொல்வேனென்று பலவாறு பரிதபி க்க ஸ்ரீமங்கராயணன் அவரது முகத்தைப்பார்த்தருளி உம்மை

ங்கள்வைத்துத் துளபம் - மீஸலிகை - முல்லை - சண்புதம்முதலிய
பூஷ்பங்களைப் பெடுத்துப் பலவகை மாலையாகத்தொடுத்துத் திண்
ந்தோறுத் தவறாது ஸ்ரீரங்கநகரனுக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு
வந்தார்.

அவ்வாறு கைங்கரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிற நாள்களில் ஒருநாள் தொண்டாடிப் பொடியாழ்வார் ஸங்கிதிக் கெழ
ந்தருளி எம்பெருமானுக்குப் பூமாலை ஸமர்ப்பிக்கும்போது எம்
பெருமான் பத்தாங்கிதேனுவாகிய ஆழ்வாரைக் கடைக்கித்தருளி
ஆழ்வாரே நீர் நமது விஷயமாகப் பாடிய பாடல்களை இன்ன
மொருதரம் நாம் கேட்கும்படி சொல்லுமென்று திருவாய்மலர்க்
தருளத் தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் அதுகேட்டு ஆனந்தவச
த்தராய்த் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கைக்கிக்குவித்து நின்று
ஸ்வாமி! தேவரீர் அடியேனிடத்தில்வைத்த கிருபாவிசேஷத்தை
வெளிப்படுத்தவல்லவோ இவ்வாறு நிருவுளம்பற்றியது. ஆயினும்
அந்தப்பாடல்கள் அடியேன் ஸ்வதந்தரத்தால் பாடினவையல்ல;
தேவரீர் பாடுவிக்க அடியேன் பாடினேன். ஆதலால் இப்பொழு
தும நியமன ப்ரகாரம் பாடுகிறேனென்று பத்தி ஆனந்தபாஷ
பஞ் சொரிய அன்பினால் உருகி நின்றார்.

அவ்வாறுசின்ற அழ்வாரை அழகிய மணவாளனாகிய எம்பெ
ருமான் உவந்தருளி தமது திருமார்பி லிறுக்கத் தழுவிக்கொள்ள
ஆழ்வாரும் இரும்புண்ட நீர்போல எம்பெருமான் திருமேனியி
ட்கலந்துநின்றார்.

வாழித்திருநாமம்.

மண்டங்குடிப்பகியில்வாழ்வந்தோன்வாழியே
மார்கழியிறேட்டடைநான்வந்ததித்தோன்வாழியே
தெண்டி ரை குழாங்கரையேதெய்வமென்றன்காழியே
திருமாலையையொன்பான்செப்பினான்வாழியே
பண்ணிருப்பன்னியெழுச்சிபத்துரைத்தான்வாழியே
பாவையர்கள் கலவிதன்னிப்பித்தசெல்வனவாழியே
தொண்ணிசெய்துதவவத்தால் தலங்கினான்வாழியே
தோண்டாடிப்பொடிப்பெருமான துணைப்பதக்கன்வாழியே

தேரிசைவென்பா.

என்னெஞ்சேயின் னைக்கென்னேற்றமென வுன்னுதியெவ்
அன்னஞ்சேர்மண்டமணிசூடியிற்றன் னுஞ்சீர்த்
தெண்டாடிப்பொடிமுன் னோன்றியருண்மார்கழியிற்
கண்டதிருக்கேட்டடைநான்காண்.

தெண்டாடிப்பொடியாழ்வார் வையவம் முதலிற்று.

திருப்பாணைவர் வைபவம்.

[illegible]

கவிபுகத்தில் முந்துர் நார்ப்பத்திரண்டுக்கு மேற்செல்லு
கின்ற தூர்மதிவெரு கார்த்திகைமாசம் க்ருஷ்ணபஷம் தீப்தியை
புதுநகிழமைகூடின ரோகிணிசுத்திரத்தில் ஸ்ரீவத்ஸாநாமம், பல்

வகைச் சிறப்புகளுக்கு மிடமாகிய நிகளாபுரமென்று சொல்லப்பட்ட வுறையூரின் புறத்தில் பொன்னுமவினையும் நன்னிலமாகிய புறம்பணியில் கரும்பென்று சொல்லுமபடி. யோங்கிவினைந்த செஞ்சாலிப் பயிரினிடமாக நெற்குகரில் ஸ்ரீமநாராயணனுடைய அணுக்கிரகத்தினால் ஸௌந்தர்யமுள்ள ஓர் குழந்தையாக அவதரித்து ருர்யோதயம்போல, பரகாசித்திருந்தது. அப்பொழுது பூர்வஞ்செய்த தவக்குறைவினாலே இழிகுலமாகிய பாணர் குடியிற் பிறந்தவனுயினும் பகவத்பக்திமுதலான ஸத்தினங்கனிலே சிறந்தவனாகிய ஓர் பாணன் தன்மனையாளுடன் அச்செஞ்சாலி வரப்பின் மார்க்கமாக வருகின்றவன் எமபெருமான் அணுக்கிரகத்தினால் தெய்வத்தன்மையோடு பரகாசிக்கின்ற அந்தக் குழந்தையாக்கண்டு நெடுநாளாகப் பிள்ளையில்லாமல் வருந்துகின்றவனாதலால் அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுடையவனாகித் தனது இரண்டு கைகளாலும் தழுவிவெடுத்து மார்பிலணைத்துத் தன் மனைவிகையிற்கொடுக்க அவனும் மனக்களிப்புடன் வயிறு வருந்திப்பெற்ற புத்ரனே வாரியனைத்துக் கொள்வதுபோல மார்பிலணைத்துக்கொண்டு பாலூட்ட அந்த முலைப்பாலை யுண்ணாமலிருந்ததைக்கண்டு இதென்னகாரணமென்று இருவரும் ஆலோசித்துக் கொண்டே சேரியிலெடுத்துக் கொண்டுபோய் அவ்விடத்திற் பல வகை புபசாங்களுக்குச் செய்து பசுவின் பாலைக்கறந்து பரிவோடு புகட்ட அதையுண்டது கண்டு ஆச்சர்யமடைந்து அதுதொட்டு சுத்தமான பசுவின் பாலைக்கறந்து புகட்டி வளர்த்துவந்தார்கள்.

அவ்வாறு வளர்த்துவருகின்ற ஆழ்வாரும் பகவதனுக்கிரகத்தினால் மூன்றுவயதிற்குள்ளே ஸமஸ்தமு முணர்ந்து தம்மை வளர்த்துவருகின்ற பாணர்குலத்தொழிற்கு ஏற்ற வீணுகானத்திற் சிறந்தவராகி ஸதா பகவத்பக்தியும் பகவர் நாமகீர்த்தனமுஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். இவ்வாறிருந்தவர் ஒரு நாள் கமது சேரியைவிட்டுக், காவிரி நதிக்கெழுந்தருளி அந்ததியில் தீர்த்தமாடி அங்குமின்று பெரிய பெருமானெழுந்தருளிய விமானசேவை செய்துகொண்டு ஸ்ரீமநாராயணனது திவ்ய திருவடிகளின் மகிமையை வீணுகானத்திற் நெடுத்துப் பாடவேண்டுமென்னும் விருப்பமுண்டாக அந்தக்ஷணமே தமமிடத்திற்குவந்து வீணையெடுத்துக்கொண்டு அக்காவிரிக்கரையிற் போய்ப் பெரிய பெருமாள் விமானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே மேற்போர்த்த

பொலலணததீகிப பததா இடது தோடசுவற்குப் பினகிட
பபககிடத்தி மாடகந்திருகதி காந்தருவ ஸக்ஷணத்திற் சொலஸிய
கிரமத்திற் சிற்றுகந்தவருது ஸ்ரீமந்நாராயணனது திவ்யகுண
ங்களைமே இலாபபாட்டாகத் தொடுததுக் கண்களிலானகநீர்
பெருகவும கேஹத்தில மயிர்க்குச்செறியவும வாசித்துக்கொண்
டிருந்தார

இவ்வாறு ஆழவார வினையகொண்டு பாடுகின்ற இசை
பபாட்டை விஞ்ஞாயிதம கந்தாவாகுநம் யக்தாகநாயகேடு
மனமுருகி அந்தரக்கேவந்து அசைவநிறந்தகாக்கள் பிரமன
உருகநீரன் இவ்வரன் முகலாவனவாய்ம மறந்தகேவகநாய்ம
அவவி ஸகலயகேசேட்டு அந்தரத்தில் கின்றபடியே ஆனந்த பர
வசாகளா யிருந்தாகள

அவவிசையைக்கேட்ட மனிதார்களில் அந்நொன்முள்ளொர
அவவஞ்ஞானநீங்கி ஸந்தகாஷஸாகுததி ஸமுத்திரநந்தகாக்கள்
மிருகம் ஊர்கின்மலாவ முதலான சாகங்களும அவவிசையைக்
கேட்டு முட்டாட்க்கி அறிவுவிளங்கி இலாபாயமாக விருந்தன. ச
முத்திரமுதலாயவகளைலலாய நினைதரங்கமாவநிறுத்தன பெ
ரிப்பெருமாளாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடையகூலீஸமேகராயபெ
ரிய நிறுவடிசினமே ஸெந்தருந்நி அந்தரத்தினின்று அவவிசை
யாகத் திருச்செவிகடாட்கொண்டு திருவுள்ளமுட்கருந்நினா

இந்தபரவா மின்பமுண்டாகத் திருப்பாணுவார தெடு
கேரய அடதக காயிர் திரகதிநிறுது இசைபாடிப் பின்பு தம்
து சேரிக் கெழுந்தருளிஞ், உலகக்கிணுளவாகள அக்சயிக்
வும உலகமுழுவதும் பகவதபததி நிரம்பவும ஆழவார இவ்
பபடியே பூனாவயதுகொடங்கி கெடுமகாலம் சாவிரியில் நீரா
டிப் பெரிப்பெருமாளது ஸ்ரீரங்கவியானத்தை ஸேவிகத்துக் காலந
தவருது நாள்தோறும் இசைபாடிக்கொண்டு வருகிறநாளில் ஒ
ருநாள ஆழவார பகவதவிஷயமாக உள்ளன்புடன் பாடுகின்
ற இசையைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி, ஸ்ரீமந்
நாராயணனது திருமுதகதைநோக்கி ஸ்வாமி ! இவ் பகதன் எ
னமனத்தை அன்புடன் பாடுகின்ற இசையினால் உருக்குகின்
றான சேவீருக்கும் அவவனுபவம் உண்டாயிருக்கின்றதென்று
எனக்குக்கொள்கின்றது ஸ்ரீமதி இப்படிப்பட்ட பகதனை இன்

ஹம் புறமாக வைத்திருப்பது தேவரீர் க்ருபைக்கு அழகுதர
 னோவென்று சொல்ல, ஸ்வாமிபும பிராட்டியாரது திருமுகத்
 தைநோக்கிப் புண்ணைக்கொண்டு உண்ணிஷ்டபரகாரம் நாளைக்கு
 அபயடியே செய்துகொள்ளுகிறோ மென்று திருவாய்மலர்ந்து
 கோயிற்செழுந்தருளி திருக்கோயிலைக் காத்திருக்கின்ற திருவாச
 ற்வாரர்களுக்குக் காவிரிதீரத்தில் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கிறம
 து பத்தனாகிய திருப்பாணுவாளை நமமிடத்தாக்கு அழைத்து
 வாருங்கென்று அர்ச்சகமும்கேள் திருவாய்மலர்க்குளா, அது
 கேட்டு அவர்கள் அக்புதமும் ஆனந்தமுமாகொண்டு அந்தக்ஷண
 மே விரைந்து காவிரிதீரத்திற் போய் திருமுகத்துறையிலே இ
 சை பாடிக்கொண்டிருக்கின்ற ஆழ்வாரைக்கண்டு ஸேவித்து
 ஸ்வாமி! தேவரீரை நமபெருமாள் அழைத்துவாநம்படி ஆக்கியா
 பித்தருளினார்; தேவரீர் எழுந்தருளவேண்டுமென்று பார்த்த
 திக்க, அதுகேட்டு ஆழ்வார் அதிக வயத்துடனே அவர்களை ஸே
 வித்துக்கொண்டு ஒகோ அருதியகுலத்தில் இழிவாகிய தொழி
 லைச்செய்கின்ற அடியேன் ப்ரமமாதிதேவர்களுக்கும் கிடைத்தற்
 கருமையான சந்தியில எவ்வாறு வருவேனென்று பலவகையி
 னுறு மறுக்கத் திருவாசற்காரர்கள் ஆழ்வாரை பலாத்காரஞ்செய்
 வதற்கு ஆஞ்சி மீண்டுவலு பெரியபெருமானிடத்தில் விண்ணப்
 பஞ்செய்ய ஸ்ரீரங்கராயகன் பூர்வம் வேதமுதலாகிய கலைகளையும்
 ப்ராம்மணர் முதலான குலசாரங்ககளையும் ஏற்படுத்திய நமது
 பத்தர் எந்தக்குலத்திற் பிறந்தாராகனோ அந்தக் குலமே மேலான
 குலமென்று நாம சொன்னதாகச்சொல்லி அழைத்து வாருங்க
 ளென்று மீட்டும நால்வரை அனுப்பியருள அவர்களும் ஆழ்வா
 ரிடத்திற்குப்போய் எமபெருமாள் திருவாய்மலர்தருளியதைச்
 சொல்லி யெழுந்தருளவேண்டுமென்று ஸேவிக்க அதுகேட்டு
 ஆழ்வாரும் எமபெருமாள் திருவாய்மலர்தருளியது பற்று
 முழுதுமற்ற பாடிபாகவதர்களுக்கே யல்லது ஆசைக்கடலில்
 அழுகதிய அடியேனிடத்தாசெல்லுமோ ஐயோ! புலத்தன்மை
 யுள்ள சிறியேன் புருஷோத்தமனாகிய பெரியபெருமான் எழுந்த
 ருளிய பெரிய திருக்கோயிலுக்கு வரத்தகுமோ வென்று மறுக்க,
 அதுகேட்டு அந்தநால்வரும் பெரியபெருமாள் கியமனப்படி வந்
 தோம் தேவரீரையினி விட்டுப்போகோம் எந்தப்ரகாரமாயாவது
 எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டுபோவோ மென்று சொல்ல

அதைக்கேட்ட ஆழ்வார் பயந்து அந்தக்ஷணமே காவிரியைக் கடந்து அக்களையிலேடினார்.

அதுகண்டு வந்த அந்நால்வரும் அஞ்சிமீண்டும்பெரியபெருமாள் ஸநிதியில் வந்து விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். பெரியபெருமானும் தம்மை யர்ச்சிக்கின்ற சாரங்கமாமுனிவரின் கணவி லெழுந்தருளி காவிரிக்களையில் இசை பாடிக்கொண்டிருக்கிற நமது அந்தரங்க பக்தனான திருப்பாணுவாரை உமது தோளிலே யெடுத்து வைத்துக்கொண்டு வீதியைய வலமாகவந்து நமது ஸநிதியில் விடுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, சாரங்கமாமுனிவரும் கணவிழித்து அதிகமாக அன்பும் ஆனந்தமும் மேலிட எழுந்து அந்தக் கோயிலுள்ளார்க்கும் மற்றவர்களுக்கும் அறிவித்து அவர்க ளனைவருஞ் சூழ்த்துவரக் காவிரியின் களையிற் சென்று ஆழ்வாரைக்கண்டு சாரங்கமாமுனிவரும் மற்றவர்களும் பணிய அவர்கள் பணியுமுன் ஆழ்வாரும் பயந்து கீழ்விழுந்து ஸேவித்து எழுந்து தூரநிற்க, சாரங்கமுனிவர் பெரியபெருமாள் தமக்கு ஆக்கியாபித்தபடி சொல்லி அடியேன் தோளினிடமாக எழுந்தருள வேண்டுமென்று பார்த்ததித்து ஸமீபமாகப்போக ஆழ்வாரும் ஐயோ! இதென்ன அபசாசமென்று கண்களில நீரோ முக, ஸ்வாமி! இது அடியேன் நினைப்பதற்குங் கூடாததாயிருக்கின்றதென்று சொல்லியோட ஆழ்வார்க்கு முன்னதாக அனந்தமபேர்க்களோடிச் சூழ்த்துகொள்ள அப்பொழுது ஆழ்வாரும் அடங்காத் துக்கத்தோடும் எமபெருமானே இதென்ன கருவினை யாடலென்று சொல்லி யாழதுகொண்டே திருக்கோயிலை நோக்கி ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்தார்.

அப்பொழுது ஸமீபத்திலிருந்த சாரங்கமுனிவர் இன்ஹைக்கு எனது தோள் என்ன புண்யஞ் செய்ததோ வென்று சொல்லிக் கொண்டே தமது இரண்டு கைகளாலும் ஆழ்வாரைத் தழுவி யெடுத்துத் தோள்களின்மே லெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு தேவர்கள் பூமரிசொரிய முனிவர்கள் இருபுறங் முதலாயினோர் வந்து துதிக்க ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களோடு பாகவதர்களும மற்றவர்களுஞ்சூழ்த்துபுகழ்ந்துவர மங்களவாதியங்கள் முழங்க ஸ்ரீரங்க மென்னுர்தியை கேசத்தைப் பரதக்ஷணமாக வந்து திருக்கோயிலுக்குள்ளே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய் ஸ்ரீபாதாதி கேச பரிபத்தம ஸேவையாகும்படி அழகிய மணவாளராகிய பெரிய பெருமாள் திருவடிக்கு ஸமீபத்திலேவிட்டார்கள். அப்பொழுது

திருப்பாணழ்வார் எம்பெருமானே ஸேவித்து அனந்தமுறை கீழ் விழுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து எம்பெருமானே பரமபாகவசர்க ளது திருவடியிற்படும இஹோணுவும்பெற்றபேற்றில் கோடியிலொ ரு கூறியினுமில்லாத இழிந்தவனாகிய அடியேனிடத்தில் என்ன கருணையோவென்று நாகத்தழும்பேறத் துதித்துக்கண்ணாமனமுங் குளிர்ந்த ஆனந்த பரவசராகி, பெரிய பெருமானுடைய திருவடி முதலாகிய அவயவங்களில் தமதுஅன்புநிறைந்திருப்பதை யமை த்து * அமலனாதிப்பிரானென்று முதலெடுத்துப் பத்துப்பாடல் செய்தருளி ஆனந்தபாஷ்பம பொழிய நின்றுகொண்டிருந்தார். அவ்வாறு நின்ற திருப்பாணழ்வார் சிர்ஸின்மேல் அழகிய மண வாளர் தேஜோ மயமாகிய தமது உபய சரணரவிநதங்களைபும வைத்தருள, ஆழ்வாரும் அந்தத்திருவடிகளிலே தமது திருமேனி முழுதும் இனப மயமாக அந்தர்ப்பவித்தருளினார். இவர் ஸீலா விபூதியில் இருபது திருக்கூத்திர மெழுந்தருளி யிருந்தார்.

வாழித்திருநாமம்.

உம்பாதொழுமெய்ஞ்ஞான துறைபூரான்வாழியே
உரோகினிநாள் கார்த்திகையிலுதித்தவளளல்வாழியே
வம்பவிழ்தார்முனிதோளில்வந்தபிரான்வாழியே
மலர்க்கண்ணைமற்றையொன்றிலைவயாதான்வாழியே
அம்புவியில்மதிளரங்கரகமபுகுந்தான்வாழியே
அமலனாதிப்பிரான் பதமனநளித்தான்வாழியே
செம்பொனடிமுடியளவுஞ்சேவிப்போன்வாழியே
திருப்பாணன்பொற்பதங்கள்செகதலத்தில்வாழியே.

நேரிசை வெண்பா.

கார்த்திகையில்ரோகினிநாள் காண்மினின்னுகாசினியில்
வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர் வந்துதிப்பால்-ஆத்தியர்கள்
அன்புடனே தானமலனாதிப்பிரான்கற்றதற்பின்
நஞ்ஞடனே கொண்டாடுநாள்.

திருப்பாணழ்வார் வைபவம் முற்றிற்று.

அமலனாதிப்பிரானடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த
விமலன் விண்ணவர்கோன்வியையார்பொழில்வேங்கடவன்
நிமலனின்மலனீதிவானவனீண்மதிளரங்கத்தம்மான்நிருக்
கமலபாதங்கள்வந்தென்கண்ணினுள்ளனவொக்கின்றதே.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

வுழிவெககு திகாஜாதம் வதும் ஷவீஸரிவாணிழ் |
 ஷபு வஸகூதம்ஸாஜி-கே-கி-பு-க-லி-ஹோஸ்யெய ||
 வருஸ்சிகேக்ருத்திகாஜாதம் சதுஷ்கவீஸரிகாமணிம
 வுட்ப்ரபந்தக்ருதமஸார்வக முர்நிமகவிஹமாஸ்ரயே.
 வஸுயாமாநாஸாநாம் கூரியுமஹவாநாஜிவமஜே
 நவெவவெஷ-புராவெஸ ஸரஸிவரவெஷெவதம-ரெரா
 ஷெந-தாரெவவெஷஸிஸிரகிரணெவ-கி-கிரணெ
 கூறிதாவாவிவ-க-கூலிரிவ-ரவெயி-கூலி-கூலி ||
 ஸுதாநாநாப்தாநாம கலியுகபவாநாமபகமே
 க-ஸேவர்-ஷேமா-ஸே ஸரதிசரமேதைவதகுரோ
 திகேதாரேவஷநேஸிஸிரகிரணெபூர்ணகிரணே
 கூறிதாவாவிப்பூத-கலிரிபு ரமேயா தம்மஹிமா.
 கூயா-கூலி-பூ-ஸ-கூலி-கூலி-வா-கூலி ||
 யஸு-மொ-வி-பூ-கூ-ஸ-ர-கி-ர-வி-ஷ-கி-ஷ-கி-ஷ ||
 கலயாமி-கூலி-த-வ-ம-ஸ-ம-கூலி-லோ-க-தி-வா-கூ-ர-ம்
 ய-ஸ-வ-கோ-லி-ப-க-ஸ-மி-ர-வி-த-ய-ம்-தி-ஷ-ந-ம்-த-ம-

ஸ்ரீமங்கராயணன் அர்ச்சாவதாரமாக எழும்புந்நிய சூரீ
வாஸியென்னுத திவ்யதேசத்திற்கடுத திருந்குலமபுலவர் என்
னுமபதிக்கு அதிபதியாகியும் தனதானபாதி ஸம்பதனுக்களிற்
கிறகத குறுநில மன்னனாகியும் கள்ளக்குழி மார்பிற்றலிலனாகியும்
வசவஸமாபதவனாகியும் மிகுந்த சிவபக்தி செய்துகொண்டிரு
ந்த நீலனென்பவனிடத்தில் ஸ்ரீமங்கராயண ஸுடைய திவ்யாயுத
மாகிய ஸ்ரீசாங்ககாமசும, அஷ்டாஷ்டா பரகிபாத்தனாகிய ஸ்ரீமங்
கராயணனே நித்யமாகிய பரவஸ்துவென மும் மற்ற பரஹ்மருத்
ராதி தெவனாதன் அவனுக்குச் சரீரங்களாய் சேஷபுத்தா யிருப
பவர்களென மும் அக நித்ய வஸ்துவாகிய ஸ்ரீமங்கராயண ஸு
டைய நித்ய மங்கள் குணனுபலஞ்செய்து நித்யானந்தகலித
யடைவிக்கும ஸமயம் ஸ்ரீ ஸ்வஷ்ணவ ஸமயமென மும் மற்ற ஸம
யங்களெல்லாம் அநித்யமான பலன்களைத்தரும் ஸமயங்க ளென்
மும் உலகத்திலுள்ள ஆத்மாக்களுக்கு அறிவித்து அவர்களை
யீர்ப்புற்றுமபடி கலியுகத்தில் நட்குள-க்குமேற் செல்லுகின்ற கள
வருஷம் கார்த்திகைமாமஸம் பெளர்ணமி வ்யாழங்கிழமை கூடின
கிததிநாகக்ஷத்திரத்தில புத்ரனாக அவதரித்தருளிறு

அவதரித்தருளிய புத்ரசிகாமணியைக் கள்ளக்குலத்தலைவ
னாகிய நீலனென்னுஞ்சைவன் தனது செல்வாபெருங்கத்துக்குத்
தந்தபடி மங்களவாத்தியங்கள் முழங்கச் சாதகம்முதலிய சடங்
ருகளைச் செய்வித்து நீலனென்னும் தனபெயரோ பெயராக நாம
காணஞ்செய்து செள்ளம் அன்னபராசனமுதலான மற்றக்கர்மங்
களையும் நடத்தி அன்பு ன் அருமையாக வளர்த்துவந்தான்.
அய்வாறு வளர்ந்துவந்தவர் எழுவயதுதொடங்கிப் பதினெருவய
திமருள் பூர்வஸம்பந்த விசேஷத்தால் குருமுசமாக ஸகலசாஸ்த
ரங்களையும் இலேசிலே கற்றுணர்ந்து பின்பு யானையேற்றங் குதி
னையேற்றத் தேர்தல் வான்வித்தை மல்லர்வித்தை விலவித்தை
முதலியவும் சங்கிராமாலோசனை முதலான ஸகல லக்ஷணனு
பவங்களும் குலாவில்லாதவராய் நற்குணபூஷணராய் நுண்ணறி
வீற்சிமந்து யாவருக்கும் மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்கிக் காமனைப்
பார்க்கினுங் கட்டமருள்ள வடிவத்துடன் இளமைப்பருவத்தை
யடைந்து வீரசிங்கம்போற் பாகாசித்திருந்தார். இவரிவ்வாறிருக்
கின்ற கோள்களில் தந்தையாகிய நீலனென்பவன் காலஞ் சென்ற
பின் சோழராஜன் அவனது தலைமையையச் செலுத்துத்தற்குத்தக்க

அ-2 திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

புத்ரனுண்டோவென்று விசாரித்து மகத்திரிசனா ஸ்திபன இத்தப் புத்திரனாத தன்ன சமூகத்திற்கு வரவழைத்தா சகல சாஸ்திரங் களி லும பலவிதமான விதவாதகரிலும் விவகாரங்களிலும் புகுதி களி லும மதிநூல் பதநிலும இவ்வாச் சொழிந்து ஸன் தியுநகுறை வுபடாத அவரது வல்லப கலதயநிபது ஆபராமஸை நு மனிகா களித்து ரதகஜ ஹாக பதாநிகளாகிய காலவகைசு சேனை பனையும அவருக்குக் கொடுத்து முன்னுள்ள தலைமையுடன ஓர் தேவத்தை யும் ஆஸ்ரமபடி அநுகார பட்ட முங்காட்டி அநேக பரிசுகளுந் கொடுத்தனுப்பினான்.

அவ்வாழை நிலவெனவய அளவில்லாத ஸ்வாபாணபவத் துடன் அதிகாரஞ் செலுத்தி வருகின்ற காலகாலத்தில் ஸ்ரீமத்காரா யானே கமது கெய்வமென்றும் அவன நிருவாடியே நமதநுநிக் தான செல்வமென்றும் அவாது திவ்யகுறையுமாவமே நமதநுநிய இன்பமெனறும் அவரொருநகருளிய ஸ்ரீ ஸுவதுண்டமே நமதநுநிப் பிரபபிய ஸ்தாகமெனறும் ஒவ்வொருபேரது பூர்வ ஸமயபதத் தால் நினைப்பித்தும் ஒவ்வொருபேரது மறப்பித்தும் அநிகராய சிய ப்ரபஞ்ச வினபங்கரில் அருத்திபு ஸ்ரீமத்காராயான மாய ஞ்செய்விக்க அமமாயையினால் மயங்கி ஸ்தாபிபக லோஸராக விருநதார். இவ ரிவ்வா நிருக்கின்ற காலததில் நிருநாக் கூர் பாக வதோதகமன நி நுவாலியென ஹும் ஸ்தல நநநகுறவது அவவிடத் திவிருக்கின்ற திவ்யதீர்த்தமாகிய தாமஸாததா நகததில் நிராஜ க காரயிலேறி பகவத் த்யானஞ்செய்துகொண்டிருநதார். அப்பொ ருது தேவலோகத்தி விருநது ஓர் தேய்வ விமானத்தின்மேலே மிக்கொண்டு சில தேவகணிகளாக அத்தடாகக்க காயிவிருநகி அத் தீர்த்தத்தில் ஸ்ரானம பண்ணி மணமுள்ள புஷ்பகூடனைக் கொண்டு திருவாலிகரகலா அர்ச்சித்து வணங்கிப் பின்பு விமா னத்திலேறிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

அத் தேய்வ கனலிகள்களில் பத்தா வயதுள்ள இளங்கனனி கையான ஒரு அபஸாஸ்திரீ அந்தத் தாமனாத் தடாநத்தில் அரு மையாகப் புஷ்பித்த ஒரு செங்குழை மலரைக் கொய்யுமாடி போய் மீண்டு வந்து கராயிற பார்ஞ்ருமளவில் தன்னுடன் வரத் அபஸாஸ்திரீகளையும் விமானத்தைபுங் காணாமல் திகைப்படைந் துநின்றாள். அந்தத் தீர்த்தக்கராயி விருநது பகவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருநத பாகவதோத்தமன் அநத அபஸாஸ்திரீ

யாகிப இளங் கன்னிகையையப்பாத்தது அதிசய மடைந்து ஸமீபத் திற் போய் கண்ணிமையாமலும் நிலத்திற் காலபடிபாமலும் மாலை வாடாமலும் அதிசயிக்கத்தக்க வுருவத்துடன் இங்கு நிற்கின்ற நீ எவ்விடத்தி லிருப்பது உன் வாலாயு என்னவென்று கேட்க, ஐயா! நானிருப்பது தெய்வலோகம்; இவ்வுலகத்தில் திருவாலி நாதலா அர்ச்சித்து வணங்கிப்போகும்படி சில அப்ஸரஸ்திரிகளு டன் வந்தீர்கள்; நான புஷ்பம் பறித்துவந்து பார்த்துமளவில் என் னுடன் வந்தவர் லோபும் வீமானத்தையு மில்லெடுத்திற் கண்ட திலலை. அகனல் திகைக்கின்றே னென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்த பாசவதேதத்தமன அமமா! அவர்கள்உன்னை மறந்துவிட்டு இரண்டு எழிலாககரு முன் வீமானத்திலேறிக்கொண்டு போய் விட்டார்களென்று சொல்ல, அதுகேட்டு இனி பென்னசெய் வேனா எவ்வாறு தேவலோகத்திற்குப் போவேனென்று வருந்த, அதுகேட்டு அமமா! நெடுநாளாகப் பிள்ளைமேனடித் திருவாலி நாதலா பார்த்தித்துக்கொண்டுவருகின்றேன்; ஆதலால் என் குறை நிலைநவேறுமபடி எனக்கு நீ புத்திரியாக இருக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ள அக்கனானிகையும் ஐயா ஸ்ரீமநாரா யணனுடைய திருவடிகளில் பத்திவைத்திருக்கின்ற பாகவதரா கிய வுமக்கு நான் புத்திரியாக எப்படிப்பட்ட தவஞ்செய்தேன்; ஆனால் இது திருவாலிநாதலாச்சேவைவெய்த பலனென்று நினை க்கின்றேன்; உமக்கு நான் புத்திரியாவேனுஞ் னுடைவிடாது திருவாலிநாதலா அர்ச்சிக்கும் அடிபணியவும் எளிதிறுகிடைங்கு மாதலால் உமது இஷ்டப்படியே உமக்குப் புத்திரியாவினை சொ ள்வுவொல்லி அவலா அடிபணிந்து பாகவதனுக்கிரகத்தால் மானி டவடிவங்கொண்டுகிறத அதுகண்டு பாகவதேதாதமனும் மனாநி ழுந்தது அனைத்து உச்சிபோகது தமது திருமாளிகைக்கு எடுத்த தவ்வொடுபோய்த் தமது மனைவியாடிகதில வந்த வாலாயு சொல்லி இத்தக் கன்னிகையைக் கொடுங்க அமமனைவி மனாகு கொள்ளாக மகிழ்ச்சியுடன் வாங்கியனைத்து குமுதமலா வைத்தி ருந்தகாரணத்தால் குமுதவல்லி யென்று பெயரிட்டு அரும யாக வளர்த்துவந்தாள்.

குமுதவல்லியும் பாகவக்காலத்தி லெழுந்த தாமரைத்தடா கத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தாமரைமுதலான புஷ்பங்களைக்கொய் து அந்தரங்கமான பக்தியுடன் திருவாலிநாதலா அர்ச்சித்து அடி

அசு திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

பணிந்து பகவத் பக்தியே வடிவாக விருந்தான். இவ்வாறிருக்கின்ற குமுதவல்லி தரிலோகங்கரிவுமுள்ள எவ்வகையப்பட்ட மேலான அழகுள்ள ஸ்சூர் மூர்த்தம மேலான அழகுள்ளவளாகவும அநிக குணசாஷியாகவு மிருந்தபடி பால உலகத்தினுள்ள அரசாகனெல்லாம் சீகளவீரபட்டுத் தனித்தனியாக வந்து அவளது அழகைக்கண்டு மனமுருகி தங்கள் தங்களை விவாகஞ் செயதுகொள்ளாப்படி நாடாடியாயங்களுள் முயற்சி செய்தும ஸம பதியாவமைய யறிந்து மனகதியங்கி முகம் வாடித் தங்கள் தங்க னிருப்பிடஞ் சேரகது வருத்திரிருந்தார்கள். இத்தச்செய்தலையக திருக்குறையிலுள் அந்நியாகிய நீலனென்பவர் அத்தபாகவ தொத்தமனிடத்திற்குப்போக அவருழபசரிதது ஐயா நீர் வந்த காரிய மென்னவென்று கேட்க உமது புத்திரியாகிய குமுதவல்லி யை விவாகஞ் செயதுகொள்ள விருமபி வந்தேன். எவ்விதத்தி னும் என்னெண்ணாதவத நீர் முடித்துக் கொடுக்கவேண்டுமெ ன்று சொல்ல அதுகேட்டு பாகவதோத்தமன் ஐயா நீர் யெனவ னத்தினும் அழகினுங் கல்வியினுஞ் செல்வத்தினும் ஆணதன மையினுஞ் சிறந்தவராயினும் அடிய மதஸ்தராக விருத்தின்றர். என புத்திரியே ஸவீனும் அடியமத ஸம்பந்தமென்று ஸஞ்ச வான். இதற் கென் செய்யலாமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந் குந்தருணத்தில கட்டியிருக்குந் திரை மறைவி விருந்த குமுத வல்லி, நீலனென்பவாது வாக் சாதர்யத்தைக்கேட்டு இப்பாடிப் பட்ட ஸாமர்த்யமுள்ள புருஷனும் இவ்வுலகத்தி லுண்டோ வெ ன்று அநிசயித்து அவரைப்பார்ப்போமென்று திரையின வழியா கப்பார்த்தது அவாது அழகைக்குறித்து பாமித்து நிறை, நீலரும குமுதவல்லியின் அழகு துலும்புகின்ற முகத்தைக்கண்டு மனங் கலாகது காமம் தலைக்கேறி விரஹவசததராய் பாமித்திருந்து பின்பு தெனிகது ஐயா பாகவதோத்தமனே யெனவன் பருவமும் அழகும் பெற்ற பெண்கள் புருஷனில்லாது தனித்திருந்து காலங்கழித்தல் மணமு மலாச்சியுமுள்ள புஷ்பங்கள் பறிதது முடிப்பாரில்லாமல மணங்கழிகது வாடுதல்போலவென்று சொல லுகின்ற பெரியோர் வாக்கியம் உமக்கும உமது புத்திரிக்குக் தெரி ந்ததுதானே. இது விஷயத்தில் என்னிஷ்டத்துக்கு முழுது மிடக்கொடாம விருப்ப தென்னவென்று சொல்ல அதுகேட்டு பாகவதோத்தமன், இதுவிஷயத்தில் என் ஸம்மதம் வேண்டுவ தென்ன? என் புத்திரியின் ஸம்மத மாத்திரம் நீர் பெற்றுக்கொள்வீ

ரானால் போதுமென்று சொல்ல அப்பொழுது குமுதவல்லியும் குறுகைகொண்டு தனது தந்தையார் முகத்தை நோக்கி ஐயா இவா கல்வி யறிவுள்ளவர் ஆனால் சுரனோய் கொண்டு புலனற்ற வாங்குக் கரும்பினா கட்டியாயினுங் கைப்பாக விருக்கு மென்பதை மாத்திரம் அறியாதவரல்லவே இவரோ அந்யமாகிய சைவ சமய மெனனும் பிணியி லகப்பட்டு மயங்குகின்றவர். இவருக்கு எனது வினாப மெவ்வாறு கிடைக்கு மென்று சொல்ல, அதுகேட்டு நீலநென்பவர் நான் தவக்குறைவினால் சைவ சமயத்துக்குட்பட்ட கள்ளக்குடியிற் பிறந்தவ னானும் அறிவு தெரிந்தது தொடங்கி இதுவரையிலும் என்மனம் ஸ்ரீமந்நாராயணனது திருவடிகளை இடைவிடாது நினைக்கின்றதே யல்லது அச் சைவ சமய தெய்வத்திற் சிறிதேனும் பற்றுண்டாகியதில்லை. ஆதலால் நான் சைவ சமயத்திருக்கினும் வைஷ்ணவ சமயத்தவனாகவே அந்தாங்கத்திலிருந்தேன். இனி உன்னின்பங்கிடைக்கப் பெறுவேனானால் பஹிபங்கமாக வைஷ்ணவனாவதற்குத் தடையென்ன வென்று சொல்லி அப்பொழுதே தமத்தத்திற்குப்போய்த்தமக்குரியானை யழைத்துக்கொண்டு திருநலையுருக்குப் போய் அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் ஸ்ரீவைஷ்ணவரிடத்தில் ஸமாச்சரணமுதலானவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு திருமுகத்தில ஊரத்வ புண்டரமாகிய திருமண்கிர்ப்பும் திருமார்பில திருத்தழாய் மணிமாலையும் விளங்க ஸ்ரீமந்நாராயணனது ஸநிதியில் நின்று கண்களிலானந்த பாஷ்பமுண்டாகத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து எழுந்த நின்று நெடுநாளாக சைவசமயமென்னுஞ் சேற்றிலுமுந் உண்மைய யறியாதிருந்த அடியேனை மீன்று ஒரு பெண்முகமாக அச்சேற்றினின்று எடுத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ மென்கிற நன்மார்க்கத்தில்விட்டு ஆட்கொண்டருளிய திருபாநிதியாகியதேவாரீருக்கு என்ன கைமமாறு செய்வெனென்று அன்போடுதுதித்து அங்கு நின்று புறப்பட்டுத் தமது செல்வத்துக்குத் தக்க மங்களகோலத்தோடு குமுதவல்லியா ரிருக்குமிடத்திற்குப்போய் ஸமமதியோடு விவாகஞ்செய்துகொண்டு மணவாழ்வு புரிருவரும புருஷன் அணையிலிருக்கின்றபோது திருமங்கையாழ்வார் குமுதவல்லியைத்தழுவிக்கொள்ள குமுதவல்லி அவரது கைகளை விலக்கி அணைய விட்டிதவங்கி தூரத்தில் நின்றுகொண்டு நீர் வேஷமாத்திரத்தில் வைஷ்ணவ சமயநதமுள்ளவராகத் தோனுகின்றீரோ யல்லது அந்த வைஷ்ணவ சமயநதாயத்துக்கு உரித்தான நற்செய்கை

அக திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

கள ஒன்றும் உமமிடத்திலில்லை. ஆதலால் உமமைத் தீண்டேனென்று சொல்ல, அநகேட்டு இனி எதையாகாம நீ சொல்லுகின்றாயோ அந்தப் பாரம நடப்பதற்கு வித்தமாக விருக்கின்மேன்; அந்த நற்செய்கைகளை இவனென வெளிப்படவேண்டுமென்று கேட்கக் குமுதவல்லியார் நான்தொழும் அந்தக்ஷார பாவர்த்தகர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஆயிரத்தெட்டுத் திருநாமங்களுக்கு ஆராதனம் பண்ணுவதினது அவர்களது ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் பரஸாதமும் ஸ்விக்கித்துக்கொண்டு வருவிரானால் அக செய்கையே நற்செய்கையென்று சொல்ல, ஆழ்வாரும் அப்படியே செய்கின்றேனென்று அந்தக்ஷணமே அவரிடம் விட்டுப் புறப்பட்டு அந்தத் திருவானியி விருக்கிய பரமபாகவதர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஆயிரத்தெட்டுத் திருநாமங்களுக்கு மிக்க உபசாரத்துடன் ஆராதனம் பண்ணுவதினது ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் பரஸாதமும் வாங்கிக்கொண்டு பரிசுத்தராயத் திருமங்கை குமுதவல்லியிடத்துக்குவா அதுகண்டு குமுதவல்லியும் அளவிலலாத மகிழ்ச்சியுள்ளவனாய் அவரது மலை போன்ற தொள்களில் தமது மார்புக ளமூந்த இன்ப மனுபவித்தான். ஆழ்வாரும் குமுதவல்லியினிடமாக ஐம்புல னுகாபசியாகிய இன்ப மனுபவித்து எண்ணிறந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்து மனங்குளிரித்திருந்தார்.

அவ்வாறு குமுதவல்லியுடன் கூடி யினபாண்பவரு செய்து கொண்டு பகவத்பக்தியிலும் பாகவதப் பற்றினுஞ்சிறந்திருக்கின்ற நாள்களில் சோழநாடு இவரது சரித்திரத்தை விசாரித்து மாநஸர்ய மடைந்து தனக்குப் பகுதி கட்டுப்படி சிலரை அனுப்ப, அவர்கள் வந்து கேட்கும்போதும் அரசனிடத்தில் அலக்ஷ்ய முள்ளவராய்த் தக்க உதநாளுசொல்லாமல் காலஹரணஞ்செய்ய அவர்கள் அதனை அரசனுக்கு அறிவிக்க அரசன தனது சேனைகளிற் சிலரை அனுப்பி எதவித்திறையினும் பகுதிப்பலாந்தலத வாங்கிவரும்படி ஆக்கியாபிந்த அவர்கள்வந்து மிர்த்தாக்ஷண்யமாகக் கடினமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பகுதிப்பலாங்கேட்க ஆழ்வாரும் அது ஸ்வமியாதவராய் அவர்களெல்லாம் ஒருக்ஷணத்தில் ஓடிப்போகும்படி யுத்தஞ்செய்து தூரத்திவிட அநகேட்ட அரசன் கால்வனகச்சேனைகளுகு குமுத தானே யுத்தஸன்னதகனாக வந்து டெடுகள் பெருமபொ செய்து வளைத்துப் பகுதிப்பலாங் கட்டும்படி ஆழ்வாரை மகதிரிகள் வசஞ் செய்வித்துப் போனான்.

அப்பொழுது மந்திரிகள் ஆழ்வாரைப் பகுதிக்காகப் பட்டினியாக வைக்க அது ஸாரியாமல் பக்த ரக்ஷகனாகிய எம்பெருமான் அவரது ஸ்வானந்தம் எழுகருளி உமக்கு வேண்டிய தீரவியங்களை உரம தருகின்றான். நீ நமது காஞ்சிபுரிக்கு வாரும் எனது திருவாயமலர்தான் மலையத்தருள் ஆழ்வாருக்கு கண்விழித்து அதிசயமும் அன்பும் மெறபட வெழுநது மந்திரிகளைப் பார்த்து நான் சொலுந்தவேண்டிய பகுதியாக காஞ்சிபுரத்திற்கு என்னை அழைத்துக்கொண்டு போவார்களாலை அவ்விடத்தில் தடைபடாது செலுத்துகிறேன் எனன்று சொல்லி அவர்கள் ஸமமதம் பெறும் அவரானோடு காஞ்சிபுரத்துக் கெழுந்தருளி பேரருளாளனை யடிபணித்து அவரது நியமனத்தின்படி வேகவதிகீரத்திற் புலத்தது வைத்திருந்த திகைப்பத்தை யெடுத்துப் பகுதி கட்டி மிகுந்த திரவியத்தைப் பாடவதர்கள் விஷயமாகச்செய்யும் ஆராதனத்திற்கு வைத்துத் திருமபவும் திருவாவிச்சுவரது குமுதவல்லியோடு இன்புறநிருந்தான்.

இச்செய்தியைச் சோழராஜன் மந்திரிகளால் கேள்விப்பட்டு ஐயோ! இப்படிப்பட்ட மஹாத்மாவை ஸாமான்யமாக நினைத்துத் தண்டனைக்குட்படுத்தினேன். இந்த அபசாரத்தை யெவ்வாறு தீர்த்துக்கொள்ளுவேன் என்று மனம் வருஷி ஆழ்வாரிடத்திற் குப்பைய ஸேவித்துத் தான் செய்த குற்றத்தைக் க்ஷமித்துக் கொள்ளும்படி பார்த்தித்ததுப பட்டினி வைத்த தோஷந் தீரும் படி அளவிலலாத திரவியங்களை ஆழ்வாருக்கும பூனைவண்ணவர் களுக்கும கொடுத்தது விவட பெறவுக்கொண்டு தன் நகரத்தை யடைந்தான்.

பின்பு ஆழ்வார் தமமிடத்திருந்த தனங்களை மெல்லாம் குமுதவல்லியுடன் ததியாராதனங்களைச்செய்து செலவு செய்து பின்பு சிலகாலம் வரையில் கடன் வாங்கியும் அந்தக் கைங்கர்யத்தைக் குறைவுபடாது நடத்தி வந்தான். அதன்பின்பொருளால் கடன் கொடுப்பாரு மிலலாமல் ததியாராதனஞ் செய்தற்குத் தடைபட்டுத் திருமாரிசைக்குவர அனாத யறிந்து குமுதவல்லியார் கதவை மூடிக் காப்பிட்டுக்கொள்ள அதுகண்டு ஆழ்வார் நிர்ஹேதுவாகக் கதவை மூடிய தென்னென்று வெளிப்புறத்து நின்று கேட்கக் குமுதவல்லி நீர் இன்று ததியாராதனஞ்செய்வி யானு வந்தபடியால் இத்தனை நாளும உமமுடன் எழுந்தருளி

அஅ திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

வருகின்ற திருவாலிநாதர் இன்று உம்முட னெழுந்தருளாதபடியால் உள்ளே வரக்கூடாதென்று கதவை மூடினேனெனச் சொல்ல, ஆழ்வார் என்னசெய்வேன் இன்று கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் ஒருவரு மெவ்விடத்திலு மகப்பட வில்லையே யென்று சொல்ல, குமுதவல்லி கடன் கொடுப்பாரில்லை யென்று கைக்காயத்தை விட்டு விடலாமோ வழிகட்டிப் பறித்தாவது செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, ஆழ்வாரு மதுகேட்டு ஆனலவவாரே செய்கின்றேனென்று சொல்லித் திருமபித் தமது சொற்சடவாத உறவினர் சிநேகர் முதலானவர்களை யழைத்து அவர்களிடத்துத் தமது கருத்தை வெளியிட்டு அவர்களில் நிர்த்தாகூண்யமாக வழிபறிக்கத்தக்க திடங்கொண்டு ஸமமதித்தவர்களைத் தமமுடன் கொண்டு வாள்-வில்-அம்பு - முதலிய ஆயுதங்களோடும் அந்நகரை யடுத்த ஆரண்யத்திற்கென்று அதன் வழியாகப் போகின்ற வழி நடப்பவரைத்தடுத்து மூன்றுமுறை தமதுகருத்தை வெளியிட்டு தர்மமாகக்கேட்டு அதற்கு ஸம்மதித்துக் கொடாதவர்களை வலிந்து அச்சமுறுத்தி அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களை யபஹரித்துக் கொண்டுபோய்த் ததியாராதனஞ் செய்வித்துக் குமுதவல்லியாரிடஞ்சென்று தாம் செய்த காரியங்களை யெல்லாஞ் சொல்லி மகிழ்வித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு அந்தப்ரகாரமே நான்தோறும் மேருமலைக்குத் தெற்கு தென்கடலுக்கு வடக்கு உதயகிரிக்கு மேற்கு அஸ்தமனகிரிக்குக் கிழக்கு இவ்வெல்லைக்குள் ஏகதேக மார்க்கங்களில் அடவிகளுள்ளதோ அந்தந்த மார்க்கங்களில் வழி கட்டிப்பறிக்கும்படி தம்முடன் கூடினவர்களுக்கு ஆக்கியாபித்துத் தாழும் சேரதேசம பாண்டிய தேசமென்னு மிவ்விருண்டிற்கும் மத்யமாகிய காட்டுவழிகளில் ஓர் மரத்தினடியி லிருந்தகொண்டு அவ்வழியாக நடக்கின்றவர்களைத் தமது ஏவற்காரர்களைக்கொண்டு வழிகட்டிப் பறிக்கும்படி செய்து தாழும் நடக்கின்றவர்களை யழைத்து உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி அவர்களிடத்தில் பழஞ் சீலையுங் கோவணமும் ஒருபோது போஜனமுந்தவிர மற்றவைகளைக் கொள்ளுகொண்டு அவைகளால் ததியாராதனங் குறைவுபாடில்லாதது செய்துப் ப்ரஸாதமும் அவர்களது ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் வாங்கிக்கொண்டு குமுதவல்லியுடன் இன்பங்களை யனுபவித்திருந்தார்.

இவ்வாறு கெடுங்காலம் கைங்கர்யங்களை நடத்தி வருகின்ற ஆழ்வாருக்கு மாயா கீக்ரஹமும் பகவ தநக்ரஹமும் பெயர்தம் குத்தக்க பருவம் ஸமீபிங்க, ஒருகாள ஸ்ரீமதாராயணன் ஆழ்வா ரிடத்தில் ஓர் லீலை செய்யுபபடி திருவுள்ளங்கொண்டு நூதரனை யும் பாவதியையும் ஜங்கம குலத்தவராகவும் பாஷ்ஞாஸவியும் ஸரஸ்வதியையும் கூதரிய குலத்தவராகவும் இந்தான் முதலா னவர்களை வைசியகுலத்தவராகவும் தெயர் இந்நாசன் முதலா னவர்களை சூதா குலத்தவராகவும் தமமுடன் நூதந்த வநுபபடி ஆயாபித்தருளித் தாம் ஒரு பாஷ்ஞமண னாகவும் ஸ்ரீமதாராயணம் பார்ப்பன மகளாகவும் திருவுருக்கொண்டு திருமங்கையாழ்வார் இருக்கின்ற காட்டுவரிக்கு ஸமீபத்திலே எழுத்தருளி வரும் போது அங்காட்டில் ஓர் அரசமாத்நன்மே லேறிக்கொண்டு வநி நடப்பவாகருடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டிருந்த திருமங்கையாழ்வார், தாமிருக்கு மிடத்திற்கு கோாக வருகின்ற பெருங் கூட்டத்தையெக்கண்டு மிகுந்த களிப்புடன் நிரிதங்கினார். அப்பொழுது எம்பெருமான் திருவுள்ளம் குறிப்பின்படி ஜங்கம வேஷங் கொண்டிருந்தான் ஜங்கம ஸ்திரீவேஷங்கொண்ட பார்வதிபுடன் முன்னே வா அனுகண்ட ஆழ்வார் அவர்கள் ஸமீபத்திற்போய் எங்கே போகிறீர்கள் நில்லுங்களென்று அதட்டி அனுக்கேட்டு, பார்வதி பயந்து நுதாணுடைய சரீரத்தில் மறைகதுவிட அடைக்கண்ட ஆழ்வார் ஜங்கமனே உன்னுடைய ஸ்திரீ எங்கே வெவ்வு அஸ்சர்ய மடைந்து கேட்டா, அப்பா எனக்குத் தெரியாதென்று அவர்சொல்ல, இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்குமபொழுது பாஷ்ஞா முதலானவர்களுடைய தங்கள் தங்கள் பத்திபாருடன் சேர்ந்து ஸமீபத்தில்வர ஆழ்வார் அவர்களையெல்லாம் தடுத்துப் பயமுண டாக அதட்டி, நான் நடத்திவருங் ஸாககர்யத்துக்காக கீங்க ளனைவருங் கட்டியிருக்கின்ற பழைய வஸ்தாமுங் கோவணமுங் தவிர மற்றப் பொருள்களைப்பெல்லாம் இங்கே வைத்துவிடுங்கள்; அவ்வாறு செய்யாமற் றடைசெய்விர்களானால் உங்க ளுயிரைக் காணமாட்டீர்கள் என்று சொல்லி விராவேசங்கொண்டு நிற்க, அவ்வாறே பிரமன்-ருத்ரன் - இந்தான்-தேவர் - முனிவர்-சுத்தர்- ஸரஸ்வதி - இகதிராணி - முதலான ஸகலருட தாங்கள் தாங்கள் கட்டியிருந்த வஸ்திரங்கதவிர மற்ற ஆபரண முதலான வஸ்துக்களையும் அவர் முன்பு வைத்துவிட்டார்கள்.

ஆழ்வார் அவர்களை யெல்லாம் அனுப்பிவிட்டு அந்தப் பொருள் களையெல்லாம் தமது ஏவலாளர் வசமாகக் குமுதவல்லியா ரிடக் திற்கு அனுப்பித் தனியே நிற்குகொண்டிருக்க, ஸ்ரீமந்தாராய ணன் பிராட்டியாருடன் ஸர்வாபரணலங்கார மணக்கோலமு டையவராய் எழுந்தருளி வர அதனைப் பரகாலராகிய ஆழ்வார் கண்டு ஸந்தோஷத்துடன் ஸமீபத்திற் சென்று நில்லும் நில்லும் மனக்களிப்போடு மனைவியுடன் கைகோத்துக்கொண்டு எங்கே போகின்றீர்; உமது மனைவி உமத்த வஸ்திரம் தவிர உங்களிருவா மேனும் மிருக்கின்ற ஆபரணங்கள் முழுவதையும் கழற்றி வையுங் களென்று கோடையிடிபோற் பேரொலி யுண்டாக அகட்டி யுறு க்க, அதுகேட்டு பராமமணனாகிய எம்பெருமான் ஆழ்வாரைப் பார்த்து அப்பா நான் ப்ராமமணன், என்னிருப்பிடம் திருவாஸி, என் ப்ராணனை யொத்த மனைவியைத் தாய்விட்டி. விருது என் கிருகத்தைக்கு அழைத்துப்போகிறேன். இப்படிப்பட்ட காலத்தில் நீ வழிபறிக்கத் தொடங்குவது தகுதியோ? மற்றக்குலத்தவரைப் பயங்காட்டிப் பறிக்கின்றதனால் வரும் பாபத்தைவிட மனுஷ்யர் களில் தேவர்களாகிய ப்ராமமண குலத்தவரைப் பயப்படுத்திப் பறிக்கின்ற பாவம் பெரிதென்று நீ கேட்டதில்லையோவென்று சொல்ல, அதுகேட்டு ஆழ்வார் நான் வஸ்திராபரணங்களைக் கழ ற்றி வைக்கச் சொன்னால் வீண் கதைகளைப் பேசுகின்றீர்; நான் செய்துவருந்தீயாராதனமொருநாள்தவறுமானால் என்மனைவியான குமுதவல்லி வீட்டுக்கு வரவொட்டாள். ஆதலால் நான் இந்தத் தொழில் மேற்கொண்டேன். இதனா லென்ன பாவம் வந்தாலும் வரட்டும்; கைங்கர்யமாத் திரங் குறைபடாது நடந்தாற்போதும்; இனி பலவாறு நான் சொல்வதென்ன? தாமதஞ்செய்வீர்களானால் இதோ என் கையிலிருக்கின்ற வாளினால் இருதுண்டாக்குவே னென்று வாளை யுருவிக்கொண்டார்.

அப்போது எம்பெருமான் பிராட்டியாரைப்பார்த்து இவன் கடின சித்தனாக விருக்கின்றான்; ஐயோ! இந்தப் பரகாரம் வழிபறிக் கின்ற, பாவம் இவனைச்சேருமோ அல்லது அந்தப் பொருள்களை யனுபவிக்கின்றவர்களைச் சேருமோ வென்று சொல்ல, அதுகே ட்ட ஆழ்வார் வாளை யுறையிவிட்டு ஓர் தடியை எடுத்துக்கொ ண்டு அடிக்கும்படியாகவர, அதுகண்டு எம்பெருமானான ப்ராம் மணர், பயந்தவர்போல் தமது மனைவியார் திருவாபரணங்களை ஒவ்

வொன்றாகக் கழற்றும்போது ஆழ்வார் திருமாங்கல்யத்தையும் அவர் கட்டியவஸ்தரத்தையும் அவிழ்க்கவேண்டுமெனில்லையென்று சொல்லி அந்த ஆபரணங்களை யெல்லாம் வாங்கி ஒரு புறத்தில் வைத்துவிட்டு இனி உமதிடத்திலிருக்கும் பொருளை யெல்லாம் எடுத்து வையுமென்று அதட்ட, ஸ்வாமியும் தமது திருமேனியிலுள்ள திருவாபரணங்களைக் கழற்றி வைத்து உடுத்த வஸ்திரத்தை யும் அவிழ்த்துக்கொடுக்க ஆழ்வாரும் அவரது கைகளில் ஒரு திருவாழி யிருக்கக்கண்டு இந்த ஆழியைக் கழற்றிக்கொடுமென்று கேட்க, எம்பெருமானுள் பராமமணரும் இந்த ஆழி அழுத்தமாக விருக்கின்றதால் கழற்றுவதற்குக் கூடாததாக விருக்கின்றதென்று சொல்ல, ஆழ்வார் ஆனாவிப்படி காட்டுமென்று கையைப் பிடித்து அவ்விரல் மோதிரத்தைத் தமது வாயில்வைத்துப் பற்களால் கடித்திழுக்கும்போது எம்பெருமான் மூது “கலியளே” வென்று தமது மற்றொரு திருக்கை மலரை ஆழ்வார் சிரஸின் மேல் வைத்தழுத்த அது ஸஹியாது ஆழ்வார் அவர் திருக்கரத்தை விடுத்து ஆபரணங்களை யெடுக்க அது எடுக்கக்கூடாம விருக்கின்றதை யறிந்து அதிசயமுங் கோபமுங் கொண்டு, பராமமணரைப்பார்த்து இவைகளை யெடுக்க வாராமவிருக்கின்றது ; நீர் ஏதோ பொரு மந்திரஞ் செய்தீரென்று எண்ணுகிறே னாதலால் அம்மந்திரத்தை எனக்குக் கற்பித்தா லல்லது உம்மை உயிரோடு விடமாட்டே னென்று உறுத்துச்சொல்லி, வானையெடுத்து விசப்போக, அதுகண்ட பராமமணனாகிய எம்பெருமான் ஆனால் சொல்லுகிறேன் வாவென்று ஸமீபத்தி லழைத்து ஆழ்வாரது திருச்செவியில் திவ்ய மந்திரமாகிய திருவஷ்டா க்ஷரத்தைக் கருமைக்கூர்ந்து உபதேசித்தருளினார்.

ஆழ்வார் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நித்யமங்கள குணங்களையும் ஸர்வ லோகாதார நிலைகளையும் பரம்பதத்தி லேற்றுக்கின்ற உபாயங்களையும் அந்த மந்திரார்த்தத்தில் கண்டுகொண்டு, அனலிலிட்ட மெழுகுபோல உள்ளங்கரைந்து கரைந்து கண்களி லானந்தபாஷ் பஞ் சொரிந்து ஆனந்தக்கூத்தாடிக்கொண்டிருந்தார். வேஷங்களை மறைத்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் லக்ஷ்மீ ஸமேதராய்ப் பெரிய திருவடிகளின்மே லேறியருளி பரம்ம ருத்ராதி தேவதைகள் சூழச்சேவை ஸாதித்தருளினார்.

அதுகண்ட ஆழ்வார் தண்ட மபோற்கீழே விழுநதுவிழுந்து
 அனுகாவர்த்தி தண்டன ஸமர்ப்பித்து அஞ்சலியஸ்தாய் நின்
 அகொண்டு, அர்ச்சும மன்பும பெருக எம்பெருமானது கோடி
 சூர்யோதயமபோல் பரகாசிக்கின்ற திவ்ய திருமேனியை இமை
 யாது பார்த்துக்கொண்டே ஐயோ! அழிவில்லாத அடிமையென்
 னகாரியஞ் செய்தேன். என்னையுமொரு பொருளாகத் திருவுள
 ளத்தி லெண்ணி எம தனையாகிய பெரிய பிராட்டியாருடன்
 பராமமண வேஷங்கொண் டெழுந்தருளியதை எண்ணுமல் வழி
 கட்டிப் பறித்தேனே! லோக மாதாவாகிய பிராட்டியாரது திரு
 மேனியிலிருந்த திருவாபரணங்களை யெல்லாம் வாங்கவு நுணிவு
 கொண்டேனே! எம்பெருமான திருமேனியி லிருந்த திவயாபர
 ணங்களைக் கழற்றவும ஸமமதித்தேனே! எம்பெருமான் திருவாய்
 மலர்த்தருளிய நன்னெறிக்கே துவாகிய இனியமொழிநகைக்கலை
 யென்று அவமதித்தேனே! தேவர்களுக்கும் காண்பதற்கு அரிதா
 னதிருமேனிக்குப்பழு துண்டாக வாளால் வெட்டவும் தடியாலடித்
 தவும் எற்பட்டேனே! எம்பெருமான குதிருக்கைகளை என்ன
 அசத்தமாகிய கைகளாற்றி ஊத்தையாயில் வைத்தும் கடித்
 தும் கடித்து எபசிலாக்கினேனே! ஐயோ! இந்த அபசாரத்துக்கு
 எனன் செய்வேன். இப்படியப்பட்ட பாதகனாகிய நான் இனி உயி
 ரை வைத்திருங்க மாட்டேனென்று விமரி விமரி அழிதழுது
 புலமபுகின் தபோது ஸீமக் காராயணன், ஆழ்வாரது திருமுருகத்
 தைக் குளிர நோக்கி யருளி, நீர் அநா வெணநிலதென்ன உம
 மீடத்தில் நமங்கிருக்கின்ற கடாசூக்ஷ்ணதபும நமமிடத்தி லுமங்
 கிருக்கின்ற பத்தியையும் பலாக்ரு மறிவிக்குமபடி காமெ இவ்
 வாறு செய்வித்தோம. நீ செய்ததென் லாம நமக்கு இஷ்டமாகிய
 உபசாரமே யல்லாது வெறலை, ஆசலால் இனி இனவிஷயங்களிற்
 சேரமிக்கின்ற திவியாவனைக்கொண்டு நமது திருவாகம பெரிய
 கோரிற்றிருமதிற் முதலான கைவக்யங்களைச் செய்துகொண்டு
 உணமை நிலையியாது ஊழி பலவு முழு மமவர்களுக்கு ஊன்று
 கோல்போன்ற விசிஷ்டாத்வைத வித்தாகநகலை யாவரு மயிய
 ஸ்காபர்களுசெய்து நமது விஷயமாகத் தமிழ்ச் சொற்களால் காவ
 வலகப் பாடலகையும் பாடி வேதார்த்தத்தை வெளிப்பிட்டுக்
 குழு நவாட்டியுடன் கூடிக் கனித்துப்பின்பு நமது பரமபதத்திற்கு
 ஸா, ஸ் என்று திருவாய்மலர்ந்து எழுந்தருளினார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் பின்பு எம்பெருமா னருகாஹம் பெற்று மனமுருகியிருநி எம்பெருமான ஸேவை ஸாதித் தருளிய அழகிய திருமேனியை இனி யெங்கே காண்ப தென்று எண்ணி பெண்ணி ஏகங்கொண்டு கைங்காயங்களில் குறைவு வாராமல் நடத்திக்கொண்டு வேதார்த்தங்களை யடைத்து * “வாடினேன் வாடி” யென்று தொடங்கிப்பெரிய திருமொழி-திருக்குறட் தாண்டகம்-திருநெடுந்தாண்டகம்-திருவெழுத்திற்குக்கை-சிறிய திருமடல்-பெரியதிருமடல் என்கிற ஆறுபரபதங்களை யும் ஆச-மதுரம்-சித்திரம்-விஸ்தாரமென னும் நால்வகைகளால்பாடியருளி எம்பெருமான் திபமந்தர்தின்படிமுதலில்லியுடன் திருவாலியிலிநின்றும் புறப்பட்டுத் திவ்ய தேசங்கள் தோயஞ்சென்று எம்பெருமானது அர்ச்சாவதாரங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு சத்தர சாமரங்களோடு நாலு கவிப்பெருமான் வருகிறொன்று பிருது சொல்லித் திருச் சிவன கோஷத்துடன் சோழதேசத்திற் கெழுந்தருளி சீர்காழிக்கு ஸமீபத்தில் வந்தருளுமபோது அச் சீர்காழியி லிருக்கின்ற சபபந்தனென்னுஞ் சைவரது சிஷ்யர்கள் அதையறிந்து ஈர்வாஷ யால் மனம் பொறுதவர்களாய் அவர்களைத்தடுக்க அதற்குப் பரகாலாகிய திருமங்கையாழ்வார் நீங்கள் எதுபற்றி வீருதைத் தடுக்கின்றீர்கள் உகாநாடுக்கு நால்வகைக் களிகளில் ஒன்றாவது பாட வல்லமையுண்டாரின் பாடித் தடைசெய்யலாமென்று திருவாய் மலர்த்தருளித் தாடாளன் ஸநிதிகொழுந்தருளினார்.

பின்பவர்கள் பிரதியுத்தரமொன் றஞ்சொல்லமாட்டாது தங்கள் ஆசார்யராகிய சம்பந்தரிடஞ்சென்று ஆழ்வா ரருளியதைச் சொல்லி அவருடன் ஆழ்வார் முன்பு வந்து நின்று, அங்கிருந்தவர் கள் நடந்த விருத்தாந்தங்களை மெல்லவும் சபபந்தருக்குத் தெரியச் சொல்ல, சம்பந்தர் ஆனால் மாமொரு கவி சொல்லுகிறோம் அதற்கு உலா செய்யும் பாப்போ மென்று ஒரு கவி சொல்ல, அக்கவியினை கூறுபாடுகளை அந்தாஷணமெ ளளிதி னுணர்த்தருள, சபபந்தரது கேட்டு அதயாச் சர்மமட்டது நீரொரு கவி சொல்லும் பாப்போமென்று சொல்ல ஆழ்வாரும் குறுகலகொண்டு

*வாடினேன் வாடியரு ததினேனென, சதாந் பெருந்தயரிந்மபையிற்பீரந்து
கடினேன்கடியினே பவந்தமமோடவாதரு மகா வியேகருநி
ஒடினேறோடியுய்வதோபெருநா னுணாவெனும் பெருமபதந்தெரிந்து
வாடினேனாடிநானகனை மிகாண்டேன்நாராயனாவென்னுநாமம்.

தாடாளன் விஷயமாக “ஒரு குறளாய்” என்றெடுத்து ஸ்வமதஸ் தாபநமாகவும் இதரமத நிரஸநமாகவும் ஒருபது கவி சொல்லி, முடிவில் தமது பெருமை தோன்ற ஆவிராடன் - அருண்மாரி - அரட்டமுக்கி - அடையாச்சியம் - கோங்குமலர்க்குமுலையர்வேள் - மங்கைவேந்தன் - கொற்றவேற்பரகாலன் - கலியன் சொன்ன தமிழென்று முடித்தருள, சரபநதரும அதுகேட்டு வியப்படைந்து மூமிடத்துக் கவிவாது வென்றவர் நீரோ ஆதலால் நாலு கவிப் பெருமானென்பது உமக்கே தருமென்று சொல்லி ஆழ்வாருக்கு வேலாயுதமும் வீரகண்டாமணியும் அளித்து, விசேஷமர்யாதை செய்து அனுப்பத் திருமங்கையாழ்வார் அப்பதிமைவிட்டு எழுந்தருளி காவிரிக்கரைக் குடந்தையிற்சென்று தமதம்மாத்துக்கு அகி பதியாகிய ஆராவமுதனிடத்தி லீடுபட்டு அவர் குணங்களைப்பாலப் பரபந்தங்களிலும் பலமுறை அதுஸந்தித்து அவ்விடம் விட்டு எம்பெருமான் அர்ச்சாவதாரங்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யபதேசங்களனைத்துக்கும் சென்று மங்களாசாஸனஞ் செய்து வருகையில் ஒருகாலத்தில் தில்லைத்திருச்சித்திரகூடத்துக்கெழுந்தருளினார். அங்கு அதற்குமுன் சம்பந்தர்வந்திருந்ததினால் விசேஷ ஜனநெருக்கமாயிருந்தது. அப்போது ஆழ்வார் தலைவனைக்காணுதுவருந்திய தலைவியின்றன்மையைச்செவிவித்தாய் பாங்கனுக் கறிவிப்பதாக,

* வருக்கைநறுங்சனிசிதரிச்செந்தேன்பொங்கி
வழிக்கரையின் குழிநகரையின் மதகிலோடப்
பெருக்கெடுதலுண்டோலஞ்செய்யுந்காழிப
பிள்ளையாசமபநகப்பெருமா ன்கேண்மோ
அருட்குலவுமயில்தனிணலாலவெந்த
அங்கத்தைப்பூம்பாவையாக்கினோமென்
நிருககும துதகவன நுநிலவால்வெந்த
இவளையும்பெண்ணுக்கலுமக்கியல்புதானே.

என்று தலைவனாகிய ஸ்ரீகோவிந்தராஜப் பொருமானைக் காணுதுசத்திரனா கொளுத்தப்பட்டாள்; அப்படிப்பட்டவளைப் பெண்ணுக்கவேண்டும்; முன்பு திருமயிலையில், நெருப்பினால்வெந்த எலுமபைப்பெண்ணுக்கினது போதுமான பெருமையென்றெண்ணாமல் நிலவாலேவெந்த இத்தலைவியையும் முன்போலப்பெண்ணுக்கவேண்டும் என்னும் கருததலமத்துப்பாடியனுப்ப, அதுகண்ட சமபநதர், தலைவன் உலாப்பேர்தலைக் கண்டதலைவி, வருந்துவதைச் செவிவித்தாய் தலைவனுக்கு அறிவிப்பதாக

கடியுண்டநெடுவாளிகராவீற்றப்பிக
 கயத்துக்குளடகாமல்விசம்பிற்பாய
 அடியுண்டவுயர்தென்கின்பழத்தாறழகம்
 அலையுண்டுசூழிதறுமாலிகாடா
 படியுண்டபெருமானைப்பரிந்துபாடிப்
 பரிசுபெற்றபெருமானையடியேனபெற்ற
 கொடியொன்றுநின்பவனிக்ஞேரேசென்று
 கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவநாளே.

என்று ஆழ்வார்களிய தலைவரூபவரைவைக்கண்ட மாத்திரத்தில் தலை
 வி அன்பின்பெருங்கால்நெக்குநெக்குநுகி உயிரொன்றேயுடை
 யவளானாள் என்னுங்கருத்தமைத்துப் பாடியனுப்பி, ஆழ்வார்
 வருகையையெழிர் நோக்கி எந்நிகொண்டுரென்று உபசரித்தனர்,
 ஆழ்வாரும், திருத்தில்லைச்சித்திரகூடத்தில் எழுந்தருளியிருக்
 கும, எம்பெருமானை மங்களாசாசனஞ்செய்து, அங்குநின்றும்
 பெலதிவ்யதேசங்களையும் மங்களாசாசனஞ்செய்து, திருவரங்கத்
 தில் திருமதில் சுட்டல் முதலான கைங்கர்யங்களைச் செய்யும்படி
 ஸ்ரீமநாராயணன் ஆக்கியாபித்ததை நினைந்து நினைந்துதம்மருகி
 விருக்கின்மலர்களை நோக்கி நாம ஸ்ரீரங்கத்தில் கைங்கர்யஞ் செய்
 யவேண்டி; அதற்குத்தக்க திருவியங்களுக்கு என்செய்வோமென்
 றுகேட்க, அவர்களிற் சிலர் ஆழ்வாலா வணங்கி ஸ்வாமி! நாக
 பட்டணத்தில் புத்தர்கள் பொன்னினாலே பிரறிமைகளைச் செய்
 தவைத்து வணங்குகின்றார்கள்; அதுகளை யெடுத்துவந்தால்தே
 வரீர் திருவுள்ளப்படி செய்துசொள்ளலாமென்று சொல்ல, ஆழ்
 வாரும் அதற்காகாமே தம் பரிஜனங்களாகிய தானுதுவான், நீர்
 மேல் நடப்பான், நிழலிலமையவான், தோலாவழங்கன் என்கிற
 நாலுமாதிரிகளோடேகூட ஆடல்மாவலவனாய்க்கொண்டு நாகபட்
 டணத்திற்குச்சென்று அங்கிருக்கும் புத்தர்கள் கோவிலில் ஒரு
 வரும் உள்ளே போகக்கூடாமல் வாசற்படியில் எப்போதும் சுழ
 ன்றுகொண்டிருக்குமபடிசெய்யப்பட்டிருந்த சக்கரத்தை நிறுத்தி
 உள்ளே புகுந்து அதை ஸ்வர்ண விக்ரஹங்களை யெல்லாமெடுத்து
 க்கொண்டு அந்தக்ஷணமே திருவரங்கம்வந்து சேர்ந்து அந்தத்திர
 வியங்களைக் கொண்டு சிற்ப சாஸ்திரப்படி திருமதில் திருக்கோ
 புரம் முதலான அனைக கைங்கர்யங்கள் செய்துவந்தார்.

* இவ்விரண்டு பாடல்களும் தனிப்பாடற்றிரட்டிலுங் காண்க.

அவ்வாறு செய்துவருமபோது சில சிறுபிழைக்குக் கூலி கொடுப்பதற்கில்லாமையால் அந்தச் சிற்பிகளைப் பரமபதநுஜர் க்குறிமென்று அவர்கள் ஸம்மதத்துடன் பட்டிலேறிக் கூலிப் பாவாஹத்தில் கொண்டுபோய்த் களிமடக ஆழில் விழுகத நிற பிகளெல்லாம் அடக்கூணமே தவிய தேகமபெய்ந்து விமானங்கூரி லேறிக்கொண்டு காலையில் நின்று பார்த்தவர்க ளெல்லாம் அங் சயப்படுமபடி பரமபதத்துக்குச் சென்றார்கள்.

பின்பு நாகபட்டணத்திலிருந்து நெற பௌத்தர்க ளெல்லாம் தங்கள் ஸ்வர்ண விக்ரகங்களை யெடுத்துப்போனவ ின்றும்பென்று கேள்விப்படஞ்சோழநாஜனிடத்திற் போய்ச்சொல்லி முடிபாய் டுக்கொண்டார்கள். அரசன் திருமங்கையாழ்வாரை யழைத்தித் துக்கேட்க, ஆழ்வாரும் தாமே அபத விக்ரஹங்களை யெடுத்துக் கொண்டுபோய் எம்பெருமானை முநீர்க்கதாநவ்ஸைய லாகங் யங்களுக்கு உபயோகித்தேகம். அதனால் குந்தமென்னப் பெர் யாகிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டு கிஷ்கயமாகப் போக வணங்குகின்ற புத்த விக்ரகைய பெருந்தேவனு பெற்றதென்று சொ ல்ல, பெளத்தர்கள் அரசனைப்பார்த்து ஸ்ரீராமன் திருவும்பென துமல்லாமல் என்கள் ஸமயம் பொய்யென்று நிகரணாகர செய தார். இவர் ஸமயம் எப்படிப்பட்டது? இவ்விரு ஸமயங்களையும் குறித்து உமது ஸமுகம் சாஸியாக வாதிக்கலாம். அந்நிவர்தோற்றால் அதற்குத்தக்க தண்டனை செய்யவேண்டியது, தாங் கள் தோற்றால் எங்களுக்குத்தக்க தண்டனை செய்வது மல்லா மல்என்கள் விக்ரஹங்களை யெடுத்தப் பெளத்தருக்கேளவிவென வெதில்லை என்று சொல்ல அரசன் திருமங்கை நாயர்வாஸாயா த்து இது விஷயத்தி லுமது கருத்தென்னவென்று கேட்க ஆழ் வாரும் பெளத்தர்களைப்பார்த்து உங்கள் ஸமய லக்ஷணங்களைச் சொல்லுங்களுென்று சொல்ல, அவர்கள் அவைகளைச் சொல்லுக தோறும் அவைகளிலுள்ள ஆபாஸங்களை யெல்லாம் விளங்கும படி தெரிவிக்க அவர்கள் எங்கள் ஸமயம் கிற்கட்டும் உமது ஸம ய லக்ஷணங்களைச் சொல்லுமென்று கேட்கு, ஆழ்வார் நித்ய வஸ் துவாக் காட்டுகின்ற பூரீவைஷ்ணவ ஸமய விததாநதத்தை யாவ ருமறிந்து அன்புகொள்ளத் திருவாய்மலர்ந்தருளி அபபுத்தர்சனை வாயெடுக்க வொட்டாமற் செய்து வென்று ஆண் சங்கமபோலப் பெருமிதத்துடன் முகமலர்ந்திருந்தார்.

அரசன் மனமகிழ்ந்து ஆழ்வாவை வணங்கி அளவிறந்த தீர விராங்களையும் அபாரமான வஸ்திராபரணங்களையும் ஸம்ஸ்பரித்து மதம் பொழிகின்ற யானையின் பிடரிமேலெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு அந்நகர் வலஞ்செய்வித்து மங்களவாதியங்கள் கோஷிக்கத் தனது மந்திரி முதலானவர்களுடன் சூழ்ந்துபோய்த் திருவரங்கத்துக்கு எழுந்தருளச்செய்து தான் விடைபெற்றுக் கொண்டு திரும்பி, தன்னகரத்துக்குப் போய்விட்டான். ஆழ்வாரும் திருவரங்கத்தை யடுத்து யானையையிட்டிழைந்து ஸந்தியிற் சென்று ஸ்ரீரங்கநாதனை யடிபணிந்து புறம்வந்து ததீயாராதனஞ் செய்வித்து ப்ராஸாதமும் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் பெற்று, குமுதவல்லி யிடத்திற்குவந்து அரசன் கொடுத்த பரிசுகளைக்காட்டி ஸந்தோஷஞ் செய்வித்து இன்புற்றிருந்தார்.

இப்படியே நாள்தோறும் சேஷசாரியான ஸ்ரீரங்கநாதனை ஸேவித்துவருகின்றவர் ஒருநாள் ஸந்தியில் திருநெடுந்தாழ் (கமென்னம்) ப்ரபந்தத்தை தேவகானத்தினால் பாடிக்கொடுக்க மனமுருகி நிற்க ஸ்ரீரங்கநாதனும் திருவுளமுடையது இவ்வரைக் கடாக்கித்தருளி உமக்கென்ன வேண்டியதென்று அந்த வாய் மலர்ந்தருள ஆழ்வாரும் எம்பெருமானை மடைய நியஸ்வாமி! முன் ஸ்ரீசடகோபாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மன டவேதங்களாகிய நாலையும் திருவத்யயனேத்ஸவத்தில் சூழ்ந்து திருவேதங்களுடன் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பாராயணம் பண்ணும் லீலாபைசெய்ய வேண்டுமென்று விரிண்ப்பஞ் செய்துகொள் நியெம்பெருமானும் அவ்வாறே அனுக்கரஞ் செய்தருளினார். திருக்குருகிலிருக்குஞ் சடகோபரும், ஸ்ரீரங்கத்துக் கெழுநாமபடி திருமுகப் பட்டயமெழுதி ஸந்தியிலிருக்கின்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவரிடத்தில்கொடுத்தனுப்ப அவர்கள்திருமுகத்தைக் கொண்டுபோய்த் திருக்குருகர்மேல் ஸந்தியில் கொடுக்க ஆழ்வார் பரிஜனங்கள் அந்நியமனப்படி ஆழ்வாரை ஸ்ரீரங்கத்துக் கெழுந்தருளப்பண்ணத் திருமங்கையாழ்வாரும் நம்மாழ்வாரை யெதிர்கொண்டு திருவடிதொழுது ஸந்திக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டு போய்நிற்க எம்பெருமான் ஆழ்வாரை க்ருபைகூர்ந்து நம்மாழ்வாசே யென்றழைத்தருளித் திருப்பரிவட்டம் திருமலை முதலான வரிசைகளை ப்ராஸாதித்தருளினார்.

கூஅ திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

ஆழ்வாரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு திருமங்கையாழ்வாருடன் எழுந்தருளியிருக்கார். பின்பு திருமங்கையாழ்வார் மறுநாள் ஏகாதசிவோதங்கிப் பத்தாநாள்மட்டும்காலில் கீர்வானவேதபாராயணமும் இரவில் திருவாய்மொழியாகிய திராவிடவேதபாராயணமும் செய்வித்துப் பத்தாவது நாளிரவில் திருவாய்மொழியோதிக் சரத்துமபோது ஸ்ரீசடகோபர் ஸ்ரீரங்கநாதனைத் திருவடி தொழுமபடியான வழியை ஜீவாத்மாக்கள் அனுசரித்தருளும்படி செய்வித்துப் பின்பு வருஷந்தோறும் இவ்வாறே எழுந்தருளும்படி சடகோபரது திருவுள்ளம் பெற்றுக்கொண்டார். சடகோபரும் பெரியபெருமா ளடிபணிந்து விடைகொண்டு திருக்குருகூருக்கு நெழுகதருளினார். பின்பு திருமங்கையாழ்வார் உலகிலுள்ளவர்க ளியாவரும் கூடத்தோறும்படியாக ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவுள்ளப்படி அந்த திவ்யதேசத்திலொருங்குத்தில் சிறிது நிலம் வளைத்து முதுகாடாக்கி இங்கிலத்திலயங்குத்தாத்தாக்களே யல்லது பாபிகளாயினும் தபனமபண்ணப்பயாகிய பூதர்களானால் பரமபதம் அடைவார்களென்று உண்மையாவணங்கூறுகிறதருளினார்.

தாமல்லாமல் சிலகாலம் ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருந்தருளி பூர்வம் திவ்யதாரர். இஹை செய்யும்போது மந்தரகிரிக்கு ஸமீபத்தில் பதாரகுறித்து ஈறு சொல்லப்பட்ட திருக்குறுங்குடியிற் சென்று நம் தோற்றாழ்கைக் கண்டு களித்து நித்தியவாஸஞ் செய்யவேண்டுகள் தேவ எண்ணியும் அவ்வெண்ணத்தை முடிக்காது ஸ்ரீரங்கத்மல்எங்கு, கங்குரியஞ் செய்யவேணாடி வந்தவரானபடியால் அத்திருக்குவதி, புகுக்குடிக்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று திருமபவும் ஆசைமேற்பட்டு, ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டு குமுதவல்லியாருடன் பரிஜனங்கள்கூழ், பாசமய கோளரி வந்தாரொன்று சின்னங்களுந் வெழுந்தருளி சோலைமலை யழகரையும் கூடலழகரையும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வடபத்ரசாயி யையும் பெரியாழ்வாரையும் திருப்பொருரை வடகரையில் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனையும் எமமிடர்கழிவார் காசினிவேந்தர் அரவிந்தலோசனர் மாயக்கூத்தர் வைத்தமாரிதி என்கிற திருநாமங்களை யுடைய எம்பெருமான் அர்ச்சாவதாரங்களையும் அவ்வவ்விடங்குளி லெழுந்தருளி ஸேவித்துக்கொண்டு திருக்குருகூர் வான

மாமலை முதலான திவ்யதேசங்களிற் சென்று எம்பெருமானை அடிபணிந்து திருக்குறுங்குடிக்கு எழுந்தருளினார்.

ஆழ்வார் எழுந்தருளுவதைக்கேட்ட அந்த ஸ்தலத்திலுள்ள பரிசனங்களுடன் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாருந் திரண்டு எதிர்கொண்டுபணிய அவர்களுடன்சென்று திருப்பாற்கடலில் தீர்த்தமாடி கோபுரவாயிலுக்குட் புகுந்து காண்டமாடு பொய்கையின் கரையில் கடும்பனைப் பெருமபழம் விழுவதும் வானைபாய்வதும் பார்த்துமகிழ்ந்து ஆனந்தபரவசராய்ப் பேரன்புடன் உடல்முழுதும் புளகமெழுகைகளைக் குவித்துக்கொண்டு கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிந்து ஆனந்தமுடையவராய் விழுந்து விழுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நின்றநம்பி இருந்தநம்பி கிடந்தநம்பி திருப்பாற்கடல்நம்பி திருமலைநம்பி என்கிற ஐந்து நம்பிகளையும் ஸேவித்து அடியேனுக்கு இன்று பரமபதம் ப்ராப்தித்தருள வேண்டுமென்று அழகிய நம்பியின் பொன்னடியிரண்டையும் பற்றிக் கீழ்விழுந்துருகியருகி அன்பே வடிவாகக் கிடந்தார். அப்பொழுது எம்பெருமான் ஆழ்வாரே உமது இஷ்டப்படியே கொடுத்தருளிஞ்ஞென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அந்தக்ஷணமே திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீமநாராயணனுடைய நியமனப்படி அவர் ஸாக்ஷியில் ஸகல வரிசைகளையும் பெற்று மணவாளபிள்ளையைப்போலே ஸ்ரீவைகுந்தமாநகரத்திலிருக்கும் திருமாமணி மண்டபத்தைச் சேர்ந்தருளினார். இவர் இத்த லீலா விபூதியில்-௧௦௫ - திருக்கூத்திர மெழுகுந்தருளியிருந்தார்.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம் முற்றிற்று.

ஆழ்வார திருவடிகளே சரணம்.

வெண்பா.

பேதைநெஞ்சேயின் னைப்பெருமையறிந்திலையோ
ஏதுபெருமையின் னைக்கென்றியேல்—ஓதுகின்றேன்
வாய்த்தபுகழ்மங்கையர்கோன மாநிலத்திலவந்துதித்த
கார்த்திகையிறகார்த்திகைநாள் காண்.

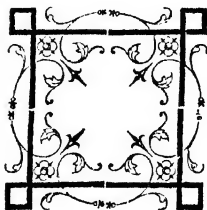
திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய¹பிரபந்தங்கள்.

பெரியதிருமொழி	பாசுரம்	க௦௮௪.
திருக்குறுந்தாண்டகம்	பாசுரம்	௨௦.
திருநெடுந்தாண்டகம்	பாசுரம்	௩௦.
திருவெழுகூற்றிருக்கை	பாசுரம்	௮.
சிறியதிருமடல்	பாசுரம்	௪௦.
பெரியதிருமடல்	பாசுரம்	௭௮.

ஆக பாசுரம் க௨௫௩.

சுலத்திருந் கார்த்திகைக் கார்த்திகைவந்தோன்வாழியே
 காசினியிலென்குறைய ஓரசுகாவலோன் வாழியே
 மலர்க்குழாயிரத்தெண்பத்து நாலாரத்தான் வாழியே
 நாலேந்துமாறைந்தும் நமக்குரைத்தான் வாழியே
 இலங்கெழுகூற்றிருக்கை யிருமடலீந்தான் வாழியே
 இம்மூன்றில்பாட்டெழுநூற்றிருபத்தேழிசைத்தான வாழியே
 வலத்திகழும் குழுதவல்லி மணவாளன் வாழியே
 வாட்கலியனபரதாலன் மங்கையாகோன்வாழியே.

. ஆழ்வார்கள் வைபவம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஆசாரியர்கள்

வைபவம்.

ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நித்யமுத்தர்களோடு எழுந்தருளியிருக்கும் அப்ராக்குதலிவரமங்கள் விக்ரஹஸ்வரூபியாகிய ஸ்ரீமந்தாராயணனுடைய அருந்த கலயாணகுணனுபவங்களை யிடைவிடாமலனுபவித்து பகவங் முகோல்லாஸமாக நிவ்யப்ரபந்தப்ரவசனமுதலாகிய கைங்கர்யங்களைச் செய்து ஆத்மாக்களுஜ்ஜீவிக்குமபொருட்டுச்செய்தருளி அனேகவத்புதங்கள் விளங்கப்பெற்றெழுந்தருளியிருந்த ஆழ்வார்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நிவ்யப்ரபந்தங்களும்திருவத்தியயனோத்ஸவமுதலாகிய கைங்கர்யங்களும் காலவைஷ்ணவத்தினால் ஜீர்ணமானபடியால் இருத நிவ்யப்ரபந்தங்களையும் அவற்றால் போதிக்கப்பட்டப்ரபத்திமபிரதாயத்தையும் இடையறாமல் மதுபடி வழங்குவிக்குமபொருட்டு எம்பெருமான் திருவுள்ளங்கொண்டு தமதுபரிஜனங்களையும் ஆசாரியர்களாகப்பூலோகத்தில் அவதரிக்குமபடி நியமித்தருளினான்.

ஸ்ரீமந்தாராயணன் மேற்குறித்த ஆசாரியர்களுக்குப் பரமாசாரியனாக எழுந்தருளி யிருக்கிறபடியால் ஆசார்யர்களுள் ப்ரதமாசாரியனாக பூஜிக்கப்படுகின்றான்.

பெரியபெருமாள் முதல் பெரியபிராட்டியார் சேனைமுதலியார் நம்மாழ்வார் நாதமுனிகள் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தார் பெரியநம்பி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் எம்பார் பட்டர் நஞ்சியர் நம்பிள்ளை வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வரையில் உள்ள ஆசாரியர்களில் ப்ரதமாசாரியரான பெரியபெருமாள் திருநகூத்தரம் திருவோணம். பெரியபிராட்டியார் திருநகூத்தரம் உத்திரபல்குனி, சேனைமுதலியார் திருநகூத்தரம் பூராடம், மற்ற ஆசாரியர்கள் திருநகூத்தர்கள் அவர்களின் வைபவத்தில் கண்டுகொள்ளவேண்டியது.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வைபவம்.

ஸ்ரீவீரநாராயணபுரத்தில் நித்திய வாஸமபண்ணிக்கொண்டிருந்தவராயும் சடமர்ஷண குலதிலகரார்பும சொட்டைக்குலத்தரசென்று பேர்பெற்றவரான ஈச்வர பட்டாப்த்வா நக்கு கவி - ஈசு-அசு-க்குமேல சோபகி நகுந்ரு ஆனிரீ சுத்ரயோதசி புதனகிழமை கூடின அநுஷ நகஷத்ரத்தில் ஸ்ரீ கஜாநாமசரான ஒரு குமாரர் அவதரிக்க அவருக்கு ஜாசகாமம் செய்கருளி ஸ்ரீ நாதனென்று திருநாமமசாத்தி அநாததங்காலங்களிலேரெய்யவேண்டியவைகளைச் செய்து வங்கிபுரத்தாய்சியார் குமாரத்தியான அரவிந்தப பாலவயாரென்கிற பெண்ணை விவாகஞ்செய்து வைத்தார். இவர் மகாபரசித்தராக சித்ததாந்த ப்ரவசனஞ் செய்துகொண்மெருநகாலத்தில் ஒரு குமாரர் அவதரிக்க அவருக்கு ஈச்வர முனியென்று திருநாமமசாத்தி உபயனஞ்செய்வித்து அத்தியய னாதிகளையும் யோகாப்பியாசதந்தியுங் கற்பித்துத் தாமும யோக லிஷ்டராக எழுந்தருளியிருந்தார்.

இந்நாதமுனிகள் தமது பிதாவுடனும புத்ரனுடனும் வீர நாராயணபுரத்தில் மன்னனாரை ஸேவித்துக்கொண்டு நித்யவாஸஞ் செய்திருக்குநாங்களில் ஒருநாள் வடதேசயாதரைசெய்யத் தொடங்கி பருநதாவன முதலாகிய திவ்ய தேசங்கனையெல்லாம் ஸேவித்துக்கொண்டு கோவர்த்தனமென்னும் ஸ்தலத்தில் யமுனைத்துறைவரென்கிற எம்பெருமானை யடிபணிந்து அவ்விடத்தில் வஸித்திருந்தார். ஒரு நாள் நாதமுனிகளுடைய ஸ்வப்ரதத்தில் மன்

— “னனரெழுந்தருளி வீரநாராயணபுரத்துக்கு வாருமென்று ஆக்யாபிக்க எழுந்த யமுனைத்துறைவரது நியமனம் பெற்றுக்கொண்டு வாரணசி வழியாக ஸ்ரீஜகந்நாதம் ஸ்ரீஅஹோபிலம் திருவேங்கடம் பெருமாள்கோவில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் திருச்சித்திரகூடமுதலாகிய திருப்பதிகளிலெழுந்தருளிய எம்பெருமான்களை ஸேவித்துக் கொண்டு வீரநாராயணபுரத்துக்குவந்த மன்னனானஸேவித்து அவரது நியமனத்தினால் அவ்விடத்தில் கந்தவன கைங்கர்யமுதலான கைங்கர்யங்களும் செய்துகொண்டிருக்கும்போது மேல்நாட்டிலிருந்து சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னனானஸேவருத்து “ஆராவமுதே” யெனகிற திருவாய்மொழியைச்சொல்லிய நாதமுனிகள் அது கேட்டருளி ஆனந்தமடைந்த ஆயிரக்கூட்டத்தென்றிருக்கின்றதே இப்பந்தங்கள் முடிந்தும் தேவரீர்க்குருத் தெரிந்திருக்குமோவென்று கேட்க, அதற்கவர்கள் இவ்வடல் பத்துமே தெரியுமென்றுசொல்ல அவர்களிடத்திலைதவணதரித்துப் பெற்றுக்கொண்டு மற்றவைகள் சடகோபரவதாரிடை இருக்குருகும்பிரதேசத்திலே இருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்ததேசத்துக்கெழுந்தருளி நம்மாழ்வார் ஸேவித்து மதுரகவிந்நடைய சிஷ்யரான பராங்குசநாஸரக்கண்டு தன்னை ஸமர்ப்புது, ஸ்வாமி! இந்த பிரதேசங்களில் திருவாய்மொழி வழங்குகின்றதோவென்றுகேட்க, அவர் திருவாய்மொழியுடன் மற்றவ்யப்பரபத்தங்களும்வழங்கி நெடுநகாலமாயிற்று.இப்போது அவ்வழக்கத்தைப் பெறவேண்டுமானால் அடியேன் ஆசார்யாகிய மதுரகவியாழ்வார், நம்மாழ்வார் விஷயமாக ஸாதித்தருளின கண்ணினுன்சி னுத்தாம்பென்னும் தீவ்யப்பரபத்தைஆழ்வார் ஸநிதிக்குமுன் பன்வீராயிர முருச்சொல்லினால் ப்ரஸன்னராவாரென்று அருளிச்செய்தபடி நாம் செய்தால் ஆழ்வாரால் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று சொல்ல நாதமுனிகளும் அந்த தீவ்யப்பரபத்தைப் பராங்குச நாஸரிடத்துப்பெற்று ஆழ்வார் ஸநிதிக்கெதிராகப்பன்வீராயிர முருநியமநத்தோடு அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டிருக்க பகவந்கியமனப்படி ஆழ்வாரும் பரஸ்நராய் நாதமுனிகளைக் குளிரேகோக்கி உமக்கென்ன வேண்டுவதென்று கேட்டருள நாதமுனிகளும் ஆழ்வாரையடிபணிந்து திருவாய்மொழிமுதலான தீவ்யப்பரபத்தங்களை அடியேனுக்கு க்ருபை செய்தருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடன் அவருக்கு

ஜ்ஞான சக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்தருளி திருவாய்மொழி முதலான
நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தங்களையும் அவைகளின் தாற்பரியங்களையும்
ஸமஸ்தவிசேஷார்த்தங்களையும் உபதேசித்தருளப்பெற்று ஆனந்
தத்துடன் அவ்விடத்தே ஆழ்வாரைச்சேவித்துக்கொண்டு இருக்கி
ன்றார்களில், ஒருநாள் மன்னனார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுடையஸ்வ
ப்னத்தில் இத்தப்ரபந்தங்களை நம்ஸந்தியிங் ஒருதரம் சொல்லுமெ
ன்று திருவாய்மலர்ந்தருள, நாதமுனிகள் ஆழ்வாரிடத்துவிண்ண
ஞ்செய்ய, ஆழ்வார் நீர்போய் அதை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குக்
பிரியுமென்று விடைகொடுத்தருள, நாதமுனிகள் புறப்பட்டு
ரர்க்கங்களிலுள்ள அந்தத்தத் திருப்பதிகளில் திவ்யப்ரபந்தானு
பானத்தோடு ஸேவித்துக்கொண்டு வீரநாராயணபுரத்தைய
வது மன்னனரை அடிபணிய, மன்னனார்கடாக்ஷித்தருளி திவ்
யப்ரபந்தங்களை இயலுமிசையுமாகப் பாடுவிப்பீரென்று ஆக்கியா
நாதமுனிகள் தமது மருமக்களான கீழைபகத்தாழ்வாரை
ருந்த மேலையகத்தாழ்வாரையும் கொண்டு அந்நதப்ரபந்தங்களைத்
தவகானத்தினால் பாடுவித்தருளினார்.

அனந்தரம் அத்தேசத்தா ராஜனான சோழன் ஸமுகத்திலுள்
ளதாஸிகளிருவரில மனுஷ்யகானம பாடுவானே யங்கிகரித்து, தேவ
கானமபாடுவானே த்தவிர்க்க அவன் தேவாலயங்கள் தோறுமபாடி க்
கொண்டு வந்து மன்னனார்கோவிலிலுமபாட, நாதமுனிகள் அதைக்
கேட்டருளி ஸந்தோஷித்துப் பலவரிசைகளுங் கொடுப்பித்தரு
ள இச்செய்தியை அரசனறிந்து நாதமுனிகளை உபசாரத்துடன்
தமதுஸமுகத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து
ஸ்வாமி! இத்தாசிபாடுகின்ற தேவகானத்தை அறிவீரோவென்று
கேட்டக நாதமுனிகள் அத்தாசிகள் இருவரையும் வருவித்துப் பாட
ச்செய்து இது மனுஷ்யகானம உமசகுத்தெரியும்; இது தேவகா
னம தேவர்களுக்குத் தெரியுமென்று சொல்லியருள அரசன் தே
வகானத்தை தேவரீர் அறிவீரெனபதை நாங்களெவ்வாறு அறிவ
தென்றுகேட்டக, நாதமுனிகள் நூறுதாளங்களைவருவித்து ஏககா
லத்திலே தட்டுவித்து அதனதன் ஓசையைக்கொண்டு இது இது
இத்தனை இத்தனை இடையுள்ளதென்று அருளிச்செய்ய ராஜன்
இவைகளைப் பரிசோதித்து ஆச்சரியப்பட்டு அவரது திருவடிகளில்
பணிந்து அனேகதிரவியங்களைக்கொடுக்க நாதமுனிகள் நமக்கொ

ன்றும் வேண்டுவதில்லையென்று அரசனை யாசீர்வதித்து விரகரஸ
ணபுரத்துக்கெழுந்தருளினார்.

இவர்திருவடிகளில் ஆசிரயித்தவர்களாகிய - புண்டரீகாகுதர் -
குருகைக்காவலப்பன் - நம்பிகுருணாகரதாஸர் - ஏறுதிருவுடையார்
திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் - வானமாதேவியாண்டான் - உருப்
புட்ரோச்சான் பிள்ளை - சொக்கத்துராழ்வான் என்கிற எண்மீகளை
க்கும் திவ்யப்ரபந்தங்களையும் வேதசாஸ்தாங்களையும் தாம்செய்த
ருளின நியாயத்தவம் யோகரஹஸ்யம் இதுகளையும் கற்பித்துவரு
கின்றதகாலத்தில் நாதமுனிகள், முன்புநீரங்கத்தில் திருமங்கையா
ழ்வார் செய்துவந்த திருவத்யயனோத்தவைக் கட்டளைப்பாட்டைத்
திருமபவும் ஜீர்னோத்தாரணம் பண்ணும்படி கிளைந்து அவ்விட
திற்கெழுந்தருளி முன் ஆழ்வார் செய்வித்தபடி அந்த உத்தவ
தைச்செய்வித்தருளி இதுபோல் இன்னும் அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ண
வஸம்பரதாயங்களை யேற்படுத்திச் சிலநாளங்கிருந்துபின்புவிடை
பெற்று அவ்விடம்விட்டுத் திருக்குடல்வைக்கெழுந்தருளி ஆராவ
முதன் ஸந்தியில் நம்மாழ்வாரைத் திருப்பிரதிஷ்டைசெய்வித்து
அவ்விடத்தில் திருவத்தியயனோற்சவத்தை நடப்பித்து இப்பிரபந்
தத்தை நிலைநிறுத்தினவராகையாலே ஆராவமுதாழ்வாரென்று
அவ்வெம்பெருமானுக்குத் திருநாமஞ்சாத்தி இச்சித்தார்த்தப் பிரவ
ர்த்துர்த இவரேயென்று மிகுந்த ஆனந்தத்தோடு பணிந்து நிமிக்க,
படைபதியான ஆராவமுதாழ்வார் குளிரக்கடாஷித்து தீர்த்தாதி
யப் பவரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, அதுகளைப்பெற்றுக்கொண்டு
பித்திராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளி அங்குசிலகாலம் யோகத்தி
யும்ந்து குருகைக்காவலப்பனுக்கு யோகக்ரமங்களை அருளிச்செ
ய்து திவ்யப்ரபந்தாதி ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பரதாயங்களைத் தேசங்க
ளில் ப்ரவசனஞ்செய்யும்படி உய்யக்கொண்டாருக்கு நியமித்தரு
ளித் தமதுபுத்திரராகிய ஈசுவர முனிகளைப்பார்த்து உய்க்கு ஒரு
புத்தானுதயமாவர்; அவருக்கு யமுனைத்துறைவரென்று திருநாமஞ்
சாத்துமென்று அருளிச்செய்து உய்யக்கொண்டாரையும் குருகை
க்காவலப்பனையும் பார்த்தருளி உங்களுக்கு நாம்சொன்ன தர்ச
நார்த்தங்களையும் யோகக்ரமங்களையும் அந்த யமுனைத்துறைவரு
க்கு உபதேசியுங்களென்று நியமித்தருளி முன்போல யோகத்தில்
எழுந்தருளியிருந்தார்.

பெருமாள் ஒருநாள் பரிவாரத்துடனே வேட்டையாடிப் போகின்றவர்போல்வந்து நாதமுனிகள் எங்கேயென்று அவர்புத்திரிகளைவினவிப்போக அப்பெண்பிள்ளைகள் நாதமுனிகளிடத்து வந்து ஸ்வாமி! நம்மகத்தில் ஒருநாளுக்கும் இரண்டு வேடரும் ஒரு பெண்ணுடன்வந்து நாதமுனிகளெங்கேயென்று கேட்டுப்போயினார்களென்று சொல்ல நாதமுனிகளும் அவர்கள் சக்ரவர்த்தித்திருமகனும் இளையபெருமானும் ஸீதாபிராட்டியா நம்மசிறியதிருவடியுமாக இருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அன்பும் அச்சமுங்கொண்டு எழுந்து ஓடி எதிர்வருகின்றவர்களை யெல்லாம் இப்படிப்பட்டவர்கள் இவ்வழியில் போகக்கண்டார்களோவென்று கேட்க அவர்களெல்லாம் போகின்றார்களென்று சொல்லக்கேட்டுக் கண்ணில் நீர்வடியக் கங்கைகொண்டசோழபுரத்தின் கீழ்வாசலானவாக மூத்தருளி அங்குள்ளவர்களைக்கேட்க அவர்கள் கண்டதில்லையென்று சொல்ல அங்குநின்றவாறே கீழ்விழுந்து மோஹித்துக்கிடக்க, அப்போது பிராட்டியோடும் இளையபெருமானோடும் திருவடியோடுங் கலந்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ஸேவைசாதித்தருள என்னமுதனைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணவே என்று அவன் திருவடியைத் தொழுது திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இவர் ஸீலாவிபூதியில் - ௩௪௦ - திருநகரமெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு இச்செய்தியை உய்யக்கொண்டார் - குருகைக்காவலப்பன் - ஈசுவரமுனிகள் முதலானவர்களுக்கேட்டு சோகாக்ரந்தர்களாய் அவிடம்போய் ஈசுவரமுனிகளைக்கொண்டு ப்ரஹ்மமேதவம்ஸ்காரஞ்செய்வித்துப் பின்பு வீரநாராயணபுரத்துக்கு வந்து மற்றுஞ் செய்யவேண்டிய கர்மங்களை யெல்லாம் செய்வித்தார்கள். நாதமுனிகளுடைய சிஷ்யரான உய்யக்கொண்டார் - திருநகரத்தார் சித்திரையில் கார்த்திகை, ஜயச்சேனரம்சம், இவர்திருவடிகளில் ஆசிரயித்தவர்கள் மணக்கால்நம்பி - திருவல்லிக்கேணிப்பாண் பெருமானரையர் சொட்டைப் பூசிச் செண்டலங்காரர் ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸர் உலகுபெருமாள் நங்கையென்னுமைவர்களாம். இவர்களில் மணக்கால்நம்பி - உய்யக்கொண்டார் திருமாளிகையில் ஸகலவிதலகங்கர்யங்களையும் செய்துகொண்டிருந்து உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளும் போது இனி தர்சனப் பரவர்த்தகராவார் ஆரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவர் நீரே தர்சனம் சிவபெருமான் கக்கடவீச பின்பு ஈசுவரமுனிகளுக்கு ஓர்புத்திரர் அவத

ரிப்பர்; அவருக்கு நாதமுனிகள் நியமனப்படியே யமுனைத்துறை
வரென்று திருநாமஞ் சாத்துவித்து தர்சனப்ரவர்த்தக ராகுழம்படி
ஸகல ரஹஸ்யங்களையும் உபதேசியும் அவர் தர்சனப்ரவர்த்தக
ராவரென்று நியமித்தேழுந்தருளினார். அவருக்கு ப்ரஹ்மமேத
ஸம்ஸ்கார முதலான சரமகைகர்பங்களை மணக்கால்மயி னென
தருளினார். இவர் திருக்கூத்திரம் மாசிமகம். இவர் குமுதாய்னை
இவர்கள் இப்படி தர்சன ப்ரவர்த்தனம் செய்துகொண்டிருந்
தனர்.

ஸ்ரீ மந்தாதமுனிகள்வைபவம்

ஸ்தர்

முற்றிற்று.

௮௮

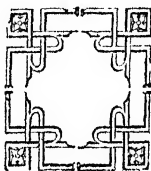
ஆனாதனிலனுடததிலவதரித்தான வாழியே.

ஆளவந்தாக்குபதேசம் அருளினவததான் வாழியே
பாறுதெற்கிறகண்டவனசொல்லவவுரைததான் வாழியே

பராங்குசனாசொற்பிரபந்தம்பரிந்து கற்றான் வாழியே
கானமுறத்தாளதிறகண்டிசைததான் வாழியே

கருணையினுலபதேசககியனித்தான் வாழியே
நானிலத்தில்குருவரையநாட்டினுன வாழியே

நலநகிகமுநாதமுனிநற்பதங்கள் வாழியே.

பாழுநாசாரியமென்கிற

ஸ்ரீ ஆளவந்தார்

வைபலம்.

வீரநாராயணபுரத்தில் நித்யவாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஈசுவரமுனிகளுக்கு கவி-சதுர-மேல் தாதுவூர் ஆழமீர் பெளர்ணமி புதன்கிழமை கடவுள் உத்திராடநகரத்திரத்தில் ஸிம்மாஸநம்சரான ஒருகுமாரர் அவதரித்தருளினார். இவர் அவதரித்த செய்தியை மணக்கால்சும்பி கேட்டு வீரநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளிவந்து ஈசுவரமுனிகளைக்கொண்டு ஜாதகம்ஞ்செய்வித்து யமுனைத்துறைவரென்று திருநாமஞ்சாத்தி அன்னப்ராசன முதலானவையுஞ் செய்வித்தருளித் தம்மிடத்துக்கெழுந்தருளினார்.

இவருக்கு உபகயஸ்திகளைச் செய்வித்து வேதாத்யயனம் பண்ணிவைக்குங்காலத்தில் யமுனைத்துறைவர் ஸந்தை சொல்லுகின்றோர் ஒதினதே ஒதுகின்றார்களென்று போவதுதவிர்த்து நிற்க ஈசுவரமுனிகள் அதுகண்டு நீரேன் தீதப்போகாதிருக்கின்றீரென்றுகேட்க யமுனைத்துறைவர் அதகேட்டு ஒதினதையே ஒதுகின்றவர்க ளிடத்துப் போவதென் என்றுசொல்லி ஓர் ஸந்தையிலேயேவேதங்களையறிந்து தரித்தருளினார். பின்பு ஈசுவரமுனிகள் யமுனைத்துறைவர்க்குத் திருக்கல்பாணஞ் செய்வித்தருளிச் சிலகாட்சென்றபின் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். அங்கு யமுனைத்துறைவர் பாடினமேத ஸமஸ்காரமுதலான வைகாசியங்களைக் கூத்தியருளி மஹாபாஷ்யப்பட்டருடன் தரிசாரியபாணம் பண்

—விக்கொண்டிருந்தார். அவ்வாறிருக்குங்காலத்தில் அத்தேசத்தை
 ாளும் அரசனுக்குப் புரோஹிதனான ஆக்கியாழ்வானுக்கு அத்
 தேசத்திலுள்ள வித்வான்களெல்லாம் இறை இறுத்துக்கொண்டு
 வருகையால் மஹாபாஷ்யப்பட்ட ரிடத்திலும் இறைக்குத் தாரு
 கடிதம்வந்தது. அதைக்கண்டு அவர் வ்யாகுலப்பட யமுனைத்து
 றைவர் அதனையறிந்து அக்கடிதத்தை யெடுத்துக்கிழித்தெறித்து
 விட்டார். இதனை ஆக்கியாழ்வான்கேட்டு யமுனைத்துறைவரிடத்
 து நீர் வெறுக்கவியோ சாஸ்தா ப்ரஹிணயோவென்று கேட்டுவர
 சசிலரை யனுப்பினார். அவர்கள்வந்து கேட்க இவர நாம் சாஸ்தா
 ப்ரஹிணருமன்று வெறுக்கவியுமன்று அகங்கரித்தவர்களை அடி
 யறப் பிளக்கின்ற வவியுடையோமென்று எழுதியனுப்ப அதைக்
 கண்டறிந்த ஆக்கியாழ்வானும் அதனை ராஜாவுக்கறிவித்து யமு
 னைத்துறைவர்க்கு ராஜஸபைக்கு வரும்படி சர்ஸன மனுப்பிவை
 க்க யமுனைத்துறைவர் அதனையும் கிழித்தெறிய அதனை யரசன்
 கேட்டுத் தண்டுகையனுப்ப அதில் ஆரோகணித்து ராஜஸபை
 க்கெழுந்தருளி நாலுதிக்கிலும் என்போல் சாஸ்தாநிபுணர் இவ்வ
 பெண்ணும்குறிப்புத்தோன்ற ஓர் ச்லோகம்செய்தனுப்ப ஆக்கியா
 ழ்வான் அதுகேட்டுக் கோபத்துடன் நான் இயரோடு சாஸ்தாப்ர
 ஸங்கஞ்செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல அப்போதுநீர் மந்தாராய
 ணனிடத்திலும் பாகவதர்க ளிடத்திலும் இடைவிடாதபக்திவை
 த்திருக்கும் ராஜபத்தியானவள் அரசனைப்பார்த்து இந்த யமு
 னைத்துறைவரே வெவ்வாரென்றுசொல்ல அரசனும் அப்படி வெ
 ண்றால் இவர்க்கு என் அரசாட்சியில் அரைப்பங்குதருவெனென்று
 சொல்லப் பின்பு இருவரும் ப்ரஸங்கஞ்செய்து ஆக்கியாழ்வான்
 தோல்வியடைய அரசன் மகிழ்ந்த யமுனைத்துறைவரை அனை
 க ஸம்ப்ரமத்துடன் விதிவலம் செய்வித்துக்கொண்டு அரண்மனை
 க்கருகில் வரும்போது இராஜபத்தியானவள் வந்து எட்டிமை ஆள
 வந்திரோ வென்று யமுனைத்துறைவரை யெடுத்தனைத்துக்கொ
 ண்டாள். அதனால் அன்றுதொட்டு அவருக்கு ஆளவந்தாரென்று
 திருநாமம்வழங்கிற்று. பின்பு அரசனும் ஆளவந்தாருக்குப் பாதி
 ராஜ்யத்தைக்கொடுக்க ஆளவந்தாரும் தமதுபத்தனிகளை அழைப்பி
 த்துக்கொண்டு அந்தராஜயத்தில் சுகமர்க எழுந்தருளி யிருக்கும்
 காலில் சொட்டடைமீபி தெய்வத்துக்காகநமசி பிள்ளையர்கநம்
 இருவரையுபெருமானரையர் என்று நான்கு குமாரர்களை
 தந்தனர்.

பின்பு மணக்கால்நம்பி இச்செய்தியைக் கேட்டுக் களிப்படைந்து அவரைக்காணுமபடி வந்து ஆளவந்தாரிருக்கின்ற க்ருஹம் அரசு னரண்மனைபோலக் காவலாளர்கள் சூழ்ந்து காத்திருக்கின்றதைக்கண்டு உட்புகுவதற்குக்கூடாமையால் அங்கு ஓர்இடத்தில் எழுந்தருளி யிருந்து ஆளவந்தார் திருமானிகையில் திருமடைப்பள்ளிகைங்கர்யம் பண்ணுகின்ற ப்ரீவைஷ்ணவர்களால் அவர்க்குத் தூதுவேளையினிடத்து இஷ்டமென்பதை யறிந்து ஆறுமாதங்வரையில் நாள்தோறும் தாமே தூதுவேளையை ஆளவந்தார்க்ருஹத்துக்குக்கொடுத்துவந்தவர் இன்னும் ஆளவந்தாரைக் காணப்பெற்றிலோமே பெண்ணும் சோகத்தினால் நான்குதினம் தம்மை மறத்தவராகத் தூதுவேளை கொடுப்பது விட்டிருந்தார். ஆளவந்தார் தூதுவேளையிலலாம விருப்பதேனென்று ப்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கேட்க அவர்கள் ஒருவருத்த ப்ரீவைஷ்ணவா நித்தியமுமகொடுத்துவந்தார். எதுபற்றியோ நாலுநாளாக வாராமலிருக்கின்றொன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதிகேட்டு ஆளவந்தார் அவரினிவந்தால் நமக்கு அறிவியுங்கொன்னப் பின்பு சோகத் தெளிந்தவராய் மணக்கால்நம்பியும் முன்போல தூதுவேளைகொண்டுவர அவர்வந்ததை ஆளவந்தாருக்கு அறிவிக்க ஆளவந்தார் வந்து நம்பியைக்கண்டு எழுந்தருளப்பண்ணுவித்து ஸ்வாமி! இத்தனை நாளாய் அடியேனுக்குத் தூதுவேளைகொண்டுவந்து கொடுத்தது தேவரீரடியேனிடத்தில் அர்த்தமவேண்டியோ அல்லது கேஷத்ரமவேண்டியோ எதுபற்றியோ திருவாய்மலர்ந்தருள வேணுமென்று கேட்க மணக்கால்நம்பியும் அடியேனுக்கு வேண்டிவதொன்றுமில்லை தேவரீர் பெரியவர்கள் கேட்கவைத்த மேலாகிய அர்த்தமும் கேஷத்ரமும் நமதுபக்கலிருக்கின்றது; அதனை அடியேனறிவிக்கத் தேவரறிந்துகொள்ளுமளவும் தேவரிடத்து அடியேன்வரும்படிசெய்விக்கவேண்டுமென்று சொல்ல ஆளவந்தாரும் மகிழ்ந்து அவரைத்துதித்து அவ்வாறேசெய்விக்க நம்பியும் அன்றுமுதல் ஆளவந்தாரிடத்தில் வந்து ப்ரீதீதார்த்தத்தை ஆளவந்தாருக்கு அருளிச்செய்ய அவரும் அதை நாள்தோறும் சர்வணஞ்செய்து தெளிந்து விரக்தியுடையவராக அவரிடத்தில் பஞ்சஸமஸ்கார முதலான ஸகலவிசேஷார்த்தங்களையும்பெற்று இருக்குங்காலத்தில்தம்மணக்கால்நம்பி ஒருநாள் அவரை அழைத்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி பெரியபெருமாள் திருவடிகளைக்காட்டி முன்சொன்ன மேலானபொருள் இதுதானென்றுகாண்பிக்க வேனித்து ஆனந்தபாவசராய் அந்தக்ஷணமே அநித்யமாகிய பர்பஞ்சத்தில் கிராசை ஆளவராய் ஸர்வஸங்க பரித்யாகஞ்செய்து ஸந்த்யாஸாச்யமத்தன்காட்டி எப்பொழுதும் பெரியபெருமானை அருத்தும் புறத்துக் துறைவார்க்கு ஆனந்தித்திருந்தார்.

இவர்களுடைய திருநாள் பரந்தங்கள் ஆகும். சித்தி-ஸம்வித்தி-சித்தி-
ந-சுவர சித்தி-ஆகமப்ராமாண்யம் - புருஷசிர்ணயம் - சதுசுலோகி-
கீதார்த்தசங்கிரகம் - ஸ்தோத்திர ரத்னம் - மஹாவாதகண்டனம்
முதலியவை. இவரது சிஷ்யர்கள் - பெரியநம்பி - திருக்கோட்டி-
யூர்நம்பி - பெரியதிருமலைநம்பி - மாறனேர்நம்பி - திருக்கச்சிநம்பி -
ஆளவந்தாராழ்வான் - திருமலை யாண்டான் - வானமாமலையர்ண்-
டான் - தெய்வவாரியாண்டான் - ஈசனாண்டான் - திருக்குரு-
கூரப்பன் - திருமோகூர்நின்றான் - தெய்வப்பெருமாள் - திருக்-
குருகூர்தாஸர் - திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர் - ராஜபத்தினியான
திருவரங்கத்தம்மை என்று பதினாறு திருநாமங்கள். இவர்களில்
பெரியநம்பி குமுதாக்கிரமம், பெரியதிருமலைநம்பி சுமுகா-
சம், திருக்கச்சிநம்பி சங்கு கர்ணம்சம், திருக்கோட்டியூர் நம்பி
புண்டரீகாமசம், திருமலையாண்டான் வாமனம்சம், இவர்களை
வரும் இனி பாஷ்யகாரருக்கு ஆசார்ய ராவார்கள். அன்றியும்
ஆளவந்தார் புத்திரரான திருவரங்கப்பெருமானாரையும ஆசா-
ர்யராவர். இவர்களில் பெரியநம்பி திருக்கூத்தரம் மார்ச்சுமீசம்
கேட்டை. இவர் ஆளவந்தாருடைய நியமனத்தால் ஸ்ரீபாஷ்யகா-
ரருக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ஸாதித்தருளினார். மஹா பூரணரென்-
பதும் இவர் திருநாமமாம்.

இப்படி இவர்கள் சித்தாந்த ப்ரவசனஞ் செய்துகொண்டிருந்-
தகாலத்தில் எம்பெருமான் ஸ்ரீபாஷ்யாதி முகத்தாலே வேதாந்த
மெய்ப்பொருள்களைத் தெளிவிக்கக்காகத் திருவனந்தாமலாளை
கோக்கி புராணரத்தமென்கிற ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் ஸ்ரீபராசர
பாஷ்மரிஷி அனந்தன் முதலவதாரம், லக்ஷ்மணன் இரண்டாமவ்-
தாரம், பலபத்திரன் மூன்றாமவதாரம், நானகாமவதாரம் கலியுக
த்தில் ஒன்று உண்டாமென்று அருளிச்செய்தபடி நீர் பூமியில்
அவதரிக்கக்கூடவிரென்று நியமித்தருளினார். ஸ்ரீ ஆளவந்தார்ஸீலா-
வியூதியில் - ஈ ௨௦ - திருக்கூத்தரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீ ஆ ள வ ந்த ர் ா வை ப வ ம

முற்றிற்று.

மச்சணியும்மதிளரங்கம்வாழ்வித்தான் வாழியே

மறைநாளுக்குமோருருவிலமகிழ்ந்தகற்றாள் வாழியே
பச்சையிட்டாரம்பதம்பசருமவன வாழியே

பாடியத்தோனீட்டேற்பார்வைசெய்தோன வாழியே
கச்சிகர்மாயனிருகழல்பணிந்தோன் வாழியே

கடகவுத்திராடத்துக்காலத்தித்தான் வாழியே
அச்சமறமனமகிழ்ச்சியனைத்திட்டான் வாழியே

ஆளவந்தார் தள்ளினைகனனவரதம் வாழியே.

ஆளவந்தார் திருவடிகளேசரணம்.

மேதோமாதுஜாயகம்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் வைபவம்.

ஸ்ரீயப்பதியான எம்பெருமான் நியமனப்படி அந்தத்திருவனாதாழ்வான் கடல்கூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள திவ்யதேசங்களில் சிறந்ததாகிற ஸ்ரீபெரும்பூதாரென்னும் திவ்யதேசத்தில் ஸதா பகவத் குணனுபவம் செய்துகொண்டிருக்கின்ற அரிதகோத்ரஜனிதரான ஆசிரிகேசவப்பெருமானாக்கு பூப்பிராட்டியாரென்னும் பத்தினியாரது திருவயிற்றில் உலகத்தவர்கள் உஜ்ஜீவிக்குமபொருட்டுக் கலியுகத்தில் நாலாயிரத்தொருநூற்றுப் பதினெட்டுக்கு மேல செல்லாநின்ற பிங்களவருஷம் சித்திரைமாசம் சுக்லபஞ்சமி சக்ரவாரங் கூடின திருவாநிறைநகரத்தில் திருவவதாராஞ் செய்தருளினார். மதித்து அளவிடப்படாத மஹாத்மியங்கள் விளங்க அவதரித்தருளின புக்ரகிரோமணியினது கோடி ரூர்யோதயம்போல ப்ரகாசிக்கின்ற திவ்யதிருமேனியின்கண்ணுள்ள செளந்தர்யத்தைப் பிரகாசாகிய கேசவப்பெருமான் கண்களு மனமும ஆனந்த மடையக்கண்டு எல்லையற்ற களிப்பையுடையவராய் மங்களம் பெருக ஜாதகர்மாதிகளைச் செய்தருளினார்.

இதுசெய்தியைப் பெரித்திருமலைநம்பிகேட்டுக் களிப்படைந்து அவ்விடத்துக்கெழுந்தருளிஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அனுகூலமத்தால் திருவுருக்கெண்டுப்ரகாசிக்கின்ற அந்த புத்ரனைக்கண்டு

மகிழ்ந்து கேசவப் பெருமானைக்கொண்டு இளையாழ்வார் ரென்று திருநாமஞ்சாத்துவித்தார். பின்பு இளையாழ்வார் சிதளம்சிறைந்த வளர்பிறைபோல வளர்ந்து உபகயனகல்யாணஞ் செய்யப்பெற்று வேதமுதலாகிய கலைகளை யோசி ஸந்தேஹமறத்தெளிந்து பின்பு திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு பெருமாள் கோவிலுக்கெழுந்தருளி எம்பெருமானே ஸேவித்துத் திருப்புகழ்பெயனும ஸ்தலத்திலிருக்கின்ற யாதவப்ரகாசனென்னும் பெயரையுடைய எண்ணட ஸன்னியாஸிபரிவிடத்திலே வேதந்த சாஸ்திராப்பாயில் செய்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறிருக்க, இவரது மாதாவினை உடன்பிறந்தவ பற்று பெரியபிராட்டியார் வயிற்றில் கமலநயனப்பட்டருக்குக் குழலில் னவருஷம் - தைமாஸம்-பௌர்ணிமம்-சோமவாரங்கூடின பிறநா டுசங்குத்திரத்தில் வைன்கேயாமசமான ஓர் புத்தரவதரிசுருக பிராவாகிய கமலநயனப் பட்டர் ஜாதகாமம் முதலிய சுர்மக-ருளி செய்து களித்திருக்கப் பின் இச்செய்தியறிந்த பெரிய திருமலை நம்பி மொழுகருளி கமலநயனப்பட்டரைக்கொண்டு கோலிந்தரெ ன்று திருநாமஞ்சாத்துவித்தார். கோலிந்தரும் உபகயன விவாஹ ம் பெற்று ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் கற்று யாதவப்ரகாசனிடத் தில் இளையாழ்வார் சாஸ்த்ரப்பாஸஞ் செய்கின்றாரென்று கேள் விபாட்டுத் தாமும அவ்விடம்போய் அவ்நட வசாஸ்த்ரப்பாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். அப்படியிருக்கின்ற நாள்களில் ஒரு நாள் யாதவப்ரகாசனுக்கு எண்ணெயிடும்போது இரண்டு சுருதி வாக்கியங்களுக்கு அபார்த்தமாகப் பொருள் வ்யவஹரிக்க இளை யாழ்வார் அதுபொருமல் அவ்வாசிரியன் தொண்டில் கண்ணீர் த்துளியையுதிர்க்க அது பெருப்புப்பொறிபோல் சுருக்கிட்டு அவ னிதுவென்னென்று கேட்க இளையாழ்வார் அந்த பகவத்விய்ய மாகியவாக்கியங்களுக்கு ஸருணமான பொருளிருக்க அதைவிட்டு நிற்குணமான அர்த்தஞ்சொன்னீர் அதனுலென்மனம் கரைந்து ருகிவிழுந்ததென்று சொல்ல யாதவப்ரகாசன் அதனேடிக் கோபி த்து ஆனால் நீர் நம்மிடத்து வாசிப்பதற்குத் தக்கவரல்லவென்று சொல்ல இளையாழ்வார் அன்றுதொட்டு அவனிடத்தில் வாசிப்ப தைவிட்டிருந்தார். பின்பு யாதவப்ரகாசன் தனது சிஷ்யர்களுடன் துராலோசனை செய்துகொண்டு இளையாழ்வாரைக் கபடத்தினால் மோசஞ்செய்யும்படி நிச்சயித்து நல்லவார்த்தையினால் இளையாழ் வாரைக் கோலிந்தருடன் அழைப்பித்து சிஷ்யர்களோடுங் கங்கா

யாத்ரை செய்துவருவோமென்று புறப்பட்டு இளையாழ்வாருடன் கோவந்தரைச் சேராதுபடி செய்துகொண்டேவந்தான்.

ஒருநாள் வந்த்யாடவியில் வழிநடக்குமபோது அல்பாசம னஞ் செய்யத் தீர்த மமவேண்டி நின்றவிடத்தில் கோவந்தப்பட்டர் இளையாழ்வாரைப்பார்த்து யாத்ரைக்குவந்த கபடமாகிய நிமித்த த்தைசச்சொல்ல இளையாழ்வாரும வ்யாகுலப்பட்டு அவ்வழியை விட்டு ஒரு வ்ருக்ஷத்தினடியில் தலையாழைத்துநின்றார். அப்பொழுது பெருமானும் பிராட்டியும் ஓர் வில்லியும் வேடுவிச்சியுமாக எதிர்வந்துநின்று அவர்களைக்கண்டுநீங்குகளெங்கே போகின்றீர்களென் ன்மக்கட்கு அவர்கள் ஸத்யவ்ருதக்ஷேத்ரத்திற்குப் போகிறோமென்றுசொல்ல இவர் என்னையு மழைத்துக்கொண்டு போங்கோளென்ன அவர்கள் இவரையழைத்துக்கொண்டு வந்த்யாடவியைக் கடந்து அனந்திராத்திரி ஓர் மரத்தின்கீழ் இளையாழ்வாருடன் பட்டினியாகப்படுத்திருந்தார்கள். அப்போது வேடுவிச்சி வேடனைத் தண்ணீர்கேட்க எம்பெருமானாகிய வேடனும் சமீபத்தே கிணறிருக்கின்றது விடிகதபின்பு தண்ணீர்வெடுத்துக்கொடுக்கின்றேனென்ன இளையாழ்வாரைக்கேட்டு ஐயோ! யான் இத்தேசத்திற்கு அன்யனாகையால் அந்தத்தண்ணீர் விஷயத்தில் இவர்கட்குப் குபகரிப்பதற்குச் சக்தியில்லாதவனாக இருக்கிறேனெனென்று தமமைத்தாமே வெறுத்துக்கொண்டு வ்யாகுலத்துடனிருந்தார். விடிகதபின்பு விழித்துப்பார்க்க அவ்விருவரையுங்காணாது தேடிக்கொண்டு நாலடிநடந்துவர அவ்விடத்து ஓர் சோடையுங் கிணறும் சிலபெருமாக நிற்க அவர்களைப்பார்த்து இவ்விடம் எந்தவுரைச்சார்த்தென்று கேட்க அவர்கள் இருகஸ்தலம் காஞ்சீபுரமென்றுசொல்ல இளையாழ்வார அளவிடப்படாத ஆனந்தத்துடன் அதிசயித்துவென்று தம்முடன்வந்த வேடனையும் வேடுவிச்சியையும் பெருமானும் பிராட்டியுமென்று அறிந்துகொண்டு-ஐயோ! எகயிற்கிடைத்த கற்பகக் கனியை இறுமாப்பினால் இழந்துவிட்டேனெனென்று வ்யாகுலப்பட்டு பெருமாள் கோயிலில்வந்து பேரருளாளரையும் பெருந்தேவித்தாயாரையும் ஸேவித்து முன் தண்ணீர்கேட்டது நினைந்து திருவாராதனத்துக்குச் சாலைக்கிணற்றுத் தீர்த்தத்தை ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு யாதவப்ராசனும் இளையாழ்வாரைத் தேடிக்காணாமல் வ்யாகுலமுடையவனாய் கோவந்தப்பட்டருடன் சென்று கங்

நாமம் பண்ணினான். கோவிர்த்தபட்டர் கங்காஸ்நாநம் செய்
புகையில் அவனுடைய மாயையால் ஒருநிங்கம அவரதுகையில்
தான்றினபடியால் அதுபற்றி உள்ளங்கைகொணர்ந்த நயினூரெ
ன்று அவர்க்குப் பெயராயிற்று. அதன பின்பு யாதவ ப்ரகாசன்
அங்குநின்று புறப்பட்டு காஞ்சிபுரத்தையடைந்தான். கோவிர்த
பட்டர் அவனனுமதிகொண்டு மழலைமங்கலத்தில் வந்து இந்த
விங்கத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்வித்துக் காளத்திகாதன கனவில்
வந்து திருக்காளத்திக்குத் தமமைவரச்சொன்னபடி அவ்விடத்
திறசென்று தானத்துக்கு வேண்டிய முத்திரை மோதிரமபெற்று
முக்யராயிருந்தார் பின்பு யாதவப்ரகாசன் பெருமாள கோயிலில்
இளையாழ்வாரைக்கண்டு ஆச்சர்யமடைந்து ஸ்ரீராமஷத்துடன்
அவரையுபசரித்து அவருக்குப் பாடத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்
தான். இந்தச் செய்தியை ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் கேட்டருளி
இளையாழ்வாரைக் காணவேண்டு மென்னும் விருப்பமுடையவராய்
புறப்பட்டுப் பெருமான்கோயிலுக்கு எழுந்தருளி திருக்கச்சி
நம்பியை யழைத்துக்கொண்டு பேரருளாளரையும் பெருந்தேவி
த்தாயாரையும் ஸேவித்துப் ப்ரதக்ஷணமாக எழுந்தருளிவரும்போது
யாதவப்ரகாசன் கூட்டத்துடன் வரக்கண்டு ஆளவந்தார் திருக்கச்சி
நம்பியை நோக்கி இக்கூட்டத்தில் இளையாழ்வார் யாரென்று கேட்
க நம்பியும் இளைஞர்யோதயம் போலே ப்ரகாசிக்கும் சிவத்த
திருமேனியும் ஆஜானுபாகுவமுடையவராய்ப்புருஷப்ரமாணத்து
க்குத்தக்கடுமையைபுடைவராய் நடுவேவருகின்றவரென்று வி
ண்ணப்பஞ்செய்ய ஆளவந்தார் அவ்வடையாளத்தின்படி இளையா
ழ்வாரைக் கண்குளிரப் பார்த்தருளி அளவற்ற ஸந்தோஷத்தை
புடையவராய் இவ்நமதுதர்சனத்துக்கு முகல்வ ராவரென்று அ
னுக்ரஹஞ்செய்து மீண்டு அஸ்திகிரிக்கெழுந்தருளி பெருமானை
ஸேவித்துப் புறப்பட்டு முதலிகளுந் தாமுமாக ஸ்ரீரங்கத்துக்
கெழுந்தளிநார். பின்பு கச்சிகளில் ராஜாவின் பிள்ளையை ஒருநி
ரஹ்மரக்ஷஸ் பிடித்துக்கொள்ள அதை யாதவப்ரகாசனுக்கறிவிக்க
அவன் உன்னை யாதவப்ரகாசன் போகச்சொன்னானென்று அத
ற்குச் சொல்லுங்கொளென்றான். அப்படியேசொல்ல அந்நபர்
ஹ்மரக்ஷஸ் நான் உன்னைப்போகச்சொன்னானென்று யாதவப்ர
காசனுக்குச் சொல்லுங்கொளென்ன அதுகேட்ட யாதவப்ரகாசன்
கோபத்துடன் வந்து மந்த்ரேச்சாடனஞ்செய்ய பிரஹ்மரக்ஷகம்

ஆஹா ! உன் மந்த்ரங்களை யும் அறிவேன் ; உன் பூர்வஜன்முடி மறிவேன் ; உன்னையும்றிவேன் ; உனக்கென்னதெரியும் ; இதோ உனது பூர்வஜன்மத்தில் அந்தரங்கங்களை வெளிப்படுத்துகிறேன். பூர்வத்தில் நீ மதுராதகத்தில் ஏரியிலுள்ள ஒரு புற்றிலே உடும பாகஇருந்தாய் ; அவ்விடத்தில் ஸ்ரீலவண்ணவர்கள் நிராடி யமுது செய்து சித்தின ப்ராஸாதத்தை நீ ஸ்விக்கரித்து இவ்வுபராதமறி தப்பிற்றாயிற் வித்ரானாகப் பிறந்தாய். ஈனோ பூர்வம் ப்ராம்ஹ ணன் ; யான் யாகஞ்செய்வதில் மகத்தலோபம க்ரியா லோபம கே ரிட்டதனால் பிராமகூஸ் ஜனேனெனறுசொல்லி அதட்ட யாதவ ப்ரகாசன் நியார்சொன்னான் போவாயெனறுசெட்டக, அது இளையாழ்வார் போகசொல்லி நியமித்தால் போவேனென அப்பாது அவர் யாதவபாகாசன தாக்ஷணயமபற்றி அதனைப் போகசொ ல்ல, அது தேவரீர் திருநாடிகளை அடிமேன் சிசினமேல் வைத் தால்போகின்றெனெனறுவாயபடியையசெய்ய அதுவும் எழுந்திரு ந்து இளையாழ்வாரது உபயசாரணரவித்தபாடையாக கண்களிலொ ற்த்திக்கொண்டு அவர் நியமனத்தினால் அடையாளத்துக்காக அரு கினிருந்த அராமரத்தை முறித்துக்கொண்டு பின்னேய விட்டுப் போயிற்று. அதுகண்டு யாதவபாகாசன் அதிக ஸக்தோஷ்டம ஆச்சர்யமுமடைந்தான். இவ்வாறு சில கள் செல்ல யாதவபாகா சன் ஒருநாள் ஒருவாக்யத்தாக்கு அவமாகிய பொருளை வ்யவஹ ரிக்க இளையாழ்வார் அதனை மறுத்து நற்பொருள் கூற அதுகெ ட்டு அவன் கோபங்கொண்டு பாடஞ்சொல்லுவதைத் தவிர்த்தான். இளையாழ்வார் அவனைவிட்டுத் திருத்தாயார் நியமனங்கொ ண்டு திருக்கச்சிநமரியலேவித்து அவரது நியமனத்தின்படியே பேரருளாளருக்கு முன்போலத் திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டுவந்தார்.

இவர் யாதவபாகாசனைவிட்டு நீக்கினசெய்தியை ஆளவந்தார் கேட்டருளி பேரருளாளர் நமது ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கி அனு க்ரஹித்தாரென்று ஆனந்தித்து, தாபசெய்த ஸ்தோத்திரத்தினத் தைப் பெரியமபிஷேகயிற்றொடுத்து நீர் எவ்விதத்தினும் இளையாழ்வாரை நம்முடன்சேர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று நியமித்துத் திரு மேணி பாங்கில்லாமலிருந்தார். பின்பு பெரியமபியும் புறப்பட்டுப், பெருமாள்கோவிலுக்கு எழுகதருளி எமபெருமானே ஸேவி த்து ஸ்தோத்ரரத்தனத்தை அனுசந்தித்துத் தீர்த்த ப்ராஸாதமும்

வாங்கிக்கொண்டு மீண்டு இளையாழ்வார் எழுந்தருளிவருகிற சாலைக்கிணற்றுவழியில் ஆளவந்தாரது ஸ்தோத்திரரத்னத்தை அனுஸந்தித்துக்கொண்டேயிருந்தார். அதுவழியாக எழுந்தருளுகின்ற இளையாழ்வார் அவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்தோத்திரரத்னத்தில் ஒரு சுலோகத்தைக்கேட்டு அதிசயமும் அன்புங்கொண்டு இதனை யநுஸந்தித்து யாரொன்றுகேட்க அவர் ஆளவந்தார் அநுஸந்தித்தென்ன அதுகேட்டு ஆளவந்தாரை அடியேன் ஸேவிக்கவேண்டுமென அனுலட்சியனுடனே எழுந்தருளவேண்டுமென்று பெரியமடம் இளையாழ்வார் அனுமதித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்தினருகே சென்று திருக்காமபுரம் அம்மையில் திரண்டிருந்த கூட்டத்தவர்களால் ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்று கேட்டு அளவீடப்படாத வ்யாகுலத்துடன் மனஞ்சோர்ந்து அநுதுகொண்டேநடந்து ஆளவந்தார் திருமேனியை ஸேவித்தது முன்னு விரல்கள் மடங்கி யிருக்கின்றதைக்கண்டு இவ்வாறு முனனுள்ளதோலென்று கேட்க அங்கிருந்தவர்களெல்லாம் முனையிலே இப்பொழுதுதான் காணப்பட்ட தென்று வீசால்ல, அதுகேட்டு இளையாழ்வார் இவர் திருவுள்ளத்தில் யாதோ குறையுண்டாயிருக்கவேண்டுமென்று சிந்தித்து அங்குள்ள பெரியோர்களைக்கேட்க அவர்களுடைய விபரம் பரமசுருஷிய திருநாமத்தைச்சாற்றியவக்கவேனுமென்று மரியாதைசூத்திரத்துக்கு விசிஷ்டாத்வைத பரமரகிய ஷ்யமசெய்விக்கவேனுமென்று மதிருமந்திரர்த்த பிரதிபாதகமான திருவாய்மொழிக்கு ஒரு வியாக்கியானம் செய்விக்கவேனுமென்று ஆளவந்தார் திருவுள்ளமுடையவராயிருந்தாரென்று சொல்லக்கேட்டருளி இளையாழ்வார் அடியேனிடத்தில் ஆசார்யக்ருபையுண்டாக்கல் இமடிமுன்றையும அவர் திருவுள்ளப்படியே செய்து முடிக்கக்கடவேனென்று திருவாய்மொழி தரு உடனே அமடிமுன்றல்களும் நிமிர்த்திடக் கண்டு அங்குள்ளவர்கள் யாவரும் ஆச்சர்யமடைந்து தேவரிடே தர்சனப்ரவாததக ராசிபென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணினார்கள்.

பின்பு இளையாழ்வார் பெரியமடமையே தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீரங்கத்தை ஸேவியாமல் பெருமாள் கோவிலுக்கெழுந்தருளி திருக்கச்சிமடமையார் சேவித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டு அவரும் மிகவுங்கிலேசமடைந்து ஸ்ரீகுணபிரபாலமும் திருவத்யயனமும் சிறப்பாக நடத்தியருளினார்.

இளையாழ்வார் திருக்கச்சிநம்பி திருவடிகளில் அக்யந்த பக்தியுடையவராய் அவரை ஆசிரயிக்க எண்ணக்கொண்டிருந்தவர் திருக்கச்சிநம்பியை அமுதுசெய்யப் பண்ணுவித்துப் பின்பு நாம அந்த ப்ராஸாதத்தை ஸ்வீகரிக்கவேண்டுமென்றெண்ணி ஒருநாள் அவரைத்தமது திருமாளிகையில் அமுதுசெய்தருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தாம திருமாளிகையில் அனேக பக்ஷிபங்களோடு பெருமாளுநக்காராதனஞ்செய்து பின்பு நமஸ்கரிய அழைப்பதற்குத் தெற்கு கிதிரில் எழுகதருளினார். நமபியும் வேறு வழியாக இளையாழ்வார் திருமாளிகைக் கெழுகதருளி திருவால் வட்ட கைங்கர்யத்துக்குப் போகவேண்டு மென்று கடுகியமுது செய்து எழுகதருளினார்.

இளையாழ்வார்தேவிகள் நமசி யமுதுசெய்த இலையாழ்வாரை வினாற்றள்ளிக் கோமயத்தால் சுத்திசெய்து நீராடி நிமிஷம்நவள வில இளையாழ்வார் நமஸ்கரியத் தேடிக்காணாமல் மீண்டெழுகதருளின தேவி நீராடினபடிகண்டு வலிபொழுது நீராடினை யென்று கேட்க தேவியார் நமபியெழுகதருளி அமுதுசெய்து திருவால் வட்ட கைங்கர்யம் செய்யுமபடி கடுகி யெழுகதருளினார்; அவர் அமுதுசெய்த இலையாழ்வாரை வினாற்றள்ளிக் கோமயத்தால் ஸ்தல சுத்தி செய்து நீராடினேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு இளையாழ்வார் மனங்கொதித்துத் தேவியாரை மிகவுங் கோபித்துத் தமநிஷ்டம் வித்தியாமைமால் வ்யாருவசித்தராய் நமஸ்கரியச் சென்று ஸேவித்து அடியேன் சில எண்ணங்கள் எண்ணியிருந்தேன; அது குறித்துத் தேவரீர் பேரருளா ளனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவரருளிச்செய்ததை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நமஸ்யும் அன்றிராத்திரியில் ஸ்ரீமநாராயணனது திவ்யமங்கள குணனுபவஞ் செய்துகொண்டு ஏகாதமாக இருக்கும்போது பெருமாள் நமபிக்குமுன் ஸேவைஸாதித்தருளி உம்மை இளையாழ்வார் நம்மிடத்துக் கேட்கச்சொல்லிய படி - நாமே பரவ்யம், தர்சனம் பேதமே, பரபத்தியே உபாயம், அர்த்தகாலத்தில் நினைக்கவேண்டுமென்னும் நியமமில்லை. சரீரம் முடிவில் மோக்ஷம், பெரியநமசி திருவடிகளில் ஆசிரயிக்கவேண்டும், என்னும் இவைகளைத் தெரிவிப்பிரென்று அருளிச் செய்ய நமபியும் மகிழ்ந்து விடிந்தபின்பு எம்பெருமான் திருவாய்மலர்தருளிய அவ்வாறு ரஹஸ்யங்களையும் இளையாழ்வாருக்கு அருளி

ச்செய்ய இளையாழ்வாரும் பகவன் நியமனத்தைக்கேட்டு மிகவும் உவந்தருளி நமபியின் திருவடிகளில் தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க நம்பி எம்பெருமானது திருவுள்ளமும் இளையாழ்வாரது எண்ணமும் ஒன்றுபட்டிருந்ததேயென்று மிகவும் அத்புகழும் ஆனந்தமு மடைந்தருளினார்.

அப்போது ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆளவந்தாருடைய ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாம் திரளாகக்கூடி பெரியநம்பியை நோக்கி இனி தர்சனத்துக்குப் பாவர்த்தக ரெவரென்றுகேட்கப், பெரியநம்பி ஆள வந்தார் முன்பு அனுக்ரஹம்பண்ணியதும் திருவிரல்கள் நிமிர்ந்ததும் யாவர்க்குத் தெரிந்ததுதானே இதுகாரியத்தில் ஸந்தேகங் கொள்ளவேண்டிய தென்னவென்று சொல்ல, அதுகேட்டு முதலிகளையாவரும் பெரியநம்பியைப்பார்த்து, தேவரீரே இளையாழ்வாரைக்கடாக்ஷித்து தர்சனத்துக்குக்கடவராமபடி திருத்தி அழைத்துவரவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நமபியும் அப்போதே குடும்பஸமேதராய்ப்புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோவிலுக்கெழுந்தருள இடையில் மதுராதகத்தில் ஏரிகாத்தபெருமாள் கோவிலில் இறங்கியிருந்தவளவில் இளையாழ்வாரும் பேரருளாளர் நியமித்த படியே பெரியநம்பி திருவடிகளில் ஆசிரயிக்கவேண்டுமென்று புறப்பட்டு மதுராதகத்தின் வழியாக எழுந்தருளி ஏரிகாத்தபெருமானை ஸேவிக்குமொருநாட்டு வருமபோது பெரியநம்பியைத் தூரத்திலேயேகண்டு ஆச்சர்யமடைந்து மிகவுமானந்தத்துடன் அநேகமாக தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிறக நமபியும் நமதமனோ பிஷ்டம இதோ எதிரேவந்து வந்ததென்று விரைந்துசென்று இளையாழ்வாரை வாரி எடுத்தணைத்துக் கொள்ள இளையாழ்வாரும் பேரருளாளர் நியமனத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அடியேனுக்கு இந்தக்கூண்மே தேவரீர் உபதேசஞ் செய்தருளவேண்டுமென்ன நமபியும் பேரருளாளர் ஸந்தியிலே செய்கின்றோமென்ன இளையாழ்வார் காலமபோக்குதல் தகுதியன்றே - ஆளவந்தார் பக்கல்கண்டது அமையாதோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்து இப்பொழுதே செய்தருளவேண்டுமென்று சொல்லித் திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொள்ளப், பெரியநம்பி இளையாழ்வாரைத் தமது திருக்கரங்களால் பிடித்தெடுத்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஏரிகாத்தபெருமாள்கோவிலில் மகிழ்மரத்தடியில் எழுந்தருளி யிருந்து பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் மந்த்ர ரத்னத்தையும் ப்ரஸா

தருளி இனையாழ்வாரை உடன்கொண்டுசென்று பெருமாள்கையி லுக்கெழுந்தருளி பேரருளாளரை யழிபணிந்து இனையாழ்வார் திருமாளிகையில் குடுமபஸமேதராக எழுந்தருளி யிருந்தகொ ண்டு இனையாழ்வாருக்குத் தர்ஷிடவேதமங்களையும் வியாஸகுத் தார்த்தத்தையும் தர்சனரஹஸ்யங்களையும் காலகேதபஞ் செய்வி த்துக்கொண்டிருந்தார்.

அந்நாள்கனி லொருநாள் தமக்கு எண்ணெய்க்காப்புச் சாத் தின ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவ நுகுப புராணம் ஸாதிபெயர்ந்து தேவிக னுக்கு நியமிக்கத் தேவிகளும் சிறிதுநிமிஷமென்றுசொல்ல அது விஷயத்தில் தமக்கு ஸமசயமுண்டாகி தேவிகளை ஓர் காரியத்தி லனுப்பிவிட்டுத் தாமுட்புகுந்து சோதித்துப் பாத்திரத்திலுள்ள புராணத்தைபெடுத்து தேவிகளையெழுத்துக் காட்டி மிகவும் கோபமுடையவராக இருந்தார்.

பின்பு ஒருநாள் கிணற்றின் கரையில் இனையாழ்வார்தேவிக ளுக்கும் பெரியமம்பிதேவிகளுக்கும் ஒருதொண்டிமித்தம் உண டானசண்டையைப் பெரியமம்பி யழிகருளித் தமதுதேவியைக் கோபித்து இனையாழ்வாருக் கறிவியாமல் தேவியுடன் ஸ்ரீரங்கத் துக்கெழுந்தருளிநார். இனையாழ்வாரும் அலுஷ்டானலு செய்து கொண்டெழுந்தருளி பெரியமம்பியை ஸேவிக்கவந்த விடத்தில் அவரைக்காணப்பெறுமல்அங்குள்ளவர்களைநோக்கிப் பெரியமம்பி எங்கேயொழந்தருளியிருக்கின்றாரெனறுகேட்ட அவர்கள் தோண டிபற்றிகேரிட்ட சண்டையைக்குறித்ததுப்புறத்திலெழுந்தருளிநா ரென்று அறிவிக்க, அதுகேட்டுத் திடுக்கிட்டுத் திருவுள்ளங்கலங்கி தேவியைப்பார்த்து, முதலாவது திருக்கச்சிகம்பி விஷயத்திலும் இரண்டாவது எண்ணெயிடவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விஷயத்திலும் மூன்றாவது பெரியமம்பிதேவிகள் விஷயத்திலும் அபசாரப்பட்ட டாய். ஆதலால் நீஇப்பொழுதே என்னைவிட்டு நீங்கவேண்டுமென் றுவெறுத்துப் பிறந்தகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டுப் பின்பு பேரருளா ளைர ஆசார்யராகக்கொண்டு த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளையும் யதிரா ஜரென்னும் திருநாமமுமபெற்றுத் திருக்கச்சிகம்பியின் நியமனப் படிமடத்துக்கெழுந்தருளி பேரருளாளராலே மிகவும் கடாக்ஷிக் கப்பட்டிருந்தார்.

பின்பு ஆளவரதார் கீருத்தினை நிறைவேற்றுகைக்குத் துணை யாக ஸகலசாஸ்தா நிபுணனாகியும் தேவதாந்தரபரானுசியு மிருக்கி

இம் உள்ளங்கைகொணர்ந்த நயினரைத் திருத்தவேண்டுமெ
று திருவுள்ளங்கொண்டு பெரியதிருமலைம்பி ஸந்திக்குத்தமது
ந்ததை விண்ணப்பத்திற்குறித்து அனுப்பி ஸ்ரீமங்காராயணனு
ய திவ்ய குணனுபவங்களை இடைவிடாது செய்துகொண்டிரு
தார்.

இவரிவ்வாறு ஆச்ரம ஸ்விகாரஞ் செய்துகொண்ட செய்தி
யைக்கேட்டு, பாகினேயரான - முதலியாண்டானும் - கூரத்தா
ழ்வானும்-பெருமாள்கோவிலுக் கெழுந்தருளி எதிராஜரை ஸேவி
த்து அவரது ஸந்தியில் பஞ்சஸமஸ்காரங்களைப்பெற்றுக் கொ
ண்டார்கள். இவ்விருவரில் முதலியாண்டான் அவதாரகாலம்-சித்
திரைமாஸம்-புனர்பூசகஷத்ரம். அவதாரஸ்தலம் பச்சைவாரண
ப்பெருமாள் கோயிலென்கிற புருஷமங்கலம். இவர் பரியாயதிரு
நாமம் - தாசாதி - வானுலதேசிகள்-ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன்- இரா
மாதுஜபாதுகை. கூரத்தாழ்வான் அவதாரகாலம் தைமாஸம்-அஸ்
தகஷத்ரம். இவர் அவதாரஸ்தலம் - கூரம். இவர் - திராம
ஸோமயாஜி. இவர் - ராமாம்சம். இவர்பரியாயதிருநாமம்-ஸ்ரீவ
த்ஸசின்னன். கடையாடுபதஞ்சலி எதிர்தர்சரணன். இப்படிப்
பட்டமுதலியாண்டானும் கூரத்தாழ்வானும் எதிராசரைப் பிரி
யாமல் அடிமை செய்துஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில்
யாதவப்ரகாசனுடைய மாதாவுக்குப் பேரருளாளான நித்தியஸே
வையினால் இராமாதுஜரிடத்தில் அன்புண்டாகி அதுவேகாரண
மாய் அவரது தர்சனத்தில் ருசி பிறந்து இத்தர்சனத்தில் யாதவப்
ரகாசனும் உடன்பட்டானால் க்ருதார்த்தனுவானென்று எண்
ணிக்கொண்டு அஸ்திகிரியின் படியேறாநிற்க அப்பொழுது அது
நன்றாவதாகவென்று உபச்ருதியுண்டாக அதுகேட்டுமகிழ்ந்து பின்
பு இச்செய்தியைத் தன்புத்ரான யாதவப்ரகாசனுக்குச் சொல்லி
அப்பா நீயும் யதிராஜரிடத்தில் அன்புவைத்து அவரைப்போல்
சிகை-உபவீதம்-தரிதண்டம் முதலானவைகளைத் தரிக்கவேண்டு
மென்ன, யாதவப்ரகாசனும் அதுகேட்டு இளையாழ்வார் அந்நா
ளிலே தனக்கு நன்மையுண்டாகச்சொல்லிய நற்பொருள்கள் தன
துமனதிலே யழுந்தியிருக்கையாலும் கங்காயாத்ரைக்குப் பேரான
போது இளையாழ்வாருக்குப்பேரருளாளன் வேடனாகவந்து ஸஹா
யஞ்செய்த மஹத்துவத்தைத் தான் அறிந்திருக்கையாலும் ப்ர
ஹ்மரகஷஸ்ஸினால் தன்வரலாற்றையும் அவரதுபெருமையையும்

தெரித்திருக்கையாலும் மாத்ருவாக்கியத்தை மறுக்கப்படா தென் பதினாலும் ஸம்மதித்து, அந்த உத்தமாச்ரமத்தை நானும் பெற்றுக்கொண்டு இராமாதுஜரிடத்தில் அன்புவைத்து ஸேவிப்பதற்கு இப்பொழுது என் பூர்வாச்ரமநிவர்த்திக்கு ப்ராயச்சித்தமாகப் பூப்ரதக்ஷணஞ்செய்யவேண்டியிருக்கிறது அதற்கு இப்பொழுது எனக்கு வார்த்திகதசையானதினால் சக்தியில்லையே என்னசெய்ய வேனென்று தாயாருடன் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு ஸுன்றிரவில் பேரருளாளர் யாதவப்ரகாசனுடைய கனவி லெழுந்தருளி நீ கம்முடைய இராமானுசனை ஒருதரம்ப்ரதக்ஷணம்பண்ணி அவரிடத்தில் முக்கோல்முதலானவைகளைப் பெற்று ஸன்யஸித்துக்கொள்ளென்று நியமித்து மறைந்தருளினார். யாதவப்ரகாசனும் அந்த நியமனத்தில் உறுதிக்கொள்ளாமல் திருக்கச்சிநம்பியைக்கண்டு நானொருஎண்ணங் கொண்டிருக்கின்றேன். அதுவிஷயத்தில் பெருமான் திருவுள்ள மெப்படி யிருக்கிறதோ அதைப்பெருமாளிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் திருவுள்ளத்தை எனக்குத்தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பாராத்திக்க நம்பியும் பெருமாளிடத்தில் யாதவபரகாசன் கினைத்திருக்கின்ற கினைப்பின் விஷயத்தில் தேவரீர் திருவுள்ள மெப்படி யிருக்கின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள எமபெருமான் அவனுக்குத் தன் தாய்சொல்லியதும் அதற்கவன்சொல்லியதும் பின்பு கனவில்தரம் போய்ச் சொல்லியதும் நம்பிக்கு அருளிச்செய்ய நம்பியும்விடிந்த பின்பு இச்செய்தியை யாதவபரகாசனுக்குத் தெரியச் சொல்ல, யாதவப்ரகாசன் அதிசயித்து, நம்பிக்கையுடன் விச்வஸித்து அந்தக்ஷணமே அதிசீக்ரமாகவந்து இராமானுசன் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸம்ரப்பித்துத் தான்கண்ட கனவை விண்ணப்பஞ்செய்து அவரை ப்ரதக்ஷணமாகவந்து அவரனுமதிப்படி சிகை உபவிதம் கீதரிதண்டம் காஷாயம்முதலானவைகளைத்தரித்து ஸன்யஸித்துக் கொள்ள அவருக்கு இராமானுசன் கோவித்தஜீயரென்றுதிருநாமஞ்சாத்திப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காராதிகளைச் செய்யப்பெற்றுத்தான்செய்த யதிதர்மஸமுச்சயமென்கிற க்ரந்தத்தைக்கடாக்ஷித்து ஸந்தோஷித்தருளவும்பெற்றார். இராமானுசனால் இந்தப்ரகாரம் கடாக்ஷித் தருளப்பெற்ற கோவித்தஜீயரென்பவரும் சிலகாலம் ஆசார்யர் ஸந்தியிலேயிருந்து ஆசார்யநியமனப்படி பகவத்குணை பவங்களைச் செய்துகெண்டிருந்து சிலநாளையில் திருநாட்டிக்குழுந்தருளினார்.

பின்பு ஸ்ரீரங்கநாதர் இராமானுசனைத் தமக்குவேண்டு மெ ன்ற பேரருளாளருக்குத் திருமுகமனுப்பப் பேரருளாளரும் அ னுகண்டு ஒருவர்தம்மபிமானத்தைப் புறம்பேபோகவிட்டால் நா ழும் நமது இராமானுசனைப் புறத்திற் போகவிடுவோ மென்று அருளிச்செய்தனுப்ப இதுசெய்தியைப் பெரியநம்பி முதலானமு தலிகள் கேட்டு அதிசயமாகக் கொண்டாலோசித்துத்தேவப்பெருமாள் கானரஸலோலராகையால் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் எழுந்த ருளி தேவகானத்தினுலேபாடி தேவப்பெருமானே உகப்பித்து இ ராமானுசனைத் தந்தருளவேண்டுமென்றால் தந்தருளுவாரென்று நினைத்து இதுகாரியத்தை அரையருக்கு விண்ணஞ்செய்ய அரை யரும் கோயிலிலின்று மப்போதேபுறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயி லுக்கெழுந்தருளி ஸமீபத்தே வரும்போது இவர்ப்புதுவாகிய பெ ருமாள்கோயில் வரத்தரும் பெருமாளரையர் எதிர்கொண்டு ஆழ் வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரைத் தமதுதிருமாளிகையில் எழு ந்தருளப்பண்ணி அமுதுசெய்தித்து மறுநாள் தேவப்பெருமாள் ஸ ந்திதிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக அரையரும் எம்பெருமானே யடிபணித்து தேவகானத்தினுற்பாடி அவர்திருவுள்ளத்தைமகிழ்வி க்கப் பெருமாள் உவந்து கடாக்ஷித்தருளி உமக்குவேண்டுவதைச் சொல்லுவீரானால் தருகின்றோமென்ன, அரையர் இராமானுசனைத் தந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்யப் பெருமாள் திரு வுள்ளம்வருகதி அர்த்தப்படியே தந்தருள இராமானுசனும் எம்பெ ருமானையடிபணித்து அரையருடன் ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருள அப்பொழுது நம்பெருமாள், சேனைமுதலியாரையும் - பெரிய நம் பியுள்ளிட்ட முதலிகளையும் மற்றபரிஜனங்களையும் இராமானுசன் தூரத்தில்வருமபோதே எதிர்கொண்டழைக்கும்படி யனுப்பியரு ளித் தாழும் திருக்கைத்தலத்தில் புறப்பட்டு அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்தளவும் எழுந்தருள இராமானுசன் அதனைக்கண்டு விழுந்து விழுந்து பணித்து மனமுருகிக் கண்களிலே ஆனந்தபா ஷ்பஞ்சொரியத்தொழுது சென்று ஸந்தியிலே புகுந்து பெரிய பெருமானே ஸேவித்துத் திருப்பரி வட்டமுதலான வரிசைகளைப் பெற்று அன்றுதொட்டு எம்பெருமான் திருவுள்ளப்படி கேடயிற் காரியங்கள் முழுதும் சிறப்பாகத் தாமே நடத்திக்கொண்டு அக ளங்கநாட்டாழ்வானைத் தமக்குசிஷ்யனுக்கிக் கோயிலுக்குப் புறக் காவலாகவைத்து எம்பெருமானது கைங்கர்யங்களில் எள்ளளவுங்

குறைவுநேரிடாதபடி அக்கைங்கர்யங்களுக்கு வேண்டிய உபகரணங்களைச் சேகரித்தலே காரியமாகக்கொண்டிருந்தருளினார்.

அந்தக்காலத்தில் கோவிர்த்தபட்டர் ஸ்ரீமந்தாராயணனது திருவடிகளில் மிகுந்த பக்தியைக்கொண்டு பெரியதிருமலைநம்பியினால் திருத்தினவராய் அவர்திருவடிகளை ஆச்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு விசிஷ்டாத்வைதமே மேலான மார்க்கமென்று தெளிந்தசிவதை யுடையவராயிருந்தார். அச்செய்தியை உடையவர் கேட்டு மிகவு முவந்தருளிப் பெரியநம்பியைத்தெண்டன்ஸமர்ப்பித்து, தேவரீர் திருவுள்ளத்திலுண்டான ரஹஸ்யங்களை அடியேனுக்கு அனுக்ரஹித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய நம்பியும் சிலரஹஸ்யங்களையுபதேசித்து மற்றவைகளைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸந்திதியில் பெற்றுக்கொள்ளுமென்று நியமிக்க உடையவரும திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்தருளி நம்பியைத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை க்ருபைசெய்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்பியும் இவருடைய அத்யவஸாயத்தை யறிபவேண்டுமென்று முகங்கொடுத்து வார்த்தை சொல்லாம விருக்க உடையவருங்கோயிலுக்கெழுந்தருளினார்.

பின்பு நம்பி உத்ஸவஸேவார்த்தமாகக் கோயிலுக்குவந்து மீண்டெழுந்தருளுமபோது நம்பெருமான் நம்மிராமானுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை வெளியிடமென்று நம்பிக்கு நியமிக்க, நம்பியும் ஸ்வாமி! ஒருவருஷம் சேரஷ்யம லுபதேசிக்கப்படாதென்று சாஸ்த்ர முகத்தாலே தேவரீரேநியமித்திருக்க அந்த நியமனத்தை இப்போது தடுக்கப்போமோ வென்ன, பெருமானும் சிஷ்யலக்ஷணம் நிரமபாதவர்க்கே அருதவிதியன்றி சிஷ்யலக்ஷணம் நிறைந்த நம்மிராமானுசனிடத்து அது வேண்டுவதில்லை யென்றருளிச் செய்ய நம்பியும் இராமானுசரை நோக்கித் திருக்கோட்டியூருக்கு வாரும் என்று சொல்லி யெழுந்தருளினார். பின்பு இராமானுசரும் திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்தருள நம்பியும் இதுதருணமன்று போய்வாரும்மென்ன இவருமீண்டு கோயிலுக்கு வந்து விட்டார். இத்தப்படி பதினெட்டு முறைவந்து போயின் பின்பு உடையவருங் கோயிலுக்கு வந்த நம்பி சிஷ்யர்களில் ஒருவர்முகமாகத் தம்முடைய ஐந்த்தியை விண்ணப்பஞ் செய்தபோகவிட நம்பியும் அதுகேட்டு உவந்தருளி, தன்மீம் பசித்தமுமாகத்தாமொரு

வருமே வரக்கடவரென்று சொல்லியனுப்ப உடையவரும் அது கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் அழைத்துக்கொண்டு நம்பி ஸநிதிக்குச்சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க நம்பியும் உம்மையொருவராக வரச்சொன்னதற்குமாறாக இவர்களை ஏன் அழைத்துவந்தீரென்ன உடையவரும் தேவரீர் தண்டும் பவித்ரமுமாகவர நியமித்தபடி தண்டும் பவித்ரமுமானவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்தேனென்ன நம்பியும் இவருள் தண்டெவர்? பவித்ர மெவர்? என்று கேட்க உடையவர் முதலியாண்டானைத் தண்டென்றும் கூரத்தாழ்வானைப் பவித்ரமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்பியும் இவர்கள்தவிர மற்றொருவர்க்குஞ் சொல்லவேண்டும தில்லையென்று நியமித்துத் திருமந்தரார்த்தத்தை யுபதேசித்தருளினார்.

உடையவரும் அதன்பின்பு பிறர்போதிக்கும் அனர்த்தங்களைப் பொறுக்க மாட்டாதவராகையால் திருவேலக்கத்தி லிருக்கும் அநேகம ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அந்தரஹஸ்யார்த்தங்களை ஸாதித்தருளினார். நம்பியும் அதுகேட்டு உடையவரை அழைத்து என்னியமனத்தை மறுத்த உமக்கு இதில் பலனேதென்ன உடையவரும் எனக்கு நரகமேபலனென்ன, நம்பியும் இதறிந்தும் இப்படிச் செய்யலாமோ வென்ன உடையவரும் நானொருவன்மாதிரம் நரகாணுவஞ்செய்தாலும் தேவரீர் திருவடி ஸம்பந்தத்தினாலே அந்த ஆத்மாக்களெல்லாம் உஜ்ஜீவிப்பார்களென்று சொன்னேனென்ன நம்பியும் அதற்குமிகவும் உவந்தருளி எம்பெருமானாரே வாரும்மென்று எடுத்தணைத்துக்கொண்டு இன்னுமும் கு எதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறோம் இப்போதுபோய் மறுபடி நோருவராகவே வாரும்மென்ன உடையவருங் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பின்பு திருக்கோட்டியூருக்குவர நம்பி யுவந்தருளி பரதவப்ரதிபாதகமான சரமகலோகார்த்தத்தை ஸாதித்தருள அதுகேட்டு மகிழ்ந்து கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பின்பு நம்பிநியமனத்தாலே கூரத்தாழ்வானை மாஸோபவாஸம்வைத்து இவ்வர்த்தங்களை அவருக்கருளிச்செய்ய முதலியாண்டானும் அடிபணிந்து அடியேனுக்கும் அருளிச்செய்ய வேண்டிமென்றகேட்க உடையவரும் ஆழ்வானொருவருக்குமே நம்பி நியமனம் ஆகலால் நீர் நம்பி ஸநிதிக்குப்போய்க் தேருமென்ன ஆண்டானும் திருக்கோட்டியூருக்குப்போய் நம்பியை ஆறுமாமணம்வரையில் ஸேவித்துநிற்க ஒருநாள் நம்பி ஆண்டானேநோ

க்கி உம்மிடத்துள்ள முக்குறுமபும் நீங்கினால் எம்பெருமானார் தா
மேயருளிச்செய்வார் அவ்விடமேபோமென்று தம்முடைய திரு
வடிகளை ஆண்டான் திருமுடியில்வைத்து விடைகொடுத்தருள
ஆண்டானும் உடையவர் ஸந்தியில்வந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து
நிற்க உடையவர் உவப்புடன் ஆண்டானுக்கு அவ்வர்த்தத்தையரு
ளிச்செய்து இப்போது நமக்கு தண்டும் பவிராமும் கையமர்த்த
தென்று களிப்புற்றிருந்தார்.

பின்பு சிலநாளையிற் திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலுக்கெ
ழுந்தருளித் திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழிக்கு அர்
த்தங்கேளுமென்று உடையவருக்கு நியமித்துத் திருக்கோட்டியூ
ருக்கெழுந்தருளினார். பின்பு எம்பெருமானருக்குத் திருமாலையா
ண்டான் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங்களைச்சொல்லிவர உடைய
வர் சிலபாசரங்களுக்கு துட்பாகிய அர்த்தங்களைச்சொல்லத் திரு
மாலையாண்டான் இது ஆளவந்தாரிடத்தில்கேட்டதல்லவென்றுதிர
ஸ்கரித்து அன்றுதொட்டு திருவாய்மொழிசொல்லுவதைத் தவிர
ந்தார். பின்பு இதைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி கேட்டருளி கோ
யிலுக்குவந்து திருவாய்மொழி காலக்ஷேபம் நடக்கின்றதோவெ
ன்று கேட்டருளத் திருமாலையாண்டான் நடந்தவிருத்தாந்தத்தை
ச்சொல்ல நமடியும் உடையவர்சொல்லிய அர்த்தத்தை ஆளவந்
தார் அருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருந்தோமென்றுசொல்லித் திரு
மாலையாண்டானையும் பெரியநமடியையுங்கூட்டிக்கொண்டு உடை
யவர்மடத்துக் கெழுந்தருளி முன்புபோல் திருவாய்மொழி கால
க்ஷேபம் நடக்குமபடி செய்தித்துத் திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்
தருளினார்.

மறுபடியும் திருவாய்மொழிசாலக்ஷேபம் நடக்கும்போது ஓர்
பாசரத்துக்கு ஆண்டான்சொன்ன அர்த்தங்கேட்டு ஆளவந்தா
ரிப்படி யருளிச்செய்யாரென்று உடையவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய
ஆண்டானும் நீர் ஆளவந்தாரைக் காணுதிருக்கவும் இவ்வாறு சொ
ல்லுவதற்குக் காரணமேதென்ன உடையவரும் ஏகலவ்ய னென்ப
வன் குருவைக்காண விரிநுதங் குருபக்தியினால் வில்வித்தையிற்
சிறந்தவனுனதுபோல அடியேன் ஆளவந்தாரைக் காணுமளிருக்கி
னும் அவரது அணுகூலம்தகால் கற்றுக்கொள்பவனாக இருக்கின்
தேனென்றுசொல்ல அதனை யாண்டான்கேட்டருளி இவர் அவ
தாரபுருஷரேயென்று நிச்சயித்து உடையவரை அநிசயித் திருந்

பின்பு சிலநாளில் திருவாய்மொழி காலகேசபம் முடிந்து
 . பெரியநம்பி உடையவரைப்பார்த்து ஆழ்வார் திருவாங்கப்
 புருமானரையரிடத்திலே இன்னுமொரு பொருளுண்டு அந்த
 . பக்கல்சென்று கேளுமென்று அருளிச்செய்ய உடையவரும்
 அரையர் ஸந்நிதியில் ஆறுமாதங்காத்து அவரிடத்து சரமார்த்தங்க
 ளைக்கேட்டருளிநூர். பின்னர் ஒருநாள் உடையவர் மாதாகரம்
 பண்ணுகின்றபோதுமாதாகரத்திலே விஷத்தைக்கலந்து கொடுக்க
 ச்சொல்லி ஓர்பெண்பிள்ளையை அவளதுபுருஷனைக்கொண்டு ஒரு
 வன்சொல்லுவிக்க அவளும் விஷங்கலந்த மாதாகரத்தையிட்டு,
 தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் போக உடையவர் அகினுண்மையை யறி
 ந்து உபவாஸமாகவிருந்தா. இதைத் திருக்கோட்டியூர்மம்பி கே
 ட்டி எழுந்தருளிக் கடிய வெய்யனில் திருக்காவேரியில் எழுந்தரு
 ளாகிந்த உடையவர் முகவிகளோடொழந்தருளி தண்டன்ஸமர்
 ப்பித்துக்கொண்டிருக்க நம்பியும் எழுந்திருக்கச்சொல்லாமல்நிற்
 கக் கிடாம்பியாச்சாணம் இதென்ன ஆசார்ய சிஷ்யக்ரமம்? பூமா
 லையை வெய்யலிலே போடுவார்களோவென்று உடையவரைப் பரி
 ந்தெடுக்க நம்பியும் கிடாம்பியாச்சாணைப்பார்த்து உம்மைத் தான்
 நாம் தேடுகின்றோம். இன்றுமுதல் நீர் இருவருக்குத் தனிகைபண்
 ணி ஏகமாதாகரமாகப் ப்ராஸாதியுமென்று நியமிக்கக் கிடாம்பியாச்
 சானும் அந்தப்ரகாரஞ் செய்துகொண்டிவந்தார். பின்பு யக்கிய
 முர்த்தியென்கின்ற மஹாவித்வான் கங்காஸ்ரானஞ்செய்யப்போய்
 அங்குள்ள வித்வான்களை ஜயித்து மாயாவாத ஸன்யாஸியாய்க் கல்
 வியினாலும் சிஷ்யஸம்பத்தாலும் மிகுந்தவனாய் உடையவருடைய
 வைபவத்தைக்கேட்டு அங்குநின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலுக்குவ
 நது உடையவரைநோக்கி என்னுடன் தர்க்கிக்கவேண்டுமென்ன
 இவரு மப்படியே செய்கிறோம்; நீர் தோல்வியடைந்தால் என்ன
 செய்கின்றீரென்ன அவனும் நான்தோற்றால் உம்முடைய பேரையு
 மும் வைத்துக்கொண்டு உமது சித்தாபதத்தில் புதுதக் கடவேனெ
 ன்ன உடையவரும் நாம்தோற்றால் க்ரந்த ஸன்யாஸம் பணணித்
 தோற்படைந்தோ மென்கிறோமென்ன அவனும் ஸம்மதித்துப்
 பதினெட்டுநாள்வரை யெல்லையிட்டு வாதம்பண்ணுகிற்கப்பதினே
 ழாநாள்வரையும் அவனது கக்ஷிப்ரபலமாயிருந்ததை உடையவர்
 அறிந்து நானைக்குவருவதாக எழுந்திருந்து அவனை யனுப்பித்
 தாம் வியாசுலசித்தராய் மடத்துக்கெழுந்தருளிப் பேரருளாளரை
 யாராதித்து அமுதுசெய்வித்து, தொன்றுதொட்டு விஜயத்துடன்

கடந்தேறியவந்த இந்த தர்சனம் என் காலத்தில் தோற்பது தருதி யோ என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தாம் அமுதுசெய்யாதுவெறுப் புடனே கண்வளர்த்தருளப் பேரருளாளர் அவர்ஸ்வப்னத்திலெழுந் தருளி இராமானுசமுனியே உமக்குப்பெரிய சிஷ்யனைத் தத்தோம் நீர் ஆளவந்தார் செய்தருளின மாயாவாத கண்டனத்தைச்சொல்லி அவனை ஜெயிக்கக்கூடவிரென்ன உடையவரும் விடிந்தபின்பெழு ந்து நித்யகர்மானுஷ்டானஞ் செய்தருளிப் பேரருளாளரை ஸேவி க்க எழுந்தருளும்பேரது யக்கியமூர்த்தி யீவருடைய திடத்தைக் கண்டு இவரே நம்மை ஜயிப்பாரென்று நினைத்து எழுந்திருந்து உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்துத் தேவரீருக்குத்தோற்றே னென்று ஸ்ரீபாதுகையை யெடுத்துக்கொண்டு அடியேனுக்கு இர ங்கி அருள்செய்ய வேண்டுமென்ன உடையவரும் இது என்னெ ன்று அதிசயித்து ஏன் தர்க்கியாமல் இவ்வாறு செய்திரென்ன அவன் பெரியபெருமானே தேவரீராகையாலே தேவரீர் திருமு ன்பு வாய்திறக்க வலியுடையே னல்லேனென்ன உடையவர் ஆயி னும்இதனைக்கேட்கக்கடவிரென்று மாயாவாதகண்டனத்தைஉபன் யஸிக்க அதுகேட்டு அவரும் வியப்படைந்து ஏகதண்டத்தை முறி த்தேறிய உடையவரும் அவருக்கு த்ரிதண்டத்தையும் யக்கியோ பவீதத்தையுந் தரிப்பித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்கள் செய்தருளி அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாரென்று திருநாமஞ்சாத்தி யருளிப் பெரிபெருமானையும் பேரருளாளரையும் ஸேவைசெய்வி த்துத் தாமமுதுசெய்து அவருக்கு ப்ரஸாதம் ஸாதித்து திவ்யப்ர பந்தங்களை யோதுவித்து சிலரஹஸ்யங்களை ஸாதித்தருளிப்பின்பு அனந்தாழ்வானையும் - மருதூர்நம்பியையும் அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாருடைய திருவடிகளில் ஆச்ரயிப்பித்தருளி அன ந்தாழ்வானைத் திருமலைக்கனுப்பிச் சிலநாள் சென்றபின்பு கோயி லினின்று புறப்பட்டுத் திருக்கோவலுராயனாரை ஸேவித்துப்பெ ருமாள்கோவிலுக்குஎழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பியை ஸேவித்து அவரைமுன்னிட்டுப் பேரருளாளரையடிபணிந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருமலைக்கெழுந்தருளும்பேரதுவழிகாண்பித்தஏற்ற மிறைப்பாளை உகந்து திருமலைத்தாழ்வரையில் எழுந்தருளியிரு க்கும் பராங்குசபரகாலாதிகளான ஆழ்வார்பதினமரையும் ஜீர்ணோ த்தாரணம் செய்வித்துத் திருப்பதியிலெழுந்தருளி விட்டல்தேவ னைத்தமக்கு சிஷ்யனுக்கிக்கொண்டு தமதுசிஷ்யர்கள் முப்பதுதி ருநாமங்களை யு மத்திருப்பதியில் குடியேற்றிஇளமண்டியம் என்கி

ன்ற க்ராமத்தைக் கைப்பற்றுகவினெடுத்து முதலிகள்வேண்டுதலால் திருமலையேய் நிருவேங்கடமுடையானே ஸேவித்து இறங்கிய யருளிப் பெரியதிருமலைநம்பி ஸநிதியில் ஒருவர்ஷகாலம் ப்ரீமத்ரா மாயண காலக்ஷபஞ்செய்தருளி அவரிடத்திலிருந்த கோவிர்தபட்டரை யழைத்துக்கொண்டு திருப்புக்குழி வழியாகக் கச்சிநகர டைந்து பேரருளாளரையடிபணிந்து திருக்கச்சிநம்பி ஸநிதியில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்பொழுது கோவிர்தபட்டருக்குப் பெரியதிருமலை நம்பி யைப் பிரிந்துவந்த க்லேசத்தினால் தேஹமுழுதும் வெளிநடைய அதனைக்கண்டு உடையவர் அவர் வருத்தினாடி. திருமலைக்கனுப் பத் திருமலைமமபிரம அவரைச்சேர்த்துக்கொள்ளாமல் திருப்பி அனுப்ப, கோவிர்தபட்டரும் உடையவர் ஸநிதியில்வந்து தண் டன்ஸமர்ப்பிக்க உடையவரும் அவரையங்குகிற்றது தமரிடத்து அளவிறந்த பந்தியுள்ளவரா யிருந்த அவரை உடனழைத்துக் கொ ண்டு கோயிலுக்குக் கொடுத்தருளி அங்கிருக்கின்ற காளில் கோவிர்த பட்டருடைய விரகதியைக்கண்டு அவருக்கு ஸயாஸாச்சரம ஸ்விகாரஞ்செய்தித்து எம்பெருமானாரென்று திருநாமஞ்சாத்த, கோவிர்தபட்டர் தேவரீருடைய திருவடிகளை யாழையித்திருக்கி ன்ற அடியேனுக்குத்தக்கப்பெயரிட வேண்டுமென உடையவரும் அப்பெயருள் இடைக்குறைசெய்து தலையுங் கடையுங் கூட்டி எம் பாரென்று திருநாமஞ்சாத்தியருளினார். பின்பு ஒருநாள் சிலதே சாந்திரிகள்வந்து அவ்விடத்திலுள்ளவர்களை எம்பெருமானார் மட மெங்கேயென்றுகேட்க அவர்கள் எந்த எம்பெருமானா மடமெ ன்று ஸம்சரிக்க அவர்கள் ிரண்டெம்பெருமானா ருண்டேர்வெ ன்றுகேட்க அங்குள்ளார அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானா ரும் ஒருவருண்டென்ன இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டிருந்த அரு ளாளப்பெருமா எம்பெருமானார் நாம வேறாக ஓர்மடத்தி லிருந் கையால் இவ்வாறு கேரிடத்தென்று தாமிருந்த மடத்தை யிடி த்துவிட்டு உடையவர் திருவடிகளை யிறுக்கப்பற்றி இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து வ்யாகுலப்பட உடையவரும் அவரைப்பிரி யாமல் தமதுமடத்திலே யிருக்குமபடி நியமித்தருளினார். அரு ளாளப்பெருமா எம்பெருமானாரும் உடையவர் ஸநிதியிலே அடிமைசெய்துகொண்டு - ஞானஸாரம - ப்ரமேயஸாரம என்கி ன்ற இரண்டு பரபந்தங்களைச் செய்தருளினார். பின்பொருநாள்

உடையவர், கூரத்தாழ்வான் அந்நாளப்பெருமா னெம்பெருமா ஞா முதலியோனடான ஆநிப முவரையும் சீர்த்துகொண்டு ஸ்ரீ பாஷ்யஞ் செய்த நுநுவதமங்காத் திருவுளம் பற்றினார். அநுபந்தி போதாபனவிர்ததி சாந்தமவேண்டுமென்று விசாரித்து அது வட க்குத்திசையிலிருப்பதாகக் கெளவியாட்டு ஆழ்வானுடன் உடைய வர் அகல் கந்தநுனி உபாயத்தாலு அந்தகரத்தலை வாகநித தாமிருவருமாகத் திருக்கணமலாசாந்த அத்தனைகொணவருகிற தாக யத்தத்தபோது அவ்விர்தத்திற் சில அந்தகரத்தலை அப ஹரித்துவொண்டிபா உடையவரும் அதனை பிழத்ததுபற்றி வயாகுலமுடையவராரிற் கூ ஆழ்வான் தெவிர் கடாத்தத்தாலு அந்தகரத்தலைவரும் அடிமேயுனைய மனவொன்னுந் தகாடினி டத்திற் சாந்தபப - டி நுக்கின்றவென்று விண்ணப்பந் செய்ய உடையவா நிகழ்ப்பாடு வாய்வாண்டி கொவிலுக் கெழத்தரு ளி ஸ்ரீ பாஷ்யத்தையி டையபடித்தது னவத்தையு முத்தியரு த்தை, ந பூத்த, நுநினார்.

பின்பு முதல்கிளைலலிருமா உடையவரைத் தண்டாண்டா பித்து தெவிர் தீக்கிறபாத்தல டையருளி அந்நாளுள்ள த்வய தேசங்களையும் வேளத் துள உணவுமென்று விண்ணப்பந் செய் வ்ப உடையவர் அதனை மக்கிற் தவா பெருமான் அனுபந்திகா ண்டி முதல்கிளையுடைய படிமமே படிமண்டத்தி டுள்ள செய் வாமம வகுத்திற் திருக்கரத்தைய மத்தையிற் த்வய தெசுத் தெமபெ ருமானகளை அடிப்படுத்த அந்தகரத்தல பாஷ்யத்தையு ஐந் த்து, த தென நியைக்கொடி புடப்பட்டு அழகர் திருமலை முந் லான திருப்புகளைச் சேர்ந்த படிமமடிய தெத்தி ண்ணள புமசு மயங்குள னென்று வேளத்தாசனஞ் செய்து, திருக்கிர்க்கு முக்கருளி ஆழ்வாரையடி பணிந்து தற்கொடுக்கதை விண்ணப்பந் செய்து, ஆ த்பாபிராஜையுமடி பணித்து நமதி ணுள்ள திருப்புகளையும் வேளந னுஅங்குளளபுறச்சுயங்ககேட்டிம் ஐந், தத்து திருக்குங்கு குடிக்கெ முந்தருளி மடியையேஸைவித்து அவர், திருவுள்ளப்படியே அவரது திருச் செவியில் த்வயத்தை அனுஸந்தத்தருள நமபிடிம கரைகடாத களிப்படிம உடையவராகி இராமா னுசனை யுடையோமென நருளிச் செய் ய உடையவரும் அவருக்கு ஸ்ரீ லவண்ணவநம்பியென்று தாஸ்ய நாமஞ் சாததிப பின்பு அங்கு டின் னும புறப்பட்டுத் திருவண்பரிசா ரம் - திருப்பாட்டாறு முகலிய திருப்புகளை வேலித்துத் திருவ

னத்தபுரத்துக்கொழுகத்தருளி எம்பெருமானை யடிபணிந்து அங்கு
இராமானுஜமடமென்று ஓராமங்கடபிவித்து மலைகாடி ஸுண்ட
ன திருப்பதிகளை வேலித்து அங்குள்ளபுரச்சமயங்களை வெலித்து
மேயமுரசமுத்திரை கரைவழியாக உத்தரபட்சசுமம் கொழுகத்ரு
ளி வடமதுரை-ஸாஸ்க்கிராம-தவாரை பதரிசாஸூரம் - கைமி
சாரணயம் - புஷ்கரம் - திருவாரூர் - கோவந்தனம் - பருத்தாவ
னம் - திருக்கடங்கல் - திருவாரூர் - முகலான் திருப்பதிகளையும்
சேவித்து அங்குள்ள புரம்மங்களை யும் ஜாதித்தபம் பட்டினமொ
ட்டத்தை யடைகது ஸாஸ்க்கிராமம் கொழுகத்தருவிட்டா

அப்பொழுது ஸாஸ்க்கிராமம் தெவிரா நாமே வாசுதேவசுவத
திருக்கொண்டெந்திரபுரம் பட்டு வந்து உயர்வாய்ந்தபுரம்
ஒருசுருதிக்குப் பொருளாக உடையவரும அகல வாயுளை
விரித்து உலல அந்தபுரங்களைக் கொண்டு ஸாஸ்க்கிராமம்
தோஷித்து உடையவரெய்துள் புரப்பாஷ்யம் உதக தாமமுடிசி
ல்லவததுக்கொண்டு புரம்மங்களை உயர்ந்திருந்தபுரம்
வருகது புரம்மங்களை யும் ஆராதனம் பெய்யுமபடி கொண்டு
முன் இவ்விடமவரு சங்கரன் தான்கேட்ட கொடு கருகொங்கி
யத்துக்கு என் திருதமங்களை பெய்யுமபடி கொண்டு
நீரங்கு கொள்வீரென்று மிகவும் புரம்மங்களை கொண்டு
புரம்மங்களை அங்குள்ள புரம்மங்களை யும்
ஜாதித்து அத்நேசத்தாசனையும் தமக்கு சிந்தாமங்களை கொண்டு
அவ்விடத்துத் தமதுபெயில் பத்திரபுரமேயம பண்ணின வித
வாய்களைப் பித்தேற்றித் திருப்பவும் அவ்வேகனை வென்று
கோள்பற்றி அவர்களுக்கு அபிவிருத்தத் தெளிவித்து சிந்தாம
ளாக்கிக்கொண்டு புரம்மங்களை வாய்க்கொழிபார் புரம்மங்களைத்
துக்குவது எம்பெருமானை யடிபணிந்து அங்குள்ள புரம்மங்க
ளை ஜாதித்து அங்கு தம் பெயரால் ஓர் மடமுண்டாக்கி அதைவி
ட்டுப் புரம்மங்களை புரம்மங்களை புரம்மங்களை புரம்மங்களை
திருப்பதிகளை வேலித்துக்கொண்டு திருமலைக்கொழுகத்தருவிருக்க
அப்போது கபடிகளாகிய சிலசைவர்கள் வந்து திருவெங்கடமு
டையானைத் தங்கள் தெய்வமென்று வழக்குபபேச உடையவரும
குலதமருகங்களையும் சங்கசக்கர்களையும் ஸிந்தாமங்களை
அவர் எவைகளைத்தரிக்கின்றாரோ அவைகொண்டு இன்னாரென்று
அறிந்துகொள்ளலா மென்று அருளிச்செய்ய அவர்களும ஸாஸ்க்கிராமம்

த்து அந்தப்ரகாரமே செய்யத் திருவேங்கடமுடையான் சங்கசக்
ரங்களைத் தரித்திருந்தபடிகண்டு எல்லவரு மானந்தித்து அச்சை
வர்களை நிராகரித்து விட்டார்கள்.

எம்பெருமானைச் சங்கசக்ரங்களைத் தரிப்பித்தருளிய கார
ணமபற்றி அனறுதொட்டு அப்பனுக்குச் சங்காழி யளித்தருளும்
பெருமானென்றும் உடையவருக்குத் திருநாம மொன்றுண்டாயி
ற்று, பின்பு அங்குசின்னும் புறப்பட்டு மற்றுள்ள திருப்பதிகளை
வேவித்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுநருளி பகவத் குணனுப
வஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அவ்வாறுருக்கின்ற நாள்களி லோர்
நாள ஆழ்வான் மாரிகாலத்தில் பகலளவும் ஓயாது மலழபெய்த
லால் உஞ்சவ்ருத்திக் கெழுந்தருளாமல் திருவாராதனஞ் செய்து
தீர்த்தமும் துளஸியும் ஸ்வீகரித்தப பட்டினியாக எழுந்தருளி
யிருக்க அனறு ராத்திரி பெரியபெருமான் அமுதுசெய்யுங் காலத்
தில் ஊதந்திருச்சின்னஞ்சையெக்கேட்ட ஆண்டாள் பெருமானை
கோக்கி உமமுடையபத்தர் பட்டினியாயிருக்க தேவரீர் அமுதுசெ
ய்யலாமோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமானும்திரு
வுளமிரங்கி உத்தமநமசி யெனபவர்க்கு நியமிக்க அவரும் அக்கா
ரவடிசில் முதலான ப்ரஸாதங்களை பெடுத்துக்கொண்டுபோய்
நமபெருமான் நியமனத்தால் வந்த இத்தனை தேவரீர் ஸ்வீகரிக்க
வேண்டுமென்று சொல்ல ஆழ்வானும் இது மஹாபாஸாதமென்று
அருகிகரித்து ஆண்டாள் கருத்தைக் கேள்விப்பட்டு வெறுத்து
அதிலோர் திரளை யமுதுசெய்து மற்றோர்திரளை ஆண்டாளுக்கே
கொடுத்தருளினார். பட்டடரும் ஸ்ரீராமப்பிள்ளையும் அவதரிப்பத
ற்கு இத்திரளே காரணமாகும்.

பின்பு நமபெருமான் அதுகர்ஹத்தால் வைகாசிமீ அனூரா
தத்தில் ஆழ்வானுக்கு ஒருபுத்ர ரவதரித்தார். அதுகேட்டு உடை
யவா ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கெழுந்தருளி எம்பாரைக்கொண்டு
குழந்தையை பெடுப்பித்துவந்து குளிரகோக்கி எம்பாரைப்பார்
த்து நீரே இக்குழந்தைக்கு ஆசார்யராகக்கடவீரென்று நியமித்து
அந்தப் புத்ரருக்குத் தமது திருக்கைகளால் பஞ்சாயுத திருவாப
ரணங்களைச் சாத்தியருளி ஸ்ரீபராசரபுட்டரென்று நாமகரணஞ்
செய்து எம்பாரைக்கொண்டு திருவிஸ்சினையுஞ் சாத்துவித்து
ஆளவந்தாருடைய இரண்டாவது கருத்தைப் பூரித்தருளினார்.
இவர் ஸ்ரீரங்கநாதாமசம். அனந்தரம் எம்பார் திருத்தம்பியாகிய

சிறியகோவில்தப்பெருமாளுக்கு ஓர் குமார ரவதரிக்க உடையவர் கடாக்கித்தருளி அபபுத்ருக்குப் பராகுசகமலிவென்று திருநா மஞ்சாத்தி ஆளவகாருடைய மூன்றாக்கருத்திற் புரித்தருளி னூரபின்பு நம்பெருமாள் பசங்குழவியாகிய பட்டரை மஞ்சளநீர் குடிப்பித்துப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டு தமதுஸநிதி யில் தொட்டிவிட்டுராய்சியார்சீராட டிவளர்க்கவளர்ந்துவந்தார். ஒருநாள் பெருமாளுக்குத் தனிகை ஸமர்ப்பித் திருக்குமபோது அபரஸாதத்தில் தமது சிறுகைகளால் அனோந்து அளளிக்கொண்டு அமுதுசெய்யப் பெருமாள் அதுகண்டு உவந்தருளித் தாமு மமு துசெய்தருளினார். பின்பொருநாள் உடையவா அதிபாலமாயிருக்கின்ற பட்டர்திருக்கையில் ஓர்ச்லோகத்தைக்கொடுத்தது வாசிக் கர்சொல்லப் பட்டரும அநகிலுள்ளவர் அதிசயிக்குமபடி வாசித்தருள அதுகேட்டு உடையவர் மிசவு முவந்தருளி முகலிகளெ ஸ்லாஸையு மஸுழாபித்து நாமமி தது லெவ்வாறிருக்கின்றார்களோ அவ்வாறே இவரிடத்து மிருக்கக்கடவீரகளென்று கியமித்தரு ளினார்.

பின்பொருநாள் எய்பாரும பட்டர் வாசிக்கின்றதைக்கேட்டு அப்புதமவிளங்கிய இக்குழலாத கமமுடைய தர்சனத்துக்குக் கீர்த்தியுண்டுபண்ணுவாரென்று சொல்லி மகிழ்ந்தருளினார். பின்பொருநாள் ஆழ்வான் திருவாய்மொழி யநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்தும்போது சிறுமா மனிசரென்றதை அஞ்சுவதுள்ள பட்டர் கேட்டு சிறுமை பெருமை பொன்றிலே கூடுமாவென்று சங்கி க்க அதுகேட்டு ஆழ்வானுமுவந்தருளி சிறியாச்சாணையும் அருளா ளப்பெருமா ளெம்பெருமானாரையுங் காட்டித் திருமேனி சிறுத் தும ஞானம் பெருத்து மிருக்கின்ற இவர்களைக் கண்டீர் சிறுமா மனிசரென்றதென்று ஸமமதிப்பித்தருளினார்.

பின்பொருநாள் பட்டர் திருவிதியிலே புழுதியளையு விளை யாடுகின்றபோது ஒருவன் ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று காளமுதிக் கொண்டுவர பட்டர் அதனைக்கேட்டு உடையவர் முதலானவர் கள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இவ்விடத்தில் இவனார் இத்தப்ரகாரம் ஊதிவருகின்றானென்று பார்த்து அவனது ஸமீபத்திற்போய் ஒரு லகையில் புழுதியள்ளிக்கொண்டு நீ ஸர்வஜ்ஞனன்றோ? இது எவ்வ ளவு இதனைச்சொல்லுவாயென்று கேட்க அவன அது விஷயத் தில் ஒன்றுஞ்சொல்லாமாட்டாமல் தலை வணங்கிக்கொண்டிருக்க

பட்டர் அவனைப்பார்த்து ஒழிவா இதுருளுகப்பரிதியளவு புழுதியென்று சொல்லி ஸாவஜநுவென்கிறபேரை சிறுத்திகொள்ள மாட்டாமல் விழித்தபேரையோடு இவ்வளவுதானே உனக்கு அறிவிருகதென்று இதற்கு அநுகூகிதகாரர் உட்பாட்டு இவன் காளத்தையாற்றிது விடுவகோளென்று மரணச்சொல்லி லுல் மத்தஹாஸத்துடன் சொல்ல அதனை அவன்கேட்டு அச்சமும ஆச்சர்ப்பமுமடைந்து அங்குள்ளவர்களைப் பார்த்து ஸர்வநாம யபுத்தாரென்றுகேட்க அவர்கள் ஆழ்வான புத்தாரென்று சொல்லிக் கேட்டு - ஆ - பறப்பதினகுருந் தவழிமீது வவன்று விரிந்து பட்டரைத் தனதனடி கையிலே வைத்துக்கொண்டு ஆழ்வான பிள்ளை மாநிலைக வாசலிற் சென்றவனவில இவ் செவகியயயறிந்து குழந்தையை காய்ச்சியார் வாரியெடுத்து அனைத்துக்கொண்டு ஸ்வா டாளஸகிழ்கொடுத்து ஸ்ரீபாத்திரத்தருந்த தெளித்துக் கண்ணெச்சிக்கழித்து மகிழ்ச்சியடைந்தான். இப்படி சில நாள்வழி கதவாறே பட்டருக்கு உபயோக நஸவகண்டருளி வந்தபோது டிக்குமபடி உபாதயாயிடத்திலேவிட அன்று ஒதுவித்ததைமீயாதி மறுகள் உபாதயாயிடசுற்றொன்று கொண்டு தவிர்த்ததேய இன்னும் ஒதுவிக்கின்றவொன்று அறிந்து மறுகள் உபாதயாயிடத்திற் போவதுதவிர்த்து வினையாடிவந்த அதுகளை ஆழ்வானும் ஆனடாளும் பிள்ளைய் ஒதுமிடத்திற்குப் போகாமல் விட்டுக்கொள் வினையாடுகின்றவென்று கேட்கப்பட்டரும அவர்கள் ஒதுவித்ததேய இன்னும் ஒதுகின்றார்கள். அதன்கூறியிருந்ததென்று சொல்ல அதுகேட்டு அவர்கள் கேற்று ஒதுவது உனக்குத் தெரியுமோ சொல்லென்ன பட்டரும ஒனறாவினும் பிசகாமல் சொல்லக்கேட்டு அச்சங்கொண்டு அன்றுமுதல் ஒதுவிடாமல் உபசரித்துவந்தார்கள். பின்பு பட்டருக்கு விவாஹஞ்செய்யும் பருவம் வரவும் தருளியுள்ளதன்னிகை யிசையாமல் ஆராய்ந்து கொண்டுருக்கின்றபோது தகுதியாகிய கன்னிகையைப் பெற்றதாய்க்கதையர் ஸ்வபனத்தில் பெரியபெருமாள் எழுந்தருளி உமதுகன்னிகை யை அபயத்துக்கொண்டுபோய் நாமமுடைய பட்டருக்குக் கல்யாணஞ்செய்து வைப்புங்கோளென்று திருவாய்மலாந்தருள் அவர்களும் அந்தபா காரமே அழைத்துக்கொண்டுபோய் பட்டருக்கு விவாஹோத்ஸவத்தைச் செய்வித்துகந்தார்கள்.

இத்தபாக்காரம் பட்டர் மணஞ்செய்யப்பெற்று உடையவர் முதலிய ஆசார்யர்களிடத்தில் பிரியாவன்புகொண்டிருந்தார். இவ்

வாழ்நாள், உடையவர் ஒருநாள் முதலிகளைப்பார்த்து நாம் நமமுதலியாண்டானை யொழிய ஸர்வஸக நரித்பாகமபண்ணினோமெனாறருளிச் செய்து முதலிகள் இவ்வாறருளிச் செய்யலாமோவென்று கேட்க அது கேட்டு உடையவர் நமது வகையிலுள்ள த்ரிதண்டத்தை விட்டாலன்றோ நம முதலியாண்டானை நாம் விடுவதென்று அருளிச் செய்தா இத்தபாகாரம் முதலியாண்டான ஆழ்வா ன முதலாகிய முதலிகளுக்கும் உடையவர் ஸ்ரீபாஷ்மநாலகேசபர ஸாதிததுக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாலத்தல் ஓர்நாள் சோழநாளை சில ஓர்நாள் குளபாகளாலே சிலனைவிட மேலான தெய்வ நிலையென்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு அறிவித்தலாத நில முடாகளித்தில வகைபடுத்தி வாங்கியது போல் உடையவரை யும் வகையெடுத்திப்பாடி நாலத்தாரத்தெய்வத்தற்கு உத்தேசித்த லாத உடையவராகி ஒரு ஹேதுவின் லவ்வாசன சிராகியாமல் அவ்விடபவிட்டுப்போவதாக திருவுள்ளமாகொண்டு பெரியபெரு மானுடன் விண்ணப்படுத்தி ஆழ்வா ன வெள்ளைவஸ்தரத்தா ள் நாமதரிசு நகரொண்டி முதலியாண்டான முதலான முதலிக ளுடைய புறப்பட்டு மேற்கே யெழுந்தருளியிருந்து அதறிந்து அரசா னது ஏவலாராரிவொருடா அனுகண்டு முரவியாளமனைலொழி த்துவி அவர்கள் கெடுக்கவொட்டாமல் நடுத்தர் கலலானுடைய சிஷ்யரான வெட்குடிமரீசெழுந்த அங்கு பாண்டினியிருந்து சா லாயமுதலியாண்டானைத் தரித்துக்கொண்டு வலலிபுரக் காணையெ ள்கின்ற க்ராமத்தக்கொழந்தருளி அங்கே சிலகாலமிருந்து அங்கு நின்ற புறப்பட்டு மினுலை ஸா ளாராமங்கலக்கெழுந்தருளி அங் கிருக்கிற இதரம் தஸ்தர்களை முதலியாண்டானுடைய ஸ்ரீபாததீர்த தலைவயவத்தால திருத்தி சிஷ்யர்களுக்கிக்கொண்டு வருகமடிக யிடத்தில் விசேஷகடாக்ஷத்தெய்வ சிவநர்க்காரியில் சிலநாளிரு ந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவவிரோதியான சோழன் சிறியிகண்டனார் நசிக குமபடி ஸங்கல்பத்தெய்வ தொண்டனாகருத் கெழுந்தருளி அத் தேசத்தாக் கதிபதியான தீதவாரஜன்மகளைப் பிசாக பிடித்திரு க்கத தொண்டனார் நாரிமு நமாக அரண்மனைக் கெழுந்தருளி ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை அப்பெண்ணின் தலையில்செறித்து அந்த நிலத்திசையிலித்துத் தேவாரஜனை சிஷ்யராக் கிக்கொண்டு அவ் விடத்தெதிர்விட்டு வாதத்தெய்வவந்த தூர்க்குணத்தலகாட்டைய சம ணர்களைத் தலைமறைவிலிருந்து திருவனந்தராமவானுத ஆயிரம் பன்னு முதல்களாலும் உததாரஞ்சொல்லி இரித்து அவர்களை லலுக

வித்த சிலரைத் தமக்கு சிஷ்யர்களாக்கிக்கொண்டு தேவராஜன் மிகவுழுமபரிக்க எழுந்தருளியிருந்து தொண்டணர்நமசி அபிமானித்திருக்கிற எம்பெருமானுக்கு நமசிதம்பிரானென்று திருநாமஞ்சாத்தித் திருமபவும் சிககாபிகாரிலுக்கு வந்து ஸ்ரீபாஷ்யகாலக்ஷேபஞ்செய்வித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு நாள் திருமண்காப்பு செலவழித்துபோனகறிகப் சித்தித்துக்கொண்டு நண்வளம் ஸ்வர்னத்தில் திருநாராயணப்பெருமான எழுந்தருளிபதுகிரியில் உமமுடைய வரவுபாக நக்கொண்டிருக்கிறோம் உமங்கிஷ்டமான திருமண்காப்பு அங்குள்ளன கடுவாருமென்று அருளிச் செய்ய ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விழித்துக்கொண்டு தேவராஜனுடைய விஷ்ணுவர்த்தனராயனைக்கொண்டு அருகிலுள்ள கடுவெட்டுவித்து வெகுதான்யவ்வும தைமாசகதில் யதுகிரியேறி ஸ்வப்னத்திற் கண்டபடி திருத்தழாய் மாதகனகிழப் புறநிலிருக்கின்ற திருநாராயணப்பெருமானே மேற்சொன்னமபஸம க்குடபக்ஷமசுதூதகசி வியாழக்கிழாம கூடின புனர்பூச கக்ஷகதத்தில் தோறோ காரணமபண்ணிப் பாலினால் திருவாஞ்சனஞ் செய்தருளித் தமது சிந்நகர்களால் முனனுநாள் திருவாராதாஞ்செய்து ஓநுநாயக மென்கிற திருவாய்மொழியை ஒதிச்சாத்தித் திருக்கரியாணி வடமேற்கு மூலையில் தரிதண்டத்திலுலகிதித் திருமண்குவைவையக் கண்டு கொண்டு மகிழ்ந்தருளி யதுகிரியில் கோயில்கட்டுகிறது ஊமோபபடித்தித் திருநாராயணப்பெருமானுக்குப் பாஞ்சராத்திர விதிவியபடிஸமப்ரோக்ஷணஞ்செய்வித்து உதலவரி ஸ்வயெனது சித்தித்திருக்கத் திருநாராயணன் அவரது ஸ்வபனத்திலெழுந்தருளி உதலவராமப்பிரா டிலணியி லிருக்கின்றார் அங்குசென்று எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வாருமென்று கியாதிகக உடையவரும டிலணிக் கெழுந்தருள டிலணிராஜன் மகள் படுக்கையிட்டில நினது ராமப்ரியரும கிண்கிணி சதக்கை யொலிக்க எலவவருக காணுமபடிவந்து உடையவர் மடியிலிருக்க உடையவரும ஆனந்தத்துடன் என செல்வப்பிள்ளையோவென்று அனைத்துக்கொண்டருளிற்றார்.

அதனால் ராமபரியருக்குச் செல்வப்பிள்ளையென்று திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் செல்வப்பிள்ளையை யதுகிரியில் எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்தில தமதுபேரால் ஓர்மடங்கட்டுவத்து அதில்தமமைப்பிபால் ஓர்ச்சாவிக்கரஹமெழுந்தருளப்பண்ணிவைத்து ஐமபத்திரவருக்கு அத்திவ்பதேசத்தில் கைங்கர்யவள்ளையமித்து அதை நிவயதேசத்துக்குத் திருநாராய

ண்புரமென்று திருநாமஞ்சாத்திபருளிநார். இந்தப்படி பன்னிரண்டுவர்ஷம் மேல்காட்டி வெழுந்தருளியிருந்து ஆழ்வான் முதலானோர் சேதியையும் சோழன் அவர்கள் விஷயத்தில் செய்த அபராதத்தையுங் கேட்டு க்லேசித்துச்சிறிதுநாளில் அச்சோழன் இறந்தானென்றுகேட்டுமிகவுழுவந்து கோயிலுக்கெழுந்தருள்வதாக நினைத்துத் திருநாராயணப்பெருமானிடத்து அனுமதிக்கொண்டு கைங்கர்யங்களைக்கட்டளைப்படுத்தி அங்குநின்றும்புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஆழ்வானுடன் மம்பெருமானைவேசித்து அங்குநின்றும் கச்சிகருக்கெழுந்தருளிப் பேரருளாளனையடிபணிந்து அதுவிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருப்பதியில் தில்லைகர்த்திருச்சித்ரகூடத்தெம்பெருமானைப் பாரிஷடை பண்ணியருளி, திருவேங்கட முடையானையடிபணிந்து மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண்டிருந்து நாய்ச்சியார்திருமொழிப் பரஸ்தாபத்தில் அழகர்திருமலைக்கெழுந்தருளி நாய்ச்சியார் சொல்லியிருந்தபடி நூறுதடாவில் அக்காரவடிகில் அமுது செய்வித்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக் கெழுந்தருளி கோதையாரால் நங்கோயிலண்ணரென்று திருநாமம் பெற்றுத் திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்வாரைவேசித்து மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீபாஷ்யநாலக்ஷேபஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள பட்டருடைய உபன்யாஸ வைபவத்தைக் கேட்டருளியுவந்து பட்டருக்கு வேதாந்தாசாரயபதம் கொடுத்தருளிநார். அன்று முதல் பட்டருக்கு வேதாந்தாசார்யரென்று திருநாம முண்டாயிற்று. பின்பு ஓர்காலத்தில் திருவததியையனோதஸவத்திற்காக நம்மாழ்வார் திருநகரியினின்று கோயிலுக் கெழுந்தருளும்போது வழியில் கள்ளர்கள்வந்து உபத்ரவம்பண்ணினபடியால் ஆழ்வாருடைய திருவடிநிலையாகிய ஸ்ரீமதரகவிகள்கைதப்பிவிட்டது. ஆழ்வார்மாத் திரம் திருநகரிக்கெழுந்தருளிட்டாரென்று உடையவர் கேட்டுத் திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்வார் திருவடிநிலையை ஏறியருளப்பண்ணுவித்து இன்றுமுதல் ஆழ்வார்திருநகரியைவிட்டுப் புறப்படவேண்டுமெதில்லைபென நியமித்துக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி நம்மாழ்வார் விக்ரஹத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துத் திருவத்யையனோதஸவத்தை நடத்தியருளிநார். பின்பு திருமங்கையாழ்வார் விக்ரஹம் முன்பு திருமங்கையாழ்வாரே செய்துவைத்திருக்கையால் அவரொழிந்த மந்தை ஆழ்வார்களுடைய ஆண்டானையும் அர்ச்சா விக்ரஹங்களாக எழுந்தருளப்பண்ணுவித்தார்.

பின்பு இப்படி குருபரம்பரை இடையறாமல் தர்சனம்வளர்ந்
தேஹம்பொருட்டுத் தமமுடைய ஸ்ரீபாதத்தில் ஆசிரயித்திருக்கிற
முதலிகளில் சிலருக்கு ஆசாரியபதம் தந்தருளத்திருவுள்ளமபற்றி
எழுபத்துநான்கு திருவாழிதிருச்சங்குகளைத்திருப்பிரதிஷ்டைசெ
ய்து நாலு ஸ்ரீபாஷ்யகோசங்களை யேறியருளப்பண்ணித் தம் திரு
வாராதனமான பேரருளாளன் சூத்திரியில் சமர்ப்பித்து முதலிகளை
யழைத்தருளி எச-திருநாமங்களுக்குத் திருவாழி திருச்சங்குகளை
யும் இவர்களில் நால்வருக்கு ஸ்ரீபாஷ்யகோசங்களையும் பிரசாதித்
தருளிப் பின்னோர்களுக்குத் திருநிலச்சினை முதலாக உபயவே
தாந்தங்களையும் பிரசாதித்துத் திருத்தும்படி நியமித்தருளி-எச -
வருக்கு சிமஹாஸனாதிபத்திபமும் அதில் நால்வருக்கு பாஷ்யசிம்
ஹாஸனாதிபத்தியமும் பிருதாக பிரசாதித்தருளினார்.

இவர்களன்றி எழுநூறு ஸீயர்களும-பன்னிராயிரம்-பரமைகா
ந்திகளும் திருமஞ்சன முதலானவை ஸமர்ப்பிக்கும் அநேககைங்
கரியபார்களும சிலதாஸநமபிகளும் பத்திரரான அம்மைகளும்
உடையவர் நியமனப்படித் தங்கள் தங்கள் கைங்கரியங்களைச் செ
ய்துகொண்டிருந்தார்கள். அதிலும் முந்திவந் தாசிரயித்தவர்களா
யும் வயதில் முதிர்ந்தவர்களாயிருந்துள்ள கூரத்தாழ்வான் நடா
தூராழ்வான் முதலியாண்டான் கிடாம்பிபாச்சான் எம்பார்முத
லான எல்லாமுதலிகளும் பின்பு ஞானபுத்திரராக ஸ்லீகரிக்கப்ப
ட்டபிள்ளாளையும் பட்டரையும் விசேஷமாக நினைத்து நடந்துவ
ந்தார்கள். இப்படி இவர்களிருக்க உடையவர் சாஸ்திராநுமதமா
யும் தம் திருவுள்ளத்துக்கு உவந்ததாயும் அவர்க ளிருந்தபடியை
க்கண்டு போரவுகத்தருளினார்.

எழுபத்துநான்கு சிம்ஹாஸனாதிபதிகளென்கிற

ஆசாரிய புருஷர்களுடைய

திருநாமங்கள்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார்குமாரர் - சொட்	கிடாம்பியாச்சான்.	௨௭
டைம்பி.	க கணியனார் சிறியாச்சான்.	௨௮
பெரியநமபிகுமாரர்-புண்டரீகா	கொங்கிலாச்சான்.	௨௯
கூர்.	உ ஈச்சமபாடியாச்சான்.	௩௦
திருக்கோட்டியூர் நம்பி குமாரர்	திருமலைநல்லான்.	௩௧
தெற்காழ்வான்.	க வங்கிபுரத்தாச்சான்.	௩௨
திருமலையாண்டான் குமாரர் -	திருக்கண்ணபுரத்தாச்சான்.	௩௩
சுந்தரத்தோளுடையார்	ச சிறியகோவிந்தபெருமான்.	௩௪
பெரிய திருமலைநமபிகுமாரர்கள்	கிடாம்பிப்பெருமான்.	௩௫
திருக்குருகைப் பிரான் பிள்	அம்மங்கிப்பெருமான்.	௩௬
ளான்.	ரு அருரிப்பெருமான்.	௩௭
பிள்ளைதிருமலைம்பி.	சு பிள்ளையாபன்.	௩௮
கூரத்தாழ்வான்.	எ வங்கிபுரத்துநாதி.	௩௯
அவர்கு) ஸ்ரீ பராசரபட்டர்.	அ முடுமபைம்பி.	௪௦
மாரர்) சீராமபிள்ளை.	கூ பாராங்குசுநம்பி.	௪௧
முதலியாண்டான்.	க௦ திருக்குறுங்குடிநம்பி.	௪௨
நடா தூராழ்வான்.	கக தொண்டனூர்நம்பி.	௪௩
எங்களாழ்வான்.	அருணபுரத்துநம்பி.	௪௪
நடுவிலாழ்வான்.	கக மருதூர்நம்பி.	௪௫
கோமடத்தாழ்வான்.	மழையூர்நம்பி.	௪௬
திருக்கோவலூராழ்வான்.	வடுகநம்பி.	௪௭
திருமோகூர் ஆழ்வான்.	குரவிகம்பி.	௪௮
பிள்ளையாழ்வான்.	கதாண்டையாண்டான்	௪௯
அனந்தாழ்வான்.	கஅ சோமாசியாண்டான்	௫௦
மிளகாழ்வான்.	ஜீயராண்டான்	௫௧
நெய்யுண்டாழ்வான்.	௨௦ ஈசாண்டான்	௫௨
சேட்டனார் சிறியாழ்வான்.	௨௧ பெரியாண்டான்.	௫௩
யாழ்வான்.	௨௨ யாண்டான்.	௫௪
கோயிலாழ்வான்.	௨௩ அம்மங்கியாண்டான்.	௫௫
உக்கலாழ்வான்.	ஆளவந்தாராண்டான்.	௫௬
அரணபுரத்தாழ்வான்.	௨௫ உக்கலம்மாள்.	௫௭
எம்பார்.	௨௬ பரித்திகொல்லையம்மாள்.	௫௮

வைத்தமாநிதியார்.	ருக்	ஆர்க்காடிபிள்ளை.	சுஎ
சிறுப்பள்ளி தேவராஜ		குமாண்டீர்பிள்ளை.	சுஅ
ர்.	சு௦	அந்தச்சோமயாஜியார்.	சுசு
பிள்ளையுறந்தையுடையார்.	சுக	காஞ்சிசோமயாஜியார்.	எ௦
பிள்ளை திருவாய்மொழி யரை		அலங்காரவேங்கடவர்.	எக
யர்.	சு௨	குஞ்சிப்பூர்சிறியாண்டான்.	எஉ
பிள்ளைதிருநறையூரையர்.	சு௩	குமாண்டீரூனையவல்லி.	எ௩
பிள்ளைராஜமடக்கந்திரப்	}	மாறொன் றில்லா மாருதி யாண்	எசு
பெருமாள்சையர்.			
அதிகாரிப்பிள்ளை.	சுரு	ஆகசிம்ஹாஸநாதிபதிகள்	எசு
தார்க்கரிப்பிள்ளை.	சுசு		

வருளீ ரங்கநாராயணஜீயர். சுச்சம்பாடிஜீயர். கோவிந்தஜீயர் சட் ஹாண் ளிஜீயர். திருமழிசைஜீயர். திருவெள்ளறைஜீயர். திருப இவஜீயர். ஆட்கொண்ட வில்லிஜீயர். திருமாவிருஞ் சோலை ந்திகுடிவர்கள் முதலானஜீயர்கள் - எா - நம்பிகுறுந்தேவர் மு கரான பரமைகாந்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் - டஉத - தூயமுனிவே உயன் முதலான கைங்கர்ய பரர்களும் திருவரங்கமரையோன் முத யான காவலதிகாரிகளும் பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் முதலான யாஸநம்பிகளும் திருவரந்தபுரத்தமமை முதலான அமமைகளும் டடையவர் திருவடிகளிலே பிரவணராய்த் தங்கள் தங்கள் கைங் கரியங்களில் ஊற்ற முடையவராயிருந்தார்கள்.

உடையவர் திருவடிகளிலெசய்த அடிமைவகை: கூரத்தாழ் வாணம் - முதலியாண்டானும் - நடாதுராமுவாணம் - பட்டவர்க்க மூம ஸ்ரீ பாஷ்யத்துக்கு உசாத்துணையாயிருந்தவர்கள். அருளாள ப்பெருமா னெம்பெருமானார், உடையவர் நியமனததனால் பேரு ளாளரைத் திருவாராதனஞ் செய்துவருவர். கிடாம்பியாச்சான், திருமடைப்பள்ளி கைங்கர்யஞ்செய்துவருவர். பிள்ளையுறங்காவி ல்லிதாஸர், கருகூலம்நோக்குவர். அம்மங்கி, பாலமுதுகாய்ச்சவர். உக்கலம்மாள், திருவாலவட்டம் பரிமாறுவர். மாருதிப்பெரியாண் டான், திருக்கைச்செம்புபிடிப்பார். மற்றொன்றிலா மாருதிச்சிறியா ண்டான், மடத்துக்கு அமுதுபடிகறியமுது பாலமுது பெய்யமுது முதலானவை நடத்திவருவர். துய்யமுனிவேழம், திருமஞ்சளமெ டுப்பர், திருவரங்கமானிகையரையர். பண்டாரம்நோக்குவர். வண் டரும் செண்டரும் - கைக்காயிரமபொன்னுக்கு இராஜஸேவைப ண்ணி மடத்துக்குத் திருக்கைவழக்கஞ் செய்துவருவர். இராமா

னுஜவேவுகாரர், திருமேனிக்காவலாயிருப்பர். அகளங்கநாட்டாழ்வான், ப்ரதிபக்ஷநிரஸனஞ்செய்துவருவர்.

இவர்களில் வடுகநம்பி, எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேய மென்று விச்வஸித்து அவர்திருவடிகிலைகளையே திருவாராதனம் செய்துவருவர். அனந்தாழ்வான், உடையவர் நியமித்தபடி திருமலையில் திருந்தனவன கைங்கர்யஞ் செய்து வருவர். இத்தபரகாரம் முதலிகளெல்லாம் உடையவர்ஸந்திரியில் கைங்கர்யஞ் செய்து வருகிறமகாலத்தில் ஒருநாள் முதலிகளெல்லாம் உடையவரது ஞானபுத்ரரான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானை அனுவர்த்தித்து ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களில் அருமபொருள் தெரியும் வ்யாக்யானஞ் செய்தருளவேண்டுமென்று உடையவரிடத்து விண்ணப்பஞ்செய்யும்படிபார்த்திக்குப் பிள்ளானும் அந்தப்ரகாரமே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார். உடையவரும் அவர்கள்பிரார்த்தனைப்படிக்குப் பிள்ளானையழைத்து ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களையும் திருமந்திரமுதலானவேதாந்த ஸம்பிரதாயத்தையும் “நாதோபகம்யம்ப்ரவிரததம்” என்னும்படிநமமாழ்வாரிடத்தில் பெற்று அவைகளை அவிச்சின்னகுருபரமபரையாலே நிலைநிறுத்தினநாதமுநிகள் வமசத்திற் பிறவித்துவக்காலும் ஆளவந்தார் நியமனத்தைத் தலைகட்டின பெரியதிருமலை நம்பிகுமாரராகையாலும் இயல்பாய்ப்பிரபந்தத்தில் ஊற்றத்தை உடையவராகையாலும் நீரீஇப்போது திருவாய் மொழியில் அர்த்தானு ஸந்தானகிரமத்தையறிந்தீர். ஆகையால் நாலாயிரத்தில் பிரதானமான திருவாய்மொழிக்குப்புராணரத்தினம்போல் ஆறாயிரப்படியாக ஓர்வியாக்கியானம்பண்ணுமென்று நியமித்தருளப் பிள்ளானும் அந்நியமனப்படியே ஆறாயிரப்படி வியாக்கியானத்தைச்செய்தருளி ஸந்திரியில் சமர்ப்பித்தார். உடையவர் அதைக்கடாக்ஷித்துப் போர உகந்தருளி ஆளவந்தார் நியமனத்தாலே திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளானென்று உமக்குத்திருநாமம் பிரஸாதித்தது பலித்ததென்றருளிச்செய்து அந்த ஆறாயிரப்படிக்கு பகவத்வியமென்று திருநாமஞ்சாற்றி நாமசெய்த சூத்ரபாஷ்யத்தைப்போல் காலக்ஷேபத்திலவைக்கக்கடவ தென்று நியமித்தருளினார். வடுகநம்பி இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாஞ் சங்கிரகித்து யதிராஜவிபவத்தில் அருளிச்செய்தார். பின்னுமதாம்செய்தருளின கீதாபஷ்யம்-வேதாந்தஸாரம்-வேதாந்ததீபம்-வேதார்த்தஸங்க்ரஹம் - சரணுகதிகத்யம்-ஸ்ரீரங்க

கத்யம் - ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம்-நித்தியம் இவைகளையும் முதலிக ளுக்குப் ப்ராசாதித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு சிறிதுநாள்சென்று ஒருநாள் கூரத்தாழ்வான் பெரிய பெருமானைத் திருவடிதொழுது தன்னுடைச்சோதியை அடியேன் சேரும்படி கிருபை செய்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப் பெருமாள் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றித் திருமாலே முதலான வைகளைப் ப்ராசாதித்தருளினார். ஆழ்வான் உடையவரைத்திருவடி தொழுது அச்சேதியை விண்ணப்பஞ்செய்து ஸ்ரீபாததீர்த்தம்பி ரார்த்திக்க - அதைக்கேட்டுவெறுப்புடனே நானிருக்கையில் நீரிப் படிப்பெருமானே பிரார்த்திக்கலாமோ வென்று கேட்டருள, ஆழ் வான் அடியேன் தன்னுடைச் சோதியினின்று மெதிர்கொண்டு வந்து தேவரீரை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோவது ஸ்வரூ பமன்றோ வென்ன அங்குள்ளவர்கள் கேட்டு மிகவுமகிழ்ந்திருக்க உடையவர் அதிகிருபையுடனே துணிந்து ஸ்ரீபாததீர்த்தம் பிரஸா தித்தருளி அவர்திருச்செவியில் துவயத்தையருளிச் செய்தார். ஆழ்வான் உடையவர் திருவடிகளைத்தியானித்துக்கொண்டு திருநா டுக்கெழுந்தருளினார்.

பின்பு உடையவர் ஸ்ரீமந்தாமுனிகள் நியமனப்படி ஸ்ரீகுர் ணபரிபாலனமுதலாக துவாதசாஹுகிருத்யத்தையும் பட்டரைக் கொண்டு செய்வித்து அனந்தரம் கௌதமாதிகள் சொன்னபடி செய்யும் ஸம்ஸித்தா பாராயணத்தில் திருவாய்மொழியையும் பிரதா னமாக அனுசந்தித்து தமதுவிஷயமாக அமுதனார் அருளிச்செய்த தூற்றந்தாதியைக்கொண்டு இயல்ஸேவைநடத்துப்படி நியமித்த ருளி அப்போது நமமாழ்வாருக்கு ஸம்பாவனை ஸமர்ப்பிக்கும்படி க்கு நியமித்தருளினார். அப்படியே முதலிகள் நடத்தி எம்பெரு மானாருக்கும் ஸம்பாவனை ஸமர்ப்பிக்க - உடையவரைத்திருவுள் ளம்பற்றி யருளி இனிமேலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினால் இப்படியே நடப்பிக்கவேண்டுமென்று நியமித் தருளினார்.—பின்பு பட்டரைநோக்கி மேல்நாட்டில் வேதார்தி யென்றோரு பெரியவிதவான் இருக்கின்றனென்று கேள்விப்பட் டோம் - நீர் அவ்விடம்போய் அவனைத்திருத்தி தர்சனபரவர்த்த களுக்குமென்று அருளிச்செய்து அவருடன் மடத்துக்கெழுந்த ருளி முதலிகளெல்லாரையும் நோக்கி நீங்கள் செய்யவேண்டிய கைங்கர்யம் ஆறுவகையுண்டு. அவை ஸ்ரீபாஷ்யத்தை அதிகரித்தல்

அதிகரிப்பித்தல், (க)திவ்யப்ரபந்தங்களை யோதுதல்-ஒதுவித்தல்.
 (உ)திவ்யதேசங்களுக்கு அமுதுபடி சாத்துபடி முதலானவற்றை
 நடத்துதல். (ங)திருநாராயணபுரத்தில் ஓர்குடிசையாயினுங்கட்டி
 க்கொண்டு வாஸஞ்செய்தல். (ச) த்வயத்தை யர்த்தத்துடன் அனு
 ஸந்தித்தல். (ரு) ஓர்பாகவத னபிமானத்தில் ஒதுங்கியிருத்தல்.
 (சு) இவ்வாறு கைங்கர்யங்களில் கிடைத்தமட்டுஞ் செய்துகொ
 ண்டு மூன்றபசாரங்களும் கிட்டாதபடி யிருங்கோளென்று நிய
 மித்தருளி நடாதுராழ்வானைக் கடாக்ஷித்து அவருக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய
 ஜ்ஞானத்தைக்கொடுத்தருளி ப்ரபத்தி பரமாய் முக்யப்ரமாண
 மான ஆழ்வார்களுடைய ஸ்ரீகுத்தி சுஜ்ஞானத்தைப் பட்டருக்குக்
 கொடுத்தருளி பிள்ளானுக்குத் தமது சரமகைங்கர்யஞ் செய்யும்
 படிக்கும் தமது திருபபள்ளி படுத்துமிடத்தில் ஓர் அர்ச்சா விக்
 ரஹத்தை ப்ரதிஷ்டைபண்ணும்படிக்கும் நியமித்துத் திருக்குரு
 கைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான முதலிகளைநோக்கி பட்டரிட
 த்து ஆதரவுட னிருங்கோளென்று அருளிச்செய்து கோயிலி
 லுள்ளவர்களையழைத்து பட்டர் திருக்கையி லொப்புவித்தருளி
 இன்னுஞ்செய்யவேண்டுவதுஞ் சொல்லவேண்டுவதுஞ் செய்துஞ்
 சொல்லியும் ஐரூபத்தானலு விமலாஸனாதிபதிகளைப் பார்த்த
 ருளி ஸ்ரீபாஷ்யம் அதிகரித்தும் அதிகரிப்பித்தும் திருவாய்மொழி
 வ்யாக்கியானம் ஒதியும் ஒதுவிப்பித்தும் இருங்கோளென்று திய
 மித்தருளி விசேஷம் நடாதுராழ்வானுக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ப்ரவர்த்த
 னமும் பட்டருக்கு ஸ்ரீகுத்திப்ரவர்த்தனமும் நியமித்துப் பெரிய
 பெருமானுடைய தீர்த்தப்ரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்து ஆளவந்தாரு
 டைய திருவடிகளை த்யானித்துக் கொண்டிருக்க பின்பு முதலி
 யாண்டான் பிள்ளான் ஆச்சான் முதலான முதலிகள் உடையவ
 ரை மிகவும் திருவுளமகிழ்வித்து தேவரீர் அவதரித்தருளின ஸ்ரீ
 பெருமஹாதூரிலும் தர்சனம் சிர்வகித்த கோயிலிலும் ஜீர்ணோத்தா
 ரணம்செய்தருளின திருநாராயணபுரத்திலும் ஆழ்வார்களோபாதி
 திவ்யமங்களவிக்கரக ப்ரதிஷ்டையை நியமித்தருளவேணுமென்று
 பிரார்த்திக்க உடையவர் அப்படியேநியமிக்க முதலியாண்டான்
 திவ்யமங்கள விக்கிரகத்தை யேறியருளப்பண்ணி உடையவர் ஸ
 நநீதிரில் கொண்டுவந்துவைக்க அத்துடன் முற்காலத்தில் நம்
 மாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு உடையவருடைய பவிஷ்ய தா
 சார்ய விக்ரஹத்தைக்கொடுத்தருள அது உய்யக்கொண்டார் -
 மணக்கால்நம்பி-ஆளவந்தார்-திருக்கோட்டியூர்நம்பி அவர்குமார

த்தி அத்துழாயம்மன் இவர்களாலே ஆராதித்துவந்த விக்ரகத்தையும்கொண்டு வந்துவைக்க இவ்விரண்டு திவ்யமங்கள விக்ரகத்தையும் தாமாலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு ஆண்டான்-பிள்ளான் இவர்களை அழைத்து இவ்விரண்டு விக்ரகத்தையும் அவர்களுக்கு பிரஸாதித்து ஒன்றை ஸ்ரீபெருமஹாதூரிலும் - மற்றொன்றைக் கோயிலிலும் திருப்பிரதிஷ்டை செய்யுமபடி நியமித்து ஆச்சாளை நோக்கி நாம் ஐம்பத்திருவருக்காகப் பிரசாதித்திருக்கிற நம்மர்ச்சாவிக்கிரகத்தைத் திருநாராயண புரத்திலும் பிரதிஷ்டைபண்ணி வைபுமென்று நியமித்து மற்றுமுள்ள திவ்வியதேசங்களிலும் நம் அர்ச்சா விக்ரகத்தைப் பிரதிஷ்டை பண்ணும்படி நடாதூர் ஆழ்வான் முதலான முதலிகளுக்கு நியமித்தருளினார்.

தமதுதிருவாராதனமான பேரருளாளரையும்-ஸ்ரீ ஹயக்கிரீவரையும் பிள்ளாணுக்குப் பிரசாதித்தருளிக் குளிரக்காகூத்து பட்டர்முதலியாண்டான்முதலானவர்களுக்குவிசேஷார்த்தத்தைப்பிரசாதித்துப் பெரியநம்பி திருவடிகளை தியானித்துக்கொண்டு தவயோச்சாரணத்துடன் பெருங்கூட்டமாகப் பெரியபெருமாள்ஸக்தியில்சென்று-பெரியபெருமானையும் ஸ்ரீஅழகிய மனவாளனையும் தாம்செய்த கத்தியப்படி மங்களாசாஸனமசெய்து அடியேனுக்கு கித்திய விபூதிக்கு நியமிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கப் பெருமானும் திருமாலேமுதலான ஸகலவரிசைகளையும் பிரசாதித்துத் திருமுகம்வாடினவர்போல் ஸேவைஸாதிக்க அங்குள்ளமுதலிகள் அனைவரும் ஆச்சரயப்பட்டு நிற்க உடையவர் பெருமானே நோக்கித் திருவுள்ள மிரங்க வேணுமென்று பிரார்த்திக்கப் பெருமானும் அர்ச்சகமுதேன பெருவிடுதலோமென்று நியமிக்க அந்நியமனப்படி மடத்துக்கு எழுந்தருளி அவ்விடத்தில் ஆளவந்தார்திருவடி நிலையில் தீர்த்தஞ்சேர்த்து ஸ்லீகரித்திருக்க அப்போது-பட்டர் - முதலியாண்டான்-பிள்ளான் - ஆச்சான் ஆழ்வான்-முதலானமுதலிகளும் ஜீயர்களும - மற்றுமுள்ளவர்களும் - ப்ரஹ்மவல்லி முதலான உபநிஷத் அதுஸந்தானத்தையும் - சூழ்விசும்பணிமுகில்முதலான திருவாய்மொழியதுஸந்தானத்தையும் நடத்தசகலுட்கூக-வதான பிங்களருஸ் மாசிஸ் சக்லதசயி திருவாதிரைநாம அபிஜித்துவேளையில் ப்ரஹ்மரந்திரந்திரந்து எம்பெருமானார்-திருமாமணிமண்டபத்துக்கு எழுந்தருளினார். இந்தவிலா விபூதியில் உடையவர்-நூற்றிருபது திருநஷத்திர மெழுந்தருளியிருந்தார்.

இன அலகாசித்திரை பில்லயக கதிருவாதிரை கள்
எனையாவினுமினறிதனு கீகற்றமெனா --எனையாகஞ்சு
சாற அகிலே நன்கெனமினாதிசீராகாமரிமபபால
நாற்றிசையுக்கொண்டாடுகாள்.

எம்பெருமானுந்தரிசனெனேறயிதற்கு
கம்பெருமா ஸ்வேரிட்டுகாட்டி அவத்தா -- அமரவிசேபா
இந்தத்தரிசனத்தையெம்பெருமானுர்வளர்த்த
அந்தச்செயலறிசுகக்கா.

அத்திரியருளாளரடிபணிதேதான் வாழியே
அருட்கச்சிவம்பியுளையாறு பெற்றேன வாழியே
பத்தியுடன்பாடியததைப்பகாநிட்டான வாழியே
பதினமகலைபுட்பொருளைப் பரிந்துகாழான் வாழியே
சுந்தமகிழ்மாறனழிதொழுதுயந்தேதான் வாழியே
தொல்பெரியகம்பிசரணத்தோன்றினுன் வாழியே
சித்திரையிலாதிரைநாள் சிறக்கவந்தேதான் வாழியே
சீபெருமகூடா முனிவனதிருவடிகள்வாழியே.

என்டிசையெண்ணிலாயமுறவாரெதிராசன வாழியே
எழுபத்துநால்வாக்குடென னுன்குரைத்தான வாழியே
பண்டைமறைமயத்தெரிந்தபாடியத்தேதான் வாழியே
பரகாலனடிவினையைப்பரவுமவன் வாழியே
தண்டமிழ்தூல்கட்டாழ்வார்சுரணனை வாழியே
தாரணியும்விண்ணுலகுநாணுடையோன் வாழியே
தெண்டிரைகுழ்பூனாரெம்பெருமானா வாழியே
சித்திரையிற்செய்யதிருவாதிரையோன் வாழியே.

ஸ்ரீபாவ்யகாரர்வைபவம் முற்றிற்று.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தீயந்திருவடி களைசரணம்.

ஸ்ரீமத்சாரங்கபூசியம் .

ஸ்ரீபராசரபட்டர் வைபவம்.

பின்பு பிள்ளான் பட்டர் முதலானமுதலிகள் முர்ச்சித்துக்கி டங்கு பெருமிடறுசெய்து சோகிததுத் தாங்களே தேவியிள் ளானைக்கொண்டு பெரியபெருமான கியமனத்தினுல் ஆவரணத்து க்குள் உடையவரைத் திருப்பள்ளிபடுத்தினுக்க அப்போது அழ கியமனவாளன் உடையவாய்ச்சிமாநுடன் திருமஞ்சனங்கண்டருளி னார். பின்பு சரமங்கங்கரியங்களைமெல்லாம் ஸ்ரீ ஆளவந்தருக்கு நடத்தி நுமரேபால் பரங்க நடப்பித்து உடையவா கியமனப்படி திருவாய்வானத்தாரும் இயல்பும் நடப்பித்துத் தீர்த்தம கவிகரித் தார்கள்.

பிள்ளான் பட்டர் இவான் பக்கல் உடையவர் கியமனப்படி முதலிகள் பிரதிபத்தி பண்ணிவெண்ணுருகதார்கள்.

பின்பு உடையவர் கியமனப்படி முதலையாண்டான் ஸ்ரீபெரு ம்பூனூரிலும் பிள்ளான்கோயிலில் பெருமான் கியமனப்படி திருப் பள்ளிபடுத்தின விடத்திலும் கிடாமபியாச்சான் நல்லான் முத லான சிலமுதலிகள் திருநாராயண புரத்திலும் உடையவரது திவ் யமங்கள் விக்கிரகத்தை மூலபேரத்தோடே திருப்பிரதிஷ்டைசெ ய்துவைத்தார்கள். நடாதுராமுவான் பெருமாள்கோயிலிலும் பிள் ளை திருமலைமடபி கிறைத்திருப்பதியிலும் திருமலையிலும் உடைய வர் திவ்யமங்கள் விக்கிரகத்தைத் திருப்பிரதிஷ்டை செய்துவைத் தார்கள்.

மற்றுமுள்ள திருக்குடகலதமுதலான திவ்யதேசங்களிலும் அங்கங்குள்ளார்கள் உடையவர் திவ்யமங்கள் விக்கிரகத்தைப் பிர திஷ்டைசெய்தார்கள். இப்படி எம்பெருமானார் வைபவம் பகவத் வைபவம் போலே மட்டிடப்படாம லிருந்தது.

அங்கங்கே பட்டர் கியமனப்படி உடையவரது திருநகூற்ற மான திருவாதிரையில் மாஸந்தோறும் மஹோத்ஸவமாக நடத்தி வந்தார்கள்.

பின்பு திருவேங்கட நாட்டிலிருந்து பிள்ளை திருமலைமடபி அவந்தாமுவான் முதலானவர்களும் கீழ்த்திசையிலிருந்த எச்சா

ன் முதலானோரும் மேல்நாட்டிலிருந்த ஸோமரபி யரண்டான் -
மருதூரமபி - தொண்டனார்மபி முதலானோரும் மற்றத்தே
சார்தரங்களிலுள்ள ஸ்ரீ லக்ஷ்ணவாகனமும் திரண்டு பெருங்கூட்ட
மாகக் கோயிலுக்குவந்து உடையவரது நிமிஷினால் மிகவும் க்வே
சித்துப் பின்பு பட்டரை ஸேவித்துத் தங்கள் க்வேசனங்களெல்லா
நதீர்தது பட்டரையே எம்பெருமானாராகக்கண்டு தங்கள் தங்களுந்
க்குவேண்டிய இஷ்டார்த்தங்களை யெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு
மனமகிழ்ச்சியால் பரதயகூத பரமாணம அனுமானப்ரமாணம் சர
ஸ்க்ரப்ரமாணம் என்கின்ற பரமாணங்களால் அன்யமதஸ்தாகளா
கிற யானைகளது மஸ்தகத்தைப் பிளக்கின்ற ஸ்ரீபராசரபட்டரெ
ன்னும் சிங்கமரனது விளங்குகின்றது என்கின்றதிவ்யார்த்தததை
யுடைய அலோக சுலோகமுதலான நுகளால் பட்டரைத்துதித்து
அவரனுமதிக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் ஸர்க்களுக்கஞ்ச சென்றார்கள்.
முன்பு உடையவர் நியமித்தபடி திகவிஜாயாத்ரைக்கெழந்தருளி
சார்தர பீடத்துக்குப்போய் சாரதாதேவிகு ஸ்ரீ பரஷ்யத்தைக்
காண்பித்து அவளால் சிலாதிக்கப்பட்டு அவளனுமதிக்கொண்டு
மீண்டுவரும்போது திருவேங்கடமுடையானே ஸேவித்து வழியில்
ஒரிடையெண்ணுங்குப் பரமபதம கிடைக்குமபடி அனுக்ரஹன்
செய்து கோயிலுக்கெழந்தருளி உடையவரை ஸேவித்து நிறக
உடையவர் உவந்தருளி அர்ச்சாமுகேன வேதாநதேரதயாசார்
யரென்று திருநாமஞ்சாத்தப் பின்பு கிடாமபிமாச்சானுக்கு பட்
டர் ஆளவதார ஸ்தோத்ரத்தில் ஓர்க்லோகதனுக்கு நனறாகப்
பொருள் ஸாதிக்க அவர் கேட்டு பட்டரி ததில் மிகவும் ப்ரதிப
த்திபண்ணினார்.

அப்பொழுது கிடாமபிமாச்சானுடைய சிஷ்யர்கள் ஏனிடபடி
செய்கின்றதென்று கேட்கக் கிடாமபிமாச்சான அவர்களைநோக்கி
உடையவா நியமனத்தாலும் தர்சன பரவர்த்தகாரகையினும் கா
ன் இவ்வாறுசொந்தேனென்று அருளிச் செய்தார். பின்பொருகா
ள் பட்டர் திருநெடுந்தாண்டகர்தில் ஒருபடி ஆற்றி இனிதாகப்
பொருளுரைக்க அதுகேட்ட திருவரங்கப்பெருமானாரவர் முன்பு
அடியோம் ஆசாரியரிடத்திலும் இப்படிப்பட்ட பொருள் கேட்க
ப்பெற்றதில்லை இப்பொழுது பட்டரிடத்திற் கேட்கப்பெற்றோ
மென்று அவரிடத்தில் பாரபரதிபத்தி பண்ணினார். பின்பொரு
பள் பட்டருடன் அலோகர வித்வானன் வந்து தர்க்கிக்க பா

டரும் அவர்களெல்லாரையும் வென்றருளினார். பின்னும் அவர்கள் பட்டருடையஸர்வஜ்ஞத்வத்தைப் பரிக்ஷிக்கவேண்டுமென்று ஓர்குடத்தில் ஓர்பாம்பையடக்கி அதின்வாயைக்கட்டி இக்குடத்திலிருக்கும்வஸ்து என்னவென்றுகேட்க, பட்டரும் அக்குடத்தில் பெருமாளுடைய திருவெண்குடை யிருக்கின்றதென்று சொல்ல அவர்கள் சிரித்துக்குடத்தின் கட்டை யவழித்தவழிட்டவளவில்பாமபொன்றுபுறப்படஅதுநோக்கி இது குடையாமோவென்று அவர்கள் கேட்க பட்டரும் “நின்ற குடையா”மென்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடியால் இதுகுடையவளரேவென்ன அவர்கள் பட்டர் ஸவஜ்ஞரேயென்று ஆச்சரியப்பட்டுததுதித்துப் போனார்கள். பட்டா சப்தாசிவிஷயங்களில் அதயந்தவிரக்தார யிருக்கின்றதைக்கண்டு அநுரன்றாகத் தெரிவிப்பதற்காகச் சிலர் பட்டர் அமுது செய்கின்றபோது செய்யமுதென்று வேபபெண்ணையைப் பரிமாற பட்டரும் அதுவிஷயத்தில் வெறுப்பினறித்திருமுகமலாந்து அமுது செய்தருளக்கண்டு இவ்விதேகத்தியரென்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள். பின்டி பட்டர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடனே கூடப்பெருங்கூட்டமாக எழுகருளியிருந்து தர்சனம் நிர்வாணிக்கின்றபோது ஓர் தீர்த்தவாஸிப்ராமஹண்ண்வது பட்டரைஸேவித்து பட்டர் அர்த்தம் ஸாதிக்கின்ற சாதார்த்ததையும் கோஷ்டியினவைபவத்தையுங்கண்டு மகிழ்ந்து பட்டரைப்பார்த்து ஸ்வாமி! மேல்நாட்டில் வேதாந்தியென்று ஒருபெரிய வித்வானிருக்கின்றான்; அவனுடைய கல்வியின் பெருக்கமும் அங்குள்ள கோஷ்டியின்பெருமையும் எவ்வாறிருக்கின்றதோ அவவாய் இவ்விடத்து மிருக்கக்கண்டேனென்றுசொல்லப்பட்டரும் அதனேகேட்டு ஆஹா அப்படி யொருவித்வா னிருக்கின்றானேவென்ன அந்த பராஹ்மணனும் இருக்கின்றானென்றுசொல்லி விடைபெற்று அங்குநின்றும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டுக்குப்போய் வேதாந்தியை உமமுடைய கல்விக்கும கோஷ்டிக்குமஒத்திருப்பாரொருவர் ஸ்ரீரங்கத்தில் பட்டரென்று இருக்கின்றாரென்று சொல்ல, அதனேகேட்டு வேதாந்தியும் அந்த பட்டரென்பவர் நமக்கு ஒப்பாவரேவென்ன அவர் உமமைப்பார்க்கிலும் மேற்பட்டிருப்பாரென்று சொல்ல வேதாந்தியும் அந்த பட்டருக்கு எகதசாஸ்திரம் தெரிந்திருக்குமென்ன ப்ராமஹணனும் சப்ததர்க்க முதலான சாஸ்திரங்களெல்லாம் தெரிந்திருக்கின்றதென்ன வேதாந்தி அதனேகேட்டு இவ்வுலகத்தில் நமக்கு ஒருவரு மெதிரில்லையென்று ஆறுசாஸ்திரங்களையும் ஆறுஆஸ

னமாகவைத்து அதன்மேல் உயர்ந்தவருது கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இப்படி நம்மிலும் அதிகமானவர் ஒருவர் இருக்கின்றான் என்று இந்த பாரமஹண்ணன் சொல்லுகின்றாரே யென்று க்வேசித்திருந்தார்.

பின்பு அந்தபாரமஹண்ணன் கோயிலுக்குத் திரும்பவும்வந்து பட்டர் ஸந்தியிலே நின்று ஸ்வாமி! உமமுடைய வைபவங்களை யெல்லாம் வேதாந்திக்குச் சொல்லி வந்தேனென்று சொல்லப்பட்டாரும் பாரமஹண்ணனை 'நோக்கி நீர்சொன்னதற்கு அந்தவேதாந்தி யொன்ன சொன்னாலென்று கேட்க வேதாந்தி பட்டருக்கு அந்த சாஸ்திரவருமென்று கேட்டார். சபததர்க்கமுதலான ஸகலசாஸ்திரங்களும்வருமென்று சொன்னேனென்ன பட்டர் பாரமஹண்ணனை நோனறுகுறையச்சொன்னீர்; பட்டருக்குத் திருநெடுந்தாண்டக மும வருமென்று சொல்லாதுவிட்டாரோ யென்று சொல்லிப் போக விட்ட பாரமஹண்ணனையும் வேதாந்திக்குச் சேதினாய்சொல்ல வேதாந்தியும் திருநெடுந்தாண்டகமென்றவருசொல்லுக்குப்பொருள் தெரியவில்லையென்று அவ்வொப்பமுடைய பட்டரோவென்று ஆசாசாரியர் ட்டுக்கொண்டிருந்தார். பின்பு பட்டரும் உடையவர் நியமித்தபடி வேதாந்தியைத் திருத்தவேண்டுமென்றுநினைத்தருளிப் பெரியபெருமானை ஸேவித்துத் தமதுநினைவை விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெருமானும் திருவுள்ளமுடையதாகடுகப்போய வேதாந்தியைத் திருத்திக்கொண்டு வருமென்றருளிச் செய்தபாபாதமதுபுத்திரரென்று யாவருமறிய ஆபரணம் வஸ்திரமுதலான சொல்வகையில் குறைவில்லாதுகொடுத்தருளித் தமது பரிகரங்கள் ஸாலக்யதாழ்மடனாகட்டி விடை சொடுத்தருளினார்.

பட்டரும் அங்குநின்றமமுதப்பட்டு மேல்காடுகுறித்து எழுந்தருளி திருக்காவேரிக்கரையிலுள்ள சிறுபபத்திரநிலைவாரம் போது அவ்வூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் அளந்தாழ்வான் பட்டர் வரவறித்து திருக்காவேரிக்கரையில் பட்டரைக்கண்டுஸேவித்து மஹாராஜபுத்ரரான நீர் காட்டிலும் கல்விலும் வருகதி இத்தனை ஆரம் எழுந்தருளலமோ வென்று வருந்த பட்டரும் அனந்தாழ்வான் திருவாடிவளிலிழந்துஸேவித்து எம்பெருமானார் நியமித்தபடியே நமபெருமானும் வேதாந்தியைத் திருத்தும் பொருட்டு விடைகொடுத்தருள வந்தோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அனந்தாழ்வானுமுதவந்து எங்கள் குடிக்காசே வருமென்று பட்டரை

யெடுத்தணைத்துக் கொண்டார், அதனால் பட்டருக்கு எங்களுக்குடிக்
 கரசென்று திருமாமமுண்டாயிற்று. பின்பு அனந்தராமன் பட்ட
 ருடனே கூடப்புறப்பட்டு பட்டரை யதுகிரிக்கு எழுந்தருளப்
 பண்ணுவித்துக்கொண்டுபோய்த் திருக்கல்யாணியில் நீராடித்தய
 கர்மங்களைச் செய்துகொண்டிருக்க அங்குள்ள ஐம்பத்திருவர்
 முதலான எல்லவரும்ஸ்ரீசடகோபம முதலான வரிசைகளை எழுந்
 தருளப் பண்ணுவித்துக் கொண்டெதிர்கொள்ள பட்டரும ஸேவி
 த்துக் கோயிலுக்குள் எழுந்தருளி உடையவரைத் தண்டன்ஸ
 மர்ப்பித்து ஆழ்வார்களையடிபணிந்து செல்வப்பிள்ளை யேஸேவித்
 துஉட்சென்று திருநாராயணனையும் ஸேவித்துஸகலவரிசைகளை
 யும் பெற்று அவரனுமதிக்கொண்டு அனந்தராமனா டுண்ட பிறப்ப
 ட்டு வேதாந்தியிருக்கிற ஊருக்கு பட்டர்வந்தாரெனறும் ஆழ்வா
 ன்குமாரர் வந்தாரென்றும் அணியாங்கன்குமாரர் வந்தாரென்றும்
 வேதாந்தாசாராய வந்தாரென்றும் வேதியாதனித்தலைவர் வந்தா
 ரென்றும் ஸ்ரீபராசரபட்டர் வந்தாரென்றும்-பாவாதமதஹஸ்தி
 பஞ்சானனர் வந்தாரென்றும் பலவிருதுக ளுதிக்கொண்டு மிகு
 ந்த கோஷங்களுடன் எழுந்தருள அவலோசகேட்டு இரண்டு
 ப்ராமஹணர்க ளெதிர்வந்து பட்டரைப் பார்த்து தேவரினேக
 ஆடம்பரங்களுடன் எங்கெழுந்தருளுகின்றீரென்ன பட்டர் நாம
 வேதாந்தியைத் திருத்துமபொருட்டுப் போகின்றோமென்ன அவ
 ர்க ளதுகேட்டு நீரிப்படி ஆடம்பரங்களுடன் போவீரானால்
 வேதாந்திகளைக் காண்பதரிதாயிருக்கும், வேதாந்திகள் க்ரஹத்
 துக்குள்ளே யிருப்பர், அவாதுசிஷ்யர்கள் மற்றமதவாதிக்குருடன்
 தலைவாய்வி லிருந்து எவ்வளவுகாலமாயினும் தர்க்கித்தத் தோற்ப
 டையச்செய்துவெளிப்படுத்துவதே யல்லது வேதாந்திகளிடத்திற்
 குப் போகச்செய்கின்றதில்லையென்று சொல்ல பட்டரும அந்த
 ப்ராமஹணர்களைப்பார்த்து ஆனால் நாம வேதாந்தியைக்காணுமு
 பாயம யாதென்ன அவர்கள் வேதாந்திகள் அளவற்றபடி ப்ராம்
 ஹணர்களுக்கு போஜனம்பண்ணுவிப்பார்; அநதஸமயத்தில் புஜி
 க்கும் ப்ராமஹணர்களோடு கலந்துசென்றால் வேதாந்திகளைக்
 கண்டுகொள்ளலாமென்று சொல்ல பட்டரும அதுகேட்டு இவ
 ர்கள் சொல்லியது அவனைக் காணுதற்குத் தக்க உபாயவழி
 யென்று திருவுள்ளங்கொண்டு தமமுடைய பரிசுரங்களை யெல்
 லாம் ஊர்ப்புறத்தில் நிறுத்தித் திருவாபரணங்கள் முதலிய
 வைகளைபுங் களை உதுவைத்து ஒரு காவியேஷ்டியுந் தரித்துக்

கமண்ட லமுததாக்கி அனந்தாழ்வானுந் தாமுமாய் ஊர்க்குட்சென்று உள்ளேபுகுந்து ப்ராமஹணர் புஜிக்கையைப் பார்த்துக் கொண்டு ஓர் மண்டபத்தில் ஆஸனத்தின்மேலிருக்கின்ற வேதாந்தியைக்கண்டு மற்ற ப்ராமஹணர்கள் போஜன சாலையில் புதுவதுபோலப் புகாமல் அவ்வேதாந்தியின் ஸமீபத்தில் எழுந்தருள வேதாந்தி அதுகண்டு ஏனிற்கு வருகின்றீ ரென்ன பட்டரும் பிணைக்கு வருகின்றோமென்ன வேதாந்தி அதுகேட்டு புஜிக்கின்றவிடத்தில் பிணைக்குப் போகிறென்ன பட்டர் எமக்கு அன்னபிணை வேண்டுவதில்லையென்ன வேதாந்தி இவர் சிறிது விதவததன்மையுள்ளவராக விருக்கின்றாரென்று நினைத்து வேறென்ன பிணையென்றுகேட்க பட்டரும் வாதபிணையென்ன வேதாந்தி அதுகேட்டுத் தடுக்கிட்டு இவர் முன்பு தீர்த்தவாலையாகிய ப்ராமஹணன் சொல்லிய பட்டராகவேண்டுமென்று நமமுன் மற்றொருவரும் இவ்வாறு துணிந்து வாதபிணை கேட்க மாட்டார்கள். அசலா விவ்வேஷம் கபடமாக இருக்கின்றதென்று நிச்சயித்து நீர் பட்டரோவென்று கேட்க பட்டரும் அமென்று சொல்லியுடனே க்ரஹஸ்தாசிரமஸ்தராய் ஸகலமும்பூண்டு அந்த ஸபையில் கிஞ்சித்தேனு மச்சமினறி மஹாவேகமாக உபநயஸித்தருள வேதாந்தி முன்பு பட்டர் வைபவங்களைக் கேட்டிருக்கிலும் இவர் கல்வித்திறத்தை யாமறியவேண்டுமென்னும் விருப்ப முடையவராய் பட்டருடன் பாஸங்கிக் பட்டரும் அவருடன் ஸகலரும் திடுக்கிடும்படி தர்க்கஞ்செய்ய இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் மத யானை போர்செய்வதுபோல ஒன்பதுநாளவநாயில் தர்க்கித்துப் பத்தாவது நாள் பட்டர் மாயாவாத ஸித்தாந்தத்தைக்கண்டித்து விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்தார்.

பின்பு வேதாந்தி மனங்குன்றி வேறொன்றுஞ் சொல்வதற்குச் சக்தியில்லாதவராய் எழுந்திருந்து நமபெருமானே நீரென்று கட்டியணைத்துத் துதித்து பட்டர் திருவாடிசளில் விழுந்து ஸேவித்து அடியேனேயிரங்கியருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க பட்டரும் தாமெண்ணி வந்தகாரியங் கடுகப்பலித்ததென்று மிகவுழுவது வேதாந்திக்கும அங்குள்ளார்க்கும் பஞ்சஸமஸ்காராதி செய்திதது, பாகவதோத்தமராக்கி வேதாந்தியைப்பார்த்து நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கின்றீர் உமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுவதொன்றுமில்லை விசிஷ்டாத்வைதமேமேலானஸமயமாம; நீர் முன்பிடித்த

மாயாவாத வாஸனையைப் பற்றறவிட்டுத் திருநால் திருவடிகளைப் பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாததத்தை யவ்ஷ்டித்துக் கொண்டிருமென்றும் ஆழ்வார்கள் சிவ்ய பாபந்தங்கள் நாலாயிரமும் ஒசிக் கொண்டிருமென்றும் நியமித்தருளி அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டிப் போகின்றபோது பட்டருடைய பரிகரங்க ளெல்லாமவந்து பட்டரைச் சூழ்ந்தனவென்ற பட்டருந் தமது பரிவாரத்துடன் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பெரிய பெருமனை ஸேவிககப்பெரியபெருமானும் பட்டருக்குத் தீர்த்தமடகோபம முதலிய ஸகலவரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்துத் திருமாளிகையில் போகவிட்டருள பட்டருந் திருமாளிகையி லெழுந்தருளி தர்சனம் நிர்வாஹஞ் செய்து கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

மாயாவாதிகளாகிய அன்ய ஸித்தாததவாதிகளை வாதத்தில் ஜயித்துத்திருத்தி தர்சன பரவர்த்தகராகுமபடி பண்ணுகின்ற மஹித்வம் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கும் பட்டருக்குமே யுண்டு. மேல்நாட்டில் வேதாந்த தென்கலையென்கின்ற ஆரில ததீயாராதனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற காலில் இரண்டு ஸ்வைஷ்ணவர்கள் வேதாந்தியின திருமாளிகைக் கெழுகருளி பசி வருக்குகின்றதென்று சொல்ல வேதாந்தியின தேவிகளிருவரும் எங்கள் வேதாந்திகள் தீர்த்தமாடப் போயிருக்கின்றா லென்கொண்டமில்லை அவரிடத்துப்போய்களென அசொல்லி அனாதரவுபண்ணினார்கள். அதை ஸ்வைஷ்ணவர்கள் வேதாந்தி யுண்டையிலவது இகளை யறிவித்த வேதாந்தி அதுகேட்டு லெறுத்துக்கொண்டு திருமாளிகைக் கெழுகருளி தேவிகளிருவரையும் கோபித்து அப்பொழுதே அங்குநின்றும் கோயிலுக்குப் புறப்பட டிகைத்தருள அவர்களையெய்ந்து வேதாந்திகளைப் போகவொண்ணாதென்று பலவாகையாலுத்தடையைய வேதாந்திகளும் தமக்குண்டான அளவிறந்த திரவியங்களை மூன்றுகூறிட்டு இரண்டு தேவிகளுக்குங் கொடுத்த மந்த்றொருகூறு தமமுடைய ஆசாய்நருக்கென்றெடுப்பித்துக் கொண்டு தமதேசத்தைவிட்டு உத்தமபுரமத்தைப்பெற மத்திருக்காரவெனக்கரையில் சிறுபுத்தூரண்டையில்வந்து அனாதாமு வரனை ஸேவித்து அவருளிச் செய்த ப்ரபந்தத்தையனுஸந்தித்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி பட்டர் திருவடிகளை ஸேவித்துநிக், பட்டரும் மிகவுழுவந்தருளி நம்முடைய ஜியர்வந்தாரென்று வாரியெடுத்தினைத்தருளினார். அதுமுதல்வேதாந்திகளுக்கு

நஞ்ஜீயரென்று திருநாமமுண்டாபிழை. இவர்க்குமுன்புமாதவா
சார்பொன்று திருநாமம். பின்பு வேதாந்தமென்று நாமதேயம்.
இப்போது நஞ்ஜீயரென்று திருநாமம். இப்படிப்பட்ட நஞ்ஜீயரும்
பட்டரை வேலித்துக்கொண்டு அவ்வாய் பீரிமாம் அடிமைசெ
ய்துகொண்டு பட்ட ரஞ்ஜிச்செய்த தாசனாத்தங்களைக் கேட்டு
க்கொண்டு பூசுதருளியிருந்தார். பின்பு பட்டா கண்ணியர்முதலான
முதலிகளுடன் புறப்பட்டுத் திருவணைநீராடித் திருமதி எழந்தரு
ளுந் திவ்றபோது ஸாயங்காலம் பாத்தியென்கின்ற ஓர் ஊரில் ஓர்
வேடவன் வீட்டில் இரத்திதங்கி யிருந்தும்போது பட்டா அவனோ
டனோபபார்த்து இவ்விடத்து யாதாபிழை விசேஷமுண்டோ வெ
ன்று சேட்டருள் வேடவனாகித்து நாதனை சாஸகாட்டில் வேட்
டைசுருபேய்ய் அங்கேய் முயல்குட்டி வங்க கண்ணியர் தசேன.
அப்பொழுது அதனதாய் எனனென்கினை குமரிட்டுக்கொண்டு
கிடந்தது அதுகண்டு எனக்கு இரக்கம் பிறந்து அதன்குட்டியை
விட்டுவதேதெனன்று சொல்ல அதை பட்டா கேட்டருளி இவ
னோடனுக்குச் சாணுகதிரில் இரக்கம் பிறப்பது நாமநிகேதம் இத
னால் எய்வெருமானுக்குச் சாணுகதிரினிடத்தில் இரக்கம் பிறக்
வைக்கு வேறோர் சாஸ்தாம வேண்டுவதில்லைவென்று நஞ்ஜிச்செய்து
அருளுறையத்தில் புறப்பட்டுக் கீழாய் வடிகொடுத்தருளிற்.

பின்பொருள் பட்டா நஞ்ஜிபரையாழ்வாசர் திருவாய்
மொழியில் ஓர் பாசுரத்துக்கு இயல் சொல்லுமாபடிசொல்லல் நஞ்ஜி
யரும் தாம் தாவிடாக்கியும் தாவிடாபாணத்தில் சிபுண்டிமாடி
ருகையால் அத்தபாசுரத்துக்கு இன்பமுண்டாம் இயல் சொல்ல
பட்டா சதுகேட்டருளி அரங்கசையாபட்டார். நஞ்ஜியருப்பாய்வை
த்து இயலை நிறுத்தி பட்டருக்கு அரங்கசைகெளிபித் துறையாடிப்பா
ட வெகிழ்ந்நியுள்ள திருவுள்ளத்திக்கு இயல் கெடக் கூடுமொவெ
ன்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அங்காலத்தில் ஆழ்வான் அத்தாணை
விரகக்கர்ப்ரமஹாராயன் பெருமானுக்குத் திருமதிள் கட்டுவிக்க
கும போது கேரில் ஆழ்வானுடைய அத்தமரானபிம்மையாண்டையா
ழ்வானுடைய திருமாளிகையகப்பட்ட. அச்சநேரத்து மதினகட்ட
வேண்டுமென்று விரகக்கர்ப்ரமஹாராயன் சொல்ல பட்டரும் அவ
னோடுக்கி உன்மனதில் இருள் குழுகன்கொண்ட தா? பெருமானு
க்கு ரக்ஷகமாவது மஹானுபாவனான பிள்ளையாண்டையாழ்வான்
மங்களாசாஸனமோதலால் அவர் திருமாளிகையகத்தவிர ஒது

கங்கிகட்டுவிக்கவேண்டுமெ முன்பு நிருமங்கையாழ்வார மதில்கட்டு
விக்கும்போது தொண்ட ரடிப் பொடியாழ்வார நிருமாரி, வக நவி
ரவொதுக்கிக் கட்டுவித்தார். அதைநி யந்ததனனோடுவென் றுள்ளி
ச்செய்தார்.

வீரகங்கரணம் பரகவதாபசாரஞ் செய்யலான தென்றும்
ஆசாயபுத்தாரென்றும் ஆசாயமல பட்டர் அருளிச் செய்த வார்த்
தையையும் உலலங்கை நுலையது பின்னோப பின்னோயாவான திரு
மாரினை கையாழித்தது திருமாள் கட்டுத்தது புறமுல்லமாக பட்ட
ரைக் கோயிலினிருக்கவொட்டா தபடி வந்தத பட்டர கோயிலில்
நினறும் புறப்பட்டிடுத் திருக்கோட்டிபுருக் கெழுந்தருளியுமேயோது
களுஜியரும் தொழர்க்கு பட்டருக்கு ஆடினா செய்துவா அவ
ருடன திருக்கோட்டிபுரி லொழங்க நளி யிருந்தமேயோது ஒரு
ஸ்ரீவைஷ்ணவா பட்டர ஸ்ரீவைக் க அடியெவந்தது திருவிநத்
தமென்கின்ற தீவய பரபத்ததுக்கு அத்தம ஸ்ரீவைக்கவேண்டு
மென்று மிகவும வேண்டுகக்கான பட்டரும் கந்த பையாபயாபத்
து ஜீபரே எனக்குக்கோயிலேயும் பெருமாண்டமும் விட்டுப் பரிசுதர
ன் துக்கத்தினால் செவிகளில் சீராயினது; ஆனகபல வாக் தி
தது ஒருவசனமாகிலும் வசனியபதற் பெருநல்ல ஆதர்ப நீரின
ருக்குத் திருவிநததக்தின் அத்தத்தத பொதுவாவு சொல்லுமெ
ன்று சியமிக்க ஜீபரும் ஆகப்பகாரம் சொல்லி வருகிறபொது
பட்டர திருவுள்ளத்தை படுப்பபடுக்கிய விரகர்தான் மரித்தார்
னென்று பின்னோப பின்னோயாழ்வான திருக்கோட்டிபுருக்கு வந்து
அருளிச் செய்ய பட்டரும் செட்டு ஸை தண்டராய் பின்னோப பின்னோ
யாழ்வான திருவாழ்க்கை யடிக்கடி வணக்கி அவருடைய கூட திருந்
கோட்டிபுரில் நினறும் புறப்பட்டிடுக் கோயிலுக் கெழுந்தருளி
கம்பெருமானே ஸேவித்து தரவந்ததை கிரஹித்துக்கொண்டு
எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பொருகாள பட்டர பெரியபெருமானே ஸேவித்தது நிற்
கப் பெரியபெருமான் பட்டருக்கு அருளப்பாடிட்டு உடையவர்
ஸ்ரீபாஷ்யமும் தீதாபாஷ்யமும் செய்தருளினார். நீரும கமமுடைய
ஷஹஸ்ரநாமத்துக்கு பாஷ்யஞ் செய்யுமென்று சியமித்தருள பட்
டரும் பெரியபெருமான் சியமித்தபடி கனிகூர்ந்து மிகவும அப்பு
தமாக ஷஹஸ்ரநாமபாஷ்யத்தைச் செய்தருளினார். பின்பொரு
கள் பட்டர உடையவருக்குப் பின்பு விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தா

நதத்திற்கு பரவத்தக்கரான பூவாசாரியர்களுக்கும் தாமசார்ய
ராகையால் அஷ்டபடுகியென்று முடையில் மந்தர வடரக்யானத்
தை அருளிச்செய்தார். இத வ்யாக்யானமே யெல்லாநுஞ்செய்த
மக்தா வ்யாசபரமஹம்ஸத்து முதலி லாரியருக்கும், முன்பு உண்ட
யவர் இவருக்கு சாததிரிந்த வேதாந் தாசாரிய பொதிந் நாம
தேயத்தை இவருடைய சார்ப்பே பெற்றிருக்கிற தூபரில் பிள
னாகுருப பெரியபெருமான் ஸாதின்கையால் அவருக்கு வேதாந்
தாசாரியமென்கிற திருநாம முண்டாகப் போகின்றன தூபரில்
பிள்ளை பட்ட நடைபா சாலயவய அலுஸ்சித் திருந் தமென்பத
றகுத் தூபரில் பிள்ளைவிஷயாரவ எழுவது கவிநாமத் தள வேதா
ந்நதேகசிகிதேகதமென்கிற கிராததந் தூபரில்பிளனாரான வே
தாந் தாசாரியமாவன் கூடதநாந்வான புதாரவ பட்டரை அலு
ஸநிததருகநி லுமுனென்று குறித்திருக்கின்றதே பரபரணமாநாம.

இப்படிப்பட்ட ஸகல பூதவாசாரியர்களைக் காட்டிலும் மிக
வும மஹாதவத்தையுடைய பட்டர அருளிச்செய்த பரபரதக
கள் ஸஹஸ்ரதாரபாஷ்யம் - அஷ்டபடுகியென்கிற பொன்கின்ற மக்தா
வ்யாசாரணம் - ததவரதகாகரம் - பரணவ விவரணம் - ப்ரீகுண
ரதவகாசம் - ப்ரீகாகரஜஸ்தவம் - க்ரிபாநீபம் - தத்வதசாக
லோகம் முதலியான ப்ரபுஷ்டயனைவல்ல திருநாமங் கப்போல்
மிகவும பரவி விரிந் திருக்கின்றன ஆர்ய மவற்றள இவ்வு குறி
ந் து எழ்தபட்டது. பட்டர கம் ததந் துருப பிள்ளான ப்ரபுஷ்ட
படிபடி கணறுகலாநிதத ந்நிந்நா. கந்தையரும் அதனை கவர
அதிரித்த பட்டர ஸுமந்தவெண்ணி ஆரபாபடி க்ருவிவரணமாப்
லுனப த்ருபிபாபடி பாத்த தந்வாயமொழி மது விராக்கியான மொ
ன்று பெத்தந்நிந்நா. பட்டர சமத் திருபத்தெய் தாவன திருந
கந்ததத்தில் கார்த்திகை மஹ சம சுலபகேதம் துவா கப்பாறு வரா
ஹபுராணத்தில் கைசி மஹாத்மயம் என்கிற அதவாசத்தை வாசி
ததரு ந்நமபொது மதந்நாள் பொலனநி லுருபத்ததில்லின்று பலமு
கராக ஆததந்நனை அருளிச்செய்தனற்படி கண்ணு பெரியபெரு
மான் மிகவு முகந்த தாம சாததிரிந்த தத திருமலைக் க்ருபபர்வட்
டம் திருவாரணய முதலானவைகளைமகத் தவய விமலாஸனத
தையுங் கெடுததந்நிப பினும பட்டர உமகரு ம்மலவிடுத
நதோமெனது அருளிச்செய்ய பட்டரும இப்படிப்பட்ட பெரும
பெறு பெறப்பெற்றேனெனென்று பேராணத்தித்திருந்தார்.

அப்போதங்கிருந்த பெருநகூட்டத் திருவிவாலக்கம கடலகல
ங்கி கோஷித்தாரம்போல் கலங்கத்தடுக்கட்டுகின்றது. பட்டர ஆன
நததுடன் பெருமானேஸைத்ததுப புறப்பட்ட பெருமாள்மது

வரிசைகளெல்லாவதறுடன் ப்ரமஹாதம் பண்ணுவித்துக் கோயில் அனந்தகொத்தும் ஸமஸ்தமான ஸ்ரீலலக்ஷணவர்களும்கூறும் மத்தியர்களும்கூறும் சிவனொருநாள் து ஸேவிசகலகொண்டுவரத் திருமாளிலைககெழுந்தநளித் தமது தாசாராயிய ஆண்டாடோஸேவித்து நிற்க ஆண்டாடாம்கலாநத மில்லதோர் காடுபுதுவிசென்று ஆசீர்வதித்தான். பட்டாநதம் அமராவரலோன வேண்டுவ தீதெயென்று வுவுகநளித் திருமாளி லுள்ளவர்களைல்லாம திருமாளிலையில மதுசெய்தபின்பு பெருங்குட்டமாக வெழுந்தநளியிந் துநிய பனபபடி திரு கெடுக காண்டகத்துக்கு அந்தமநளிப செம்பும் பொது ப்ரீவைதகாடநாதன் பெரியசுருவடியினமே லெழுந்தநளிக்ஷயி அந்நீதத் திருப்பாவை சதா வருளிச்செய்து திருக்கணகளை மலரவிழித்து முகம்வரத் து அந்நிசெய்து கொண்டுநிறக அப்பொது கபாலகதின் வுதிபாகத்திந்நாட்டுக கெழுந்தநளிநூர்.

ஞானிசந்தமபட்டர் லிள்தது வாழ்க்தருளி யிருக்கினாடுசெய்யு மபொன்று புணர்நதகநிளிகக ஆண்டாநுபாசிக்கீவாடித கமது பட்டா வரலியெடுக தமார்மே லிள்ததுககொண்டிவந்து மனகிலலகாமதூம முகமவாடாமலும கண்ணீர் வட்டாமலும உடைபயவர் உடைமையைக்கொண்டால் துக்கியதில் எவ்வென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கப் பொதுநிலிளவா செல்லாநதம் கரைகடகத் துறக்காந் தமது கிளநாநா. நஞ்சியரும வேறற மரமபொல கத்திற்கித்திருந்து மடநிந்நகப பொருமாநதம் கபாசகிராமம் - திருமுருகப்பணி - காளாநி - திருவெண்சாமிரம - திருவாலாட்டம் - திருவெண்குடி - திருவெண்முத்தின்கலசம் - திருமேறட்டி - திருமத்துத்தம்மம் முகநாகிய தமது ஸர்வபரிசுரககளைமபொருதகருளி மய்ய ஆவாருதோதலவம் கொண்டாடுமாபொலைய - நூத ஆவாருதம் கொண்டாடுகில்கொள்ளுபுருளிசெய்து திருமுருகபுலர்கது திருக்கண மலாகனில் திருமதோதறுவித்தாகள. பனபு பெருமாவம் நாயசுமாரும் திருமஞ்சனமடித திருவுள்ளம் வகந்து நாம் புதரனை பிழங்கீதாமென்று மிகவும்கலைசித்திருந்தார்கள். பட்டா ஸீலாவிபூதியில் - உன-திருக்கந்தம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீபாரசரபட்டர் வைபவம் முற்றிற்று.

தென்னரவகர்மைதனெனசெய்தகவத்தோன்காழியே
திருநெய்க்கொண்டகப்பொருளைசெசபபுவன்வாழியே
அன்னையயபூதா னடிபணிந் தோனவாழியே
அகவரதுமெம்பாருக் காட்செய்வான்வாழியே
மந்திரநுக்கூடனூர் வாமுரைப்பொன்வாழியே
வைகாரியலுடதில் வந்துதித்தானவாழியே
பன்னுசலநாலவேதப பயனதெரிவேன்வாழியே
பாரசரனும்பீபட்டர் பாருவகுவாழியே

ஸ்ரீமத்தேசாயாம் நம: ௧௫௫௫௫௫௫௫

தஞ்சையர் வைபவம்.

பின்பு நஞ்சையர் முதலான முதலிகளும் பட்டருக்குச்சீராமப்
பிள்ளையைக்கொண்டு சரமலகங்காயங்கள் நடத்தியருளினார்கள்.
பின்பு சீராமபிள்ளை பெருமானை வேசித்துநிற்கப் பெருமானும்
சீராமப்பிள்ளையை அருளப்பாடிட்டு பட்டரை யிழந்தேகாம் ஆரரி
னும் உமக்குநாமிருக்கின்றோம். நீர் ஒன்றுக்கும் கல்செய்க வேண்டி
வெள்ளையென்று அருளிச் செய்து பட்டருடையவரிசைகளையெ
ல்லாம் கொடுத்தருளி பாற்றமரதம் பண்ணுவித்துச் சீராமபிள்
ளையைத் திருமாளி வகத்துப் போகவிட்டார். பின்பு சீராமப்பிள்ளை
யும் கல்செய்தாக ஏதாசனம் காலறித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி
நிற்குதார். பின்பு நஞ்சையரும் பட்டர ஸ்தலிகொண்டு ஸ்ரீபாஷ்யக
ணத்தில் செய்த ஒன்பதினாயிரப்படிவரை பட்டோலைகொண்டு
தாமதப்பிட்டுப் பாலையில் நிபுணராய் நிகழலும் நன்றாக எழுதுப
வரைக்கொண்டு எழுதுவதென்றுவென்று நினைத்தருளி ஸ்ரீபா
தத்து முதலிகளையெழுது நன்றாக எழுதுவாருண்டோ வென்று
கேட்க அவர்கள் திருக்காலே புகழையில் நின்றும் நமஸூர்வதாரை
ரென்பவா ஒநவர் ஸாரைவாழ்தாவர், அவரும் காலையில் குஞ்சு
ருவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயரும் அகத்தரகாரமமறுகள்
காலையில்வந்த வாதாரைநம் அந் திருவில்லிசுனையில்லாமையால்
திருவாய்மொழி வாயாயனத்தாத அவர்கையாலெழுதப்பட்டாதென
நினைக்க அஃகறிந்த வாதாரைநம் அடியேனைத் திருத்திப்பணி
கொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயரும் உவந்து
அப்பொருத்தே அவருக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரஞ் செய்தருளி ஆறாயி
ராமும் ஒன்பதினாயிரமும் அருளிச்செய்து ஒன்பதினாயிரத்த
எழுதுமபடியியமிக்க வாதாரைநம் அகனைவாகுககொண்டு அவ
ரந்மதிபெற்றுத் தமது நஞ்சுபுறப்பட்டுத் திருக்காலேயேயே வெ
ழுந்தருளும்போது நிறைவெள்ளத்தில் நீர்த்திப்போகவேண்டுகை
பால் பட்டோலையைத் தமதுதிருமுடியின்மேல் கட்டிக்கொண்டு
நீர்துமளவில் காற்றினால் போதைய நீர்ப்பெருக்கில் அகப்பட்டுப்
பட்டோலை வெள்ளத்தில் விழ்ந்துவிட வாதாரைநம் வாயுலப்பட்டு
புகலாரபேறிக் திருமாளி வகத்து வந்து பட்டோலையி நிகழ்த

ஒன்றுக்குவறும் ஒன்பதிலொன்றாம் எழ்திருநிலைத் தாம தமிழி
ல் திருணராகையால் வேண்டுகூறுகையில் விவரணமாக எழுதித்
கொண்டு தீயர்க்கு நக்குகையில் கொடுக்க உபதர பாத்தவந்தாம
அருளிச்செய்தபடி. யிருப்பதோடு வேண்டுகூறுகையில் தக்கபடி
சொற்பொருள்களை வீரிதுதொழிந்திருக்கையால் மிகவும் திருவு
ள்ள முவகது இன்னுமிவற்றை நன்றாகிநுக்கின்ற தெனறு வாதாரை
ரைகோக்கிச் சொல்லுகிறான் அவ்வாறு மொனறும் விண்ணப்படுந்
தெய்வாருக்குக் தீயருமாய்மையால் வேண்டாம. உண்மையால்
சொல்லுமென்ன வரகாராரும் எழுதச்செய்தால் விண்ணப்படு
தெய்வ ஜீபாடுகடருளி அவருள் சாஸாராத் திருக்கல்கு மிகவு
முவகது சேர்க்கின்றதன்கொண்டு இவ்வாறு மயமின்றித் திரு
க்கல்குநீ தாஸா எனருளிச் செய்தார். அசலால் அவருக்கு
காமினளைமொன்று சிவநாமமுள்ளாயின. நமசிவாயமும் அன
றுமுதல ஜீபாஸகிகுலைய வாய்ப்பு மீட்டாமல் புறவாய்ப்பு
கொண்டிருந்தார். தீயநம் தூஷணம் தருவாய்மொழிக்கு ஆர்க
தம் சிவவழிதனச் சாத்தி அருளுக்கையால் உபதருது மயமின்றி
சத்தவந்தெழுதனவம் பண்ணியருளினார்.

கமலிள்ளை திருவருளில் பெரியவாய்மொழிவாய் - வாய்க்குத்
திருவிருளினினை - சிவபுருஷபெயராய்மொழி - பண்ணியருந்
வாய்ப்புருளான முதலாவ அனைக்கால் ஆய்ந்தசார்க்கல். ஒந்
கால கமலிள்ளை தாலுத்தாயம் ஸத்திகதாப் பெருந் திருநிலை
கமலிள்ளை மொழிந் தெய்வமொழி மீது வாய்வாய்மொழி
தருவாய் மொழிவாய் கமலிள்ளை மீது வாய்வாய்மொழி தருவாய்
கிளமீதா கமலிள்ளை திருவாய்க்கல் சிவம வாய்க்கல்குந்
வென்று அபரிததனமொழி. மயவருதான மதகலியாணபா
மொழிந் கருதாய்மொழிவாய் கருதாய்மொழிவாய் கருதாய்
மொழிந் கமலிள்ளைமீது தருவாய் மொழிந் கமலிள்ளை வாய்
அபராதபய மொழிந்மொழிந் தருவாய் மொழிந் கமலிள்ளை
திருவாய்க்கல் இனித்தவராய்க்கல்கு தாம தெனிகது கமலிள்ளை
திருவாய்க்கல்குமொழி கமலிள்ளைகரு வேகாசாராயமொன்று திரு
காமஞ் சாத்தியருளினார்.

பின்பொருளால் கருதாதவாறுவைய திருவாய்மொழிவாய் சிரா
மயமின்றி குமாரர் கருவிந் திருவிருளப் பிள்ளையுடைய மிகுந்த
கற்றறிவுள்ளவாய்க்கல்குந் கமலிள்ளை கலவித் திருதாய்க்கல்கு

[illegible]

பிரபு பட்டா அலுவலகளை யங்கீகரித்தது கம்பிள்ளை சித்திரா
 ன ியலாகக் கையாண்டிருந்துக் கொண்டு அடியோடியு மிகத் தன
 தலையும் கம்பிள்ளை நிருவாகிகளில் சேரக்கொண்டுமென்று சொ
 ல்வி யுடன கூற கம்பிள்ளை ஸ்கீப்ரீஸ் செல்ல கம்பிள்ளோயும் தம
 முடிய ஆசாய வமரமென்று கடுவில் நிருவீதிப்பட்டடலார்'வினை
 தது பிகழமாதர் க்க நடுவில் நிருவீதிப்பிள்ளை பட்டரும கம்பிள்ளை
 யைப்பார்த்து தேவநிலைய சிவ்யழீ ருத்தியில் பதினாறிரகங்கோ
 டிப்பாகில் சித்தன்னொருத்திப்பெற்ற தனமிதுவாசகமால் இக்களையும்
 அடியோனையும் அங்கீகரித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்
 செய்ய கம்பிள்ளோயும் அதற்குடன்படாவாக யாருளி செய்ய நடு
 வில் நிருவீதிப்பிள்ளை பட்டரும கண்களில் நீர்விட்டுக்கொண்டு
 கம்பிள்ளை திருவாழகமீப்பணிந்து நிறக் கம்பிள்ளை வாரியெடுத்தது

அனைத்துங்கொண்டு விசேஷகடாஷுஞ் செய்தருளி அவருக்கு எல்லாஅர்த்தவிசேஷங்களையும் ஸாதித்தருளினார். பின்பொருநாள் நம்பிள்ளையும் முதலிகளும் திருவெள்ளறை காய்ச்சியாஸா ஸேவித்துத் திரும்பவும் கோயிலுக்கெழுந்தருளுமபோது திருக்காவேரியிருகரையும் நீர்கோத்துப் பெருகும்போது அஸ்தமித்த மழையுமிருட்டுமாய் இருந்தபடியால் கரைகெரியாமல் நீப்பெருக்கால் தாழிமுழுகுமபடி கீறிட அக்தாழிக்காரன் இத்தருணத்தில் தாழியினின்று ஒருவராகிலும் இறங்கினால் கரைசேரலாம். இல்லாவிடின அபாயம் கீறிடுமென்று கூக்குரலிட அப்பொழுது தொரு ஸாதுவான அமமையா தாழிக்காரனைப்பார்த்து அப்பா நீ நூறு பிராயமிருப்பாய் உலகுக்கெல்லாம் உயிராகிய நம்பிள்ளைபைக் கரையிற்கொண்டுபோய் விடவேண்டுமென்று அவனைவாழ்த்தி ஆற்றுவெள்ளத்திற் குதித்தாழி அவ்வளவுகொண்டு நம்பிள்ளையுங்கரையேறி அமமையாரை யிழந்தோமே யென்னும் வயாகுலத்தூட னிருக்க அமமையாரும் நம்பிள்ளை திருவடி களில்வைத்த விசுவாஸ வைபவத்தால் ஒர்திடர் நேர்பட்டு அதில்கின்றான். அப்பொழுது ஆசார்யரான நம்பிள்ளை அமமையாரையிழந்தவிட்டதனால் கலாயிலகின்று வாய்விட்டலறுகின்றதை அமமையார்கேட்டு தேவரீர் வ்யாகுலப் படவேண்டாம். அடியேனுந் சேவரனுந்ரஹத்தால் இங்கு உயிர்தரித்திருக்கின்றேனென்று வாய்விட்டுச்சொல்ல நம்பிள்ளை மனமகிழ்ந்து தாழிக்காரனைக்கொண்டு ஸகலருமதிகழிக்க அமமையாரைத் தமமருகே வருவித்தார்.

பின்பொருநாள் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் நம்பிள்ளையின் திருமா லிசாகயினருகே ஓர் அம்மையா நிருகுகின்ற கோல்குறறு நிவேசன த்தைக்கண்டு மனமபொருசவராய் அம்மையாரைநோக்கி அருகிலுள்ள நம்பிள்ளை திருமா லிகைக்குமிகவும் நெருக்கமாயிருக்கின்றது ஆதலா லிகத நிவேசனத்தை ஆசார்யருக்கு ஸமர்ப்பித்து விடுமென்று பலமுறையுஞ் சொல்லிவர அதற்கு அமமையார் கோயிலிலேகோல்குற்றுநிவேசனமாக அடியேனுக்கன்றி மற்றையார்க்குக் கிடைக்கும நான் சரீரத்துடனிருக்கு மளவும் இதனை தேவரீர் நியமனப்படி கொடேனென்னத் திரும்பவும் அம்மையா ரைநோக்கி உம்முடைய சரீரத்திற்குச் சிறிதிடும்போதும் மற்ற லை முதலிகளுக்காகக்கொடு மென்றருளிச் செய்ய அம்மையாரும் அடியேனாதபாகாரமே செய்கின்றேன் அடியேனுக்குப் பரமபத

த்தில் கோல் நூறு சிவோனம் சகசுருளவேண்டுமென்ன அது கேட்டு நமசினைபுரம் வைகுந்த நாதன் நமக்கு பிவனாகையால் அவனிடத்து விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு அவ்வாறேதருகின் றோமென்றநினைச்செய்ய அமலமயாரும் அதனை பொழுத்திட்டித் தரவேண்டிமென்ன அமலமயார் நமபிச்சைக்கு மிகவுழுவந்த ருளி அவ்வாறே நாளமுத்தெழுத்திட்டிக்கொடுக்க அமலமயா ரும் அத்திருமுத்தகத முடியில் வைத்துக்கொண்டு அன்றையதி னமும் மறுதினமும் நமசிள்ளைய னேவித்தனக்கொண்டிருந்து மூன்றாம் நாள் அவ்வாறாவது கெரியுமாடி பாம்புகதிற்கு ச்சென்றார். அப்பொழுது அங்குள்ளாரொல்லாநம் வைகுந்தத்தி லிடமிச்சொடுப்பதாக எழுதிக்கொடுத்த சிறுமுறி செல்லும்படி எம்பெருமானிடத்தில் அவ்வாறப்பெற்றுக்கொண்ட நமசிள்ளை யினது வைபவத்தைக் கூறினது ஆசாபியமனை டத்தார்கள்.

பின்பொருளாள் நமசிள்ளை பெரியதிருவோலக்கத்தில் திரு வாம்பொழிக்கு அத்தாது அருளிச்செய்து கொன்றிருக்க நமபெ ருமாள் நமசிள்ளை பக கட்டாக்கி உதாவி நீசநாமதிருமறப்பக்க தத்திருநாள் திருவாய்மொழியை நிரவ்விப்பென்று நியமிக்க நம் சிள்ளையும எப்பொருமானே சேவரீட்டைய நியமனத்தைத் தள் ளவொன்றது துதி பாஅவ்விடமறப்பது தர்மோதனப்பற்றின விடமாதலா உறையாக்குப பற்றுமி பாசாகென்று விண்ணப் பங்கெய்யப்பெ நுமறப்பது துமுற்போல் நெற்படியில் திருவடிப் பங்கததிலிருந்து தருவாய்மொழியை நிரவ்விப்பென்றுநியமித்த ருளினார். பின்பொருளாள் நமசிள்ளை பெரியதிருவோலக்கத்து டன் திருவாய்மொழியை நிரவ்வித்தனக் கொண்டிருக்கச் செவ்வர் தித்தியப் புறமயட்டில் திருவோலக்கம் நிரிகதுபோவதுபோல் அனறும் செவ்வா எழுந்தருளினபோது கோத்திருக்கைந்தபடி கண்டு நமபெருமாள் நமக்கு இக்கக்கட்டாக்கலைந்து பின்பு புற ப்பாடுவேண்டுமெனத் தீர்வெனது மறுத்தருளினார். அன்றமுதல் அவ்வாறே நடதபெய்தது.

பின்பொருளாள் நமசிள்ளை திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யு மபோது பெருமாள் விபலாஸைக்கூறவிடுவந்து ஸகிதி வாசதபடியைத் திருக்கைகளாற பற்றி யுள்ளிருந்து நமசிள்ளை யை எட்டிப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க அப்போது திருவிளக்குப் பாக்கவந்த திருவிளக்குப்பிச்சை நமபெருமானிடத்து மிகவும் பக்தியுள்ளவனான நமபெருமாள் விமலாஸைத்தை விட்டு நிற்பது ஸகியாதவனும் நமபெருமானேநோக்கி ஸ்வாமின! தேவ

ரீர் இக்காவத்தில் இப்படியும் நிற்கலாமோ சிம்ஹாஸனத்திற் போயெழுந்தருளியிருமென்று அதிராத வார்த்தையாகச் சொல்லப் பெருமாள் திருவிளக்குப் பிச்சை நமமிடத்து வைத்த அன்புகுறித்து அவன் சொன்னதெல்லாஞ் செய்வதாகத் திருவுள்ளங்கொண்டிருந்தபடி அவனை எதிர்க்கிச் சொன்னதொக்கு மாறிலும் நம்பிள்ளை திருவோலம் பட்டினம் காண வேண்டிமென்று வந்து நின்றேன் நீ சொல்லியபடி இதோ போகின்றேனென்று சிம்ஹாஸனத்துக்கெழுந்தருளினார். அதனைக்கண்டோர் அங்குள்ளவர்களுக்கெல்லாம் தெரிவிக்க அனைவரும் நம்பியினையினது பெருமையையும் திருவிளக்குப் பிச்சை பக்தியையும் நம்பெருமானதுக்கு உபயையுங் குறித்து ஆனந்தமடைந்தார்கள். இந்தப் பகையம் நம்பியனை மஹா வைபவத்தை முட்டையாறா யிருக்கும்போது நஞ்சீயருக்கு தூறு திருக்கூத்தர் என்று திருமேனியில் கோய் சாத்தக்கொண்டிருக்கத் தெற்காழ்வா னும் பட்டரும் கஞ்சீயரை வேலித்து இப்பொழுது சேவார்த்தா ரொப்புவெண்டிய தென்னென்று செட்டிகாரிப் புதுச்சேட்டி நீர் கோயிலுக்கு திருவிளக்குகால் நமசுக்குப் பெருமாள் திருமேனியை மறைவறக்காட்டி யனுப்பாது செய்வதற்கு ஸாவகாசம் முன்புண்ணவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்த தெற்காழ்வா னும் பட்டரும் இதனைப் பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெருமானும் புறப்பட்டருளி கஞ்சீயர் மடத்துவாரியிற் சென்று அவருக்கு உதவது திருமேனியை மறைவறக்காட்டி யனுப்பித்தருளினார். கஞ்சீயரும் - தெற்காழ்வான் - பட்டா முதலானவர்களுக்கும் சில ஆததங்களை யுபசேதித்து உபயோகிக்கு மருளிச்செய்து ஸ்ரீபரகரபட்டர் திருவடிகளை தியானித்துப் பண்ணி திரும்பி வந்தருளினார். கஞ்சீயர் திருக்கூத்தம் - பரிசுனிபுத்தம், இவ்வாய்தருளிய பாரதம் திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதிலுள்ளபடி திருவாய் வைக்கும் கண்ணினால் சிவத்தாமரபுக்தம் வயாப் பானம் ஞ்ஞக்தபாஷ்பம், இவரது திருநாமம் - வைத்தாந்தவேதியர் - மாதவாசாரியர் - கஞ்சீயர் - இவர் ஸீலாவிபூதியில் நூறு திருக்கூத்தம் எழுந்தருளியிருக்கார்.

கஞ்சீயர் வைபவம் முற்றிற்று

தென்னாருழ திருநந்தகம் செழிக்கவந்த, "அன் பழியே
சீமாதவன் எனும் செல்வனா வாழியே
பண்டைமறைத்தமிழ்ப்பொருளைப் பகர்வகதோன வாழியே
பவகுணியிலுத்திரநாள் பாருகித்தான் வாழியே
ஒண்டொடியான் கலவிகண்ணெயொழித்திடான் வாழியே
ஒன்பதியைப் பொருளோ யோதுமவன் வாழியே
எனடிசையும் சீர்பட்ட ஸிணைமே யொன்வாழியே
எழிலபெருஞ்ஞாயி ஸீனிதுழிவாழியே.

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயகம்.

தம்பிள்ளை வைபவம்.

பின்பு தம்பிள்ளை நஞ்சீயருக்குச் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் செய்கருளித் திருவாய்மொழி கிரவகித்தருளும்போது நடுவில் திருவிதிபுள்ளை பட்டர், பகலில் நடுயிள்ளை யருளிக்கொடுத்த திருவாய்மொழி பல கதங்களைப்பெல்லாம் ஒன்றுதவறாமல் இரவு முழுதும் எழுதிமுடித்து அதனை நம்பிள்ளை ஸந்தியிழைக்கொண்டுபோய்வைக்க நம்பிள்ளையும் அதனை யவழித்துப்பார்த்து அது லக்ஷத் திருப்தையாயிரம் க்ரந்தமாயிருந்தபடி கண்டு வயாகுலப்பட்டு இத்தபாகாரம் திருவாய்மொழி அர்த்தங்களை வாயவஹரித்து வெளிப்படுத்தலானோ இத்தனும் சிஷ்யாசார்ய க்ரமங்கள் நடப்பதரிதாயிருக்கும். ஆதலால் நாமனமதிபண்ண வில்லைமென்று அதைக் க்ரந்தத்தில் நீர் சொரிந்து புற்றில்வைத்துக் கலையாணுக கலையாக்கி ஞா அஸ்தபொழுதே போயிற்று. பின்பு நம்பிள்ளை தமக்குப் பிழமுள்ள சிஷ்யரான பெரியவாச்சானபிள்ளையை நியமித்தருளித் திருவாய்மொழிக்கு இருபத்து பாடாயிரப்பாடலையுச் செய்கித்தருளினார். பின்பு நம்பிள்ளைக்கு அதைகவனித்தபாரான வடக்குதரத்திருவிதிப்பிள்ளையும் நம்பிள்ளை உபஸ்தாஸத்தைப்பகலெல்லாம் கேட்டெடுத்தரித்து இரத்ததியில் எழுதிமுடித்து நம்பிள்ளை ஸந்தியில் கொண்டுபோய்வைக்க நம்பிள்ளையும்தைப்பார்த்தருளி மிகவுமருக்கமுமின்றி மிகவும் பெருந் நமமின்றி கன்றாயிருக்கின்றது. ஆயினும் நமதனுமதினறி எழுதிவீராதலால் அதனைக்கொடுமென்று வாங்கி உள்வைத்தருளினார்.

இதற்குப் பெரியபெருமாள் நியமனத்தினால் சகலநோக்களிலுமுள்ள சிஷ்யபரிக்கூறும் உண்டாகப் போகின்றதென்று அறிந்து நம்பிள்ளை சிஷ்யரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள் பலகாலும் பெருமானை உபாஸனைசெய்து ப்ரார்த்தித்துக்கொள்ளப் பெருமானும் ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமானை அருளப்பாடிட்டு உமதுகருத்தென்னவென்று கேட்டருள ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள் நம்பிள்ளை சந்தியில் திருவாய்மொழியிடு முபாத்தாருயிரமென்கிற ஓர் வ்யாக்யானமிருக்கின்றது அதனை யவா அடியேனுக்கு இரங்கியருளுமபடி நியமிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப்

பெருமானும் திருவுள்ளங்கொண்டு ஒருநாள் நமபிள்ளை எழுந்தரு
 ளினபோது அவருக்கு ஸகலவிஸேசங்களையும் பாஸாதித்தருளி அா
 ச்சக முத்ததால் அயண்ணி பாதவாபெருமான விண்ணப்பதஸ்த
 முடிக்கும்படி நியமனஞ்செய்ய அந்நபராரீரே நமபிள்ளையும்
 அயண்ணிமாதவாபெருமானுக்கு முடாபதகாஸாபாபடியை ஸாதி
 த்தருவினார். இவர திருக்கோலம் காந்திலைகமானம் கிருத்திகா
 நக்ஷத்ரம். இவரவதரிதகலூர் திருக்காவியளி தீர்த்தில நமபுரென்
 னும் காரமம். இவர் திருக்காமம் - வரதாரூரன் - திருக்கலிகுன்றி
 தாஸர் - கலிவாரிதாஸர் - லோகாசபாயர் - ஸ்ரீகுருநாத ஸாகரர்.
 இவர்கெய்தருளின பரபந்தம் நமபிள்ளை வளம்மாநிதிராநிதிகு
 யாய்வானமுதலானவர்கள். இவர அவதரித நகாலம் சிறுநாகை-தா
 வதான பிப்பவ வடுவூர் கார்த்திகைகமானம் கிருத்திகை நக்ஷத்ரம்.

நமபிள்ளை வைபவம் முற்றிற்று.

சேமருய்செங்கமலை திருநாள் வாழ்த்திய

திருவரைப் பட்டால் சேர்மருகும வாழ்த்திய

தாமரைவட்டமா வும் புரிநெய்மலர்வாழ்த்திய

தாமரைசைகயிற்செய்துந் த - நயமலர்வ வாழ்த்திய

பாமருவந்தப் துருவம் பிலைவளம்வாழ்த்திய

பாடிய - தலை பொருளான பக்கா - நயவாழ்த்திய

நாமபுரம் திருநாமம் திருநாமம் வாழ்த்திய

நமபிள்ளை வாழ்த்தும் நாமோதம் வாழ்த்திய.

காசலுடன் நஞ்சுபா சுழலாண் தோன் வாழ்த்திய

காசலுடன் நஞ்சுபா சுழலாண் தோன் வாழ்த்திய

காசலுடன் நஞ்சுபா சுழலாண் தோன் வாழ்த்திய

காசலுடன் நஞ்சுபா சுழலாண் தோன் வாழ்த்திய

காசலுடன் நஞ்சுபா சுழலாண் தோன் வாழ்த்திய

காசலுடன் நஞ்சுபா சுழலாண் தோன் வாழ்த்திய

காசலுடன் நஞ்சுபா சுழலாண் தோன் வாழ்த்திய

காசலுடன் நஞ்சுபா சுழலாண் தோன் வாழ்த்திய

ஸ்ரீ மலேசராம, அஜாயகன்ட.

பெரிய வாச்சான்புரிவ வொ

வா வா வா இம்.

இவ்வு அனாதரித்தகாலம் கவி - சா. ௨௯ - வது சாவழித்து வருஷம் ஆவ விராசம் கொகணிக்ஷத்திரம். இவ் தரிசனத்தில் பிரசித்தாய்ப் பின்பு கவரின்னை கியமானத்தினால் திருவாய்மொழி யொழுகத் தமர் இந்நபத்துவன பாரதவகந்நக்தும வபாய்ம னமம மறஸ்ப மதவன மகந்தவாய்மாயானம செங்க நுவினா. முடிச்சகநாய்ப ம. முடிவன வபாய்மனகன் பின்வான்செய் தருளின ஆருமிரபயடி. கிருமிஷ மனக வமக விருமபதா வக னை முடிவாய்ப பற. ஆதி. பண. ன கொல்லைம பெருநையம் தொடரகதகொண்டு ஆகிவகந்நக்தை ப்ரித ந்து, கிவ, மன, இவை கந்நக்தெல்லாம் பட்ட பறவக நுவின. மந்த கவ்வகிவெனகின்று மந்தவாய் மபாய்ம னைவந்நாய்பாய்மப. முடிவின்வயகி ந க்தும. இவ்ந்நகாமம-புரித்திந்நவபதா இவ்ந்நகன் கொ யபெருமான் வகிந்நில் வேவிகதெ மதநுவின. வ்வாயின்! தே வரீ பரமகாநுவினகாதவா வபாய்ம நுவினகரு கிருமிதம ஈனஸ்பவகிவாய் திருவாய்மொழி மதவகிவ த்வாய்பதந்நகனை யம் வளிபபித்தாபபுருவி கருகரு - காமா தவா வககொண்டு ஸாகாதகாமமாக னைவன் னாகுத்த நுவி நாதமுவினககொகொ ண்டு ஸாய்தாரத்திந்நு வறவுவாய் ப. ப. தவ. வந்ந. இத்த தாச வவிஷயமாக கம தூயிரி பின்னையெனபவர் பூர்வாசாய ஸாய தாயத்தந்நு விரோதமாக தூதனவழி யேற்படுத்திக் கொண்டு தனை உபாஸனையால் பெறவேனென்றுசெருகிஅபசாரபட்டு தனையே பரவாததிபித்தாக கொணடிருக்கின்றா. தேவரீ மத வ்ந்நுவின்பித்து பூவாசாய ஸாயதாய்மப. ப. க்துமபடி நியமித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய் காண்கார்.

அப்போது பெரியபெருமானும் அப்படியே நவுள்ளம் பற்றித் தூப்பில் பிள்ளைக்கு ஒருநாள் இராத்திரி உடனத்தில் ஸ்ரீரங்கசுவயங்கரத்தில் கோரணங்கட்டி நானே தனது திருப்பிணையிட்டு அலங்கரித்துத் திருச்சின்ன முதலான வாரப்பகோ

ககசுசு பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்.

ஷங்களுடன் பூமழை பொழியவும் மங்களாசாஸனம் செய்ய
 வும் தூபமேந்தல்முதலிய பலவுபசாரங்கள் பண்ணவும் ஜியர்கள்
 ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் முதலிய அனைவரும் கூடிப்பெரியவாச்சான்
 பிள்ளையை பரபத்தி பண்ணிக்கொண்டு பெரியபெருமாள் ஸநி
 திக்கு எழுந்தருள் பண்ணுவித்துக்கொண்டு திருக்கோபுரத்
 துக்கு ஸமீபமாக வரும்போது பெரியபெருமாள் - நாயச்சிமார்
 களுடனும் நித்யமுக்தர்களுடனும் எதிர்வந்து பெரியவாச்சான்
 பிள்ளையுள்ளே அழைத்துக்கொண்டு பேராகுமபோது தூபி
 ல்பிள்ளை தாமதம் மந்தவர்களைப்போல் உடன்புத்த வளவில்
 திருவாசன்காவல் முதலிகள் இவரை நோக்கி நீ உட்புக வேண்
 டாம் பெரியபெருமாள் ப்ரவர்த்திப்பித்த ப்ரபன்னகாசன விஷ
 யமாக நீர் அபசாரப்பட்டபடியால் பெருமானுக்கு உமதுவரவில்
 திருவுள்ளமில்லை யாதலால் போமென்று சொல்லியதாகக்கூண்
 பிச்சுக் கண்டு தூபிலிபிள்ளை விழித்துக்கொண்டு உள்நடுக்கத்
 துடன் இச்சஸ்வப்னம் கண்டபடி யென்னவென்று சிந்தாந்ராந்த
 ராய் விடிந்தபின்பு நித்யகாமானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொ
 ண்டு பின்பு திருமேனியில் நோய்சாத்திக்கொண்டிருக்கிற பெரி
 யவாச்சான்பிள்ளைத் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி அவரை ஸே
 வித்துத் திருமாளியி நந்தபடி யென்னென்று வினவப் பெரிய
 வாச்சான்பிள்ளையும் இவரைக் கடாக்ஷித்தருளி தூப்பில்பிள்ளை
 பே' வாரிவென்று அழைத்து அருகிலிருக்கவைத்து நமக் குலீலா
 விபூசாரிலே அர்ச்சாவதாராணுவங்களைலலாமரிற்று. இனி
 நித்பலிபூசிக்குப் போகின்றோமென் றருளிச் செய்யத் தூப்பில்
 பிள்ளையும் தேவரீர் ஸகல வரிசைகளுடன் பெருமானைத் திருவ
 டிகொழுவதாக அடியேன் ஸ்வப்னங்கண்டே னென்று அருளிச்
 செய்யப் பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் கேட்டருளி மிகவுமகிழ்ந்து
 மெய்மறந்து புளகாங்கித்துத் தம் கரத்தினால் தூப்பில்பிள்ளை
 யை மீனைதது இப்போது நீர் சொன்ன நல்வார்த்தைக்கு பரத்
 யுபகாரம் என்னசெய்வேனென் றருளிச்செய்யப் பின்னுந் தூப்
 பில்பிள்ளை திருவாசன்காக்கும் முதலிகள் ஸநிதிக்குள்ளே
 போகவொட்டாமல் தம்மைத் தடுத்ததாகக் கண்டதையும் விண்
 ணப்படுத்து செய்து இனி அடியேனசெய்ய வேண்டுமென்னென்
 றுகேட்கப் பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் தூப்பில்பிள்ளையின் திரு
 முகநோக்கித் தம்முடைய அதிகயத்தை மறந்து உமக்கிதமாக
 ஒன்று சொல்லுகின்றேன் அதனைச்செய்விரோ வென்று கே

ட்குத் தூபிப்பிள்ளையும் கேவலீர் நியமித்தபடி செய்கின்றே
 னென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டருளியுவந்து நீர் அனு
 கூலஸஹவாஸத்தைப் பண்ணாமல் அகங்காராதிகளால் இதரஸ
 ஹவாஸத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு பாயோஜனாதரபராய் வித்
 யா நிமித்தமாக மந்த்ரார்த்தங்களை யுபதேசம் பண்ணிக் கொண்
 டும் ஸ்ரீ ஹமக்ரீவோபாஸனைசெய்து அதனால் சில விதயாகாவத்
 தைப் பெற்றுமிருக்கின்றீர். உபாஸனையால்பெற்ற வித்யாதி
 கத்துக்கு இதரமத நிரஸனமும் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தரய பரி
 பாலனமும் பாயோஜனமாக்காமல் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தரய வித்
 தமான அர்த்தங்களைக் கண்டித்து நூதனமாக ப்ரத்யர்ப்பதங்களை
 ப்ரவர்த்திப்பிக்கின்றீர். இதுமஹா அபசாரமாதலால் பெரிய
 பெருமாள் திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பிலலாம லிருக்கின்றது. நீர்
 இதனைத்தவிர்க்க வேண்டுமென்று அருளிச்செய்ய அதுகேட்டுக்
 தூபிப்பிள்ளை அடியேன் ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களைமீய பரவச
 னம் பண்ணிக்கொண்டு அதை அனுஸரித்து அடியேனுஞ் சில
 க்ரந்தங்களைப்பாண்ணி உலகத்தில் ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு
 வந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டுப் பெரியவாச்
 சார்பிள்ளை - தூபிப்பிள்ளையை நோக்கி வாரீர் தூபிப் பிள்
 னையே! நாம் உமக்கு முனசொல்லியது ஸ்ரீபாஷ்யவிஷயமன்று.
 நல்லது நீர் அதுவிஷயத்திலாவது அனுகூலஞ் செய்கின்றவராக
 விருக்கிறீரோ இல்லையோ. ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களில் சிறிதுரு
 ற்றமுண்டென்று சிந்தித்து நீர் எழுதத்தொடங்கிய வளவில் ஸ்ரீ
 பாஷ்யகாரர் - உமமுடைய ஸ்வபனத்தில் சிறியருளிவிதினால்
 உமக்கு பயபக்திகள் உண்டாகி அனுதாபம் பிறந்தது. பினபன்
 றே அபராதக்ஷாபணர்த்தமாக எதிராஜஸபத்தி விண்ணப்பஞ்
 செய்தீர். ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களைத் தானே ப்ரவசனம் பண்ண
 த்தொடங்கினீர். ஆதலா லதுநிறுத்தி நமமாழ்வார் - நாதமு
 லிகளுக்கு நிவ்ய ப்ரபந்த விஷயமாகவும் ரஹஸ்யவிஷயமாக
 வும் ஸாதித்தருளின அர்த்தவிசேஷங்களைக் கண்டித்து வேறே
 சில அர்த்தங்களைக்கற்பித்து வ்யாக்யானத்தை விரித்து எழுதி
 னீர் அதையன்றே இப்பொழுது நாம் தவிரச்சொல் ஷகின்றோம்
 என்றருளிச்செய்தார்.

அதற்குத்தூபிப்பிள்ளை நமமாழ்வார், ரஹஸ்யங்களுக்கும
 நிவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் விவரணஞ் செப்ததுண்டோ அஃதுண்

ககூஅ பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்.

டாயினவனோ காஞ்செய்யாததகூது. பிற்காலத்தில் பட்டபிழை
விப ஆசார்யர்களருளியசெய்ததாதலின் அநில்கில அர்த்தங்கள்
பிரமாணங்களுக்கே கொத்திராமையால் அதனையாமகண்டித்து எழு
தினோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்குப் பெரியவாச்சான்
பிள்ளை கனியுகாதியில் நமமாழ்வார் மதூரகவிஞமுகமாக பரவர்
சுப்பிரதிக நிருவாய்பொழுதி முதலானவை நிரணமாய்விடப்
பிடை; பெரியபெருமாள், அர்ச்சாலதாரமான நமமாழ்வாசார்
கொண்டி காதமுனிக் கிக்கு ஸாத்தாதகாரமாக பரஸாதத்த
அகத அர்த்தங்களைமனனோ இயாவ மகதமதிக்குங்குத தெரி
யுமபடி பூவாசார்யர்கள் காகதமாசுநிபர்கள். அனந்தபுரம்
ஸ்வயம்மா மஹம் வாயகமானஞ்செய்ததில்லை. அதன்ல நீர்
அவ்வாறு செய்வதாத சவிரகக விரொன நருளிய செய்ய அத
தருக தூபயில்பிள்ளை யாராயினும் பரமான விரோதமாக ஸா
திக்கலாமெனென்று கேட்ட அகமருப பெரியவாச்சான்பிள்ளை
ஆழ்வார் முகந்தாசயிலே எல்லாவற்றையும் ஸாத்தாதகரி
நிருபதவ ராசலால் தாமணபத்த அர்த்தங்களைக் காதமு
கனமுகமாகப் பரவாதகிபித்த நுளினா. முதலாவதாக அ
கூலமான . ரமானங்களை அவலபித்தக்கொண்டு மற்றவர்க
டலேவென்புகண்டதைக்கொண்டு காணுதகமொருங்கதரிமெ
னதிம காணுதகொண்டுகண்டுக யுதிக்கப்பட்டுக் ஆனவ
காச-எமபெருமானார்-நருங்குருகபிராச பிள்ளை-கடாமபி
யாச்சா-அருளாளப்பெருமா வொபெருமானார்-பட்டாநஞ்சி
யார்-முதலானவர்களுடைய பரபாவங்களைக்கேட்டறிபிரோ? அவ
காசுதகத்தெரியாதபிரமானபுர அஷ்வமம உருகத்தெரி
யுமிமா அவகளைல்லாம சாஸ்தரங்களை ஸாவற்றையும பாசு
கந்தன் ஆழ்வாருடைய பரதயகத்திபுத நத்திருக்கின்றாஸ்
தாங்கள் பரபலமானவை தவகதினிய அனுஷ்டானத்திலு
காதமுனிகள் முகமாக ஆழ்வா அருளியசெய்த கட்டளைப
படியே யுபேகரிப்பார்கள். அதற்குப்பின்பு அதுவேஸத்யமெ
ன்று நிரணயமபண்ணிக்கொண்டு அதற்கெவ்வாதவசனங்களைக்
கடிலாத வசனங்களுகப பூவாச்சாபண்ணி அனுக்லவசனங்க
ளை அவலமபித்துக்கொண்டு பூர்வாசார்ய ஸம்பரதாயார்த்தங்களை
யே தங்குதங்கள் ஸ்ரீபாதமுடையார்க்கெல்லாம உபதேசித்து
வந்தார்கள். அதனால் சிஷ்டாசாரம் தவறுபடமவிருதது. ஆத
லால்நீரும் பூர்வாசார்ய ஸம்பரதாயங்களுக்கு அனுகுணமான

பிரமாணங்களைக்கொண்டு அர்த்தநிர்ணயஞ் செய்துகொண்டு நூதனவழியை விட்டுவிடுமென்று அருளிச்செய்தார்.

பின்பு அதற்குத்தூபத்தில்பிள்ளை ஸ்வயம் ஸர்வஜ்ஞராதலாலும் ஸ்வபஞ்னுபவத்தாலும் அனுதாபமபிந்ந பூர்வாசார்யர்கள் வ்யாக்யானங்களை யெல்லாம் ஆழ்வாருடைய பரத்யகூழமாகவந்த உபதேசபரம்பரையொன்று அநியாமநோய் விட்டேன். மற்றவ்பாக்யானங்களைப்போல் பூர்வாசார்யர்கள் தங்கள்தங்கள் பத்திக்கனுகுணமாகச்செய்ததென்றிருக்கேன். இப்பொழுதுஸ்வயந்த்ராலும் தேவரீர அடியேனுக்கு அருளிச்செய்த அனுக்ரஹத்தாலும் உண்மை உபதேசெனைய விரிப்பைப் பரம் செய்துகொண்டு முன்புதாமபண்ணின நூதனவாழியான க்ரந்தங்க ப்பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருமணவைத்து அருளுள்ளவர்களைகோக்கி இனிந்த க்ரந்தங்களை யாவரும் பரவாதழிப்பிற்கு வேண்டாமென்று திருவாரணையிட்டு அருலவாயில் தேசாத்நங்களில் வழங்கிய ரஹஸ்யாததங்களைக் குறித்துத் தமஸ்ததாமே கொண்டு கொண்டு பெரியவாச்சான்பிள்ளையை ஆசரயித்தார். பெரிபவாச்சான்பிள்ளையும் தூபபில் பிள்ளையைத் திருக்கைகளால் லணைத்து உமக்கு அவதாபம் பிறந்தபொதே ஸாஸ்தாபசாரங்களுந் நீங்கப்போயிற்று. ஆயிரமும் பெரியபெருமான் - ஆழ்வார் - எம்பெருமானார் இவர்கள் ஸந்திதியில் ஸந்தகாலகேசுபம் பண்ணிக்கொண்டு வாருமென்றா. தூபபில் பிள்ளையும் அவ்வாறே செய்து பெரியபெருமானைத் திருவடிதொழுது. ஆழ்வார்கள் விஷயமாக ஓர் பரந்தம் விரிப்பைப்பருசெய்து பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸந்திதியில் கொண்டுவர வைக்கப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவுள்ளமுங் தூபபில் பிள்ளைக்கு ஸகல அர்த்தங்களுமும் ஸாதித்தருளினார். அவருமதைப்பெற்று க்ரந்தார்த்தராய் அடியேனுக்குத் திருவாராதனம் ஸாதித்தருளவேண்டுமென்று விரிப்பைப்பருசெய்யப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை தமக்கு அந்தரங்கமாக ஒரு மரீவைஷ்ணவஸாக் கொண்டு தமது கோயிலாழ்வார் திருக்காப்பைத் திறக்கச்சொல்லித் தூபபில்பிள்ளையையழைத்து நீர்போய்க் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஒருவரையெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்ளுமென்று கிமயிக்க அவரும் ஸந்திதியில் போய் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் தமது கண்களை மூடிக்கொண்டு ஒருவரை யெழுந்தருளப்பண்ணிப் பார்க்குமிடத்தில் அந்தத் திருக்கோலம் திரு

௧௭௦ பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்.

ப்பாணுழ்வாராகவிருக்க அதனைக் கொண்டுவந்து பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸந்திதியிற்காட்ட அவரும் உம்மைச்சோதிக்க எம்பெருமா னிவ்வாறு க்ருபைபண்ணினார். ஆகையினால் நீர் இவரை நித்யமாக ஆரதித்துக்கொண்டு இவருடைய ப்ரபந்தமான அமலனாதிப்பிரானுக்கு ஓர் வ்யாக்யானம் செய்யுமென்று ஸாதித்துக் தமது பாதுகைகளையும் ஸாதித்தருளினார். தூப்பில்பிள்ளையும் அதனைப்பெற்று அமலனாதிப் பிரானுக்கு ஓர் வ்யாக்யானஞ்செய்து பெரிவாச்சான்பிள்ளை ஸந்திதியில் விண்ணப்பஞ்செய்ய அவரதனைக்கேட்டு மிகவு மூவந்தருளினார். தூப்பில்பிள்ளை பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் நியமனப்படி பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தாய க்ரந்தங்களையே காலகேஷபஞ்செய்து கெர்ண்டெழுந்தருளி யிருந்தார். பின்பு சிலநாளில் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருநாட்டுக்கெழுகதருளினார். தூப்பில்பிள்ளையும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸூபாதத்து முதலிகளைக்கொண்டு சரமகைங்கர்யங்களை நன்றாக நடத்தியருளினார்.

விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தத்திலிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக உள்ளவர்களுக்குத் திருப்பல்லாண்டு முதலிய திவ்ய பரபந்தங்களையொழிய வேறுகதியில்லை. அன்றியும் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தாய பரமபரையாகவந்த திவ்யப்ரபந்த தாத்பர்யங்களை யறிந்து கொள்வதற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை செய்தருளின வ்யாக்யானங்களையொழிய வேறுகதியுமில்லை. ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸம்பந்தப்பட்டு அவருக்கு சிஷ்யகோடியாக விருப்பார்கள். பெரியவாச்சான்பிள்ளை செய்தருளின க்ரந்தம் தனிகலோகி பரந்தபடி திரிமத சித்தாந்த ஸாரஸங்க்ரஹம் கலியனருளப்பாடி முதலானவைகள்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநமஃ.

வடக்குத்திருவிதிப்பிள்வா

வைபவம்.

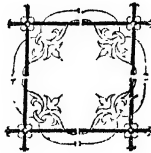

வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை-திருநகூத்திரம் சலி - ௪௩௨௯-
வதான சர்வசித்துவருஷம் ஆனிமாசம் சுவாதி. இவர் சித்தாந்த
த்தில் ப்ரகித்கராய் நம்பிள்ளை ஸந்நிதிரில் ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான
ஸகலக்ரந்தங்களையும் அதிகரித்துத்திருவாய்மொழிக்கு ஈடு முப்ப
த்தாறுயிரமும் ஆசார்யஸமமதிமுதலான அனேக ப்ரபந்தங்களும்
செய்தருளி அவர் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்திருக்கின்ற கால
த்தில் நம்பிள்ளை தமக்கிஷ்டதெய்வமான பெரியபெருமான் திருநா
மஞ் சாத்தவேணுமென்று நினைப்பிட்டுக்கொண்டு வடக்குத் திரு
விதிப்பிள்ளைக்கு ஓர் குமாரர் அவதரிக்குமபடி அனுக்ரஹஞ் செ
ய்தருளினார்.

வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளைவைபவம்

முற்றிற்று.

புனிதனிற்சோதிநா ளவதரித்தான் வாழியே
ஆழ்வார்களைகலைபொருளை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே
தனுநகநம்பிள்ளை தாளதொழுவுவான் வாழியே
சடகோபர்தமிழ்க்கீடு சாற்றினான் வாழியே
நாடல்வல்லபாடியத்தை நடத்தினான் வாழியே
நல்லவுலகாரியனை நமக்களித்தான் வாழியே
நான் படுவெமையாளு மிறைவனா வாழியே
நாங்கள்வடவீதிபிள்ளை யிணையடிகள் வாழியே.

ஸ்ரீமதேகாம்பாதுஜாயகம்.

பிள்ளை லோகாசாரியர்

வைபவம்

கவி-சங்க-வதான குரோதனஸ்ரீ ஸ்பிரிசிமாசம திருவோ
ணத்தில் வடக்குத்திருவிதப்பிள்ளைக்கு ஒரு குமார அவதரித்தரு
ளினார். அவரும் தமமுடைய ஆசார்யரிஷ்டைக்கு அனுகுணமாக
அதக்குமாரருக்குப் பிள்ளைலோகாசாரிய ரென்று தமதாசார்யரா
ன நம்பிள்ளையினுடைய திருநாமத்தையே சாத்தியநளினர், பின்பு
நம்பிள்ளையும் இதனைக்கேட்டருளித் தமது மனோரகம் சித்தியா
மையால் வடக்குத் திருவிதப்பிள்ளைக்குத் திருமாவும் ஓர் குமா
ரர் அவதரிக்குமாடி அனுநூலாகச் செய்தருளினார். அப்படியே
வடக்குத்திருவிதப்பிள்ளைக்கு இரண்டாவது குமாரர் அவதரிக்க
அவருக்கு நம்பிள்ளை பெருந்தருளி அழகிய மணவாளப்பெருமா
ள் நயினாரென்று - பெரிப்பெருமாளுடைய திருநாமஞ்சாத்தியநு
ளினார். பிள்ளைலோகாசாரியரும் அழகிய மணவாளப் பெருமாள்
நயினாரும் ஸகலசாஸ்திர நிபுணர்களாய்ப் பிதாவாகிய வடக்குத்
திருவிதப்பிள்ளையின்பக் கலில் ஸ்ரீபரஹ்மமுதலான க்ரந்தங்களை
யும் ஸேவித்து உபதேசபரம்பரையாற்பெற்ற அர்த்தவிசேஷங்க
ளையெல்லாம் உலகத்திலுள்ள ஸகல ஆத்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்
பொருட்டுப் பலபாபங்க்களாகச் செய்து வெளியிட்டருளினார்
கள். பிள்ளை லோகாசாரியர் செய்து வரஹஸ்யதராம-ததவகர
யம் - ஸாரஸங்கரஹம் - ஸ்ரீவசனபூஷணம் முதலிய பதினெட்டு
ரஹஸ்யங்களும், நகயதரயவ்யாக்யம் ததவத்ரயத்திரகுர் பிறி
யபடி பெரியபடி இரண்டு வ்யாக்யானமுதலானவையாம். அழகிய
மணவாளப்பெருமாள் நயினார் ஸ்ரீவசனபூஷண ஸ்தாபனர்த்தமாக
ஆசார்ய ஹ்நகயமென்கிற பரபதமுதலானவைகளைச் செய்தரு
ளி நாதமுனிகள் முதலான பூர்வாசார்ய பரம்பரையால் உபதே
சமாக நடந்தவாக ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் தவய பரபதார்த்த
ங்களையும் ஸ்தாபித்தருளினார் ஒருநாள் நம்பெருமாளுடைய புற
ப்பாட்டில் தூப்பில் பிள்ளைக்கும அழகிய மணவாளப்பெருமாள்
நயினாருக்கும் ஸ்ரீவசனபூஷண விஷயமாக பரஸங்கமவந்து ஒருவ
ருக் கொருவர் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி அழகிய மணவாளப் பெருமா
ள் நயினார் உபந்யஸித்த அர்த்தங்களை நம்பெருமாள் அங்கீகரித்
தால் தூப்பில் பிள்ளை நம்பெருமாள் ஸேவையைய பரிமுகது ஸ்ரீங்
கத்தைவிட்டுப் போவதாகவும் அவ்வரதவர் அங்கீகரியாவிட்டால்
அழகியமணவாளப் பெருமாள் நயினார் க்ரந்தஸக்யாஸம்பண்ணு
வதாகவும் நிரணயஞ்செய்துகொண்டு பெருமாளெழுந்தருளுகின்ற

நாலு வீதிகளிலும் நான்கு ப்ரகரணங்களாக அழகியமணவாளப் பெருமாள்நயினார் உபந்யஸிக்கப் பெருமாள்சாத்திக்கொண்டிருந்த நாலுதிருமால்களும் ஒவ்வொருப்ரகரணங்களுக்கு ஒவ்வொரு மாலையாகக்கூழன்று கீழ்விழும்படி பெருமாள் அனுக்ரஹம் செய்தருளி அழகியமணவாளப்பெருமாள்நயினார் செய்தருளின ஆசார்ய ஹ்ருசயத்தையே அங்கீகரித்தருளினார். தூப்பில்பிள்ளையும் ப்ரகிஜ்ஞாபண்ணினபடி நம்பெருமாள் ஸேவைஸயவிட்டுத் தேசாந்தரத்துக் கெழுந்தருளினார். அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினாரும் அதிகரிக்காய் ஸநஷ்டிசபரமஹ்சாரியாயிருந்து உத்தமாச்ரமஸ்விகாரஞ் செய்தருளி ஆசார்யஹ்ருதய முதலான ஸகலசரநதங்களையும் தெள்தவஸ்த்ர சூலோதபவான பெற்றற்றொன்பவருக்குப் ப்ரஸாதித்தார். அவர் திருநாராயணபுரதகாயிக்குப் ப்ரஸாதித்தார். அழகியமணவாளப்பெருமானையினார் ஸக்தியில கிடாம்பியாச்சாணத்திருமருமானான-கிடாமபித்திருமலேநயிலுரென்பவர் ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸகல க்ரந்தங்களையும் அதிகரித்தார். அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினாரும் சிலகாலம் ஸநயாஸரபூமத்தில் எழுந்தருளியிருந்து திருத்தமயானருக்கு முன்னமே திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார்.

ஸர்வஜ்ஞான பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளைப்பெரிய வர்கள் பலரும் ஆபூரயித்தார்கள். அவர்களுள் கூராலோத்தம தாஸர்-மணபார்க்கத்தாமபியார் கொல்லிகாவலதாஸர்-கோடியிலண்ணர்-திருவாய்மொழிப்பிள்ளை-அவர்தகப்பனாண்ணர்-அவரதுதிருத்தகாயர்-விளாஞ்சேரலை; பிள்ளையென்பவர் இவர்களுள் முக்யராயிருந்தார் மணபார்க்கத்தாமபி. இவருடன் தேவப்பெருமாள் திருவாய்மலர்தருளி சிலரஹஸயாரதங்களை ஸாதித்தருளிப் பின்னும் அவரைநோக்கி இன்னுமுமுக்குச் சொல்லவேண்டிய அர்த்தங்களைக்கோயிலிலேசொல்லுகின்றோம் அகாருபோய்வாஸம்பண்ணிக் கொண்டிருமென்று மியமித்தருள மணபார்க்கத்துமபியாரும் கோயிலில்வாஸஞ் செய்துகொண்டு தமக்குத்தேவப்பெருமான ப்ரஸாதித்த அர்த்தங்களைத்தனியிட் த்திலிருந்துகயாணித்துக்கொண்டிருக்க ஒருநாள் பிள்ளைலோகாசாரியா - ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும் தாமுமாக ஓரிடத்திலிருந்து கொண்டு அதற்கு யலில் மணபார்க்கத்துமபியார் இருப்பதுதெரியாமல் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுக்கு ஏறஸ்யார்த்தங்களை ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தார். அதனைமணபார்க்கத்து மபியார் கேட்டுக்கொண்டிருந்து தமக்கு முன்பு தேவப்பெருமாள் ஸாதித்த அர்த்தங்களும் இப்போதுபிள்ளைலோகாசாரியா அருளிச்செய்த அர்த்தங்களும் ஒன்றுபடுந்தபடி பங்குது எழுந்துவந்து தேவப்பெருமாள் நீரகானோவென்றுசொல்லிக்கொண்டு பிள்ளைலோகாசார்யா ஸநிதியிலே ஸேவித்தார். பிள்ளைலோகாசார்யரும் அவரைத்திருக்கரத்தினாலே வாரியெடுத்த

ருளி நீர் ஆரென்றுகேட்டருள மணப்பாக்கத்து நம்பியாரும்தே வப்பெருமாள் நியமித்தபடியே விண்ணப்பஞ்செய்யப்பிள்ளைலோகாசாரியர் மிகவுழுவந்து அவரைத்தமக்கு அந்தரங்கசிஷ்யராகக் கொண்டு தேவப்பெருமாள் ஸாதித்த அர்த்தங்களுக்குமேல் ஸாதிக்கவேண்டு மீர்த்தங்களுடும் ஸாதித்துக்கொடிருந்தார். பின்பு தேவப்பெருமாள் மணப்பாக்கத்து நம்பியாருடைய ஸ்வப்னத்திலெழுந்தருளி இந்த அர்த்தங்களை எல்லைக்கட்டளைப்பாடாக ஒரு ப்ரபந்தமாகச் செய்யுமபடி. பிள்ளைலோகாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யுமென்று நியமித்தருளினார்.

அவருமதனைப் பிள்ளைலோகாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யப் பிள்ளைலோகாசாரியரும் அநநியமனத்தைச் சிரஸாவணித்துக்கொண்டு உபதேசபரமபரையால் வந்த அர்த்தங்களை நாதமுனிகள்முதலான பூர்வாசாரியர்களுடைய ஸ்ரீஞக்திகளைக் கொண்டு நிறைத்துப்ராதிபாதித்து அதற்கு ஸீவசனபூஷண மென்று திருநாமஞ்சாத்தியருளினார். இந்த ஸீவசனபூஷண ஸ்தாபனர்த்தமாக ஆசார்ய ஹ்ருதயம் பிறந்ததெனய் மேல்குறிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பிள்ளைலோகாசாரியர் மிகுந்த வைபவமுடையவராயும் பெரியபெருமானாகு பராணபூதராயும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காலத்தில் துருஷ்கால கலஹமநேரிட்டுக் கோலின்றுகுடி யிருக்கக்கூடாமையா யிருந்தபடியால் நம்பெருமாள் - நாய்ச்சிமாருடன் எழுந்தருளினார். பிள்ளைலோகாசாரியரும் பெருமானைப்பிரிந்துதறித்திருக்கமாட்டாமல்சிலமுதலிகளுடன் பெருமானைப்பின்றொடர்ந்துசென்றுதிருமேனிக்காவலாக எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது சோதிடக்குடியென்கிற க்ராமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் போது பிள்ளைலோகாசாரியர் திருமேனி கோய்சாததிக்கொண்டு தம்முடையசிஷ்யரான விளாஞ்சோலைப்பிள்ளையைத் திருவாந்த புரத்தில் நிதயவாஸமபண்ணுமபடி. நியமித்தருளி ஆவணிமாஸம் - சக்லபக்ஷம் தசமியில் திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார்.

பிள்ளை லோகாசாரியர் வைபவம் முற்றிற்று.

அத்திகிரியருள்ள ரனுமதியோன் வாழியே
ஐப்பிசியிற்றிருவோணத் தவதரித்தான வாழியே
முத்திரெறிமறைத்தழிழால் மொழிந்தருள்வோன வாழியே
முதறிவின்மணவானன முனபுத்ததான வாழியே
நித்தியநம்பிள்ளைபதம் நெஞ்சிலவைப்போன் வாழியே
நீளவசனபூடணத்தால் நியமித்தான் வாழியே
உத்தமமா முடுமபைநக ருத்தவள்ளல் வாழியே
உலகாரியபைதகக னுழித்தொழும் வாழியே.

ஸ்ரீமதே ராமாத்ஜாயநம:.

திருவாய்மொழிப்பிள்வா

வைபவம்.

பின்பு நம்பெருமாள் பிள்ளையைப்பிரிந்த க்வேசத்தினால் சோதிடக் குடியைவிட்டுத்திருமாவிருஞ் சோலையிற்சென்று அங்கு சிலநாளொழுகத்தருளியிருந்து அவ்விடத்து அழகிய மணவாளன் கிணறென்று ஓர்கிணற்றையுண்டாக்கி அங்குநின்றும் புறப்பட்டு க்கோழிக் கோட்டுக்கு எழுந்தருளினார். மற்றும் தீவ்யதேசத் தெமபெருமான்களும் - நமமாழ்வாரும் கோழிக்கோட்டுக்கு வல பபுறமாக எழுந்தருளினார்கள். அவ்விடத்துத் தேவப்பெருமாள் நமமாழ்வாரை மிகவு முவந்து தமமுடைய தீவ்ய ஸிம்ஹாஸன மான வட்டமணையையும் - முத்தின்சட்டையையும் - தீர்த்தபடி க்கத்தையும ஸாதித்தருளினார்.

அன்றுமுதல் தேவப்பெருமானுக்கு வட்டமணை முதலான வைகளில்லை. நம்பெருமா ளங்குநின்றும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டில் திருநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளி அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருவேங்கடமலைக்கெழுந்தருளி அவ்விடத்தில் சிலகால மெழுந்த ருளியிருந்தார். கோயிலைவிட்டு நம்பெருமாள் புறப்பட்டருளிய பின்பு விவேக சூரியரான மிலேச்சர் ஆக்ரமித்துக் கோயிலில் ஓர் மதிலையிடித்துக் கன்னனூரிற் கொண்டுபோய் அரண்மனைகட்டுவி த்து அனேக உபத்ரவங்களையும் செய்யத்தொடங்கினார்கள். அப் பெருமூது நம்பெருமானுக்குரிததாகிய அழகியமணவாளனென்னு ங்கிராமத்தில் காணியாட்சி ப்ராமஹணருள் சிங்கப்பிரா னென்னு மொரு ப்ராமஹணர் அந்த மிலேச்சர்வாசலில் காரியக்காரராய் நின்று அவர்களுக்கு அனுகூலம் செய்கின்றவர்போற்காண்பித்து அவர்கள் நினைத்தபடி உபத்ரவஞ்செய்யாமல் திருமதில் - திருமா ளிகை-திருக்கோபுரம்-திருமாமணிமண்டபம் முதலானவைகளே யும் பெரியபெருமானையும் காத்திருந்தார். அதையறிந்து அங்கு ள்ளவர்கள் யாவரும் அச்சிங்கப்பிரானுக்கு இனியவார்த்தைகளோ டு உபசாரஞ் செய்துகொண்டுவந்தார்கள். பின்பு திருவாய்மொ ழிப்பிள்ளை திருத்தாயார் நமமுடைய ஆசார்யரான பிள்ளைலோ

களசு திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வைபவம்.

காசார்யரைப்பிரிகது எவ்வாற்றிப்போமென்று வருந்தி பரமபதத்
தையடைந்தாள். அவர்குமாரரான திருமலை யாழ்வானென்னும்
திருவாய்மொழிப்பிள்ளையைச் சிறியதாயார் போஷித்துக்கொண்
டிருந்தாள். பின்பு - திருமலையாழ்வான் பருவம் நிறைந்தவனவில்
தமிழ் விதத்தரையிருந்தார். அப்பொழுது பிள்ளைலோகா சார்யரு
டைய சிஷ்யராகி மிகுந்த வைபவத்தைப்பெற்ற கூரகுலோத்தம
தாஸரென்பவா கோயிலில் மந்த்ரவயாக்யானத்தை எல்லவர்க்கும
ப்ரவசனம்பண்ணி தாசனத்தை பரவர்த்திப்பித்ததுகொண்டிருந்
து திருமலையாழ்வாரைத் திருத்தி தாசனபரவர்த்தக ராகுமபடி
செய்ய கினைத்து அவர்செவியிறபடுமபடி திருவிருத்தத்தை அனு
ஸந்திக்கத் திருமலையாழ்வானும் அதற்குப் பொரு ளென்னவெ
ன்று கேட்கக் கூரகுலோத்தமதாஸர் அவரைகோங்கி உபநிதை
ச்சொல்ல லாகாதென்று மறுக்க டுவா அர்ஹந்தியைச் சிறியதா
யாருக்கறிவிக்க அமையாமு திருமலையாழ்வானைகோங்கி நீர் பிள்
ளையோகாசார்யர் திருவடி களை அடிபாலயத்தி லாபூரித்திருந்தீர்;
இப்பொழுது அதிலின்றும் வேறுபடாநின்றிரேனது லோகாசார்
யர் ஸம்பந்தத்தை நினைப்பித்தான். திருமலையாழ்வானும் ஆசார்
யரைப்பற்றுதலில் அபிமுகம்பராகவிருந்தாரா. அப்பொழுது மேற்
குறித்த சிங்கப்பிரான்செய்ய முய்காரத்துக்கு ஆசார்யர்களுள்
லாகு முவந்து அவருக்குத் திருமணத்தானுமபியென்று திருமாம
ஞ்சாத்தினார்கள்.

பின்பு அவருக்கு அங்குள்ளவர்களெல்லாரும் அர்த்த விசே
ஷங்களேத் தனித்தனிசொல்ல அச்சங்கப்பிரான் பலருஞ் சொல்
லுகையால் தெளிவுபிறக்கவில்லை செவ்வையாகத்தெரிவிக்கத்தக்க
ஒருவரா லடியேனுக்குக் கற்பிக்க வேண்டுமென்ன அவர்களுந்
திருமலையாழ்வாரை நியமிக்க அவரும் சிங்கப்பிரானுக்கு ஸகல
அர்த்தங்களையுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது அதில் சிலது
அஸம்பரதாயமாக இருப்பதையறிந்து கூரகுலோத்தமதாஸர் திரு
மலையாழ்வாருக்கு ஸம்பரதாயார்த்தங்களையும் பிள்ளை லோகாசா
ராயர் தமக்கு ஸாதித்த ஸ்ரீவசன பூஷண முதலான ரஹஸ்யார்த்
தங்களையும் ஸாதித்து அவரை தாசனபரவர்த்தக ராக்கினார். அத
னால் கூரகுலோத்தம் தாஸருக்கு உதாரரென்று திருமாமுண்
டாயிற்று. பின்பு கூரகுலோத்தமதாஸர் தமமுடைய அந்தியகா
லத்தில் திருமலையாழ்வாரை யழைத்தருளி நீர் விளாஞ் சோலைப

பிள்ளையிடத்தில் இன்னுஞ்சில ரஹஸ்யங்களைபும திருக்கண்ணங் குடிப்பிள்ளையிடத்தில்திருவாய்மொழியையுங் கேளுமென்று கியமித்துத் திருநாட்டிற்கெழுந்தருளினார். திருமலையாழ்வாரும் திருக்கண்ணங்குடிப் பிள்ளையினிடத்தில் திருவாய்மொழி சேவிக்குமபோது அவர் முகப்பகாப்பரியமே சொல்லிவந்தார். இவரும் அதை சபகாரத்தமாக மீண்டும் சொல்லைவண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யத் திருக்கண்ணங்குடிப்பிள்ளையும் திருப்புக்குழி ஜீயர்சகரிதிகுடிப்போமென்று கியமித்தார். அவரும் திருப்புக்குழிக்குவந்து ஜீயா திருநாட்டிற்கெழுந்தருளி பன்னிரண்டுநாளாயிற் றென்றுநெட்டுத் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தார். அவரு நம்பிள்ளை சிஷ்யரான நயுண்ணிமாதவருடைய சிஷ்யராகிஷ்யராகிய நயினு ராச்சான்பிள்ளையினது திருவடிகளில்சேவித்துத் தாபவந்தகாரிய ததைவிண்ணப்பஞ்செய்ய அவரும் அங்கு கரித்தருளிநாமேயும்குருத்திருவாய்மொழியாவும் சாதிக்கின்றோமென்று அருளிச்செய்து அவவாறே நடத்திவந்தார். இதைத் திருநாராயணபுரத்து ஆயிப்பி ள்ளே முதலானவர்கள் கேட்டு எம்பெருமானுடைய திருமுகமளமு திரயினுரரசான்பிள்ளையாத திருநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தரு ளுமபடியனுடையஅவரும் ஸீமுகத்தைத்தலையிலவைத்துக்கொண்டு உவந்து திருமலையாழ்வாராயுங் கூட்டிட்டுக்கொண்டு திருநாராயணபு ரத்துக் கெழுந்தருளி உடையவருக்குவப்பாக ஆயிப்பிள்ளை - திரு மலையாழ்வார்மதலானவாங்கு பாடுமுபத்தாஸுயிரதனைத் பரசாதி துத்துத் திருமலையாழ்வாருக்குத் தாமமுடைய திருவாராதனமான கண்ணையும் பரசாதித்தருளினார்.

திருமலையாழ்வாரு மதனைப்பெற்று கருதார்த்தராய் நமமாழ்வாரை ஸேவிகவேண்டிமென்கிற அபிரிவிவசத்தால் அங்கு நின்றும புறப்பட்டு மேல்நாட்டில் திருக்கணுமடிகெயன ஹ முருக் கெழுந்தருளி நமமாழ்வாரைஸேவித்து அபரஹுமதிகொண்டதாம முன்னதாகத் திருக்கரிக் கெழுந்தருளிக் காடுவெட்டி நாடாகிக் குடியேற்றித்திருமபுவும் திருக்கணுமடிக்குவந்து ஆழ்வாரை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக் கொண்டு திருநகரியில் பாதிஷ்டைசெய்வித்துத் திருக்கோபுரமுதலானவைகளைக்கட்டுவித்து கித்தியோத் ஸவாதிகளை நடப்பித்தருளினார். அப்பொழுது நமமாழ்வார் மிகவுமுவந்து திருமலையாழ்வாருக்குச் சடகோபதாசனென்று திருநாமஞ்சாத்தியருளினார். பின்பு திருமலையாழ்வார் திருவனந்தபுரத்

௧௪௮ திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வைபவம்.

தில் விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை ஸங்கிதியிற்போய் அவரைஸேவித்து அவரிடத்தில் விசேஷார்த்தங்களைப்பெற்று அவர் விஷயமாகத் தனியனும விண்ணப்பஞ்செய்து திருநகரிக்கெழுந்தருளிநூர். பின்பு சிலநாளில் விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை திருநாட்டிற்கெழுந்தருளின செய்தியைக்கேட்டு அவருக்குச்சிஷ்யர்கள் செய்யுங் கிருத்தியங்க ளையெல்லாஞ் செய்தருளிநூர். பின்பு சிறிதுநாளில் திருமலையாழ்வார் தமது மருமகனுரைப புத்ராநுபபெறறுக்கொண்டு தேவப் பெருமானென்று - நானூர் அச்சாண்பிள்ளை திருநாமஞ் சாத்தியருளினூர். பிள்ளைலோகாசார்யருடைய சிஷ்யரான கொல்லிக்காவல தாஸரெனகிற-கோட்டாரழகியமணவாளப் பெருமாள்பிள்ளையும லோகாசார்யர் தமக்கு ஸாத்திதருளின அர்த்தவிசேஷங்கடையனு சந்தித்துக்கொண்டு சித்தில்கொடாரமெனகிற ஊரிலெழுந்தருளியிருந்தார். அகலிபின்பு எழுபத்துநான்கு ஸிமஹாஸனஸ்தர்களில் கோமடத்தாழ்வாருடைய திருவமசன் தான திருநாவுடைய பிரான் தாஸரெனபவர் கொல்லிக்காவல தாஸருடைய திருக்குமாரத்தியானை விவாகமபண்ணிக்கொண்டு சிவசில்கொடாரத்திலே அவர் திருமாளிகையிலே யிருந்து கொண்டு அவர் ஸங்கிதியில் ஸகலரஹஸ்யங்கடையும அந்நிதித்து அவரைலோகாசார்யராகவே யனுசரித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு கொலலிக்காவல தாஸரும் சிலநாளிருந்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருளிநூர். பின்பு திருநாவுடையபிரான் தாஸரண்ணர் தேவிகளை யழைத்துக்கொண்டு திருநகரிக்கெழுந்தருளியிருந்தார். அக்காலத்தில் கமமாழ்வாரடியாக வருகிற பரபத்தி ஸம்பரதாயங்குறைத்துவருகின்ற லைக்ககண்டு பெரிய பெருமாள் எம்பெருமானுரைப்போல ஆத்மாக்களை உஜ்ஜீவிக்கச்செய்யுமபடி யொருவரை அவதரிப்பிக்கச்செய்வோமென்று நினைபபிட்டுத் திருவனந்தாழ்வானைப் பார்த்தருளி லீர் போய் உமமுடைய அவதாரமான திருபுளியாழ்வா னிருக்கின்ற திருநகரியிலே திருநாவுடையபிரான் தாஸரண்ணருடைய தேவிகள் கர்ப்பத்தையடைத்து லோகோஜ்வீவனாத்தமாகவும சேதன ஸமாக்ஷணர்த்தமாகவும அவதரியுமென்று நியமித்தருளத் திருவனந்தாழ்வானும நியமனப்படியே அண்ணருடையதேவிகள் கர்ப்பத்தையடைந்தார்.

ஸ்ரீமதேசுவர துஜாயநம:

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்

வைபவம்.

எம்பெருமான் நியமனப்படி கலியுகாதி நாலாயிரத்து நானூற்றெழுபத்திரண்டாவதான சாதாரணவநாட்டி ஐப்பசிமாதம் சுக்லபக்ஷம் சதுர்த்தி விசுமத்தி நமையுடன் மூல நஷத்திரத்தில் அவதரித்தருளினார். அண்ணாநாடு குமாரருக்கு ஜாதகாமமபண்ணி அனாரிண்டராள திருவிஸ்சிணையும் ஸாதத்துக் குமாரருடைய வடிவமுகம் பெருமாநாட்டைய அழகு மொத்திருக்கையால் அழகியமணவாளனென்று திருநாமஞ்சாத்தி இவர் ஸாமாய ரல்லரென்று நிச்சயித்திருந்தார்.

பின்பு அழகிய மணவாளரென்கின்ற அந்தப்புத்திரரும் சிக்கில் கெடாமெனகிற ஆரில் அமமான் திருமாளிகையில் வளர்க்குகொண்டிருக்கிறநாளில் தகப்பனாரான அண்ணரும் சாஸ்தர விதிப்படி அனாபராசனம் செள்ளம் உபயனம் முதலானவைகளைச் செய்வித்த வேதசாஸ்தர முதலானவைகளை யதிகரிப்பித்துக்கொண்டிருந்தார். இவர் திருவனந்தாழ்வான அமசமானவராதலால் பலரு மதிசயிக்கத்தக்க பேரறிவுமந்தர்செய்கையு முடையவராய்த் திருப்பாற்கடலுஞ் சத்திரமண்டலமு மொளி மழுங்கத்தக்க வெண்ணிறத்தைபுல் குறைவுபடாத முப்பத்திரண்டு லக்ஷணங்களுமபெற்று அழகிற்சிந்த வடிவத்துடனெழுந்தருளி

கஅ௦ ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

யிருந்தார், இங்கிப்படி யிருக்கச் செஞ்சியில் பிரதானியாயிருந்த கோபனூர்வரென்பவர் பிரபுவின் அனுமதிப்படி கம்பெருமானைத் திருமலையில் கின் றுஞ் செஞ்சியி லெழுந்தருளப் பண்ணுவித்து அங்கு சிலகாளாராதித்தாக் கொண்டிருந்து துருங்கலாயெல்லா மடித்துத் தூர்த்தி அழகியமணவாளரவதரித்த சாதாரண வருஷத் திற்கு முன்றாவகான்பரிதாபிவருஷம் வைகாசிமாசமபதினேழா வதுநாளில் செஞ்சியில்கின்றும் கம்பெருமானைக் கோயிலுக்கெழுந்தருளப்பண்ணுவித்தார். கம்பெருமானும் கோயிலி லெழுந்தருளித் தமது திருமேளக்கதற்கு நேராகத் தெனறிசையிலுள்ள சிக்குல் செடாரத்தில் வளர்கின்ற அழகிய மணவாளப் பெருமானைக் கடாகுதிதருக்கொண்டிருந்தார். அண்ணருந் தமது குமாரரான அழகிய மணவாளப்பெருமானுக்குத் திருக்கல்யாணஞ் செயவித்துச் சிலகாள் கழிந்தவாறே திருநாட்டிழைந்திருநிலார்.

அவருக்கு அழகிய மணவாளப்பெருமான் செய்யவேண்டிய உத்தரகரியைகளைச் செய்தருநிலார். அக்காலத்தில் திருநகரியி லெழுந்தருளியிருக்கிற திருமலையாழ்வார் இவரி தர்சனபரவர்த்தகராவார். ஆரென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்காமபோது அழகியமணவாளப்பெருமான் தமது ஜனனபுரியான திருநகரிக்கெழுந்தருளித் திருமலையாழ்வார் திருவடிகளை யாழ்ந்து, ஏ அவாசகிதியில் தீராவிடவேதார்த்தங்களை வல்லா மறிந்து அதில் தீர்வாற்றுகாராயிருந்தார். திருமலையாழ்வாரும் திருவாய் மொழியி னுடைய ரசானுபவத்தில் மிகவு ழுற்றமுடையவராயிருக்கையால் அவருக்குத் திருவாய்மொழிபயினை யென்றுத் திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு திருவாய்மொழிபயிள்ளோடும் அழகியமணவாளப்பெருமானுடைய கிஷ்டாவியேஷத்தை மிகவு முவந்து அவருக்கு உடையவர் திருவடிகளைத் தந்தருநிலார். அப்பொழுது திருவாய்மொழிபயினைத் திருநகரியில் உடையவருக்குத் தனிக்கோயில் கட்டுவித்து உடையவர் கோயிலைக்குமு ஐராமாதுஜ சதுர்வேத மங்கலமென்கிற அக் கலாசாரமுங் கட்டுவித்து அதில் பாகவதர்களைக் குடியேற்றுவித்தார்.

பின்பு அழகியமணவாளப்பெருமானும் அவ்வுடையவர்திருவடிகளில் பிரியாவன்பில் பரவிணராய் அவர்விஷயமாகயதிராஜவிமசதிபொன்கிற ஓர்க்கரத்தத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தார். அதனால் அழகிய மணவாளப்பெருமானுக்கு யதீகதர்ப்ரவணரென்று திருநா

மமுண்டாபிதம். ஆனுவர் வடதேசமாத்ரை செய்யுமுன்பே பாண்டியதேசத்தில் ஆழ்வார் திருநகரியில் சுதர்வேதமங்கலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற திருநகரி எமபெருமானார் விஷயமாக இந்த யதிராஜ விமசதிமைச் செய்ததல்லது ஸ்ரீபெருமழ்தூரில் வந்து செய்ததில்லை. இந்த யதிராஜவிமசதியைத் திருவாய்மொழிப் பிள்ளைசேட்டருளி மிகவுழுவாகத் திருப்புளியாழ்வாரடியில் தாம்சண்டதமமுடைய உடையவரை யிவரை திருவாராதனஞ்செய்யும்படி கொடுத்தருளி ஓரிடத்தில் பகவத்யானஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினைடைய ஸ்ரீபாத து முதலிகளுக்கு யதிராஜபரவணரிடத்தில் சிறிது அஞ்சையுண்டாக அதனை ஸாவடஞ்ராவ திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யறிந்தருளி அவர்க ளபசாரபாடாகப்படி இவா சேஷவதாரமென்று சான்று கொள் ளுரப்படி முகநித்தாக பாடி அஞ்சையையத் தவிர்ப்பித்து இவரிடத்தில் அவர்களுக்குப் பரமதகையுண்டாக்கியருளி ள்லா.

பின்பு யதிராஜபரவண நகருக் குமாரரவதரிக்க அவருக்குத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை நியமனத்தினால் இராமாநுஜஜீயரென்று திருநாமஞ்சாத்தபுருஷரிடநாடாருவா மொழிப்பிள்ளை தமதுதிருவாராதனமான கண்ணளித் த்தில் அடிக்ஷுதமமுடையவராரிருக்கையால் கண்ணனசரித்தித்ததை கன றுக்காட்டுகின்ற பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெருந் வயாப்பானஞ்செய்தருளிப் பின்பு சில நாளில் திருநாட்டிற் கெழுகருளவேண்டுமென்னும் வானஞ்சையுடையவராயத் திருமேளியில் நோய் சாத்திக் கொண்டுருக்க அப்பொழுது அவா திருவுள்ளத்தில் சிறிதுஞ்லாபாண்டானதாக அறிந்து யதிராஜபரவணா முகவான முகலிகள் சநித்யில்வந்து திருவாய்மொழிப்பிள்ளைய லேவித்துத்திருவுள்ளத்தில் குறையென் னவென்றுமேட்ட அதற்குத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இந்தக்காலங் கவலியாதலால் ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீகுத்திகளை பக்திவிசுவாசங்களோடே வளர்த்துக்கொண்டிருப்பாராரென மிகவுகா கிலேசமாயிருக்கின்றதென்று அருளிச்செய்தார். அதுகேட்ட யதிராஜபரவணரும் அவர் திருவடிகளைச்சேவித்து அடியேன் அவ்வாறு செய்கின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இதுவிஷயத்தில் வார்த்தாசாத்யத்தானே போதாதென்ன யதிராஜபரவணரும திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளைத்தொட்டு அடியேன் ஆழ்வார் ஸ்ரீகுத்திகளைக்கொண்டு காலகேதமபண்ணுகிறேன்.

கஅஉ ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

ன்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவுள்ள முவந்து நீர் கீர்வாணசாஸ்தரங்களில் பலகாலங்களைச் செலுத்தாமல் எம்பெருமானாருக்கு உகப்பாக ஸ்ரீபாஷ்யத்தை யொருகால் சேட்டு நமக்கும் எம்பெருமானாருக்கு மிகவும் ப்ரீதராகவிருமென்று ஆஜ்ஞாபித்த ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் முதலானவர்களை யழைத்தருளி யதீந்தரப்ரவணர்கையி லொப்புவித்த அவர்களை ப்பார்த்து இவரவதாரவிசேஷத்தை நீங்குநிந்திருக்கின்ற படியால் நமமைப்போ லிவரைக் கண்டுகொண்டிருக்கோளென்று நியமித்துப் பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு வைகாசிமாஸம் க்ருஷ்ணபக்ஷம் அஷ்டமியில் திருநாட்டிற கெழுந்தருளினார். இவரவதாரகாலம் வைகாசி விசாகம். அவதரித்த ஸ்தலம் குந்திநகரம். திருநாமம் திருமலையாழ்வார்-ஸ்ரீசைலேசா-திருவாய்மொழிப்பிள்ளை - ஸ்ரீசடகோபதாஸர் - காடுவெட்டியையன். இவர்செய்தருளின பாபந்தம் பெரியாழ்வார் திருமொழி வியாக்கியானம். ஸ்ரீவசுனபூஷண வியாக்கியானம், வ்யாபதி அனுசந்தான முதலான க்ரந்தங்கள்.

திருவாய்மொழிப் பிள்ளை வைபவம்

மு ந ன் னு.

வையகமெணசடகோபா மறைவளர்ததேன்வாழியே

வைகாசிவிசாகத்தில் வநாதிசதான் வாழியே

ஐயனருண்மாரிகலை யாய்ந்தரைப்போனவாழியே

அழகாருமெதிராச ரடிபணிவொன்வாழியே

துய்யவுலகாரியன்றன் துணைப்பதத்தோனவாழியே

தொல்குருகாபுரியதனைச் சலக்கினுன்வாழியே

தெய்வநகராகுந்திதன்னில் சிறக்கவந்தோன்வாழியே

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளவாழியே.

பின்பு யதீந்தரப்ரவணர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய சரமகைக்கர்யத்தைப் பரக்கூடத்தியருளினார். பின்பு யதீந்தரப்ரவணர் திருநகரியில் தர்சனத்தை நீர்வகித்துக்கொண்டிருகிறகாலத்தில் அழகியவரதர்கோன்முதலியாரண்ணர் முதலானவர்கள் இவர்வைபவத்தைக் கேட்டுவந்து இவர்திருவடிகளில் ஆபரணத்தாரர்கள். இவர்களில் அழகியவரதர் ஸ்யாஸாபுரமத்தைப் பெற்று இராமாநுஜஜீயரென்று திருநாமத்தையுடையவராய் யதீந்தரப்ரவணருக்குப் பாதகோகையாய்ப் பெரியாமல் அடிமைசெய்துகொண்

டிருந்தார். பின்பு சிலநாளில் யதீந்தரப் பாவணர் நம்பெருமானுக்கு மங்களாசாஸனமபண்ணவேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஆழ்வார் திருமுன்பே சென்று ஸேவித்த விசேஷிகளையெல்லாம் நசிப்பித்துத் திருவரங்கத்திருப்பதியில் நம்பெருமாள் பரங்காக முன்போலெழுந்தருளி யிருக்கின்றார். அவரை யடியேன் ஸேவிக்க விடைகொடுத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள ஆழ்வாரும் விடைகொடுத்தருளினார். பின்பு யதீந்தரப் பாவணர் முதலிகளுடன் திருநகரியினின்று புறப்பட்டு மீவிலிப்புத்து நக்கெழுந்தருளி ஆண்டாளையும் பெரியாழ்வாரையும் வடபெருங்கோயிலுடையாளையும் ஸேவித்து அங்கு நின்று திருமாவிருஞ்சோலைக் கெழுந்தருளி அழகரைச் சேவித்து அங்கு நின்று புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளினார். அப்பொழுது கோயில்பரிவாரங்களெல்லாம் மெதிர்கொண்டுவந்து சேவித்து உள்ளேயுலுத்துக்கொண்டுபோக இவரு மேழுதிருவிடங்களையும் வலமாகவந்து கோடியிலணைந்து திருமாளிகைக்கெழுந்தருளினார். கோடியிலணைநெனபவரைப் பிள்ளை லோகாசாரயருடையச் சீயரென்று மேற்குறித்திருக்கின்றது. இவர் நம்பெருமாள் கோயிலைவிட்டுப் போனபோது தாமது கோயிலைவிட்டுத் திருமெய்யத்திலேபோய் இருபத்துநாலாயிரப்படியை பரவசனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். பெருமாள் திருமபவுங் கோயிலுக்கெழுந்தருளின பின்பு தாமது கோயிலில குடியேறி யெழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் தமது திருமாளிகைக்குவந்த யதீந்தரப் பாவணரைக் கண்டு மிகவுழுவது அவதார விசேஷரென்று ஆதரித்தபு பெருமானைச் சேவிக்கப்பண்ணுவித்தற்காகக் கோயிலுக்கறிபுதியாக விருக்கின்ற திருமலைந்தரபெருமா ளென்கிற பட்டரனுமதிக்காக அவர் திருமாளிகைக்கு இவரை யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போக பட்டரும் யதீந்தரப் பாவணரைக்கண்டு மிகுந்த ஆதரவுடனெழுந்தடிபணிந்து ஆஸனத்திலெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துத் திருவாய்மொழியி லொவ்வொருபாகர்த்துக்குப் பொருளருளிச் செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய யதீந்தரப் பாவணரும் அந்தப் பரகாரமே ஸாதித்தருளினார். பட்டருக கேட்டருளி அத்யாச்சரியப்பட்டு யதீந்தரப் பாவணருக்கு முப்பத்தாறுபெருக்கொன்று திருநாமஞ்சாத்தித் தமது ஸநிதியாரையும் பரிசுணங்களையுமுடன் கூட்டி நம்பெருமானை யடிபணிந்து மிகவுழானத்தித்து மங்

கஅச ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

களாசாஸனம் பண்ணியநுளி, கோடியி லண்ணருடனெகூட அவ
ர்திருமாளிகைக் கெழுந்தருளினார். பின்னிலோகாசார்யா முத
லான பூர்வாசார்யர்களுடைய ஸ்வாவாகனைக் கோடியி லண்ண
ருளிச்செய்யக் கேட்டுக்கொண்டு பூர்வாசார்யர்க ளெழுந்தருளி
யிருந்த திருமாளிகைத் திருவாசலகளை ஸேவித்து மிகவு மாசா
வுட னவர்களையே நினைந்துகொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார்.
பின்பொருநாள் யதிகதாப்பவணர் கம்பெருமானை ஸேவித்து நிற்
குமபோது பெருமாள் யதிகதாப்பவணரை கடாசுதித்துத் திருப
பவளவாய்திறக் த கம்புறையவரைப்பிரால் நீரும் கமது கோரில
காரியத்தையும் நாசனகதையும் செவ்வனே நடத்திக்கொண்டு
சரீராவஸானத்தனவு பிறங்கிருமென்று சிபந்திருநினார், யதிக
தாப்பவணரும் சிபந்திப்பாடி பெருந்தருளியிருந்தார். அவ்வாறெ
ழுந்தருளி யிருந்ததா லுட்கில பூர்வாசார்யர்கள் செழுந்தருளிய பாப
ந்தங்களுடையல்லாம திருமண்காத்தி ஸ்ரீமேனாதகாரணஞ் செய்த
ருளித் தா மேயனநியம பெருமானைக்கொண்டும் உதகம் கமரெய
ன்கின்ற வாதாம்பாருக்கு சிபந்திப்பிடுத்துத் திருப்பணித் துவாரா
தனம் முதலிபவளகளைப் பெருந்தகடத்திபருளிப்பரினடி சிநமஸே
முதலாகிய வடதுவாரிலுள்ள திருப்பதிகளை ஸேவித்துத் திருவு
ள்ளமாய் கம்பெருமானைமுத்தி கொண்டு பெருங் கூட்டத்துடன்
புறப்பட்டுத் திரு வெள்ளைமுதலாகிய திவா தேசங்களை ஸேவித்
துத் திருமலைச்செழுந்தருளி திருவோகட்டமடையானை யடிபணி
ந்து அங்குநின்ற புறப்பட்டுப் பெருமானைகொண்டும் செழுந்த
ருளித் திருவனந்த சாசில் கிராடி ஆழ்வாராதிகளை யடிபணிக்
கரியமாணிக்கப்பெருமானையும் - அழகியசிங்கரையும் - பெருந்தே
வித்தாயாரையும் சேவித்து அஸ்திகிரியேழியருளிப் போருளா
ளா ஸேவித்துநிற்கப் போருளாளரும் திருப்பவள வாய்திறந்து
கம்பிராமாநுஜனைப் போன்றிருப்பி ரென்றருளிச்செய்து சகலவரி
சைகளையும் ளுத்தது விடைகொடுத்தருளினார்.

பின்பு அங்குள்ள மதமதத் திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து அ
ங்குநின்ற புறப்பட்டு ஸ்ரீபெருமபூதானுக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீபாஷ்
யகாரை யடிபணிந்து ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷபத்திற கணுமுகொ
ண்டு மீண்டும் பெருமானை கோயினுக்கெழுந்தருளிக் கிடாமயியாச்
சான் திருவமாஸதாரண பாமஹத்தகாஜியர் ஸ்சுந்தியில் ஸ்ரீபாஷ்
யகாலக்ஷபஞ்செய்து லோகாசார்யருடைய திருத்தமயியாரான

அழகியமணவாளப்பெருமாள்நயினார் ஸகலத்தியில் ஸகலரஹஸ்யங்
களையும் முப்பத்தாறுபிரப்படி முதலான ஸகலசம்பந்தாயத்ராந்த
ங்களையும் சேவித்துக்கொண்டு சாமிடத்துவந்து ஆழ்நிர்த்தபெ
ரியவாகளுக்கெல்லாம் உபயவேதாந்தாகையும ஸாதித்தக்கொ
ண்டு சொன்னவண்ணஞ் செய்தவாகிய தேவாட்சிரான் ஸகலத்தியி
லே சிலகாலமெழுந்தருளியிருந்து பின் புக்கோயிலுக்கெழுந்தருளி
நம்பெருமாள் நியமனத்தினால் நிகரவாசமடையணிந்தொண்டெழு
ந்தருளியிருக்க ஓநாள் பெருமானுடைய ஸேவைக்குத்தடை யாக
ஆசௌசத்தைச் சுவாமிண்ணப்பாளுசெய்ய யதித்தரபாவனர் அது
கேட்டு நம்பெருமாள் செவ்வக்துத்தடையாபிதமென்று சோகாக்
ராகநாய் அப்பொழுதே தமமுடைய ஆசாரயரான திருமலையாழ்
வாருக்குச் சிஷ்யான சடகோபநிர் ஸகலத்தியில் ஆழ்மலஸ்விகா
ரஞ்செய்து கொண்டு சடகோபநியமென்று திருநாமமென்று நம
பெருமானே ஸேவித்துநிகரப் பெருமானாம் ஆதரித்தருளிக் கமது
திருநாமமாகிய புகழிய நிருநாமத்தையே ஸாதித்தருளிக் தமமு
டைய அழகியமணவாளஜீயரை பல்லவராயன் மடத்திற்கு ஸகல
வரிசைகளோடும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் இருக்கவைத்து
வாருங்களைவந்து உத்தமநம்பிமு கலான பரிசுகளடங்கு நியமி
த்தனுப்பியருள அவர் களாயவவாரே ஜீயாசஸேவித்துக்கொண்
டு மடத்திலெழுந்தருளப்பண்ணுவித்தார்கள்.

பின்பு அழகியமணவாளஜீயரும இராமானுஜஜீயர் முதலான
முதலிகளைக்கொண்டு மடத்திலுடைய புறங்காவித்தகுத் திருவாரம்மொ
ழிப்பிள்ளை திருநாமத்தில் திருமலையாழ்வா ரென்று வ்யாக்யான
மண்டபத்தை யுண்டிபண்ணி ரஹஸ்யங்கள் விளைந்தவிடமான
லோகாசார்யா திருமானிகை நிலைநிலுண்டான மண்ணினால்
அமமண்டபத்திற்குத் திருப்புகழ்ப் பூசவித்து அவ் விடத்தை
குருகுலவாஸமாக எண்ணிக்கொண்டு திருவாய் மொழிப்பிள்ளை
திருவடிச்சாஸாரி விருந்து காலகேழ்பம ஸாதித்துக்கொண்டு
பெரியபெருமானுக்கு மகாசனாசனத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு
பெரியஜீயரென்று திருநாமத்தையென்று அங்குள்ள பெரியவர்
களால் ஆழ்நிர்த்தப்பட்டிருந்தார். கோவிந்தராஜடபரென்று திரு
நாமத்தையுடைய பட்டரான ஜீயரும - பெரியஜீயர் திருவடிகளை
யாழ்நிர்த்தப் பெரியாம ஸடிமைசெய்து கொண்டிருக்கப் பின்பு
பெரியஜீயர் பெரியபெருமானுடைய நியமனத்தினால் ஸ்ரீரங்கநா
த்தைத் தமக்குத் திருவாராதனமாக ஸுப்பிசி திருவிண்ணத்தில

கஅசு ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

ப்ரதிஷ்டைபண்ணுவித்து ஆராதித்துக்கொண்டு ஆசார்ய ஸ்திதிக்கிருப்பிடமாயிருந்தாரா, அப்பொழுது அத்தேசத்தா ரெல்லாரு மிவருடைய வைபவத்தைக் கண்டுநீ கேட்டும் திரள் திரளாக வந்து இவர் திருவடிகளை யாழ்ந்தார்கள். அன்றியும் அந்தவிடத்திலும் ப்ரதேசங்களிலு முள்ள பெரியோர்களுக்கெல்லாம் பெரிய பெருமானுந் திருப்பவளாத் திறந்து ஸ்வப்னமஸாதித்துப் பெரிய ஜீயர்காமாக விருக்கின்றோமாதலால் அவரை யாழ்ந்திருக்கின்ற நியமித்தருளினார்.

அந்தியமனப்படி கந்தாடையாண்டான முதலான ஆசார்ய புருஷர்களும அளவிறந்த அன்புகொண்டு ஆழ்ந்திருக்கின்ற காலத்தில் கருஷ்ணனாதனென்கிற ஏகதண்ட ஸன்யாஸி கோயிலுக்குவந்து தன்னோசாரஸ்தரவாதம் பண்ணுவதற்குமழக்கப் பெரிய ஜீயரும் அவ்வாறு அவனோடு வாதமபண்ணும்போது மங்களா சாஸனத்திற்கு விரோதமாகிறதே வாதமபண்ணுவதில் விரோதி நிரஸனம் வித்தியாதே என்செய்வோ மென்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்குமபோது பெரியபெருமாள் நியமனத்தால் வேடலப்பாவுக்குப் பெரிய பெருமாள் ஸ்ரீமுகத்தைப் பெரிய ஜீயா முதலானார் அனுப்புவிக்க முதலியாண்டான திருவமசஸ்தராய் மஹாவைபவமுடையவரான வேடலப்பாவும் ஸ்ரீமுகத்தைச் சிரஸாவகித்துத் தமமுடையஸூத்திரில் சாஸ்தரங்களை யதிகரித்து மிகுந்திர்வாழியான தாசரதியாச்சாணையுமுடனகொண்டு நமபெருமானை மங்களா சாஸனமபண்ணி ஸகலவரிசைகளையும் பெற்று பில்வவிருஷ ஸமீபத்திலெழுந்தருளச்சே அப்போது அவ்விடத்திலிருந்த ஏகதண்டியானவன இவர்களைக்கண்டு எழுந்து தனக்குச் சகல சாஸ்தரங்களையும் படிப்பித்து வைத்த வேடலப்பாவைத் தண்டன் ஸமாப்பித்தாகிற அருமாவனைப்பாராதது இவ்விடம்வந்த காரியமென்னென்று வினவ அவனும் காரியத்தைச்சொல்ல வேடலப்பாவும் அதுகுறித்தனறே நாமிய்குவந்ததென்று அருளிச் செய்ய ஏகதண்டியும் அபசாரப்பட்டேனென்று பயப்பட்டு அடிபணிந்த நின்றான். வேடலப்பாவும் அண்ணன் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளித் தாமும் அண்ணனும் தாசரதியாச்சாணம் அமுது செய்து பின்பு கிருஷ்ணனாதனென்கிற ஏகதண்டிக்குப் ப்ரஸாதம் ஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். பின்பு மூவருமாகப் பெரிய ஜீயர் ஸூகிதிக்கெழுந்தருளித் தண்டன் சமர்ப்பித்துக் கிருஷ்

ஊனத்தன் போய்விட்ட செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெரிய ஜீயரும் மூவரையும் கடாக்கித்து மிகவுருவநு முதலியாண்டான் திருவடிவிஷயமாக இரண்டு சுலோகத்தை யருளிச்செய்து வேட லப்பாவையும் தாசாதிபாச்சாணையும் ஸந்திதியில் நித்யவாஸமடிண் ணும்படி நியமித்தருள வேடலப்பாவும் வார்த்திக ராணபடியூல் தாசாதிபாச்சாணை அவலிடத்திருக்கும்படியிடித்துப் பெரியஜீயர் ஸந்திதியில் மந்த்ராஷ்ணை பெற்றுக்கொண்டு வேடலுக்கெழுந்த ருளிநூர். பின்பு தாசாதிபாச்சாணும் அவ்வாறே சந்தியிடுந் து கொண்டு ஸகலரஹஸ்யங்களைப் மதிகரித்திருந்தார். பின்பொரு நாள் பெரியஜீயர் அவரை ஏகாததத்தில் கடாக்கித்தருளி நீர்வந்து நெடுநாளாயிற்றே அண்ணாவை ஸேவித்து வாருமென்று பூபால ரர்யனால் திருவாராதனங்கண்டருளின ஸ்ரீரங்கராஜன் தீவ்யமங்க ளவிக்ரஹத்தை நாய்ச்சிமாருடன பரஸாதித்து விடைகொடுத்தரு ளிப் பின்பு டரதிவாதி பங்கரம் அண்ணனெனபவர் பெருமாள் கோயிலில் மஹாவாக்மியா யிருக்கின்றான் என்று கேட்டு அவரு க்கு அர்த்தவிசேஷங்களை ஸாதித்துப் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தாய பர வர்த்தகராகுமபடி பண்ணவேண்டுமென்று நினைத்து ஸ்ரீமுகம விடுத்தருள அண்ணனும் அதைச்சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு கோ யிலுக்கெழுந்தருளி மடத்துக்குவந்து பெரியஜீயரை ஸாஷ்டாங்க மாக தண்டனஸம்பதித்து சிறக் அவரு முவந்தருளி குளிரநோ க்கி முடிபத்தாறுபிரபடியில் ஒருவிடத்தைப் பலமுகமாக விரி த்துக்காட்ட அதுகேட்டு மிகவு மாசார்யப்பட்டுப் பெரியஜீயர் ஸந்திதியில் பருச ஸமஸ்காரமபெற்று முதலியாண்டா னுடைய திருநாமமாகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸரெனகின்ற திருநாமத்தையும் அவா திருப்பவளத்தால் ஸாதிக்கப்பெற்று மிகவும் அந்தரங்கராகி எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது பூவாஹுமத்துக் குமாரரான இராமானுஜராயனுக்குத் தீர்த்தக்கூலையில் அழகிய மணவாளப பெருமாள் நயினாரெனகிற ஓர் குமாரரவதரித்தார். பின்பு இராமானுஜருக்கு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பிறந்த குமாரருக்குப் பெரியா ழ்வாரென்று திருநாமஞ்சாததுக்களென்று பெரியஜீயர் நியமித் தருள அவ்வாறே சாததியருளிநூர். அந்தக் குமாரர்கள் பருவம வந்தபின்பு பெரியஜீயர் திருவடிகளை யாழையித்தார்கள். அதுமு தல் குமாரர் ஜீயர் நாயனாரென்று திருநாமமபெற்று தர்ஷனப்ர வர்த்தகரா பெழுந்தருளியிருந்தார்கள். சில நாள் சென்றுபின்பு பெரியஜீயர் பெரியபெருமாள் அனுமதிக்கொண்டு திருநெடுக்கெழு

கஅஅ ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

ந்தருளி ஆழ்வாரை மங்களாசாஸனம் செய்தருளி அங்கு தமது திருவடிகளை யாபுரயித்தவர்களை யாகரித்தது அங்குசினகான் எழுக தருளி ஆசார்ய ஸ்மருதயத்துக்குப் பொருள் கேட்பதற்காகத் திரு நாராயணபுரத்தாயி ஸந்திதிக்கெழுகதருளி ஆசார்ய ஸ்மருதயத்தை யதிகரித்து ஆயிரியால் இவா ஓர் அவதார வ்ஷேஷரென்று மிகவு மாதரிக்கப்பட்டெழுகதருளி யிருந்தார். அப்பொழுது பெரியஜீய ரிடத்தில் சிலா பொறுமைமொண்டு அவரிருந்தும் கூலாரவில செ ருப்பைவைத்தார்களா, பெரியஜீயரும் திருவளந்தாழ்வாலையையால் அத்திருவுருக்கொண்டு ஓர் கோமுகச்சாரியாக வெளியிற் புறப்பா ட்டெழுந்தருளினார். பின்னு இக்களை யரசனறிந்து அவர்களைத் த ண்டிக்கக்கண்டு இரத்தங்கொண்டு அவர்களைத் தண்டனையினின்று நீக்கியருளி அவர்களிறிலா 'பெரியஜீயா' திருவடிகளை யாபுரயித்து அபராதகநாமனை மண்ணிக்கொண்டாங்கள். பின்னர் பாண்டிய தேசத்துக்கு பரவாததகனையிருக்கின்ற வொருவர் பெரியஜீயர் வைபவத்தைக்கண்டு அவர்திருவடிகளிலாபுரயித்தான் அவனுக்கு ப்பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்தருளி சட்கோபதாஸனென்று திரு நாமஞ்சாததையருளிப் பின்பு திருநகரியில் பெரியஜீயா திருமண்ட பத்தைதயும் திருவிதிகளையும் அழகியமணவானன மண்டபத்தையும் சீர்திருத்தியருளிப் பின்பு திருக்குறுங்குடிகெழுந்தருளி அங்கு திருவேங்கட முண்டையானென்கிற பராரணனைரச சிஷ்யரர்க்கி க்கொண்டு அவருக்குத் திருவேங்கட தாஸனென்று தாஸ்யநாமஞ் சாகத் அவலாததருக்குறுங்குடி ஸந்தியில் கைநகர்மத்தில் நிய மிதறு, நின்றநமசி - இருந்தநமசி - கிடந்தநமசி திருப்பாற்கடல் கடப் திருப்பலேநமசிபென்கிற ஐகதபொருமாறுக்கும் காலபக்ருஹ முதலானவைகளைச் செயவித்து அங்குநின்றுங் கோயிலுக்கெழுந் தருளிப் பெருமானை ஸேவித்திருக்க அக்காலத்தில் எறுமபியில் ப்பாவெனபவா கோயிலுக்கெழுந்தருளி பெருமானை ஸேவித்துக் கொண்டு அங்கிருந்ததகநாண்டாரணடாணுக்குத் திருமேனியிடுக வாகையால் அண்ணனோடுகூட ஜீயர்சங்கிதிக்கெழுந்தருள ஜீய ரும் அப்பாவை மஹாவிதவானென்றறிந்து திருவாய்மொழியில் ஓரிடத்துக்கு ஆயிரமபடியாக அர்த்தமஸாதிக்க அப்பாவுகெ ட்டு ஆச்சர்யப்பட்டுக்கொண்டிருந்தம விதிகூடாமையால் ஜீயர் திருவடிகளை யாபுரயியாமலே ஊருக்கெழுந்தருளித் தமமுண்டய திருவாராதனமான சக்ரவர்த்தித் திருமகளைத் திருவாராதனமபண் ணுவதாகக் கோயிலாழ்வார் திருக்காப்பை நீக்கப்புக அது அனை

கவுபாயங்கவூலு திறக்கப்படாமையால் அவர் அமுதுசெய்யாதிருந்தார். அன்றிராத்திரி அவரது ஸ்வப்னத்தில் முன்புநிநுவனந்தாழ்வானைப் பெரியஜீபராகக்காண்பித்துப் பின்பவையே இன்னபெருமாளாகக்காண்பித்ததுத் திரும்பவும் அவரையே பெரிய ஜீபராகக்காண்பித்துச் சக்ரவர்த்தித்திருமகன இவரை நோக்கி நீர் கோரியுங்குபேராய் பெரியஜீயரை யாச்ரயித்துவந்தா லொழிபநாம உபமுடையலையால் ஆராதனகொள்கின்றதில்லை; கடுகப்போயிரென்று சியமித்தருள அப்பாவும் கண்விழித்துமிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி அண்ணன புருஷகாரமாகப் பெரியஜீயர் திருவடிகளை ஆச்ரயித்து மிகவும் அந்நரகராய் வரவரமுனிதாஸரென்று திருநாம மபெற்றிருந்தார். பின்பு அண்ணனுமவரமுனிதாஸரும் பெரிய ஜீயர் ஸகலதீயில் முன்பொருங்கால ஸ்தாலீபாகத்துக்காகத் தாமமும பூராகராஜருடைய விவாஹ கேசமரண லாடபுரத்துக்கு அவருடையபாக அவ்விடத்து ஸ்தாலீபாகம் நடந்த அந்த தினத்தில் அதங்காயத் தளிகைபண்ணினது மன்றியும் மரபு வழுதவாக வ்யவஹரித்தார்கள். அதுகுறித்துத் தமக்கும் பூரங்கராஜருக்கும் லாடபுரத்து ஸம்பந்தத்தில் வெறுப்புநேரிட்டு அதைக் கழிக்க வேண்டுமென்று எண்ண முண்டாயிருக்கின்றவா, த விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்கள். ஜீயரதுகேட்டுத் திருக்குட நகரையில் அப்பாவண்ணனையும் வேடலப்பாவையும் தாசரதி ஆர்ச்சனையும் பூரி முகத்தால அஸம்பாதித்தருளிக் கந்தாடையாண்டானையும் எழும் பியப்பாவையும் கூட்டியருளி முதலியாண்டான் ஸந்ததியான வரதூல கோத்தரம் உடையவருடைய திருவமசமான ஹரீதகோத்தரதாரமுதலான ஆறுகோத்தரத்தாரும் தங்களுக்குள்ளாக ஸம்பந்தமபண்ணிக்கொள்ள வேண்டும. இதற்குக்கவறினவர்கள் நமமாணையக் கடந்தவர்களாவா என்று திருமுடியாட்டோலை யெழுதியருளி தேசநாதரதேவரும் உடையவர் திருவமசத்தாருக்கும் முதலியாண்டான் திருவமசத்தாருக்கும் அலுப்பியருள அவர்க ளெல்லாம் பூரி முகத்தாலதாசரஸாவாழித்துத் திருமுசத்தின்படி நடந்துகொண்டார்கள். அதுமுத லினுவரையினும் அவ்வாறே நடந்துவருகின்றது. வரதூலகோத்தரம் முக்யமாதலால் அதன்பெயரை முதலிட்டமைத்த அலுவகைக்கோத்தரக்காருக்கும் கந்தாடையாரென்று வழங்குகின்றது. இவர்களில் எழுபத்தாறான்கு ஸிவஹாஸனாதிபதிகளுள் பரிசுணிதமாயிருக்கிற முதலியாண்டான் முகம்

பைம்பி-முடும்பையமமாள் - டோதூரர் - ஆகுரிப்பெருமாள் -
கிடாமபிப்பெருமாள்-குமாண்டீர் இஹையவல்லி ஆச்சான் வங்கிபுர
த்தமபி இவர்களுடைய சந்ததியாரே இவ்வெழுவகைக் கோத்தி
ரத்திலே யிருப்பது. இம்முறை பெரியஜீயர் நியமனப்படி நடந்து
வருகின்றது. பின்பொருநாள் பெரியஜீயர் பெரியபெருமானை
வித்துக்கொண்டு நித்தத் திருவாலவட்டகைங்குரியாடு செய்துகொ
ண்டிருக்கிற உத்தமநமபி திருவனந்தாமுவான் திருவவதாரமான
பெரியஜீயருடைய பாலின்வண்ணமான திருமேனிரிந்ததை அன்
யதாசங்கைபண்ணிக்கொண்டு பெரியஜீயமடைபார்த்துநெடும்பொ
தாயிற்றேயென்று விண்ணாபஞ்செய்யப் பெரியஜீயரும அவர்கருத்
தையறிந்து எல்லதுஸ்வாமி! இஹேதா விடைகொள்ளுகிறேனென்று
மடத்துக்கொழுகுநாளினா. அவ்வளவில் உத்தமநமபி நின்றுகொ
ண்டு ஆவவட்டமபற்றியகையுடன் கிதராவசத்தராய்ப பலகணிக்க
தவில் சாய்ந்து திக்ப்பெரியபெருமானும் அவர்கனவில் எழுகரு
ளித்திருவநாநாழ்வானைக்காட்டி இவாகாணும் பெரியஜீயராக அவ
தரித்தாரென்று குறிப்பித்தருளினார். உத்தமநமபியும் கணவிழித்து
மிகவும் நடுங்கி அந்தக்ஷணமே மடத்துக்குவந்து பெரியஜீயர்திரு
வடிகளை ஸேவித்து அபசாரக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டாரா. பின்
பொருநாள் சடகோபக் கொற்றியென்று திருநாமத்தையுடைய
அம்மையாரொருத்தி பகல் திருவோலக்கங்கலைந்து திருமலையாழ்
வாரெனகிய வ்யாக்யானமண்டபத்திலிருந்தபாபுச்சேரத்துக்கொ
ண்டு எகரந்தமாகத் தமமமமறந்து ஆனந்தவைபவதேகாடு யோ
கத்திலே யெழுந்தருளியிருந்த பெரியஜீயருடைய திருமேனி
அனாகாழ்வானுடைய திருமேனியாக இருந்ததைக் கதவின
புரைநெகண்டு திடுக்கிட்டிருந்தனர். பின்பு பெரியஜீயரும் யோ
கத்தினின் அம் நீங்கி முன்போலுருவுகொண்டெழுந்து தமதுண
மமமய யமமையாளநிகாளைன்று அறிந்து அம்மையாரையழை
த்து நீ யிகளை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென திருளிச்
செய்தார்.

இவ்வாறு திருமேனி நிறத்தாலும் பெரியபெருமானுக்குரிய
அடிமைகளைச் செயலாகயாலும் தர்சன நிவாஹத்தாலும் திருந
கரியிலே தூமபின்வழியாய்ச் சேஷனுருக்கொண்டு புறப்பட்ட
மமயாலும் எழும்பியபராவுக்குச் சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸ்வப
னத்தில் அருளிச்செய்கையாலும் உத்தமநமபிக்குக் கனுவில் பெ
ரியபெருமாள் அருளிச்செயலாகயாலும் பின்பு கொற்றியமம

யார் பகலில் பரத்யக்ஷமாகக் கண்டமையாலும் பெரியஜீயர் சேஷாவதாரமெனபது லோகப்ரஸித்தமாகக் காணப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட பெரியஜீயர் தமமுடைய ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடன் பெரியபெருமானைப் பவித்ரோத்ஸவத்தில் திருவோலக்கமாக மன்களாசர்ஸனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கப் பெரியபெருமாள் பெரியஜீயருக்கு நாளைமுதல கமமுடைய பெரிய திருமண்டபத்தில் திருவாய்மொழிப் பொருள் முபயத்தாறாயிரப்படியை நடத்துமென்று நியமித்தருளப் பெரிய ஜீயரும் அதனைச் சிர்ஸாவஹித்து மற்றுள்ள பெரிய திருமண்டபத்துக் கெழுந்தருளினார்.

அப்போது பெருமாள் உபயகாய்ச்சிமாருடன் தோலுக் கயாலில் ஏறியருளிச் சேனை முதலியார் ஆழ்வாராதிகள் இவர்களுடைய அமண்டபத்துக் கெழுந்தருளிப் பெரியஜீயருக்கு அருளப்பாடிட்டு ஓடுமுபயத்தாறாயிரத்தையும் தொடங்குவதத்துத்திருச்செவியசாத்தியருளி மிகவுமுவந்து இவ்வாறே ஒருவருஷம் நடக்கவேண்டுமென்று சிவமித்து எழுந்தருளினார். பின்பு பெரியஜீயரும் அப்படியே ஒருவருஷம் ஒரிடையுறுமில்லாமல் ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தையும் நடத்திக்கொண்டுவந்தார். பின்பு சாத்துமுறைக்கு முத்தியதினம் கந்தாடையண்ணனும் வானமாமலைஜீயரும் பரவஸ்துபட்டாபிரான ஜீயரும் தமமுட்கலகதுகொண்டு பெரியஜீயர் விஷயமாக இருவரிரண்டடியும் ஒருவரிரண்டடியுமாகமுவரும் நாலடியான ஓதனியனைச் செய்து அந்நவாஸ்யமாகமனநிலைவத்து நாளைச் சாத்துமுறை முடிவில் பெரிய திருமண்டபத்தில் பெரியபெருமானுடைய பெரியதிருவோலக்கத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்வதாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். மறுநாள் பெருமாள் முனபோலத்தோலுக்கினியானி லேயருளி முதலியார் முதலானவர்களோடு கூடப் பெரியதிருமண்டபத்தில் எழுந்தருளியிருந்து பெரியஜீயருக்கு அருளப்பாடி ஸாதித்தருளிச் சாத்துமுறை நடக்கவென்று நியமிக்கப் பெரியஜீயரும் அவ்வாறே நடத்தியருளக் கந்தாடையண்ணன் முதலான முதலிகள் மூவரும் முன்சித்தித்திருந்த தனியனை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கருதியிருக்கும்போது மிகவுமழகுள்ளவனாயிருக்கிற ஐந்து வயதுள்ளவோர் குமாரன் பெருமாள் திருமுன்பே வந்துகின்று ஸ்ரீசைலேசுரதயாபாதரம் தீபகத்யாதி குணர்ணவம் - யதிகதர் பரவணம் வந்தே ரமயஜாமாதரம் முனிம என்கிற 'சுலோகத்தைச் சொல்லி

கவிதை மீமணாவளமா முனிகள் வைபவம்.

ஒருவருக்குத் தெரியாதபடி மறைந்துபோயினான். அதுகண்டு திருவேலக்கத்திலுள்ள எல்லாரும் மிகவு மாச்சரியப்பட்டார்கள். கந்தாடையண்ணன் முதலான மூவரும் பிற ரொருவருமறியாது நம்முள்ளிருந்த இந்தத்தனியனை நமக்குமுன்வந்து சொன்னபடியால் இதுசொன்னவன் ஸர்வாதர்யாமியாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனையென்று நிச்சயித்து ஆச்சரியத்துடன் அங்குள்ளா ரெல்லாருக்கும் தாங்கள் நினைத்திருந்த செய்தியை மிதந்தகனிப்புடன் சொன்னார்கள். அப்பொழுது நம்பெருமாள் பெரியஜீயருக்குத்தீர்த்தப்ராஸாதம் - ஸ்ரீசடகோபம் - முதலானவரிசைகளை ஸாதித்தருளி மிகுந்த வுபபரால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்னைவாரபுகுமித்து நமதுகோயில் முதலிய திருப்பதிகளெல்லாவிடத்திலும் இந்தத்தனியனை முதலாகக் கொண்டு ப்ரபந்தாணஸந்தானமபண்ணுங்குளென்று நியமித்தருளினார். அந்தப்ரகாரம் அன்றுமுதல் இன்றுவரைக்கும் தமிழ்வேதமாகிய திவ்வியப்ரபந்தம் நடத்துகின்றபஞ்சதிரவிடம் - பஞ்சகௌடம் - என்கிற பத்துவகையாகியபாலாஷ்கள் வழங்குகின்றதேசங்கள் முழுதும் இந்தத்தனியன் நடந்துவருகின்றது. இதனுடைய விரிவெல்லெழுதப்படும். இராமாநுஜரென்பவரொருவர் பதரிநாராயணத்துக்குப்போய்ப் பதரிநாராயணனைவிட்டு உபாஸித்தாக் கொண்டிருந்தும்போது பதரிநாராயணன் ப்ராஸன்னராய் அவருக்கு இத்தனியனை யுபதேசித்தருளினார். அவருமதனை அதிரஹஸ்யமாகப் பெற்று அனுஸந்தித்துக்கொண்டு சிலநாளிருந்து தென்றிசையிலுள்ள திவ்யகேசயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டுத் திருமலைக்குவந்தவிடத்தில் இந்தத்தனியனையும் அதன்வரலாற்றையும் அவ்விடத்திற்கேட்டு மிகவு மாச்சரியப்பட்டுத் தமக்கிகை நாராயணன் பூர்வ முபதேசித்தபடியே நினைத்து நினைத்துச் சொல்லிச் சொல்லி ஆனந்தமடைந்தார்.

இந்தப்ரகாரம் இத்தனியனை முதலில் மூவாசித்தித்து வைத்திருந்தபடியால் அவர்கள் செய்ததென்றும் பெரியபெருமாள் பாலருபமாகவந்து உரைத்தபடியால் ஸ்ரீரங்கநாதன் செய்ததென்றும் பதரிநாராயணன் அயோத்தி இராமாநுஜருக்கு உபதேசிக்கையால் பதரிநாராயணன் செய்ததென்றும் வேலக்கதாரால் சொல்லப்படுகின்றது. 'இந்த நியாயம் இதுஹாஸ புராணங்களுக்கு முன்பும். எப்படியெனில் அஷ்டாதச புராணங்களும் தனித்தனி ஜீவ்வொரு ரிஷிகள் செய்ததென்றும், வியாஸரொருவரேசெய்

ததென்றும் முகபேதத்தினால் வழங்குவருகின்றதை அவரும் நிர்வகித்தார்கள். இப்படியே வேதத்திலும் வழங்கி வருகின்றது. இப்படி இந்தத் த்னியனுக்கும் முகபேதத்தால் பலர் செங்குத்தென்று வழங்கும் வழக்கம் கூடுமானதே.

கோயில் கந்தாடையண்ணன் செய்த பத்துப்பாட்டிலும் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணன்செய்த பதிகப்பாட்டிலும் இதன் வைபவம் சொல்லியிருக்கின்றது. பெரியஜீயரும் பெரியபெருமாளால் மிகவும் ஆதரிக்கப்பட்டு லோகாசார்யர் அருளிச்செய்த ரஹஸ்யங்களுக்கு வ்யாக்யானங்களும் இவையன்றி யனேக க்ரந்தங்களுக்கு செய்தருளினார். அவை ரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்யானம் - தத்வத்ரய வ்யாக்யானம் - ஸ்ரீவசனபூஷண வ்யாக்யானம் - ஆசார்ய ஹ்ருதய வ்யாக்யானம் - பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம் - தூற்றந் காதியுரை - ஞானஸாரவ்யாக்யானம் - ப்ரமேயஸார வ்யாக்யானம் - ஏழுபாட்டு வ்யாக்யானம் - கீதாதாத்பர்யதீபம் - தத்வத்ரயத்திற்குப் ப்ரமாணத்தாட்டு - முப்பத்தாறாயிரப்படிக்கு ப்ரமாணத்தாட்டு - உபதேசரத்னமாலை - திருவாய்மொழி தூற்றந் காதியதிராஜ விம்சதி - தனிக்கவிகள் - விடுதி சுவோகங்கள் - இயல்சாற்று - ஆர்த்திப்ரபத்தம் முதலியவைகளாம்.

பெரியஜீயர் தமது மடத்திற்குரிய க்ஷேத்திரங்களை யெல்லாம் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்துத் தமது பண்டாரத்திலிருந்த பொருள்களை எல்லாவற்றையும் பெருமாள் பொக்கிஷத்தில் சேர்த்து விட்டார். இவரொருநாள் தமது திருவடிகளை யாசிரயிக்கவந்த பெருமாள் பிள்ளை தனியே வந்தாரென்று வெறுத்து ஆறுமாதம் சோதித்து அங்குகரித்தருளி நீர் தீகையோடிருக்கின்றது என்னென்று வினவ அவருமுள்ள படி விண்ணப்பஞ்செய்ய அது கேட்டருளி இன்று திருமுடிவிலக்கு வைத்துக்கொள்ளுமென்று நியமித்தருள அவரு மவ்வாறேசெய்ய அப்பொழுதே அவர்தேவிப்ரஸவித்துப் பத்துநாளாயிற்றென்று செய்திவர அது கேட்டு அவரும் மற்றவர்களும் பெரியஜீயரது ஸர்வஜ்ஞதையைப் புகழ்ந்து ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். பின்பு பெருமாள்கோவில் திருமலைமுதலாகிய திவ்யதேசங்களைச் சேவிக்க வேண்டுமென்று அண்ணன்முதலான முதலிகளோடு புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோவிலுக்குப் புத்தருளி தேவப்பெருமானைச் சேவித்துச் சிலநாளொழுத்தருத்து வைகாக்கோத்ஸவத்தில் பெரியதிருவடியின்மேல்

ஸ்ரீமணவராளமாமுனிக் கவையபவம்.

ஸேறியருளிக் கங்கைகொண்டான் திருமண்டபத்துக் கெழுந்த
ருளப் பெரியஜீயரும மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டே
கூடவெழுந்தருளும்போது திருநாள் சேவிக்கவந்த ஏறுப்பியப்
பா ஜீயரைமறந்து சேவித்துப் பின்பு நினைந்து உடனே ஜீயரை
சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து அவர் புருஷநாரமாகப் பெருமானை
மீண்டும் சேவித்தார்.

பின்பு பெரியஜீயரும மற்ற உத்ஸவத்தையும் சேவித்து அப்
பாவையு முடன்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருப்புக்குழி வழியாகக்
கடிகாசலத்திற்கெழுந்தருளி அழகியசிங்கரை மங்களாசாஸனஞ்
செய்து பின்பு ஏறும்பி யென்கிற லுருக்கு வடதிருவரங்க மென்
றும் குளத்திற்குத் திருக்காவேரிபென்றும் அப்பாவுக்கு அழகி
யமணவாள தாஸரென்றும் அபிமானித்துத் திருநாமஞ்சாத்தி
அங்குநின்றும் திருப்பதிக் கெழுந்தருளி உடையவரையும் கோவி
ந்தராஜரையும் சேவித்து அங்குள்ள ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும்
ஸேவித்துத் திருமலையேறியருளி அங்குள்ள ஜீயர்கள் முதலான
வர்கள் எதிர்கொண்டுவந்து ஸேவிக்க அவர்களை யுபலாசித்து சே
வாக்ரமத்திலுட்புகுந்து திருவேங்கடமுடையானை ஸேவித்துத் தீர்
த்தப்ராஸாதமமுதலான ஸகலவரிசைகளையும் பெற்று அங்கு கோ
யில்காரியத்தை நடத்துவதற்காக இளங்கேள்வி எம்பெருமானார்
ஜீயரைநியமித்தருளி அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருவெவ்வூர்
திருநின்றவூர்திருமழிசை பச்சைவாரணப்பெருமா ள்கோவில் பூவி
ருந்தவல்லி திருவவலிக்கேணி திருநீர்மலை ஸ்ரீபெரும்பூதூர் முத
லிய திவ்யதேசங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு திருமபவும் பெருமா
ள்கோவிலுக் கெழுந்தருளி, பேரருளாளரை மங்களாசாஸனம்ப
ண்ணி ஸ்ரீமதுராதசத்தில் சக்ரவர்த்தித் திருமகளையும் வகுளவி
ருக்ஷத்தையும் ஸேவித்துத் திருவகீர்திரபுரத்துக் கெழுந்தருளி
தெய்வநாயகனை ஸேவித்துத் திருவாலிதிருநகரியில் திருமங்கையா
ழ்வாரைத் திருவடிதொழுது மற்றைத் திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து
த்திருக்கண்ணபுரத்தில் செளரிராஜரை ஸேவித்து அங்குநின்றும்
புறப்பட்டுத் தென்னவரையிற் சென்று மன்னாரை மங்களாசா
ஸனம் செய்து மாசறுசோதியென்பதை நிதராஜஸந்தானம்
பண்ணும்படி நியமித்துத் திருக்குடந்தைமுதலான திருப்பதிகளை
சேவித்துக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி யதிராஜனையும் பெரியபெரு
மானையும் சேவித்துத் தாம்கொண்டுவந்த திவ்யபாரணங்கள் சக்ர

சாமாங்களை முதலானவைகளை ஸமர்ப்பித்த மட்டத்திலெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு ஏறும்பியிலெழுந்தருளியிருந்த அப்பாவும் ஆசார்யரைப்பிரிந்து ஸஹியாதவராய் ஜீயருடைய தீனசரித்திரங்களை நினைந்து அனுபவித்துக்கொண்டு தினசரியை யென்கின்ற பரபரத்ததைச் செய்துமுடித்து ஜீயர்சங்கீதியில் வெளிப்படுத்த ஜீயரும் கடாக்ஷித்து ஆசார்யவிஷயத்தில் அப்பாவினிடத்துள்ள கிஷ்டையைக்குறித்து மிகவு முகந்து அப்பாவை வரும்படிக்கு ஸ்ரீமுகமனுப்பியருள இவரும் அதனைச் சிரசாக வஹித்து அதிக ஆனந்தத்துடன் எதிசிக்கிரத்தில கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஜீயரை யடிபணிந்து வ்யாக்யானகோஷ்டியில் ஜீயர் திருமுக மண்டலத்தை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் கந்தாடையண்ணன் திருமாளிகைச் செல்வம் அழகியசுங்கர் ஆராதனவிஷயத்தில் மிகவு முபயோகிக்கப்பட்டு நாளுக்குநாள் குறைந்து வருகின்றபடியைப் பெரியஜீயர்கண்டருளித் திருமனைக் காணிக்கையாகவந்த திரவியத்தை நித்தியம் கந்தாடை யாண்டானுக்குக் கொடுக்கும் படியியமித்தருளினார். பின்பு சிலநாளில் ஏறும்பியிலப்பாவுக்கு த்தமது திருமேனி ஆகாரமான அர்ச்சாவிக்கத்தைப் ப்ரஸாதித்து மிகவும் நீர்ப்படுத்தித் து ஊருக்கனுப்பியருளினார்.

பின்பு அழகிய வரதான இராமாதுஜஜீயரும் வானமாமலை ஸ்ரீகாரியத்திற்காக விடைகொடுத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயரும் அரங்கநகரப்பனைத் திருவாராதனமாக ஸாதித்து வானமாமலைக்குனுப்பியருளினார். அவரும் வானமாமலைக்கதிபதியாயிருத்தலால் வானமாமலை இராமாதுஜஜீயரென்று திருநாமம்பெற்றார். பின்பு பெரியஜீயர் கோவிந்த ராஜப்பரை விசேஷமாக ஸம்மானஞ்செய்து அழகியமணவாளப்பெருமானை இவருக்குத் திருவாராதனமாகப் ப்ரஸாதித்தார். பின்பு கோவிந்தராஜப்பர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளுடைய உதஸவத்தைச் செவ்வனே நடத்திக்கொண்டிருந்து திருவாடிப்பூரத்தில் ஆண்டாளுடைய தீர்த்தப்ரஸாதத்தை மிகவுமாதரவுடன் சொண்டுவந்து பெரிய ஜீயருக்கு ஸமர்ப்பிக்க ஜீயர் மிகவு முவந்தருளி ஆண்டாளுக்குவப்புண்டாக கோவிந்தராஜப்பருக்குப் பட்டீர்பிரான் தாசரென்று திருநாமம் ஸாதித்தார்.

பின்பு அவரும் மஹா விரக்தராய் ஜீயர் ஸங்கீதியில் ஆசிரமஸ்விகாரஞ்செய்துகொண்டபடியால் திருப்பவும் பட்டீர்பிரான்

கலைஞர் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் தலபவம்.

ஜீயரென்று அவருக்குத் திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு பெரிய ஜீயர் கம்மம்மூலம் ஸேவிப்பதாகப் பெருமா ளனுமதிக்கொண்டு மதுரையிற்சென்று கூடலழகரை மங்களாசாஸனஞ்செய்து அன் னைக்கு அங்கெழுந்தருளி யிருந்தபோது அத்தேசத் தரசனான மஹாபலிவாணராயன் வந்து திருவடிகளில் ஆசிரயிக்கப் பெரிய ஜீயரும் அவனுக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரஞ் செய்தருளி மதுரான் வைகறையில் ப்ரயாணப்பட்டு மணித்திருப்பல்லக்கைப் பணிவி ழாத்படி மூடுவித்து ஏறியருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாதந்தர ங்கிக்கொண்டு இருகாதவழிவரையில் வந்து விடிந்தபின்பு வை கையாற்றின்கரையி லிறங்கியருளினார். அப்போது இராஜாவும் அரையிற் கச்சைக்கட்டும் வேர்த்தவுடம்புமாகித் திருவடிகளைப் பணிய ஜீயரும் இப்படிச்செய்வதென்னென்று ஆச்சரியப் பட்ட ருளினார். பின்பு அப்பொழுதிறங்கிய முத்தரசு என்கிற கிராம த்தை யங்கேகரிக்கவேண்டுமென்று அரசன் மிகவும் பிரார்த்திக்க அவனுடைய பிரார்த்தனைப்படி அதனையங்கேகரித்தருளி அதற்கு அழகியமணவாள நல்லூரென்று திருநாமஞ்சாத்தி அரசனுக்கு விடைகொடுத்துத் திருப்புல்லாணிவழியாக முதலிகளுந் தாமு மாக கிழல்குறித்தாவரும்போது அங்கோர் பெரிய புளியமரமா னது நன்றாக கிழல்செய்திருக்கக்கண்டு அந்த கிழலில் எழுந்த ருளி நுமந்தீர்ந்து புறப்படுமளவில் முதலிகளெல்லாரும் கமக் குபகாரஞ்செய்த விருஷத்திற்குக் கிருபைசெய்தருளவேண்டுமெ ன்று ஜீயரை பிரார்த்திக்க அவரும் தமது திருக்கையாற்றடவி மோக்ஷமடையக் கடவையென்று அருளிச்செய்ய அம்மரம் அந்த ஶ்ஷணமே உதீர்ந்துபோய்விட்டது. அன்றிரவு அமமரத்திலிருந்து ஒருபிரகாசத்தோன்றி ஆகாயமார்க்கமாகச்சென்றது. அதுகண்டெ ல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். பின்பு திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்வாரை மங்களாசாஸனஞ்செய்து அங்கு சிலநா ளெழுந்தரு ளியிருந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டு ஸ்ரீவில்லி புத்தூர் எம் பெருமானை ஸேவித்துத் திருமாவிருஞ்சோலைமலைக் கெழுந்தருளி மூலவரை மங்களாசாஸனஞ்செய்து கலகத்தால் அழகர் திருக் குறுங்குடியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்றதைக்கேட்டுக் கிலேகித்து மூலவருக்குப் பலவுபகாரங்களைச்செய்து அங்குநின்றும்புறப்பய் டிக் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பெரியபெருமானுக்கு முன்போல ளாசாஸனஞ்செய்து.

பின்பு அழகர் திருக்குறுங்குடியினின் அம் திருமாலிரு
சோலைமலைக்கெழுந்தருளிப் பெரியஜீயருக்கு நீர் நினைத்தபடி
நாம் திருக்குறுங்குடியில் நின்று திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கு வ
தோம். கம்முடைய ஸ்ரீகாரியத்தை நன்றாக நடத்தும் ஒருவன்
அனுப்பவேண்டுமென்று ஸ்ரீமுகத்தோடு தீர்த்தப்ராசாதமனுப்
ஜீயர் மிகவு முவந்தருளி அத்தியந்தம் விரக்தராகிய பதிராகஜீ
ரைப்பார்த்தருளி நீர்போய்த் திருமாலிருஞ்சோலைமலையில் அழக
ஸ்ரீகாரியத்தைச் செவ்வனே நடத்துமென்று விடைகொடுத்தருள
அவருமதைச் சிரஸாவழித்துச்சென்று அழகர் ஸ்ரீகாரியத்தை
நன்றாக நடத்திவந்தார். அப்பொழுது முன்னஜீயர் திருவடிகளை ஆச
ரயித்த மஹாபலிவாணராயன் பெரியஜீயருடைய நிபமனத்தால்
அழகருக்குத் திருக்கோபுரம் மண்டபம் ப்ராகார்முதலான கூகல
கைங்கர்யங்களையும் நன்றாகச் செய்தான். ஜீயரதுகேட்டு மிகவு
முவந்தருளினார். அப்பொழுது தேசாந்தரங்களிற் றிரிசின்றவனா
கிய ஓர் சிறுபிள்ளைவதன ஜீயர் திருவடிகளை யாசிரயிக்க அவனை
யங்கிக் கித்து இராமாதுஜதாஸனென்று தாஸ்யகாமஞ் சாத்தியரு
ளி இவனால் அனேக திருப்பதிகளில் கைங்கர்யங்கள் நடக்குமெ
ன்று அருளிச்செய்ய அப்படியே பெருமாள்கோயிலுமுதலாகிய
ருப்பதிகளில் பகவத்கைங்கர்யங்களெல்லாம் நடத்தருளப்பெற்
டது. பெரியஜீயர் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெரியவாச்சா
ர்பின்னை செய்தருளின வியாக்கியானத்தில் நானூறுபாட்டுக்கு
ரைஜீர்ணமாய் விட்டபடியால் அது தாமசெய்வதாகத் திருவு
ள்ளம்பற்றி அதற்குத்துணைக்காரணமாகத் தமிழ்விாகராகிய திரு
ப்பரீணாழ்வார் தாதாராயனாரையும் கூட்டிக்கொண்டு வ்யாக்யா
னம் நாலாம்பத்தளவாகச் செய்தருளினார்.

அப்போது அதிபால்யராயிருக்கிற கந்தாடைகாயன் அங்கு
முந்தருளி ஜீயர் வ்யாக்யானத்தையும் பெரிய வாச்சார்பின்னை
வ்யாக்யானத்திலே சேஷதானமென்னும் முதன் மொழியைப்ப
டையபாசாமுதல பத்துப்பாசாரத்தின் வ்யாக்யானத்தையும் பரீ
த்துப் பெரியஜீயர் திருவடிகளைப்பணிந்து ஸ்வாமின்! இந்தநாற்ப
து பாட்டுக்கும் வியாக்கியானம் விசேஷித்திருக்கின்றதேயென்று
சொல்ல. ஜீயரதுகேட்டு ஆனந்தித்த நாயனை அவதாரவிசேஷமெ
ன்று அனைத்துக்கொண்டருளிப் பின்பு திருப்பரணாழ்வார் தா
ராயனுக்குப் பின்னாலேகாசாரியர் திருவாராதனமான ப்ராகார்
தஜீயர் ப்ரணாதித்துவிஷ்டு

ஸ்ரீமணவரன மாமுனிக்கை யாவம்.

வந்துக்கு வ்யாக்யானஞ்செய்வதாகத் திருவுள்ளங்கொண்டு திருமேனி ஆயாஸமும் பாராமல் திருமணையிலே சாய்த்தருளினபடி திருக்கழுத்துநோவ எட்டிலெழுதுவதைக் கந்தாடையண்ணன் கண்டு தேவரீ ரிவ்வாறுப் பரயாஸைப்படுவது எதுபற்றியென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயரும் உமது புத்ராதிகளைப்பற்றி யென்றருளிச் செய்து வ்யாக்யானத்தை முடித்துப் பரமதகிரஸனபூர்வுகமாக ஸ்வமதஸ்தாபகம் பண்ணியருளினார்.

அக்காலத்தில் திருமலைமேலே திருவம்சஸ்தான வேட்டேர் சிங்கராசாரியர் திருவடிகளிலேவத் தாசிரயிக்க அவரையு மங்கிக ரித்துப் பஞ்சஸமஸ்காரங்களைச் சாத்தியருளி அவர்முலமாகவந்த திரவியங்களைத் திருநகரியில் ஆழ்வார் திருக்கோபுர கைங்கர்யத் துக்குப் பேரகவிட்டருளிச் சிறிது குறையிருந்ததைத் திருப்பேரான ஜீயர்நயினாரால் முடிப்பித்தருளினார்.

இவ்வாறு திருக்குறுங்குடிமுதலாகிய திருப்பதிகளில் ஜீயர் செய்தருளின விமாவகோபுரமண்டப ப்ராகாரமுதலாகியதும் அவர்நியமித்த ஸ்ரீகாரிய கர்த்தரும் கட்டளைப்பாடுகளும் துவ வரையும் ப்ரநாசிக்கின்றது. எண்ணிறந்த ஆசார்ய புருஷர்களாலே ஆசிரயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பெரியஜீயர் திருவடிகளை ஆசிரயித்த அஷ்டதிகங்களுக்கிய வானமாமலைஜீயர்-திருமலை எமபெருமா னார்ஜீயர் - பட்டாபிரான் ஜீயர்-கோயில்கந்தாடையண்ணன்-எறு ம்பியப்பா-அப்பிள்ளை-அப்பிள்ளான்-ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணன் ஆகிய இவ்வெட்டுத் திருவர்க்கங்களுள் கோயில் கந்தாடையண் ணனையும் ப்ரதிவாதிபயங்கர மண்ணனையும் தமது திருப்பேரான ஜீயர்நயினாருக்கு ஈடும் ஸ்ரீபாஷ்யமும் ஸாதிக்கும்படி நியமித்த ருளினார்.

இப்படியே பெரியஜீயர் தமதுதிருவடிகளை ஆசிரயித்தும் தம்மிடத் தபதேசம்பெற்றும் தமதுகடாக்ஷத்திற் கிலக்காகியும் தமது திருமேனியைச் சேவித்தும் தம்முடைய தீர்த்தப்ராசாதங் களை ஸ்வீகரித்தும் தம்முடைய திருவடிகளிலே ஆத்மஸமர்ப்ப ணம்பண்ணியும் தம்முடைய திருநாமத்தைக் கீர்த்தித்தும் தமது கவியாணகுணங்களைக் கேட்டும் தாமிருந்த திங்கைகோக்கிச் தண் டனிட்டும் தம்முடைய வைபத்தை நினைத்தும் தம்மடியார்க்கடி யாரோடு ஸம்பந்தப்பட்டும் தம்முடைய பாததூளிப்பட்ட பூதஸத் திலே பிறந்தும் இருக்கின்றவர்கள், உஜ்ஜீவிப்பைப் பெற்றும்படி செய்து ஸமீபுஸ்தர் தூரஸ்தர்-இனிவருஷோர், இவர்களியாவரும்

உய்யும்படி தம்மைப் பெரிய பெருமாள் நியமித்த அவதாரகாரியும் தலைக்கட்டின பெரியஜீயர் இனி பரமபதத்தின்போய் அநுமை செய்யவேண்டுமென்று திருமேனியில் கோய்ச்சுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது நம்பெருமாள் திருத்தேரிலேறிப் புறப்பட்டருளி மடத்துவாயலிற்சென்று ஸேவைசாதித்தருள ஜீயரும் ஸேவித்து தம்முடைய ஆர்த்திதிருமபடியாய்ப் பெருமானையனுபவித்துப் பின்பு மிகவுந்தளாச்சிக்கொண்டிருக்க நம்பெருமாள் திரும்பவு மொருநாள் புறப்பட்டு மடத்துவாயலி வெழுந்தருளி நிற்க ஜீயரும் திருக்கைத்தலத்திலெழுந்தருளிப் பெருமானை ஸேவித்து மிகவு மானாதத்தை யனுபவித்துப் பின்பு வானமாமலைஜீயர் முதலானவர்களுக்குத் திருமுகம் போகவிட்டருள அவர்களும் கடுகப்புறப்பட்டுவருது திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

அப்போது திருமேனிகோவு சிறிது சமித்திருந்ததைக் கண்டு வானமாமலைபுரிகாரியத்தினவஸரத்தால் மீண்டவருகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஜீயரனுமதிகொண்டெழுந்தருளினார். பின்பு சிலநாளில் ஜீயருக்கு முன்புண்டான பரமபதவாஞ்சை மிகுந்து ஆர்த்திபிறந்து அதனை அறுபது பாசுரமாகச்செய்தருளினார். அது ஆர்த்திப்ரபாதமென்று பெயர்பெற்றது. அப்போது மேல்நாட்டுத்தோழப்பரும அவர்தமையன் அழகிய்மணவாளப் பெருமான் நயினரும் பட்டர்பிரான் ஜீயர் புருஷகாரமாகப் பெரியஜீயரைச் சேவித்துப்போய் இவர்க்காகத் திருநாராயணபுரத்தில் நித்யவசுத்ததை யேற்றுக்கொண்டார்கள்.

பின்பு திருமலை நல்லான் திருவம்சஸ்தராயும் பரமதகண்ட டராயும் திருவேங்கட முடையானுக்குப் புரோஹிதரா ஸ்ரபாவ சாலியாயுமிருக்கிற அண்ணராய சக்ரவர்த்தி ர்பட்டர்பிரான் ஜீயர் புருஷகாரமாக ஜீயர் திருவடிக ிந்துநிற்க ஜீயரும் தமது திருவடிகளை யவர் திருமுடி வைத்தருளி அவரைப்பார்த்து நீர் நம்முடைய திருமலை னுரை ஜீயரைத் திருவேங்கடத்தில் பிணிகள் நலியாத படி ரக்ஷித்தும் நமது தர்சனத்துக்கான காரியங்களையும் செவ்வீ னே நிர்வஹித்தவரன்றோ?—என்றருளிச் செய்து பட்டர்பிரான் ஜீயர் திருக்கைகளால் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்வித்து தர்ச னப்ரவர்த்தகராகும்படி செய்தருளினார். பின்பு மடத்தில் பிணிகள் னும் ஜீயர் னினரும் பெரியஜீயர் திருவடிகளைப்பணிந்து தேவ

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

நுண்ட அர்ச்சாருபமான விக்ரஹம் அடியைங்களுக்கு வேண்டுமென்று பார்த்திக்க ஜீயரும் அனுமதி பண்ணித் தம்முடைய திருக்கைச்செம்பை அதுசெய்தற்குக் காரணமாக ஸாதித்தருள அவர்களும் ஜீயருடைய அர்ச்சாவிக்ரஹம் இரண்டு திருக்கோலமேறியருளப் பண்ணிக்கொண்டார்கள். 'பின்பு பரமபதத்திற்கெழுந்தருள்வதற்கு நாலுராளமுன்பாக திவ்யப்ரபந்தம் எல்லாநிறத்தையும் பெரிய திருவோலக்கமாகக் கேட்டருளி அதிகசந்தோஷந்தொண்டு முதலிகளுக்கெல்லாம் ஹிதம் சொல்லியருளித் தமது திருவாராதனமான உடையவரையும் ஸ்ரீரங்கராஜரையும் ஸ்ரீகோசங்களையும் நமபெருமானாதினமாக்கி லோகாசாரியர்திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு, நுத்ரோத்காரிவர்ஷம் - மாசிமாஸம் - கிருஷ்ணபக்ஷம் - துவாதசி - திருவோணம் - இந்த திவ்யநனத்தில் பெரியஜீயர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இந்தலீலாவிழாவில் பெரியஜீயர் எழுந்தருளி யிருந்தது - எக - திருக்கஷத்ரம்.

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்

முற்றிற்று.

இப்புவிஸரங்கேசர்க் கேளித்தான்வாழியே

எழில்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிணையடியோன்வாழியே

ஐப்பசியில்திருமூலத் தவதரித்தான்வாழியே

அரவரசப்பெருஞ்சோதி யந்தனென்றும்வாழியே

எப்புவியும்ஸீசைல மேத்தவந்தோன்வாழியே

ஏரருமெதிராச ரெனவுதித்தான்வாழியே

முப்பரிநூல்மணிவட முககோல்தரித்தான்வாழியே

முதரியமணவாள மாமுனிவன்வாழியே.

செந்தமிழ்வேதியர்சித்தைதெளிந்து சிறந்தமகிழ்ந்திருநான்

சீருலகாரியர்செய்தருள்நற்கலை தேசுபொலித்திருநான்

மந்தமதிப்புவிமானிடாதங்களை வானிலுடர்த்திருநான்

மாசதுஞானியர்சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுனைத்திருநான்

கந்தமலர்ப்பொழிவு குழ்ஞருகாதிபன் கலைகள்விளங்கிருநான்

காரமர்மேனியரங்ககைக்கிதை கண்கள் களித்திருநான்

அநதமில்சீர்மணவாளமுனிப்பர் னவதார சூடுசெயுநான்

அழகுதிசுந்திரமும் ஐப்பசியில் திருமூலமென்னுந்நான்.

ஸ்ரீவரவரமுனியேநம:

ஸ்ரீமதேசாய நம:.

பின்பு முதலிகளெல்லாரும் ஜீயர்நயினரைக் கொண்டு சரம கைங்கர்யத்தை உடையவருடைய சரமகைங்கர்யம்போல நடத்தி ஆதிசேசவப்பெருமாள் திருவடிக்கீழாக வடபொண்ணித் தென்பா ளில் திருப்பள்ளிபடுத்தார்கள். பின்பு ஜீயர் நயினர் கந்தாடை யண்ணன் முதலான முதலிகளெல்லாரும் சிஷ்ய கிருத்தியமாகத் திருமுடிவிளக்குவித்துக்கொண்டு அவபிருதங் கொண்டாடினா ர்கள. பின்பு செய்யவேண்டிய கைங்கர்யங்களெல்லாம் செய்து ஜீயர் வைபவத்துக்குத் தகுதியாகும்படி பெருக்கத் திருவடைய னம் நடத்தி நம்பெருமாள் ஸங்கிதியிலிருந்து ஜீயர் நயினருக்குத் திருமலை திருப்பரியட்டம் சடகோபமுதலானவைகளைப் ப்ரணா திப்பித்த ஜீயர் திருவாராதனங்களையும் மடத்தையும் அவர் வசம் பண்ணி வாழ்வித்தருளினார்கள்.

பின்பு கந்தாடையாண்டானும் ஆசார்ய நியமனத்தின்படியே ஜீயர் திருப்பேரான ஜீயர் நயினருக்கு ஈடுமுப்பத்தாறாயிரமும் ஸாதித்தருளினார். ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனும் அப்படியே ஸ்வாசாரிய நியமனத்தால் ஜீயர் நயினருக்கும் கந்தாடை நாய னுக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தருளி இதிலே நமக்குக் கர்த்தருதவமி ன் ஆசாரியரான பெரியஜீயமே இதற்குக் கர்த்தாவென்று அறிவிச்செய்தார்.

ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனும் கந்தாடைப் போளிபாக்கம் கினார் முதலானவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தருளினார். இந் த கந்தாடைப் போளிபாக்கம் நயினர் அஷ்டகோத்ர கீபந்தனம் செய்தருளினார். பின்பு வானமாமலை ஜீயர் பெரியஜீயர் திருநாட் டுக் கெழுந்தருளினசெய்தியைக்கேட்டு மிகவும் கிலேசித்து கைங் கரியத்துக்காகக்கூடிய நிரவியங்களை யெல்லாங்கொண்டு கைங் கரியங்களை மஹாவிபவமாகச் செய்து தம்மையாழைய்த்த சிலர்க்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்தை நடத்திக்கொண் டெழுந்தருளியிரு நதார்.

அப்போது வானாலகோத்ரரான தோட்டையங்கா ர்ப்பையும் அப்பாச்சியண்ணனும் வானமாமலை ஜீயர்திருவடிகளை யாசர்யித் தார்கள். இவருள் தோட்டையங்கார்ப்பை சோள சிங்கபூர்த்தில் விசாகராக எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பாச்சியண்ண பெருமாள்

கோவிலில் பேராளாளரைவிடாம விருந்து கொண்டு அவர் திருக்கோயிலில் சூழக்கொடுத்த எய்ச்சியார் ஸந்திதியையும் திருமண்டபத்தையும் கட்டுவித்தார். அந்தமண்டபத்தில் அடிப்பாதத்துடன் கூடின திருமணகாப்பு இன்றையவரைக்கு மிருக்கின்றது என்று பிரசித்தம்.

பட்டர் பிரான் ஜீயரும் திருமலையி லெழுந்தருளி யிருந்து அண்ணராய சக்ரவர்த்தி முதலானாரை தர்சன ப்ரவர்த்தகராக்கி அந்தியோபாய விஷ்டையென்கிற ப்ரபந்தத்தையுள் செய்தருளி னார். பின்பு பட்டர் பிரான் ஜீயர் திருவடிகளை யாபூயித்த மேல் நாட்டுத்தோழப்பரும் அவர் தமையனாரும் பெரிஜீயர் நியமனத் தின்படியே திருநாராயண புரத்திலிருந்துகொண்டு திருந்தவன முதலான கைங்கரியங்களைச் செய்துகொண்டு அங்கிருக்கின்றவர்களைப் பெரியஜீயர் அம்மானகத்திலேயே யிருக்குமபடி திருத்திக்கொண்டு ஸ்ரீசைலத்துக்கு மேற்கும் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ர வைபவத்தை வளர்த்திக்கொண்டு ஸ்வாமி மடத்துக்குப் பின்ன ண்டையி லெழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

பின்பு அவர்கள் ஸந்தான பரமபரையிலுண்டான ஐயன் முதலானாரும் இடதக் கைங்கரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். ஸ்ரீவரவரமுனி தாஸரான எழும்பியப்பாவும் - வரவரமுனி விஷயமாகக் காவியம் சுப்ரபாதம் தினசரியை சம்பு ப்ரபந்தம் முதலானவைகளைச் செய்து பின்பு பெரியஜீயரைப் பிரிந்திருக்கமாட்டாது ஆர்ததப்ரபந்த மருளிச்செய்தார். பின்பு ஜீயர் திருநாட்டிற்கெழுந்தருளி ஒருஸமவத்ஸரமாகி மாசிகிருஷ்ண துவாதசியில் ஜீயருடைய திருவத்யயனத்தை நம்பெருமாள் தம்சந்தியிலிருந்து தீர்த்த ப்ரஸாதம் திருப்பணியாரம் முதலான ஸகலவரிசைகளையும் மடத்துக்கு அனுப்பியருள ஜீயர்நயினார் கந்தாடையண்ணன் முதலான முதலிகளுக்கு நியமித்து நடத்தியருளினார். அது இனறுவரையில் நடந்துவருகின்றது. ஜீயர்சேஷாவதார மாகையால் ஒவ்வொருகாலங்களில் நீஜவடிவு தோன்றப்பால்முதுசெய்வதற்குக்கட்டியிருந்தகல்தொட்டியில் ஸம்பந்தப்பட்ட ப்ரஸாதமுதலான உச்சிஷ்டத்தை சிஷ்யர் புளிக்கின்றது முறையாதலால் அவ்வாறே அதுமுதல் அனுஸரித்துக்கொண்டு அந்த ப்ரஸாதத்தை ஸகலமானசிஷ்யர்களும் பெரியஜீயர் திருவத்யயனத்தில் விநியோகப் படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொன்னினுதல்

வெள்ளியினுஞ் செய்ததைக் காட்டிலும், கல்லாமலெய்த பாதிரம் விசேஷமாகும். இப்படி பெரியஜீயருடைய வைபவமானது உடையவர் வைபவம்போலவும் பட்டர் வைபவம்போலவும் மிகவும் விஸ்தரமாகப்பூர்வர் கிரந்தங்களில் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இங்கு ஸங்க்ஷேபமாக எடுத்தெழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

வாநாமமலை ஜீயருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம் - வாநாமமலை, திருநகூத்தரம் - புரட்டாசியில் புரப்பூசம். ஆசாரியர் - பெரிஞ்ஜீயர், திருவாராதம்-அரங்கநகரப்பன். சிஷ்யர்-ஆத்தான் நாமாநுஜன்பிள்ளை முதலானவர்கள். திருநாமங்கள் - பூர்வாஸ்ரமத்திஷ் அழகியவரதன். பின்பு வாநாமமலை ஜீயர், ராமாநுஜஜீயர், வாநாத் ரியேகி, ராமாநுஜமுநி, இத்யாதிகள்.

பட்டர்பிரான்ஜீயருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-திருமலை திருப்பதி. திருநகூத்தரம்-கார்த்திகையில் புரப்பூசம். திருத்தகப்பனார்-அரணபுரத்தாழ்வான் வமஸ்யரான மதுரகவியய்யர். குலம் - வடமாள். பாரதவாஜகோத்தரம். ஸாமசாகை. த்ராஹ்யாயக சூதரம். குலவ்யவஹாரம்-பத்தங்கி பரவஸ்து, ஆசாரியர் - பெரிய ஜீயர். திருவாராதம்-அழகியமணவாளர். சிஷ்யர்-பூர்வாஸ்ரமத்தில் பித்ருவ்ய புத்ரரான கோயிலப்பன் குமாரரான கோயிலப்பன், பரவஸ்து அண்ணன், பரவஸ்து அழகியமணவாளஜீயர், அண்ணராய சக்ரவர்த்தி, மேல்காட்டித்தோழப்பர், ஹனார் முதலானவர்கள். இவர் செய்தருளின க்ரந்தம்-அந்திமோபாயநிஷ்டை. திருநாமங்கள்-பூர்வாஸ்ரமத்தில் கோவிந்த தாசரப்பன், கோவிந்தர், பட்ட நாதர், பின்பு பட்டர்பிரான்ஜீயர், பட்டநாதமுநி இத்யாதிகள்.

திருவேங்கடஜீயர்க்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-திருமலை, ஆசாரியர்-பெரியஜீயர். திருநாமங்கள்-வேங்கடயோகி, திருவேங்கடஜீயர், திருவேங்கட ராமாநுஜஜீயர்.

கோயில்கந்தாடை அண்ணனுக்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-கோயில். திருநகூத்தரம்-புரட்டாசிமாசத்தில் பூரட்டாதி. ஆசாரியர்-பெரியஜீயர். சிஷ்யர்-கோயில் கந்தாடை அப்பன், நாயன்பிள்ளை, அப்பா முதலானவர்கள். திருநாமங்கள் - அண்ணன், வாநாத நாயனர்.

பாதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாவுக்குத் திருவவதாஸ்தலம்-பெருமாள்கோயில், திருநகரம்-ஆழிமாசத்தில் புஷ்யம். குடி-முடி மம்ப. ஸ்ரீவத்ஸகோதரம். யஜுஸ்யாகை. பஞ்ச சமஸ்காரங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யம் சாதித்தருளின ஆசார்யர் - வேதாந்தாசார்யர் குமாரசான ஐனார். சிஷ்யர்-குமாரர், அண்ணன்பா, அனந்தாசார்யர், அழகிய மணவாளப்பெருமாள் ஐனார், திருநாமங்கள்-ஹஸ்திகிரிநாதர், அண்ணா பாதிவாதி பயங்கரர், பாவாதிபயங்கரர்.

ஏறம்பியிலப்பாவுக்குத் திருவவதாஸ்தலம்-ஏறம்பி. திருநகரம்-அம்பிசுமாசத்தில் ரேவதி. குலம்-வடமாள். குடி-முடி மம்ப. ஸ்ரீவத்ஸகோதரம். ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம், திருவாராதனம்-சகரவர்த்தித்திருமகனார். திருத்தகப்பனார் - பெரிய சரணயா சார்யர். ஆசார்யர்-பெரிஜீயர். சிஷ்யர்-குமாரர் பெரியவப்பா. அவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள்-வாவாமுனிசரித்ரம், பூர்வதநசர்யை, உத்தர தநசர்யை, முதலானவை. திருநாமங்கள், அப்பா, தேவராஜர்.

அப்பிள்ளை, ஜீயர் நியமனத்தாலே அஞ்ச திருவந்தாதிக்கும் உரை யருளிச்செய்து யதிராஜவிம்சதிக்குப் பாக்க வ்யாக்யான மருளிச்செய்தார்.

அப்பிள்ளாளுக்குத் திருவாராதனம் - ஆசார்யர் பெரிஜீயர். கந்தாடை போரேற்றுநாயனாருக்கு ஆசார்யர்-பெரிஜீயர். ஸ்ரீபாஷ்யம் ப்ராஸாதித்தருளினவர் ப்ராதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா.

ஏட்டேர் சிங்கராசார்யருக்குத் திருவவதாஸ்தலம்-ஏட்டேர். திருநகரம்-ஆழிமாசம் உத்திரட்டாதி. திருத்தகப்பனார் - திருமலை ம்பி வம்ஸ்யரான ஏட்டேர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். திருக்குமாரர் ஏட்டேர் வேங்கடாசார்யர். திருப்பேரனார் அத்தங்கி சிங்கராசார்யர். குலம்-வடமாள். குடி-சொட்டை. சடமர்ஷணகோதரம். யஜுஸ்யாகை. திருநாமங்கள், ந்ருசிமஹாகுரு, பஞ்சாந க ப்ரியதேசிகர், குமாரர் தாதாசார்யர். பஞ்ச ஸமஸ்காரங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யமும், ஸ்ரீராமாயணதிகளும் ஸாதித்த ஆசாரியர் திருத்தகப்பனார். ஈடு முதலான வ்யாக்யானங்களும் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களும் ஜீயர் ஸங்கிதியிலே. சிஷ்யர்கள், குமாரர், எங்களாழ்வான் வம்ஸ்யரான ராமாநுஜாசார்யர், சேஷ்யங்கார், முதலானவர்கள். திருவாராதனம் அழகியசெங்கர், மலைகுளியநின்றனும், வெண்ணெய்க்காடும், பிள்ளையும். கம்பெருமானார்க்கு கப்பாக்கஞ்ஞாநபுத்ரவம்ஸ்யரான கீரோருவ்யாக்யானம் செய்யுமென்று நியமிக்கையாலே ராமாநுஜ நுமநந்தாதி

கு வ்யாக்யாகம் செய்தருளினார். ஜீயருக்கு நாதவயம்புரென்று இவரிடத்தில் விசேஷாதரம் நடந்துபோகும்,

ஜீயர் நைனருக்குத் திருத்தகப்பனார்-பெரியஜீயர். பூர்வாசாரம், தில் குமாரர்-ராமாநுஜ ஜீயர். திருவாராதமும் ஆசார்யரும் பெரியஜீயர். இவருக்குத் திருவாய்மொழி ஈட்டைப் ப்ராஸாதித்தருளினவா-கோயில்கந்தாடை அண்ணன். ஸ்ரீபாஷ்யம் ப்ராஸாதித்தருளினவர்-ப்ராதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா. திருநாமங்கள் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நைனார், ஜீயர் நைனார், அபிராமவார், இதயாதிகள்.

ஆத்தான் ராமாநுஜப்பிள்ளைக்கு குடி-முடும்பை. ஸ்ரீவத்ஸ கோத்ரம். யஜுஸ்யாகை. திருநகைத்ரம் பங்குனியில் புள்பூசு பரவஸ்து அண்ணனுக்குக் குடி-ஆனியூர் குலம்-வடமா கர்க்கோத்ரம். யஜுஸ்யாகை. திருநகைத்ரம்-தைமாஸத்தில் புள் பூசம். திருத்தகப்பனார். நடுவிலாழ்வான் வமஸ்யரான ஆனியூரமுகி யமணவாளர். குமாரர்-திருவாய்மொழிப்பெருமாள் நைனார். இவர் ஸ்விக்குதபுத்தர், ஸிஷ்யர், முடும்பை பட்டர்பிரான் ஜீயர் முதலானவர்கள்.

பரவஸ்து அழகிய மணவாளஜீயருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம்- திருமலை திருப்பதி. திருநகைத்ரம்-ஆனியில் அஸ்விதி. குலம்-வட மாள். பாரத்வாஜகோத்ரம். ஸாமசாகை. திருத்தகப்பனார்-கோவி த்ததாஸரப்பனுக்குப்பித்ருவ்யபுத்ரரானகோயிலப்பன். தமயனார்- கோயிலப்பன். ஆசார்யர் பட்டர்பிரான் ஜீயர். ஸ்ரீபாஷ்யத்தைபு ம, திருவாய்மொழியினீட்டையும ப்ராஸாதித்தருளினவர் ப்ராதிவாதி பயங்கரம் அண்ணா. மூவாயிர் வ்யாக்யாநங்களும், ரஹஸ்ய வ்யாக்யாநங்களும் ப்ராஸாதித்தருளினவர்-பரவஸ்து அண்ணன். சிஷ்யர்- அண்ணன்குமாரரான திருவாய்மொழிப்பெருமாள் நைனார், கோவி த்ததாஸரப்பன், திருப்போரான பெருமாள்யங்கார் முதலானவர்கள், இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள், குருமுத்தாவளி, பட்ட நாதவயம்புரென்று முதலானவை.

சுதாஸ்தவமண்ணனுக்குத் திருவாய்மொழியினீடு ப்ராஸாதித் தவர்-வீரநாமலை ஜீயர். பொழில்பாக்கத்துப் போற்றி நைனருக்கு மப்படியே.

கோயில் கந்தாடை நாயனுக்குத் திருத்தகப்பனார். கோயில் கந்தாடை அண்ணன். திருநகைத்ரம் மாரகழியில் உத்திராபதி.

குருபரம்பரா ஸங்கீரஹம்.

பெரியபெருமாள் தொடங்கிப் பெரியஜீயர்வரைக்கும் குரு பரம்பராகிரமம். எம்பெருமான் பெரியபிராட்டியார் சேனைமு தலியார் நமமாழ்வார் காதமுநிகள் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் கம்பி ஸ்ரீ ஆளவந்தார் பெரியநமசி உடையவர் எம்பார் பட்டர் நஞ ஜீயர்நம்பிள்ளை வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பெரியஜீயர், இது உலகத்திலே மிகுத்த ருயண பரம்பரை. இன்னும் எழுபத்துநாலு ஸிமமாசனாதிபதி டைய வம்சஸ்தருக்குத் தனித்தனியே உடையவர் தொடங்கி ஆச்ரயண குருபரம்பரைக ஞானோயிருக்கும். குரு பரம்பரை யானது ஆச்ரயணபரம்பரையும் கிரந்தபரம்பரையுமாக இரண் டாயிருக்கும், அதில் கிரந்தபரம்பரையானது இரகசிய கிரந்த பர ம்பரையும் திவ்வியப்பிரபந்த வியாக்யான பரம்பரையும் ஸ்ரீபாஷ் ய சுருதப்பிரகாசிகா கிரந்த பரம்பரையுமாக மூன்று வகைப்பட் டிருக்கும்.

அதிலே ரகசிய கிரந்தபரம்பரையானது உடையவர் எம்பார் பட்டர் நஞஜீயர் நம்பிள்ளை வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை பிள்ளை லோகாசாரியர் கூரகுலோத்தமதாசர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பெரியஜீயர் வரையிலிருப்பதாகும். திவ்யபரபந்த வியாக்யானபரம பரையானது, உடையவர் திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் எம் பார் பட்டர் நஞஜீயர் நம்பிள்ளை சுயுண்ணிமாதவர் சுயுண்ணிபத்ம நரபர் கோலவராகநயினர் நாலூர் தேவராசர் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை பெரியஜீயர், இதிலே உடையவ ரெம்பாரென்றே கிரமம். பிள்ளாஹம் ஆழ்வாஹம் உபகாரகதையைக்கொண்டு இதிலே அடைப்புண்டிருப்பர், பட்டர் நஞஜீயர் நம்பிள்ளை பெரியவாச்சா ன்பிள்ளை அவர் குமாரர் நயினராச்சான்பிள்ளை வாதிகேசரி அழ கிய மணவாளஜீயர் அவர்சிஷ்யர் திருமாலையாண்டான் திருவம்ச ஸ்தரான வாதிகண்டரவர் இத்தியாதியாக ஒரு அவாந்தரப்பிரிவு முண்டு. இதிலே நயினராச்சான்பிள்ளை செய்தருளின பிரபந்தங் கள் முக்தபோகாவலி - தத்வசங்கிரகம் - ஞானாந்ணவழி- சரமோ பரயு நிர்ணயம் முதலாகப் பலவுமுண்டு, வாதிகேசரிகள், செய்தரு

